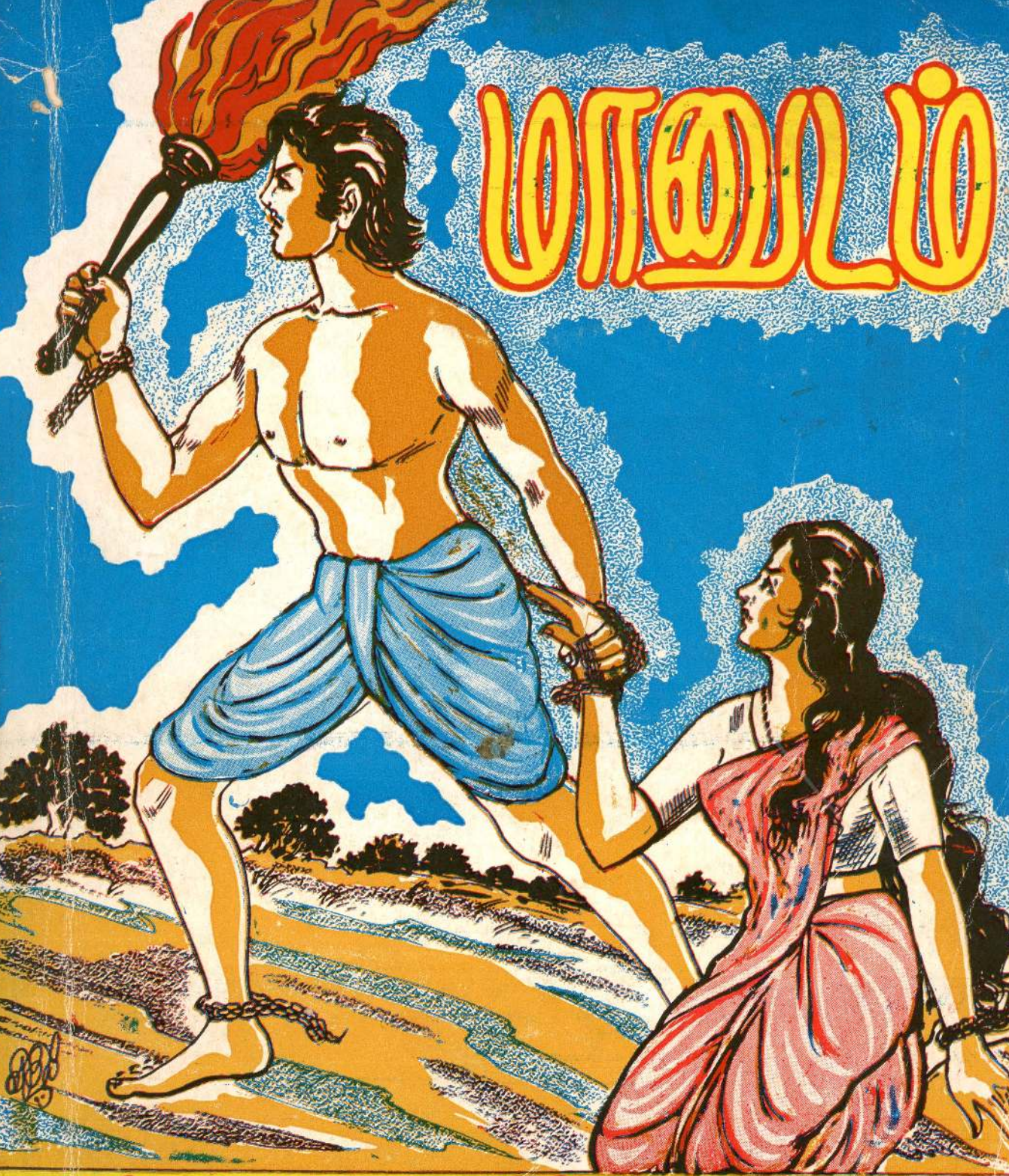

மாலை

தமிழகக்கலை மன்றம் - ஒத்தியாலங்கார உள்ளகம்

T
OSC
R
MAX

கொழும்பிலும் யாழ் நகரிலும்

உங்கள் அச்ச வேலைகள்
எதுவாலும்

நியாயமான செலவில் குறித்த நேரத்தில் அழகாகச் செய்து கொள்ளவும்
கலன்டர்கள், பிளாஸ்டிக் டயறிகள் பேர்ஸ் டயறிகள்,
போட்டோ பிளக்குகள், அச்ச எழுத்துக்கள்
மூதலியவை பெற்றுக்கொள்ளவும்
நீங்கள் நாடவேண்டிய இடம்

மெய்கண்டான் அச்சகம் லிமிட்டெட்.

161, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு-11.
தொலைபேசி: 29345

144, ஸ்டான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்
தொலைபேசி: 236

குறுகிய காலத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான
வாசகர்களைக் கவர்ந்தவை தான்

மெய்கண்டான்

மாத வெளியீடுகளான

‘கலாவல்லி’ ‘நட்சத்திரமாமா’

ஐனரஞ்சக இதழ்
விலை 1/-

சிறுவர் இதழ்
விலை 1-75

நாடெங்கும் கிடைக்கும்

வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு

மாணிடம்

லேபிதின் உலக தூவகத்திற் ௫ ௦௮ ௪

சிற்பனிப்பு!

இதழாசிரியர் : சி. சுப்ரமணியம்
துணை இதழாசிரியர்கள் : ஸ். யோ. யோகராசா
என். சம்குதீன்

தமிழ்க்கலை மன்றம்

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்

வித்தியாலங்கார வளாகம்-களனி

332662

மலர் ஆலோசனைக் குழு :

திரு. இரா. சிவச்சந்திரன், உதவி விரிவுரையாளர்.

திரு. ஜோர்ஜ் கபிரியேல், உதவி விரிவுரையாளர்.

திரு. சி. தண்டாயுதபாணி தலைவர், தமிழ்க்கலை மன்றம்.

அட்டையில்.....

மானுடத்தைப் பிணைத்துள்ள விலங்குகள்தான் எத்தனை.....

அரசியல் ஒடுக்கு முறைகள்.....

பொருளாதாரச் சுரண்டல்கள்.....

சமுதாய அநீதி.....

மரபு வழி வந்துவிட்ட மடமைத்தனங்கள்.....

அத்தனை விலங்குகளும் நொறுக்கப்பட, அடிமைச் சங்கிலிகள் அறுக்கப்பட எழுச்சி பெறும் மானுடத்தைச் சித்தரிக்கின்றது அட்டைப்படம்.

அண்ணிய .

உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு
உண்மைகள் மறைக்கப்பட்டு
அடிமைகள் ஆக்கப்பட்டு
அகிலத்தில் இன்று
விடுதலை வேண்டி நிற்கும்
வீரமிகு மக்களுக்கு
மணம் பரப்பி நிற்கும் இம்
மானுடம் சமர்ப்பணம்.

தலைவர் கூறுகின்றார்.....

வணக்கம்!

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வித்தியாலங்கார வளாகத்தின் தமிழ்க் கலை மன்றம் அமைக்கப்பட்டு ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாகி விட்டாலுங்கூட இம் மன்றம் இன்று கொணருகின்ற “மானுடம்” இதழ் அதன் இரண்டாவது மலரே. கடந்த சில ஆண்டுகளாக பல்கலைக்கழகத்தில் நிலவிவரும் பிரச்சனைகள் எம்மையும் பாதிக்கத் தவறவில்லை. பல்வேறு பிரச்சனைகளின் காரணமாக அடிக்கடி வளாகங்கள் மூடப்பட்டமை எமது செயற்பாடுகளின் தொடர்ச்சியைப் பாதித்தது. அத்துடன் எமது வளாகத்தில் தமிழ்ப் பேசும் மாணவர்களுக்கென்றே சில சிறப்பான பிரச்சனைகள் நிரந்தரமாக உள்ளன. எமது வளாகத்தில் பயிலும் தமிழ்ப் பேசும் மாணவர்களது கலை, இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுப்பதையே தனது பிரதானமான பணியாகக் கொண்ட தமிழ்க் கலைமன்றம் தனக்கு ஏற்பட்ட எல்லாவிதமான பிரச்சனைகளுக்கும் முகம் கொடுத்து இம்மலரை வெளிக்கொணருகின்றது. இதனால்தான் என்றோ மலர்ந்திருக்க வேண்டிய இம்மானுடம் இன்று தன் இதழ்களை விரிக்கின்றது.

“மானுடம்” தாமதமாகவே மலர்ந்தாலும் அது மணம் வீசத்தவறவில்லை. அதன் ஒவ்வொரு இதழ்களும் உணர்ச்சி மிகுந்தவை. இவ்வகையான சஞ்சிகைகள் பல்கலைக்கழக மட்டத்திலிருந்து சாதாரண மக்களுக்கு கருத்துக்களை எளிமைப்படுத்தி காவுகின்ற கருவியாக ஏன் இருக்கக்கூடாது? இச்சிந்தனையின் விளைவுதான், வளாகங்களின் தமிழ்ச்சங்கங்களது ஆண்டு மலர்கள் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் படித்த மேதாவிகளுக்கேமே உரியது என்ற மரபை நாம் மாற்ற முனைந்திருப்பதற்கான அடிப்படைக் காரணமாகும். எமது முனைவில் நாம் வெற்றி கண்டுள்ளோமா என்பது உங்கள் தீர்ப்பிற்குரியது.

எழுத்து சமுதாய மாற்றத்திற்கு உதவவேண்டும். கலை, இலக்கியச் செயற்பாடுகள் அதிலும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களது புத்தி ஜீவித்தனமான முயற்சிகள் சமுதாய மாற்றத்திற்கான பிரதான உந்துகருவியாக அமையவேண்டும் என்பதே எமது எண்ணம். இவ்வகையில் இன்றைய பல்கலைக்கழக மாணவர்களில் எத்தனை பேர், தான் சார்ந்த சமூகத்திற்காக, அதன் மேம்பாட்டுக்காக, தனது இனத்தின் விடிவுக்காக உழைக்கின்றார்கள் அல்லது உழைக்கத் தயாராயிருக்கின்றார்கள் என்று சிந்தித்தால் பதில் மகிழ்ச்சியாக இல்லை என்பது உண்மை. பொருளாதார அடிப்படையிலான வாழ்க்கை முறையும், இன்றைய நடைமுறை உலகின் சிக்கலான போக்குகளும் இன்றைய பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மாணவர்களை இச்சிந்தனைகளிலிருந்து பிரிக்கின்றன. தானுண்டு, தன்வீடுண்டு என்றிருக்கின்ற நம்மவர்களின் மனோபாவம் தொடர்ந்தும் நீடிக்குமாலை நமது இனத்தின் விடிவு இன்னும் பலகாலம் பின் தள்ளப்படுவது உறுதி.

எனவே பல்கலைக்கழக மாணவர்களாகிய நாம் அடக்கப்பட்டிருக்கும் எமது இனத்தின் விடிவுக்கும், பின்தள்ளப்பட்டிருக்கும் எமது சமுதாயத்தின் எழுச்சிக்கும் முறையானதும், நெறிப்படுத்தப்பட்டதுமான வழிமுறைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் காத்திரமான பங்கை வகிக்கவேண்டியது அவசியமானதாகும். இன்றைய நிலையில், ஒவ்வொரு தமிழ் மாணவனும் தான் சமூகத்திற்கு ஆற்றவேண்டிய பங்களிப்பைப் பற்றி உறுதியுடையவனாயிருத்தல் வேண்டும். தனது பங்களிப்பு எது என்பது ஒவ்வொருவராலும் தெளிவாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டதாயும் அந்தப் பங்களிப்பு சமூகத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டதாயும் இருக்கவேண்டும். தற்போதைய அரசியற் சமூகச் சூழ்நிலையில் ஒவ்வொரு தமிழ் மாணவனும் நினைவில் கொள்ள வேண்டிய விடயம் நியாயமாக இதுவாகத்தான் இருக்க முடியும்.

இந்த அடிப்படையில் அறிவுபூர்வமான சிந்தனைகளை வளர்த்தெடுப்பதில் தமிழ்க்கலை மன்றம் தனது பணியை ஆற்றி வந்திருப்பதை இட்டு பெருமைப்படுகின்றோம். அப்பணியின் தொடர்ச்சியில் ஓர் அங்கம்தான் இன்று உங்கள் கரங்களிலே தவழுகின்ற இம்மலர். இம்மலரை வெளிக்கொணருவதில் உழைத்த சகலருக்கும் நான் நன்றி கூறாமல் இருந்துவிடமுடியாது.

மானுடத்தின் இதழ்கள் மென்மையானவை. அதேபோல் உணர்ச்சி மிகுந்தவையும் கூட. அம்மென்மையினை ஸ்பரிசிக்கவும், அதனுணர்வலைகளில் மூழ்கவும், காத்திருக்கும் உங்களுக்கு வழிவிட்டு அகல்கின்றேன்.

நன்றி !

சிங்காரவேல் தண்டாயுதபாணி

பேராசிரியர் ச. தனஞ்சயராசசீங்கம்

தோற்றம் : 1 - 1 - 1933

மறைவு : 26 - 10 - 1977

ஆசானுக்கு எமது அஞ்சலி

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக, வித்தியாலங்கார வளாகத்தில் தமிழ், இந்து பண்பாட்டுத் துறைத் தலைவராகவும், எமது தமிழ்க் கலைமன்றத்தின் காப்பாளராகவும் இருந்து கடந்த 26-10-1977 அன்று அமரராகிவிட்ட பேராசிரியர் ச. தனஞ்சயராசசீங்கம் அவர்களை இம் 'மானுடம்' சஞ்சிகையினை வெளிக்கொணரும் இவ்வேளையில் நினைவுகூரக் கடமைப் பட்டுள்ளோம். எமது மன்றத்தின் காப்பாளராக இருந்து அவர் எம்மை வழிநடத்திச் சென்ற காலங்களை நினைவு கூரும்போது வேதனை நிறைந்த விம்மல்கள்தான் வெளிப்படுகின்றன. வித்தியாலங்கார வளாகத் தமிழ்ப்பேசும் மாணவர்களுக்குப் பல வழிகளிலும் ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்ந்து வழிகாட்டிய ஆசான் அவர். இன்று அவர் எம்மத்தியில் இருந்திருந்தால் எமது பணிகள் குறித்துப் பெருமிதமடைந்திருப்பார்.

யாழ்ப்பாணம் வட்டுக்கோட்டை இந்துக்கல்லூரியின் அதிபராகக் கடமயாற்றிய சபாரத்தினசிங்கத்தின் புதல்வராக 1-1-1933-ல் பிறந்து சைவப்பண்பாட்டில் வளர்ந்த இளைஞன் தனஞ்சயராசசீங்கம் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் கல்வி கற்றுத் தேறினார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிறப்புக்கலைத் தேர்வில் முதலாம் பிரிவில் சித்தியெய்திய இவர் 1957-ம் ஆண்டு உதவித் தமிழ் விரிவுரையாளராக நியமிக்கப்பட்டார். பின் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஆராய்ச்சி மாணவனாகச் சென்று பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனாரின் கீழ் 'இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் கீழ் தமிழ்ப்பிரகடனங்கள்' என்னும் பொருளில் ஆய்வு நூல் ஒன்றை எழுதி M Litt. பட்டம் பெற்றார். பின்னர் இலங்கைக்குத் திரும்பிச் சில ஆண்டுகள் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிய பின் எடின்பரோ பல்கலைக்கழகத்தின் உபகாரச் சம்பளம் பெற்று மூன்று ஆண்டுகள் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் பற்றி ஆராய்ந்து கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றார். ஆங்கில நாட்டிலிருந்து திரும்பிய இவர் வழமைபோல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தம் பொறுப்பை மேற்கொண்டார். அன்னாரின் தமிழ்மொழி ஆற்றலைக் கண்ட இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் வித்தியாலங்கார வளாகத்திற்கு அழைத்துத் தமிழ்க்கலைத்துறைத் தலைவராகியது. கலாநிதி தனஞ்சயராசசீங்கத்தின் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும், 'நாவலர் பணிகள்', 'ஆறு முகநாவலரின் கல்விப்பணி' என்னும் இரு நூல்களையும் மெச்சி 'இணைப்பேராசிரியர்' என்னும் உயரிய பதவி அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. இப்பதவியை ஏற்ற சில மாதங்களில் அவர் இவ்வுலகத்தை நீத்தது தமிழுலகத்தை ஆறுத்துயர்க் கடலில் ஆழ்த்திவிட்டது. அவருடைய மறைவினால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மாணவர்களாகிய நாங்களே.

அவர் எம்மை விட்டு மறைந்துவிட்டபோதும், பல சீரிய பண்புகளை எம்மிடையே விதைத்துவிட்டுச் சென்றுள்ளார். அவரது வழிகாட்டல்கள் எம்மை எப்போதும் சரியான பாதையில் நெறிப்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கையில் எமது பணியினை நாம் தொடர்ந்தோம்-தொடர்வோம். இதுதான் எமது ஆசானுக்கு நாம் செலுத்தக்கூடிய மிகப் பெரும் காணிக்கையாகும்.

தமிழ்க்கலைமன்றம்
வித்தியாலங்கார வளாகம்

மறைந்த எமது மன்றக் காப்பாளரும்
தமிழ் இந்துப் பண்பாட்டுத்துறைத் தலைவருமாகிய

பேராசிரியர் ச. தனஞ்சயராசசீங்கம் அவர்களுக்கு
அஞ்சலி செலுத்துகின்றோம்.

யுத்தாபயங்க க்ருவ துவா துதருவ
யகிவநுமலீத துருவகுதிபாய்ப்ப ப்துத்தி யுவத

துத்தகர்வ வகந்தகாரயக்தாரு . க ய்யிசாயி
.யுவின்கிதூத்தூகடு ருகந்தூ

ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்பு நிறுவப்பட்ட இலங்கைப் பல்கலைக்கழக வித்தியாலங்கார வளாகத் தமிழ்க் கலை மன்றத்தின் இரண்டாவது விழா விள் போது "மானுடம்" வெளிவருவது மகிழ்ச்சியை அளிக்கின்றது இம்மலரில் இடம் பெற்றுள்ள ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், கவிதைகள் எனும் இவற்றிலே கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் சிறப்புடையவை.

கடந்த ஆண்டிலே இம்மன்றம் நடாத்திய கருத்தரங்குகள், கவியரங்குகள், கலந்துரையாடல் நிகழ்ச்சிகள், விவாத அரங்குகள் என்பன இம்மன்ற உறுப்பினரின் அயரா உழைப்புக்குச் சான்று பகர்வனவாய் உள்ளன. இம்மன்றத்தினர் வருங்காலத்திலும் இவை போன்ற சிறந்த, நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவர் என எதிர் பார்க்கின்றோம். இப்பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயிலும் மாணவர் ஒவ்வொருவரும் தாமும், தமது சமூகமும், தமது முயற்சிகளை நெறிப்படுத்தி வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன்.

சுலாநிதி (திருமதி) ம. தியாகராசா
B. A. (Hons), M. Litt. Ph. D.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்,
வித்தியாலங்கார வளாகம்,
களனி.

Best Compliments of:

N. A. Varnakulasingam

GENERAL MERCHANTS & COMMISSION AGENTS

173, KEYZER STREET,
COLOMBO-11.

Telephone 25577

Message from the President

Even though Tamil medium courses were started only recently in this Campus the enthusiasm of the teachers as well as students in the Tamil medium has helped to establish these courses on a sound footing. The activities of the "Tamil Mantram" of the Campus has kept pace with these developments and helped them to a great extent. It is a mark of the vigour of the 'Tamil Mantram' that they keep alive a journal too. It is indeed creditable that the relatively small number of Tamil medium students and staff are able to bring out an annual of this nature. On this occasion I wish to thank all those responsible for bringing out this journal for the hard work they have put in as well as for the enthusiasm they have shown. They bring credit to the Campus.

Dr. D. A. Kotelawala
President

Vidyalankara Campus
University of Sri Lanka.
Kelaniya.

Best Compliments from:

V. MANICKAM & BRO.

IMPORTERS AND EXPORTERS

GENERAL MERCHANTS & COMMISSION AGENTS

34, FOURTH CROSS STREET,

COLOMBO-II.

PHONE: 23408

அனைத்து வளாகத் தமிழ் மாணவர் ஒன்றியத் தலைவரின்

வாழ்த்துச் செய்தி

எமது ஒன்றியத்தின் ஓரங்கமாக மினிரும் வித்தியாலங்கார வளாகத் தமிழ்க் கலை மன்றத்தினர் தமது மன்ற வெளியீடான மானுடத்தை இம்முறையும் மலர்த்துவதையிட்டுப் பெருமகிழ்வடைகின்றேன். ஏனைய வளாகங்களோடு இவர்களது வளாகத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்திடும் போதுதான் இவர்கள் தம் மன்றத்தின் இமாலயப் பணி எம்மை இறும்பூதெய்த வைத்திடும்.

எத்துணை இன்னல்களுக்கு மத்தியிலும், இருக்கும் வரை இயன்றதைச் செய்வோம் எனும் வைராக்கியத்திலே வாழ்கின்ற வித்தியாலங்காரத் தமிழ் மன்றமும் ஆற்றலுள்ளவர்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு அஞ்சாது நடைபோட்டு வருவதை நாமறிவோம். உணர்வுகள் வரைவுகளை மீறி ஊசலாட்டம் போடும் இவ்வேளையில் அவசியமானதாக மானிடர்க்கு மானுடத்தைப் போதிக்க ‘மானுடம்’ மலர்கின்றது.

அனைத்து வளாகத் தமிழ் மாணவர்களிடையே கலை, கலாசார, பாரம்பரியத்தைப் பேணிடும் பாரிய பணியில் ஒருமைப்பாட்டைக்காண விழையும் ஒன்றியத்தின் முயற்சிகளிலெல்லாம் ‘மானுடம்’ செல்வாக்குப் பெற்றவண்ணமே இருக்கும். அணைபோட முடியாத ஆர்வமுடையவர்கள் அலர்த்திடும் இந்த ‘மானுடம்’ பூரணமானதாகப் புதியதாகப் பொலிவு பெற ஒன்றியத்தின் பெயரால் உளநிறையோடு வாழ்த்துகின்றேன்.

வாழ்க தமிழ்!

வளர்க நும்பணி!!

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்,
கொழும்பு வளாகம்,
கொழும்பு-3.

க. சதாசிவன்

தலைவர்

அ. வ. த. மா. ஒன்றியம்

இதழாசிரியர் இயம்புவது....

மானுடத்தின் இரண்டாவது மலரின் பிறப்பு இன்று உங்கள் கரங்களுக்கு வந்துள்ளது. இதனது பிறப்புசுகப்பிரவசமான போதிலும், இதனை சாத்தியமாக்குவதற்கு எதிர்நோக்கிய இடர்பாடுகளும் இன்னல்களும் கொஞ்சநஞ்சமல்ல.

இந்த நாட்டில் மானுடம் கொடுமரமாக இம்சிக்கப்பட்ட பின்னர் அந்த கொடுமரத்தின் இரத்த ஒழுக்குகள் “உலராத வேளையில்” மானுடம் வெளிவருகிறது. இதனால் மகுடத்திற்கேற்ப இதற்கு மகோன்னத பணியொன்றிருப்பதனை எமக்கு உணர்த்துகிறது. இந்தப்பணி எந்தளவிற்கு செப்பனிட்டு நிறைவு செய்யப்பட்டுள்ளதென்பதையிட்டு, நாங்களே பெருமை கூறிக்கொள்வதைவிட இதனை ஊடறுத்து அதன் உள்ளீடுகளை பகிர்ந்து கொள்ளும் பொறுப்பினை மானுடத்தின் இதயங்களுக்கே விட்டுவிடுகிறோம். உள்ளடக்கத்தில் உள்ளவைகளால் மட்டுமே (எழுத்தால்) சரிந்துபோன - சரிந்துகொண்டிருக்கின்ற மானுடத்தை நிமிர்த்திவிடவோ அல்லது கட்டிக்காப்பாற்றிவிடவோ முடியாதென்பதனை நாம் உணர்வோம். எனினும் இவ்வுடனிகழ்காலத் தேவையினைப் பூர்த்தி செய்யும் ஆவலில் எமது மானுடம் ஒருசிறு துளியை நிரப்பினாலும் அதன்பணி முக்கியத்துவம் பெறக்கூடியதே!

இந்நாட்டில் மானுடத்தின் கழுத்து நெரிக்கப்பட்ட வேளையிலெல்லாம் சிறுபான்மை மக்களிடமிருந்து மரண ஓலங்கள் எழுந்ததை நாம் மறக்கவில்லை. அம்மரண ஓலங்கள் தொடர்ந்தும் எமது காதுகளிலே ரீங்காரம் செய்யுமோ என்ற பீதி எம்மை ஒவ்வொரு நொடிப்பொழுதும் அச்சுறுத்திக் கொண்டேயிருக்கின்றது. இவ்வோலங்கள் இன்று எம்மை விட்டு அகல மறுக்கின்றன.

இத்தகைய ஒரு பயங்கரமான நிலையை ஒவ்வொரு எழுத்தாளனும் ஆழமாகச் சிந்தித்து அவனது பேனா முனையிலிருந்து ஊற்றெடுக்கின்ற படைப்புகளை சரியான பாதையில் வழிநடத்தவேண்டும். எந்த ஒரு எழுத்தாளனது படைப்பும், அவனைச் சூழ்ந்து காணப்படும் சமூகத்திற்கு பயனளிக்காது, அச்சமூகம் அதனை ஜீரணிக்கமுடியாது காணப்படுமாயின், அத்தகைய படைப்பால் எவ்வித பயனும் இல்லை. எனவேதான் எழுத்தாளன் எப்போதும் தனது பேனா முனையை சமூகத்தை நோக்கி, அச்சமூகத்தில் புரையோடிக் காணப்படுகின்ற பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணக்கூடிய வகையில் அதன் பார்வையைச் செலுத்த முற்படவேண்டும். படைப்பின் தன்மைகள், பாமரமக்கள் பயன்படுத்தக் கூடியதாகவுமிருத்தல் வேண்டும்.

இன்றைய சிறிலங்காவில் மானுடம் காக்க விழைவோர் ஜீவமரணத்திற்குட்பட்ட மானிடரின் பக்கம் தமது பார்வையை, கவனத்தை, கருத்தை செலுத்தி. இதயசுதநி நேர்மை, நியாயம் இவைகளை அடிநாதமாகக் கொண்டு தமது பேரமுனைக்கு பாலம் அமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

ஒரு இனம் மற்றொரு இனத்தால் அடக்கி ஒடுக்கப்படும்போது, அடக்கி ஒடுக்கப்படும் இனம், உரிமை கோருவதும் போராடுவதும் தவிர்க்கமுடியாதது. ஆனால் இவை குரோத செயல்களாகக் கருதப்பட்டு இதன் கழுத்து நெரிக்கப்பட்டு, அவ்வினம் சரணாகதி அடையும் நிலையை எவரும் அனுமதிக்கமாட்டார், - அனுமதிக்கவும் முடியாது. இன்று இந்நாட்டின் மானுடம் இதற்குள் சிக்கித் தவிக்கிறது. நீண்டகால வரலாற்றையுள்ளடக்கிய இடதுசாரிகள் இந்நாட்டில் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வந்தும், இத்தகைய நிலை காணப்படுவதைக் கண்டு எவரும் ஆச்சரியமும், ஐயமும் அடையாமலிருக்க முடியாது. தம்மை இடதுசாரிகள்! மார்க்ஸியவாதிகள்! என்று மார்பு தட்டிய, தட்டிக் கொண்டிருக்கின்ற "இந்த இடதுசாரிகள்" எந்தளவிற்கு மானுடத்தின் துயர் துடைக்க கடந்தகாலங்களில் துணிந்து செயற்பட்டுள்ளனர்? இவர்களின் கபடச்செயலை நாம் மறந்தாலும் கடந்தகால வரலாறு மறக்காது. இவர்களின் ஈனச்செயல்கள் இந்நாட்டில் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு மானுட இதயத்திலும் எந்நேரமும் ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கும்.

எனினும் இன்றைய சிறிலங்காவில் மானுடத்தின் நலம்பேண விழையும் ஒவ்வொருவர் இதயத்திலும் செயலிலும் நாம் நேர்மையையும் நீதியையும் எதிர்பார்க்கிறோம்.

மானுடம் காக்கவேண்டிய மகத்தான பொறுப்பை சுமக்கவேண்டிய காலகட்டத்தில் அறிவுப்பயிருக்குத் தீனிபோடும் வேலையை மட்டுஞ்செய்து நாம் திருப்திப்பட்டுக் கொள்ள விரும்பவில்லை. எனினும் உள்ளடக்கத்தின் தராதரத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் விட்டுவிடவுமில்லை. இம்மலரில் காணப்படுகின்றவைகளில் பெரும்பாலானவை உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளோ, அல்லது அபிப்பிராய வெளியீடுகளோ அல்ல. தரவுகளுடன் சமூகவியற்பார்வை பொதிந்த நிகழ்கால சிறிலங்காவின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார ஆய்வினடிப்படையிலுள்ள அபிப்பிராயங்களேயாகும்.

இந்த ஆய்வினடிப்படையிலான அபிப்பிராயங்கள் மானுடத்தின் ஜீரணிப்பில் ஒரு சிறிதளவையாயினும், பூர்த்தி செய்யுமாயின் அதுவே எமக்கு ஆத்மதிருப்தியை அளிப்பதாக அமையும்.

ச. கப்பிரமணியம்

உள்ளே.....

1. ஈழத்துத் தமிழ் மக்களிடையே நிலவும் அவைக் காற்று கலைகள் கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி	17
2. தலா வருமானமும் வாழ்க்கை நிலையும் எம். வாமதேவன்	33
3. இலங்கையில் தமிழ் அறிவேடுகள் பற்றி ஒரு நோக்கு மு. பாலசிங்கம்	39
4. இலங்கையில் தொழில் நுட்ப இடமாற்றம் 1930—1970 கலாநிதி க. சுந்தரலிங்கம்	43
5. மூன்றாம் உலக நாடுகளில் இடதுசாரி இயக்கங்களும்—இலங்கையும் எல். சாந்திகுமார்	69
6. மரபுக் கவிதைகளை மனதார வாழ்த்துங்கள் த. சச்சிதானந்தன்	73
7. மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் குடிசனத்தொகை மாற்றங்கள் 1921—1971 கலாநிதி பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை	77
8. இலங்கையில் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சனைகள் அவதானி	87
9. தமிழ் ஈழமும் தமிழ் இந்தியாவும் கலாநிதி பொ. பூலோகசிங்கம்	95
10. வடக்கு-கிழக்கு இலங்கையில் சைத்தொழில் வளமும் விருத்தியும் கலாநிதியோ. இராசநாயகம்	107
11. முகாமைத்துவமும், கணக்கியலும் எஸ். சிவராசா	112
12. கணக்காய்வாளரும் உள்ளகக் கட்டுப்பாடும் சி. இராசதுரை	114
13. சிங்கள நாடகத் தோற்றமும் தமிழ் நாடகச் செல்வாக்கும் எம். எஸ். எம். அனஸ்	135
14. நிறைவேற்றுத் தத்துவங்கொண்ட சனாதிபதியின் வகைசொலும் பொறுப்பு கலாநிதி நீலன் திருச்செல்வம்	142
15. சுமைகள் ஆ. தங்கத்துரை	
16. கவிதைகள்	
17. மன்றச் செய்திகள்	

சமுத்தரத் தமிழ் மக்களிடையே நிலவும் ‘அவைக்காற்று கலைகள்’

— ஒரு சமூகவியல் நோக்கு

1 அணுகுமுறை

ஆங்கிலத்தில் ‘‘பெஃபோமிங் ஆர்ட்ஸ்’’ (Performing Arts) என வழங்கப்படும் தொடரை அவைக்காற்று கலைகள் என மொழி பெயர்த்தல் வேண்டும். கூடியிருக்கும் அவையினர் மூன்னிலையில் அளிக்கப்பெறும் கலைகளே இப்பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பெறும். இசை, நாடகம், நடனம் என்ற பாரம்பரியக் கலைகளும் சினிமா எனும் தொழினுட்ப வழி வரும் கலையும் அவைக்காற்று கலைகள் எனக் குறிப்பிடப்பெறும். தமிழ் மக்களிடையே கலைகளை இவ்வாறு பகுத்து நோக்கும் பண்பு நிலவவில்லை. கலைஞனை முதன்மைப்படுத்தி நோக்கும் இவ்வகுப்பு முறைமை தமிழ்ப்பாரம்பரியத்துள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாதது, சமூக வரலாற்றாசிரியனுக்கு ஆச்சரியத்தைத் தராது.

தொடர்பியல் (Communication Studies) அடிப்படை கொண்டே இவ்வகுப்பு முறை ஏற்பட்டதெனலாம். தொடர்பியலில் இசை, நடனம் என்பன தொடர்பு முறைமைகளாகவும் (forms of communication) நாடகம், சினிமா என்பன தொடர்புச் சாதனங்களாகவும், (media of Communication) கொள்ளப்படுகின்றன எனும் உலகப் பொதுவான உண்மையை நாம் மனத்திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். இங்கு எம்மைப் பொறுத்த வரையில் இவ்வவைக்காற்று கலைகள் தனித்தனியாகவும், கூட்டாக

வும் ஏற்படுத்தும் சமூகத் தொடர்பு (Social communication) யாது என்பதே முக்கிய வினாவாகும்.

ஆனால் இதற்கு விடையளிப்பது இக்கட்டுரையின் நோக்கமன்று. இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் கலைப்பயில்வு பற்றி ஆராய முனையும் பொழுது இத்தகைய பிரச்சினைகள் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டியன என்ற பிரக்ஞையை ஏற்படுத்துவதற்காகவே இதனைக் கூறினேன்.

அவைக்காற்று கலைகளை ‘‘சமூக அழகியல் நிகழ்வுகளாக’’ ஆராய்வதற்கு வேண்டிய சில சான்றாதாரங்களை ஒளிவு மறைவின்றி, காய்தல் உவத்தலின்றிக் குறிப்பிடுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

2 இசை

ஒரு சமுதாயத்தின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களின் வரன் முறையான கையளிப்பில் இசை முக்கியமான இடம் பெறும். பண்பாட்டுத் தனித்துவத்தை ஏற்படுத்தும் கலைக்கூறுகளில் இசையையும் ஒன்றாகக் கொள்வர்.

தென்னிந்திய இசை மரபின் வளர்ச்சியில் தமிழிசை முக்கியமான உப உறுப்பாக உள்ளது. தமிழிசை இன்று பயிலப்படும் நிலையில் வைதிக இந்து மதத்தின் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. இலங்கை தமிழ் மக்களிடையேயும் தென்னிந்திய

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி M. A., Ph. D.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக வித்தியோதய வளாகம்

தொல்சீர் இசை மரபே முக்கிய இசை மரபாக உள்ளது. தமிழிசையின் பூரண வரலாறு தெளிவாகும் பொழுது அதுவே தொல்சீர் இசையுள்ளும், நாட்டார் இசையுள்ளும் சுவறிநிற்பதைக் காணலாம். இசையை இன அடிப்படையிற் பிரிப்பதிலும் பார்க்க பூகோள அடிப்படையில் வகுத்துக்கொள்வதே தகுந்த முறைமை என்பது இசை வரலாற்றுகிரியர்களின் கருத்தாகும். எனவேதான் தமிழர், தெலுங்கர், கன்னடியர் முதலியோரது அடிநிலை இசையும், தொல்சீர் உயர் இசையும் இணைந்து கர்நாடக இசை மரபு முகிழ்த்ததெனலாம். அடிநிலை இசை மரபிலும் இவ்வுண்மை தெரிகின்றது. பதிற்றுப் பத்திற் பேசப்பெறும் வண்ணம் பற்றியும். சிங்கள இசையில் எடுத்துக் கூறப் பெறும் "வண்ணம்" பற்றியும் ஆழமான ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப் பெறுதல் அவசியம். "இசையின் மானிடவியல்" எனப்படும் (The Anthropology of Music) துறையின் உதவி இதற்கு அத்தியாவசியமாகும்.

இசை மதத்துடன், மதச் சடங்குகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது. இலங்கைத் தமிழ் மக்களுட் பெரும்பாலானோர் இந்துக்களாக விருப்பதால் கர்நாடக இசை இலங்கைத் தமிழர்களினதும் தொல்சீர் இசையாகப் பேணப்பட்டும், பயிலப்பட்டும் வந்துள்ளது. சிறப்பாக ஆகம் நெறிப்பட்ட கோயிலமைப்பு இலங்கைக்கு வந்த பின்னர் கர்நாடக இசையும், முக்கிய இடம் பெறுகின்றதெனலாம். அவ்வாறு கோயில் சார்ந்த இசையாக, இலங்கைத்தமிழிடைமே முக்கியத்துவம் பெறுவது நாகஸ்வர இசையாகும்.

நாதஸ்வரம், நாகஸ்வரம் என்ற பதப் பிரயோகங்களில் எது சரியானது என்பது பற்றி இசை வல்லாளரிடையே கருத்து வேறுபாடு உண்டு. நாகஸ்வரமே பழையவடிவம் போலும். ஆயினும் இன்று வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் நாதஸ்வரம் என்ற சொல்லையே கையாள்கின்றன. இவ்வாத்தியத்தை "நாயனம்" என்றும் குறிப்பிடும் மரபு தமிழகத்தில் உண்டு. இலங்கையிற் பேச்சு வழக்கில் "நாக சின்னம்" என்ற சொல்லே பெரிதும் கையாளப்படுகின்றது. நாகஸ்வரம் என்னும் ஊதுகருவியின் லயத்தினை வாத்தியமாகத் "தவில்" என்றும் வாத்தியம் பயன்படும். நாகஸ்வர இசை

அளிக்கையின் பொழுது நாதஸ்வரம், தவில் ஒத்து, தாளம் என்பன ஒலிக்கப் பெறும்; தவில் மேளம் என்று கூறுவர். இம் முழுக் குழுவையும் "பெரிய மேளம்" என்று சொல்லும் மரபும் நிலவி வருகின்றது.

இலங்கையில், நாகஸ்வரக் கலை யாழ்ப்பாணத்திலேயே சிறந்து விளங்கி வந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தைத் தவிர்ந்த பிற பிரதேசங்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்து மேளகாரரே பெரிய மேளமாகச் செல்வது வழக்கம்.

யாழ்ப்பாணத்தின் ஒவ்வொரு முக்கிய கோயிலிலும் ஒவ்வொரு மேளகாரக் குடும்பம் அன்றேல் குடும்பத் தொகுதி வாழ்ந்து வந்தது. வண்ணார்பண்ணையிலே தொடங்கிய இந்நெறி பின்னர் கோயில் சாராத மேளகாரக் குடியிருப்புக்களுக்கு இடமளித்ததெனலாம். அத்தகைய குடியிருப்பு விஸ்தரிப்பில் இணுவில், அளவெட்டி, நெல்லியடி (கரவெட்டி) ஆதியன முக்கிய இடம் பெற்றன வெனலாம். வல்வெட்டித்துறை சிவன் கோவிலை மையமாகக் கொண்டும் ஒரு குடியிருப்பு வாழ்ந்து வந்தது. இக்கலைஞர்கள் தனியொரு கோவிலுக்கெனச் "சேவுகம்" செய்யும் பொழுது அவர்களைக் கோயில் மேளம் என்பர். ஆனால் எல்லாக் குடிகளுக்கும் கோயில்கள் இருந்தனவெனக் கூறமுடியாது.

நாகஸ்வரம், மங்கலவாத்தியம், கோயிற் பூசைகள், திருவிழாக்களின் பொழுதும் விவாக வைபவத்தின் பொழுதும், அந்தியேட்டியின் பொழுதும் இவ்வாத்தியம் ஒலிக்கப்படுதல் மரபு. ஒவ்வொரு வைபவத்தின் பொழுதும் இன்ன இன்ன கட்டத்தில் இன்ன இன்ன முறையில் இவ்வாத்தியங்கள் ஒலிக்கப்பெற வேண்டும் (வாசிக்கப்பெற வேண்டும்) என்ற சாஸ்திரீய நியதிகள் உள்ளன.

ஆனால் கிராமங்களின் பாரம்பரிய அமைப்பு மாறி "நவீன மய"த் தொழிற்பாடுகள் தென்படத் தொடங்குவ்வாத்தியம் சமய சார்பற்ற சூழலிலும் வாசிக்கப் பெறலாயிற்று. ஊர்வலங்கள், பொதுக்கூட்டங்கள் எனப் புதிதாகத் தோன்றிய "மக்கள ஒருங்கு சேர் நிலை", களிலும் இது இன்று வாசிக்கப்பெறுகின்றது. இம்மாற்றம் அல்லது விஸ்தரிப்பு இவ்விசைக் கலைஞர்களின் அளிக்கைவேளை உடையவங்கா

ரத்திலும் பெருத்த மாறுதல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கோயிலினுள் வாசிக்கும் பொழுது மேலாடையின்றியும், வெளியிடங்களில் வாசிக்கும் பொழுது மேலாடைகளுடனும் வாசிப்பர்.

நாகஸ்வர, தவில் இசைப்பயில்வாளர்கள் பெரும்பாலும் ஒரே சமூகக் குழுவினைச் சேர்ந்தவர்கள். யாழ்ப்பாணத்து மரபில் நட்டுவர், மேளகாரர் என்று அழைக்கப் பெறுவர். இன்று இக்குலத்தினரை இசை வேளாளர் என்பர். இசை வேளாளர் என்ற சொற் பிரயோகம் தமிழ்நாட்டிலும் உண்டு.

ஒரோர் வேளைகளில் இக்குலத்தினைச் சாராத சிலரும் இவ்வாத்தியங்களைப் பயின்று வந்துள்ளரெனினும் (இத்தகைய நிலை தமிழ்நாட்டிலே அதிகம் உண்டு) பொதுவாக நோக்குமிடத்து இலங்கையில் இக்கலையின் பயில்வட்டம் இசைவேளாளர் என்றழைக்கப் பெறும் குலத்தினுட்பட்டதே. இதனை இன்னொரு வகையாகவும் கூறலாம். யாழ்ப்பாணத்துச் சாதியமைப்பில், இந்த ஒரு குலத்தினரே தொல்சீர்கலையொன்றினைத் தமது தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர் — கொண்டுள்ளனர். இவர்களுடைய கலைப்பயிற்சி சிறு வயதிலேயே ஆரம்பித்து அவர்கள் வாணாள் முழுவதும் நீடித்து நிற்கின்றதெனலாம். இதனை இவர்கள் தமது கலையினை உயர்ந்த தரத்தினிற் பேணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இவர்களின் கலைத்தரத்தின் உயர்ச்சிக்குக் காரணமாக அமைந்து வந்துள்ள இன்னொரு முக்கிய அம்சம், இவர்களுக்குத் தமிழகத்து இசை வேளாளர்களுடனிருந்து வந்துள்ள இறுக்கமான தொடர்பாகும். உண்மையினை நோக்கினால் இவர்கள் முதன் முதலில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட இசைக் குலத்தினராகவே இருத்தல் வேண்டும். யாழ்ப்பாண அரசின் சிதைவின்பின்னர், யாழ்ப்பாணப் படடினத்தில் வேவாதேவித் தொழிலிலும், (பின்னர்) புகையிலை வர்த்தகத் தொழிலிலும் ஈடுபட்டிருந்த செட்டிபரம்பரையினரின் முயற்சிகள் காரணமாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த அவர்களது கோஷல்களில் சேவிப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டவர்களாயிருத்தல் வேண்டும். பத்தொன்பதாம்

நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி முதலே இக்குலத்தினர் பலர் இந்தியாவிற்குச் சென்று அங்கு குருகுல முறையிற் பயிற்சி பெறுதலும், சிலர் அங்கேயே தங்கிவிடுதலும் மரபாக இருந்தது. மேலும் யாழ்ப்பாணத்துக் கோஷல்களின் திருவிழாக் காலம் எனக் குறிப்பிடத்தக்க வைகாசி, ஆனி, ஆடி, ஆவணி மாதங்களில் இந்தியாவிலிருந்து பிரபல நாகஸ்வர வத்துவான்களும், தவில் வித்துவான்களும் இங்கு வந்து சேவிக்கும் வழக்கமுமிருந்தது. அத்தகையோர் இங்கு வந்து தங்கிய காலங்களில் இக்குழுவினருடனே நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்.

யாழ்ப்பாணத்து நாகஸ்வர, தவில் வித்துவ பரம்பரையில் தவில்வாசிப்பிற் பலர் சிறந்து விளங்கித் தமிழகத்திலும் பெரும் புகழ் நாட்டினர். காமாட்சி சுந்தரம் தட்சிணமூர்த்தி ஆகியோர் அத்தகையோரே. இப்பொழுது அத்தகைய பணியினை மேற்கொண்டுள்ளவர் வலங்கைமான் சண்முகசுந்தரமாவார்.

இக்குழுவினரின் அன்றாட வாழ்க்கையில் இசை பெறும் முக்கியத்துவத்தினை மஹாகவியின் ‘‘கோடை’’ என்னும் கவிதை நாடகத்திற்கண்டு கொள்ளலாம். சாஸ்திரீய இசையின் உயர் தரத்தைப் பேணுவதற்கான சமூக அமைப்புச் சூழல் வாய்ப்பினை இவர்கள் கொண்டுள்ளமை காரணமாக இவர்களை யாழ்ப்பாண வாழ்க்கையமைப்பின் முக்கியமான உப - பண்பாட்டுக்குழு (Sub Culture) வாகக் கொள்ளலாம்.

இக் குழுவினர் நாகஸ்வர, தவிற் பயில்வினையே தமது முக்கிய சமூகத் தொழிலாகக் கொண்டவர்களெனினும், இவர்களிடையே இருந்த வாய்ப்பாட்டு, வயலின், மிருதங்கம் போன்ற பிற இசைப்பிரிவுகளில் கடமையாற்றும் தொழின் முறைக் கலைஞர்கள் பலர் தோன்றியுள்ளரெனலாம். யாழ்ப்பாணத்து இசை வரலாற்றிலும், நாடக வரலாற்றிலும் இவர்கட்கு முக்கிய இடமுண்டு.

இத்துணைக் கலை முக்கியத்துவம் கொண்ட இக்குழுவினர்க்கு யாழ்ப்பாண வாழ்க்கையின் சடங்காசார அம்சங்கள் போற்றப்படுவதற்கும் பேணப்படுவதற்கும் உதவுகின்றவர்கள் என்ற

அளவில் முக்கியத்துவம் உண்டேயன்றி, வன்மையான சமூகச் செல்வாக்குடையவர்களென இவர்களைக் கொள்ள முடியாது. அவர்களது கோயிற்பணி "சேவுகஞ்" செய்தல். என்றே குறிப்பிடப்படுவதை இங்கு நாம் மனத்திற் கொள்ளல் வேண்டும். அதாவது கலைஞர்கள் என்ற வகையில் இவர்கட்கு சமூக அசைவியக்கம் (Social Mobility) கொண்டவர்களல்லர். ஆயினும் பெருகி வரும் மதச்சார்பற்ற சூழற் கச்சேரிகளாலும், அதிகரித்துச் செல்லும் பண வருவாயாலும் முக்கியமாக இவர்களிடையே உள்ள திறமை மிக்க கலைஞர்களுக்குச் சமுதாயத்திற் செல்வாக்கு அதிகரித்து வருவது கண்கூடு. ஆனால் இன்னும் இவர்கள் பாரம்பரியத் தனிகளிலிருந்து முற்றிலும் விடுபடவில்லை எனலாம். கோயில் நிலையில் சேவுகஞ் செய்வோரின் நிலைமை உயரும்வரை இவர்களது பொதுப் படையான சமூக அந்தஸ்து உயர்ந்து விடாது என்றே கொள்ள வேண்டும். ஆனால் சமூகத்தின் பண்பாட்டுத் தனித்துவம் பற்றிய உணர்வு வளர்ந்து வரும். இந்நாட்களில் இவர்கள் குறிப்பிட்ட பண்பாட்டின் பிரதிநிதிகள் என்ற உணர்வு எழுத்தறிவுடைய தமிழ் மக்களிடையே வளர்ந்துள்ளது எனலாம்.

இவர்களின் கோயிற் சேவுகத்திற்கு வரையறைகள் சில உள்ளன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட் பிரிவினரின் கோயில்களில் இவர்கள் சேவுகஞ் செய்வதில்லை. ஆனால் நாகஸ்வரம் கோயிலின் இன்றியமையா அம்சமென்ற உணர்வு வளர்ந்துள்ள நிலையில், தாழ்த்தப்பட்ட பிரிவினருள் சங்கீத ஞானமுள்ள சிலர் நாகஸ்வரம், தவில் பயின்று அப்பணியினை தமது கோயில்களிற் செய்து வருகின்றனர். இது யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டினுள் மாத்திரம் காணப்படும் ஒரு பண்பாகும். மேலும் சில கோயில்களில் இவர்கள் சேவுகஞ் செய்யும் பொழுது அதற்குப் பணம் பெறும் வழக்கமுமில்லை. நல்லூர்த் தேர்த் திருவிழாவின் பின்னர் நடக்கும் நாகஸ்வரக் கச்சேரியின் பொழுது அத்தகைய ஓர் ஒழுங்கு முறையே மேற்கொள்ளப்படுவதாகத் தெரிகின்றது.

இலங்கை வானொலித் தமிழ்ச் சேவையிற் கச்சேரி செய்வதற்கான அனுமதித் தராதரமே இவர்களின் கலைத்தரத்தின் உரைகல்லாக அமைந்துள்ளது.

இவ்விசை வேளாள பரம்பரையினருள் ஆண்களே இசை வித்துவான்களாக விளங்குவர். யாழ்ப்பாணச் சூழலில் இவர்களது குடும்பத்துப் பெண்கள் சமூக அரங்கிற் கலையீடுபாட்டினை வெளிப்படுத்துபவர்களல்லர். தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு இயல்பான பழமைபேண் பாரம்பரியத்தை இச்சமூகப் பெண்கள் பின்பற்றுபவர்கள். ஆயினும் அண்மைக் காலத்தில் சில இளவயதுப் பெண்கள் நாகஸ்வரக் கலைஞர்களாக முகிழ்த்துள்ளனர். இந்நிகழ்வினை சமூகப்புற நடையாகக் கொள்ள வேண்டுமெய்நிப்பொதுரீதியாகக் கொள்ள முடியாது. மதுரை பொன்னுத்தாய் போன்ற ஒரு வித்துவாங்கினிதோன்றுவது சாத்தியமெனினும், அத்தகைய ஒருவர் தொடர்ந்து தமது வித்தையை வளர்த்துக் கொள்ளவும், அதனால் பெரும் புகழடையவும் முடியாத சமூகச்சூழல் இவர்களிடையே உண்டு.

திருவிழாக் காலங்களில் இந்திய நாகஸ்வர, தவிர்கலைஞர்களின் அபரிமிதமான வருகை தடைப்படுத்தப்பட்ட பின்னரே யாழ்ப்பாணத்து இசை வேளாளரின் பொருளாதார நிலைமை சீரடைந்துள்ளதெனலாம். ஆயினும் பொருளாதார நிலைமை சீரடைந்துள்ள அளவிற்கு இவர்களது சமூக அந்தஸ்து உயர்ந்துள்ளது என்று கூற முடியாது. நாகஸ்வர இசைப் பயில்வு சாதி வரையறைகளை மீறும் பொழுது தான் அத்தகைய ஒரு நிலைமை ஏற்படும். மேளகாரக் குடும்பத்தைச் சேராத ஒருவர் இக்கலைகளைப் பயின்று பணி செய்யும் பொழுது தான் அம்மாற்றம் தெரிய வரும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நாகஸ்வர, தவில் இசை மரபும், ரசனையும் வேருன்றியது போன்று வாய்ப்பாட்டு மரபு வேருன்றவில்லை எனலாம். ஆனால் இவ் விதிக்குப் புறநடையர்க அமைத்துள்ளவர். ள் தேவாரப் பண்ணிசைக்காரர்கள். இலங்கையில் ஒதுவார் மரபு நன்கு வளர்ந்திருக்கவில்லை. இதற்குக் காரணம் கோயில்களில் அதற்கான பொருளாதார வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்படாமையே. யாழ்ப்பாணத்தில் தேவாரப்பண்ணிசை ஒதுவோர் எனக் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் கீரிமலைப் பகுதியிலே வாழ்ந்து வருகிறார்கள். கோயில்களில் தேவாரம் ஒதுவதற்கான மானியங்கள் இல்லாமையே

யால், இவர்களிற் பலர் இப்பொழுது மரண வீடுகளிலும் சிவபுராணம், தேவாரம் முதலியன பாடி வருகின்றார். தேவாரங்களிற் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ள பண்ணிசை மரபுக்கும் சாரங்கதேவர் போன்றோர் வகுத்துக்கொண்ட கர்நாடக இசை மரபுக்குமுள்ள இசைப் பொதுமைகளைச் சாஸ்திரீயமுறையில் அறிந்து கொண்டவர்கள் என இவர்களைக் கொள்ள முடியாதுள்ளது. இலங்கைக் கோயில்களில் ஓதுவார் பாரம்பரியம் நன்கு முகிழ்த்துக் கிளம்பவில்லை எனலாம். இலங்கை வாடுவதற்குத் தெரிவு செய்யப்படுவோர் பெரும்பாலும் நியமமான கர்நாடக இசைக்கச்சேரி செய்வதற்கான தரமற்றவர்களாகவே உள்ளனர்.

வாய்ப்பாட்டு தனியொரு கலையாக முகிழ்க்க முடியாது போனமைக்கான காரணங்களை அறிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

இசை வேளாளர் பரம்பரையைச் சார்ந்தவர்களின் வரன் முறையான சிட்சையில் வாய்ப்பாட்டு இடம் பெற்றதெனினும், அவர்கள் மட்டத்திலும் கூட வாய்ப்பாட்டு தனிக் கலையாக வளரவில்லை.

கர்நாடக வாய்ப்பாட்டிசை மரபு நிலைபெறுவதற்கான பண்பாட்டுச் சூழல் இலங்கை இந்துக்களிடையே நிலவவில்லை. தமிழ் நாட்டில் இவ்விசை மரபு விசய நகரமன்னர் காலத்திலும், பின்னர் நாயக்க மன்னர் காலத்திலும் தெலுங்கு மொழியையே இசை வாயிலாகக் கொண்டு விளங்கியது. வைஷ்ணவச் செல்வாக்கும், உஞ்ச விருத்தி போன்ற ஆசாரங்களும் இலங்கையில் இருந்ததாகக் கூற முடியாது. தெலுங்கு மொழிப் பரிச்சயமும் இல்லை. இதனால் வாய்ப்பாட்டிசை மரபு நெஞ்சோடு கலந்த உணர்வு பூர்வமான இசை மரபாக வளர முடியவில்லை. தமிழ் நாட்டிலும் தஞ்சாவூர்ப் பிரதேசத்திலேயே இவ்விசை மரபு உள்ளடர்ந்த கலையனுபவமாக முகிழ்த்துள்ளது. அதாவது அங்கு அதனைத் தொழில் முறையாகக் கொள்ளாது ஆத்ம வெளிப்பாடாகக் கொள்ளும் மரபு நிலவியது. அத்தகைய மரபு இலங்கையில் நிலவவில்லை. பகவானைப்

பாடலாற் சேவிக்கும் பாகவத மரபும் இங்கு எக்காலத்தும் வலிபெற்றிருக்கவில்லை. இவை காரணமாக கர்நாடக வாய்ப்பாட்டிசை கரண அடிப்படையிலோ, நாட உபாசனை என்ற அடிப்படையிலோ இங்கு வளரவில்லை. அதற்கான பண்பாட்டுத்தளம் இங்கு அமையவில்லை. இங்கு வாழ்ந்து வந்த பிராமணப் புரோகிதக் குடும்பங்களின் பண்பாட்டுத் தாக்கக் குறையும் ஒரு காரணமாகலாம். எவ்வாறாயினும் நாகஸ்வரம், தவில் இலங்கைத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுடன் சுவறியது போன்று வாய்ப்பாட்டுச் சுவறுவதற்கான பண்பாட்டுத் தளம் இங்கு நிலவவில்லை.

இவ்வாறு கூறும் பொழுது, வாய்ப்பாட்டுத் திறமையுடையோர் இப்பண்பாட்டமைப்பிலிருந்து முகிழ்க்கவில்லையெனக் கூறி விடுதல் முடியாது. இசை வேளாளர் குடியிலிருந்தும் பிற குடிசனிலிருந்தும் அத்தகையோர் தோன்றினர் என்பது உண்மையே. ஆனால் அவர்கள் யாவரும் நாட்டுக் கூத்து மரபினுள் அன்றேல் பார்சி தியேட்டர் மரபு வழி வந்த ஸ்பெஷல் நாடக மரபினுட் சென்றடைந்தனர். பிரபல இந்திய நடிகர்களுடன் நடித்த இலங்கைக் கலைஞர்கள் யாவருமே கர்நாடக வாய்ப்பாட்டிசையிற் சிறந்த அறிவு பெற்று விளங்கியவர்களே என்பது வரலாற்றுண்மையாகும். கரவெட்டிக் கிருஷ்ணமூர்த்தி முதல், அச்சுவேலி இரத்தினம் பிள்ளை வரை இப்பண்பு காணப்படுகின்றது. வாய்ப்பாட்டிலும், வாத்தியங்களிலும் திறமையுடைய இசை வேளாளர் பரம்பரையினர் பலரும் நாடகத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். திண்டாமை காரணமாக ஒதுக்கி வைக்கப்பெற்ற அடிநிலை மக்களிடையே கூத்தும், ஸ்பெஷல் நாடக மரபும் தழைத்தோங்கியமைக்கும் இவர்களது இசைத் திறமையே காரணம் என்பது நடிகமணி வி. வி. வைரமுத்துவின் இசைப்பாரம்பரிய வரலாறு எடுத்துக் காட்டும். இவ்வுண்மைகள் யாவும் ஐயந்திரிபற்ற முறைமையில் காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளையின் அண்மைக் கால ஆராய்ச்சி ஒன்றின் மூலம் வெளியாகியுள்ளது.

தொழில் முறையாக வாய்ப்பாட்டிசைப் பயிலத் தக்கவர்கள் நிலைமை இவ்வாறிருக்க,

தமிழர்கள் எனும் இன உணர்வு ஏற்படுத்திய பண்பாட்டுப் பிரக்ஞை காரணமாக தமிழ்க் கலைகளை சிறப்பாகக் கர்நாடக சங்கீதத்தைப் பயிலும் ஒரு நிலைமை, மத்திய தர வர்க்கத் தமிழரிடையே ஏறத்தாழ 1925 - 30 முதல் காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்திலும், கொழும்பிலும் இத்தகைய கலையார்வத்தினால் சங்கீத வகுப்புக்கள் தொடக்கப் பெற்றதற்கான சான்றாதாரங்கள் உள்ளன. 1930 ல் கொழும்பில் அச்சிடப்பெற்று யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பெற்ற A First Book in Indian Music என்ற நூலின் ஆசிரியையான செல்வி. மகேஸ்வரி தேவி மாசிலாமணி அவர்களது கர்நாடக இசை பற்றிய ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் சென்னை வாரத்துப் பத்திரிகையிலே வெளியாகியுள்ளன என்பது தெரிய வருகின்றது. அதே போன்று இதே காலகட்டத்தில் கொம்பனித்தெரு, அரசினர் பாடசாலைத் தமிழாசிரியராகவிருந்த பண்டிதர். சு. இரத்தினசாமி ஐயர் என்பவர் வாய்ப்பாட்டு வயலின் போதித்து வந்தாரென்பதும் தெரிய வருகின்றது. மேன் மக்கள் சரித்திரம் (1929) என்னும் நூலை எழுதியவர் இவரேயாவார்.

மத்தியதர வர்க்கத்தினராக அக்காலத்தில் முகிழ்த்தவர்கள் நிலவுடைமைப் பரம்பரைகளிலிருந்து வந்தமையால் இவர்கள் உள்ளூர் இசை வேளாளரைவிடத் தென்னிந்தியச் சங்கீத ஆசிரியர்களையே பெரிதும் விரும்பியிருப்பார்கள்.

ஆனால் நிலைமை படிப்படியாக மாறி, 1940 களுக்குப் பின்னர் இசையாற்றல் கொண்ட அடிநிலை வகுப்பினரும் முகிழ்க்கத் தொடங்கினர். அத்துடன் விவசாய குடும்பங்களைச் சேர்ந்த இளைஞர்களும் சங்கீதத் துறையிற் ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கினர். இத்தகையோர் அண்ணாமலை, சென்னை ஆகிய பல்கலைக் கழகங்களுக்கும், தமிழகத்து வித்துவான்களிடமும் சென்று சங்கீதம் பயிலத் தொடங்கினர். ஊரிக்காட்டு நடராஜா, வி. என். பாலசுப்பிரமணியம் முதலியோர் இவ்வாறு மேற்கிளம்பியவர்களே. இசைப்பாரம்பரியமுள்ள ஒரு குடும்பத்திலே தோன்றி இத்தகைய கல்வி பெற்று, இந்தியக் கணிப்புப் பெற்றவர் பரம் தில்லை

ராஜா ஆவர். திரு. என். சண்முகரத்தினம் தலை சிறந்த கலைஞராக முகிழ்த்தார் எனினும் யாழ்ப்பாண வட்டத்தினுள் வாய்ப்பாட்டுப் பயிற்சி மரபு செல்வாக்குள்ள பண்பாட்டு நெறியாக முகிழ்க்கவில்லை.

கொழும்புத் தமிழரிடையேதான் இப்பயில்வு முக்கிய அம்சமாக முகிழ்க்கத் தொடங்குகின்றது. உயர் - மத்திய தர வர்க்கக் குடும்பங்களின் பெண் குழந்தைகளுக்கு இசை பயில்வது முக்கிய சமூக அந்தஸ்துச் சின்னமாகிற்று.

கொழும்பில் இவர்களுக்கு இசை பயிற்றுவென இந்தியப் பாடகர்கள் - சிறப்பகப் பிராமணர்கள் பலர் வந்தனர்.

கர்நாடக இசை மரபின் பண்பாட்டுப் பின்னணி சிறிதேனும் விளங்கப்படாத சூழலில் நடைபெற்ற இச்சிட்சையின் ஒரே இலட்சியம், அக்காலத்து வளர்ந்து வந்த வானொலி நிலையத்திற் கச்சேரி செய்வதேயாகும். கர்நாடக இசை பண்பாட்டுச் சின்னமாக எடுத்தாளப்பட்டதேயன்றி ஆழ்ந்த அனுபவமாக முகிழ்க்கவில்லை. எனவே இவ்வாறு கல்வி கற்றோர் கர்நாடக வாய்ப்பாட்டிசையின் வளர்ச்சிக்கு எத்தகைய பங்களிப்பினையும் செய்யவில்லை. ஆனால் அதன் விஸ்தரிப்பிற்கு உதவினர் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

இவர்களுக்கு கற்பித்த ஆசிரியர்களுக்கு எவ்வித சமூக அந்தஸ்தும் வழங்கப்படவில்லை. 'மாஸ்டர்' என்ற தொழிற் பெயருடன் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாகவே இவர்கள் நடமாடி வந்தனர். "ரியூஷன்" வகுப்பினைப் பெருக்குவது பற்றிய பொருளாதார நிர்ப்பந்தங்களுக்கு ஆளான இவர்கள், தமது வித்துவத்தையும் வளர்த்துக் கொள்வதற்கான சூழல் இருக்கவில்லை. இவர்களிற் பலர் "ஊண்டுக்குடித்தனம்" செய்தவர்கள். சிலர் அறைகளில் தங்குவார்கள். வானொலிக் கச்சேரிக்கான இரண்டொரு நாட் சாதகத்தை விட அவர்களால் சுயதிறன் விஸ்தரிப்பில் கவனஞ் செலுத்த முடியவில்லை.

கொழும்பிலிருந்த இந் நிலைமை படிப்படியாக மாறத் தொடங்கிற்று. தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டுத் தனித்துவம் பற்றிய ஆழ், அகலமான உணர்வு ஏற்பட, உத்தியோகக் கல்வி பெற்றோரும் (வைத்தியர்கள், பொறியியலாளர்கள்) உயர் உத்தியோகத்தர்களும் இத்துறையில் ஈடுபாடு காட்டத் தொடங்கினர்.

ஆனால் இவர்கள் யாவரும் இசையை வகுப்பு முயற்சியாகக் கொண்டவர்களே. தொழில் முயற்சியாகக் கொண்டவர்களோ தமது திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ள முடியாமல் நின்றனர். ஆயினும் இவ்வாறு பயின்ற மத்திய தர வர்க்கத்தினிற் சிலர் இதைத் தமது தொழிலாக்கிக் கொண்டனர் என்பது உண்மையே. ஆனால் அவர்களது வாழ்க்கையமைப்பும் சங்கீதத்தை உபாசனையாகக் கொள்வதற்கான சூழலை உள்ளளவேனும் ஏற்படுத்தவில்லை. இத்தகையோர் சிலர் கலை - நிர்வாகப்பதவிகளை வகிக்கத் தொடங்கினர். இப் பொது விதிக்குப் புற நடையாக ஓரீரு கலைஞர்களிருப்பினும், அவர்கள் "கலையின் அரசியலால்" மூடி மறைக்கப்பட்டனர்.

கொழும்பு தவிர்ந்த மற்றைய பிரதேசங்களில், நகரங்களில் (யாழ்ப்பாணம், கண்டி, மட்டக்களப்பு) ஏறத்தாழ இந் நிலையே காணப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் மாத்திரம் நிலைமை சிறிது வேறுபட்டிருந்தது எனலாம்.

கிராமப் புறங்களைப் பொறுத்த மட்டில் கர்நாடக இசை பயிலப்படாமலும், பயிற்றுப்படாமலும் இருந்தது. ஆனால் சங்கீதம் பாடசாலைப் பாடமாக மாறியதன் பின்னர், கிராமப் பாடசாலைகளிலும் இசை பயிற்றுவிக்கப்பட்டதெனினும், அச்சிடைசை சங்கீதகாரருக்கான தொழில் வாய்ப்பு என்ற வகையில் முக்கியத்துவம் பெற்றதே தவிர, அடிநிலை மக்களிடையேயிருந்து பூரணமான இசை ஞானமுடையவர்களைத் தோற்றுவிக்க முடியவில்லை. இதனை ஆசிரியர்களின் குறைபாடாக மாத்திரம் கொண்டு விடக் கூடாது. அழகியற் கலைக்கு அளிக்கப்பட்ட நான்காந்தர மதிப்பும் காரணமாகும்.

வாய்ப்பாட்டுத் திறமையினைக் காட்டுவதற்கான ஒரேயொரு வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனமாக அமைந்துள்ளது வானொலியே.

இவ்வாறு வாய்ப்பாட்டுத் துறையில் இலங்கையின் தரம் மிக மிகக் குறைவானதாயிருப்பினும் இந்தியாவிற்குப் பின்பு சில கலைஞர்கள் (சண்முகரத்தினம், கருணாகரன் போன்றோர்) இத்துறையிற் சிறந்து விளங்குகின்றார்கள் என்பது உண்மையே. ஆனால் அவர்களும் தங்கள் கலையின் திறனை நன்கு பட்டை தீட்டக் கூடிய கலைச் சூழல் இலங்கையில் இல்லையெனலாம்.

வாத்தியப் பயில்வினைப் பொறுத்த வரையிலும் இதுவே நிலைமையாகும். வயலின், வீணை முதலியவற்றைப் பயிலும் பெண்களின் தொகை ஆண்களின் தொகையை விட அதிகமாகும். பெண்கள் பெரும்பாலும் விவாகமாகும் வரையிலேயே இத்துறையிலீடுபாடு கொண்டு விளங்குவர்.

அண்ணாமலை, சென்னை ஆகிய உயர் கல்வி நிலையங்களில் இசைக் கல்வியைப் பெறும் வாய்ப்பில்லாது பின்னர், வட இலங்கை சங்கீத சபை வழங்கும் சான்றுப்பத்திரமே முக்கியத்துவமடைந்துள்ளது.

சாஸ்திரீய சங்கீதத்தின் நிலை இவ்வாறு இருக்க, அண்மையில் இரு முக்கிய இசை இயக்கங்கள் தோன்றியுள்ளன. ஒன்று லகு சங்கீதம் (Light Music). மற்றது பொப் இசை. லகு சங்கீதம் என்பது பக்திப் பாடல்களாகவே அமைந்து விட்டது. பொப் இசை வர்த்தமான ஹிந்தி, ஆங்கில, தமிழ் ஜனரஞ்சகப் பாடல்களைக் கொண்டு தருவது. இவ்விரண்டு இயக்கங்களிலுமே கர்நாடக இசை மரபிற் பயன்படுத்தப்படாத இசைக் கருவிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பொப் இசை மேலாட்டு இசையை அதிகம் தழுவிவது. பொப் இசைக்கான தனிக் கச்சேரிப் பாணிகள் உள்ளன. இளவயதினரின் காதல் பற்றிய பல பாடல்கள் இங்கு பாடப்படுகின்றன.

இவ்விரு இசை மரபிலும் சங்கீத ஞானத்துக்கு அதிக இடம் கிடையாது. குரல் வளம் ஒன்றே மூலதனம்.

பொப் இசையின் தோற்றத்துக்கான முக்கிய சமூகவியற் காரணங்கள் உள்ளன. அவை இங்கு விரிவஞ்சி ஆராயப்படவில்லை. பாரம்பரிய இசையின் பராதீனம், நவீன வாழ்க்கையிற் காணப்படும் லய பேதங்கள் எனப் பல காரணிகள் அதற்குத் தளமாக அமைந்துள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்த வரையில், லகு சங்கீத இசைக் குழுக்கள் பொப் இசையின் பல அம்சங்களை உள் வாங்கிக் கொண்டு கோயில்களில் திருவிழாக் காலங்களில் கச்சேரி செய்வது இன்று மரபாகி விட்டது. இக் கோஷ்டிகளிற் பாடகிகளும் இடம் பெறுகின்றனர். பொப், லகு இசை முறைமை இளைஞருடைய மன அவசங்களின் வெளிப்பாடாக அமைகின்றது. லகு சங்கீதம் வாடுவியின் முக்கிய இசை அம்சமாகியுள்ளது.

நாட்டார் நிலையிலுள்ள உடுக்கடித்துப் பாடுதலும் எமது இசை மரபின் முக்கிய அம்சமாகவுள்ளது.

இசைப் பயில்வின் தொடர்பியல் அம்சங்களை நோக்கும்பொழுது உயர் சங்கீதம், பண்பாட்டு மதத் தொடர்பினையும், லகு, பொப் இசை மரபு நடைமுறை வெகுசன ரசனைகளை நிலைநிறுத்துவதற்கான தொடர்பினையும் ஏற்படுத்துவதைக் காணலாம்.

இலங்கைத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பூரணமான இசை வெளிப்பாடு இன்னும் உருப் பெறவில்லையென்றே கூறல் வேண்டும்.

இசை பற்றிய இக்குறிப்பினிறுதியில் இந்துக் கிராமப் பண்பாட்டு நிலையில் பறை வாத்தியம் பெறும் இடத்தினைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதும் அவசியமாகும். இது நாட்டார் வழிபாட்டு நிலையிலும், மரணச் சடங்கு நிலையிலும் பயன்படுத்தப் படுவதாகும். சாதி அடிப்படையிலேயே இதன் பயில்வு நிகழ்கின்றது. மதச் சார்பற்ற குழுவில் பறைமேள்பயில்வு நடைபெறுவது மட்டக்களப்பிற் காணப்படும் பறை மேளக் கூத்திலேயாகும். ஆனால் இக் கூத்து மரபு இப்பொழுது அருகி வருகின்றது.

மலையகத்து மக்களிடையே காணப்படும் 'தப்பு' வாத்தியமும் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் வாழ்ந்து வரும் சக்கிலியக் குடி மக்களின் சடங்காசாரங்களிற் பயன்படுத்தப்படும் நையாண்டி மேளமும் இசைப்பயில்வு பற்றிய இக் குறிப்பில் இடம் பெற வேண்டியதே. நையாண்டி மேளத்துக்கு மதிப்புடைய ஒரு வரலாறுண்டு. இது தமிழகத்திலும் பயன்படுத்தப் படுவதாகும்.

3 நடனம்

இலங்கைத் தமிழரிடையே இன்று நிலவும் நடன மரபு பற்றிய ஆய்வு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையில் வாழ்ந்து வந்த தேவதாசிக் குடும்பத்தினர் பற்றிய குறிப்புடனேயே ஆரம்பித்தல் வேண்டும். செட்டிமார்ர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற் கட்டிய கோயில்களின் ஆடற்கிரியைக்காக இலங்கைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட தமிழகத்துச் சதிர்ப் பெண்டுகளே இக்குழுவினராவர். தேவதாசி நிறுவனம், பழந்தமிழ் இலக்கியத்திற் பேசப்படும் பரத்தமை நிறுவனத்தின் நிலவுடமைக்கால வெளிப்பாடாகும். நிலப் பிரபுக்களின் திருமண உறவுக்கப்பாற்பட்ட இணைவிழைச்சு உனர்வினைத் தாங்கிக் கொண்டது இத்தேவதாசிக் குலமே. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இத்தகையோர் கோயில்களிலே நடன மாதராகக் கடமையாற்றிய அதே வேளையிற் பரத்தமைத் தொழிலைப் புரிந்து, காதற் பரத்தைகளாக வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதை நன்கு காட்டுகிறது நட்டுவச்சுப் பையன் எனும் புலவர் எழுதியுள்ள கனகபுராணர் என்னும் நூல். இவர்கள் இற் பரத்தைகளாகவும் விளங்கினர் என்பது நாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு மூலம் அநுமானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. வித்துவ சிரோண்மணி பொன்னம்பல பிள்ளையின் வாழ்க்கை வரலாறு பற்றிய சுரந்துறை செய்திகளிலும் இவ்வுண்மை புலப்படுகின்றது.

அக் காலத்திலேயே யாழ்ப்பாணத்தின் பல கோயில்களில் "பொதுமகளிருடைய நடன சங்கீத" நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்றிருந்தன

என்பதற்கு நாவலரது “யாழ்ப்பாணத்துச் சமய நிலை” சான்று பகர்கின்றது. நாவலர் தொடக்கி வைத்த தூய்மை வாத இயக்கம் காரணமாக இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளை ஒதுக்கிய கோயில்களும் பல உள.

கோயிலில் நடனமாடிய பொது மகளி ரைச் “சின்ன மேளம்” என்பது யாழ்ப்பாண மரபு. சின்ன மேளம் என்ற பதப் பிரயோகம் எவ்வாறு வந்ததென்பது இன்னும் விளக்கப் பெறவில்லை. நாதஸ்வர, தவில் (பெரிய மேளம்) இசை முறைமையை நன்கு உணர்ந்திருந்த யாழ்ப்பாணத்து மக்கள், இந்நடனத்தின் பொழுது பயன்படுத்தப்படும் மிருதங்கத்தினை தவிலுடன் ஒப்பிட்டு இதனைச் சின்ன மேளம் என்று கூறியிருக்கலாமென இதற்கு அமைதி காணலாம். யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமியப் பண்பாட்டமைப்பில் மிருதங்கம் அக்காலத்தில் வேறெந்த இசைப்பயில்விலும் இடம் பெறவில்லையென்று கூறுதல் முடியும். நடனப் பெண்களுக்கு வாத்தியமிசைத்த கலைஞர்களும் அதே சமூக அந்தஸ்தினர்தான் என்ற வழக்கியல் நோக்கு அக்காலத்தும் நிலவியிருக்குமாதலால், சின்ன மேளம் என்பது மிருதங்கத்தைக் குறித்துப் பின்னர் அன்மொழித்தொகையாக சின்ன மேளத்தின் இசைக்காரும் பெண்ணைக் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். ஆட்டக்காரப் பெண்ணை “சின்ன மேளக்காரி” என்று குறிப்பிடுவதும் மரபு. “ஆட்டக்காரி”, “ஆடி” “சின்ன மேளம்”, “சின்ன மேளக்காரி” என்னும் பதங்கள் யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் பெற்றுள்ள கருத்தினை அறிந்தார்க்கு இக்கலைஞர் பற்றிய சமுதாய மதிப்பீடு புலனாகும். ஆடற்கலை நடுபாடு சமூக அகௌரவமாகக் கருதப்பட்டது.

ஏறத்தாழ 1950 வரை வருடாவருடம் திருவிழாக் காலங்களில் இந்தியாவிலிருந்து ஆடற் பெண்களைக் கொண்டு வருவது மரபு. இவ்வாறு வந்தவர்கள் ஸ்பெஷல் மரபு நாடகங்களில் ஸ்திரீ பார்ட் தாங்கி நடித்தும் வந்தனர். பிற்காலத்தில் தமிழகச் சினிமாவிற்கு புகழ் பெற்ற சில நடிகைகள் இவ்வாறு யாழ்ப்பாணத்திற்கு சின்ன மேளங்களாக விளங்கியவர்

என்பர். இவர்களைக் கொண்டு வருபவர் ஊரின் “பெரிய மனிதர்களின்” ஆசிரியையும், ஆதரவையும், பாதுகாப்பையும் பெற்றிருப்பது வழக்கம்.

ஆனால் இம்மரபு படிப்படியாக அருகத்தொடங்கி 1960 களில் அத்தகைய ஆடற்கலைஞர் வருவது முற்றிலும் நின்றது. அவ்வேளையில், கொழும்பில் வாழ்ந்து நாடகங்களில் நடித்து வந்த சில யுவதிகளையும், மலையகத்து யுவதிகள் சிலரையும் சின்ன மேளக் கச்சேரிகளுக்குப் பயன்படுத்தி வந்தனர். இக்காலகட்டத்தில் சின்ன மேள ஆட்டத்துக்கும், பரதத்துக்குமிருந்த உறவு முற்றிலும் அற்றுப் போனதெனலாம். இப்பொழுது மேலே கூறிய இசைக்குழுக்களில் இடம் பெறும் சில நடனப் பெண்கள் இப்பணியைச் செய்து வருகின்றனர். நடனம் இந்நிலையில் வரன் முறையற்ற தேகாப்பியாசப் பயிற்சியாகவே காணப்படுகின்றது.

ஆனால், சில யாழ்ப்பாணத்துக் கோயில்களில், யாழ்ப்பாணத்து நடனப் பாடசாலை மாணவிகள் தம் ஆசிரியருடனே நடன நிகழ்ச்சிகளை நடத்திக் காட்டுவதுண்டு.

கோயில்களில் நடனமாடுவது இழுக்கு என்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளதுண்மையே. ஆனால் கோயிற்கட்டிட நிதிக்காக மேடைகளிற் பரதம் ஆடப்பெறும் நவீன நடனப்பயில்வு முறை தோன்றியுள்ளது. இந்த நடனப்பயில்வின் வரலாறு சுவாரசியமானதொன்றாகும்.

கர்நாடக இசைப் பயில்வு தொடங்கிய முறைமை பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பெற்ற மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் கலைப் பாரம்பரிய உணர்வே பரதத்தைத் தமது பிள்ளைகளுக்குப் பயிற்றுவிப்பதற்குக் காரணமாகவிருந்தது. தமிழகத்தில், தேவதாசிச் சூழலினின்றும் விடுபட்ட ஒரு பயிற்சி நிலையம் அடையாற்றில் ருக்மணி அருண்டேவின் முயற்சியால் தொடங்கப் பெறவே அப்பாடசாலைக்கு இலங்கைத் தமிழர்களிடையே உயர் மத்தியதர வர்க்கத்தினராக விளங்கிய சிலர் (முதன் முதலில் இவ்வாறு செய்

தோர் தலைப் பட்டினத்தில் வாழ்ந்து வந்தோரே) தமது புதல்வியரை அனுப்பி அங்கு பெற்ற பயிற்சியின் பின்னர், கொழும்பில் தமிழ் மக்களின் புராதனமான, கலைப்பொலிவும் தத்துவக் கருத்துமுடைய நடனக் கலையின் சிறப்பை தமிழ் பேசாத தமது சக வர்க்கத்தினருக்குக் காட்டி மகிழ்ந்து வந்தனர். இவ்வாறு பலர் இலங்கை மீண்டபின்னர் அவர்கள் தாங்களே நடன ஆசிரியைகளாகவும் மாறினர். அடையாற்றுப் பரம்பரையொன்றுக்கு கொழும்பிலும் 'நாற்று நடவு' செய்யப்பட்டது. இந்த நடன நிகழ்ச்சிகளுக்கு வேண்டிய வாத்தியக் கலைஞர்கள் பெரும்பாலும் இலங்கையின் தொழில் முறைக் கலைஞர்களாகவே விளங்கினர்.

காலஞ் செல்லச் செல்ல, தமிழ்க் கலை யுணர்வுபற்றிய ஈடுபாடு சிறிது கீழ் நிலைப்பட்ட வர்க்கத்தினருக்கும் சுவறத் தொடங்க, கீழ் மத்தியதர வர்க்கத்தினரும் தங்களது புத்திரிகளை இந்த ஆசிரியைகளிடமோ அன்றேல் அடையாற்றுக்கு அனுப்பியோ பயிற்றுவிக்கத் தொடங்கினர். இம்மாற்றத்தின் ஆரம்ப கால கட்டங்களில் யாழ்ப்பாணத்தில், யாழ்ப்பாணப் பட்டினப் பிரதேசத்துள் வாழ்ந்தவரிடையே யும் இப் பயில்முறை பரவலாயிற்று.

இவ்வாறாகக் கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் அரங்கேற்றங்களின் தொகையும் ஆசிரியைகளின் தொகையும் அதிகரிக்கலாயிற்று. அதிகரிக்கவே சிலஆசிரியர்களும், ஆசிரியைகளும் மட்டக்களப்பு, கண்டி போன்ற நகர்ப்புறங்களுக்குப் புலம்பெயர்ந்தனர். பரதநாட்டியம் மத்தியதர வர்க்கத் தமிழர்களது புத்திரிகளின் விவாக காலத்திற்கு முந்திய முக்கிய கலைமுயற்சியாயிற்று.

பல பாடசாலைகள், நிறுவனங்கள், தனியா ஆசிரியைகளின் பயிற்சிக்கூடங்கள், ஆடல் மன்றங்கள் தோன்றத் தொடங்கின.

இவ்வாறு பரதம் வியாப்தியடையத் தொடங்கிய பொழுது அடையாற்று மரபு மாதிரமல்லாது வழுவூரார் மரபும் வந்துசேர்ந்தது. அத்துடன் பரதம் மாதிரமல்லாது குச்சிப்புடி

நடனமுறையைப் பயின்றவர்களும் வரத் தொடங்கினர்.

தமிழரிடையே இன்றுள்ள நிலையில் நடனப் பயில்வு முற்றிலும் நகர்மயப்படுத்தப்பட்ட குழலிலேயே காணப்படுகின்றது. இவ்வியாப்தி நடனக்கலையின் தர அமைதியை எவ்வாறு பாதிக்கின்றது என்பது பற்றியும் ஆராய்தல் அவசியமாகின்றது. அத்துடன் நடனப்பயில்வு பற்றிய சமூகவியல் நிலையினையும் அறிதல் வேண்டும்.

பரதநாட்டிய பயில்வில் அரங்கேற்றம் முக்கிய இடம்பெறுமுண்மையை நாம் சிலப்பதிகார காலத்திருந்தே காண்கின்றோம். இந்தியாவிற்குப் பயின்று இலங்கை திரும்பும் யுவதிகள் இங்கு வந்து சேர்ந்ததும் அரங்கேற்றம் நிகழ்த்தப்படுகின்றது. இது இன்று குறித்த யுவதியின் குடும்பம் உயர் சமூக நிலைப்படும் கட்டத்தின் சடங்காசரமாக, காரணமாக அமைந்துள்ளது. இது ஒரு சமூகக் காரணமாகியுள்ளது. குடும்பத்தின் தராதரத்திற்கேற்ப அரசியல், சமூக வாழ்வில் முக்கிய இடம் பெறும் ஒருவரின் தலைமையில் (அறுபதுகளில் அந்நிய நாட்டுத் தூதுவர்கள், எழுபதுகளில் பிரதமர்கள், அமைச்சர்கள்) அரங்கேற்றம் நடைபெறும். இதில் பரதம் பற்றிய ஆங்கிலவிளக்கங்களே அதிகம் இடம்பெறும் இவ்வாறு அரங்கேறிய பெண் சிறிது காலத்தில் தானே ஒரு பயிற்சிக்கூடத்தை நிறுவி மாணவியரைப் பயிற்றுவித்து அவர்களை அரங்கேற்றுவார்.

இத்தகைய ஒரு பயிற்சிக் குழி தொழிற்படுவதால் இத்துறையிற் செய்யப்படும் பரிசோதனைகள் மிகக் குறைவாகும். ஓரிருவரே பரிசோதனைகளில் ஈடுபடுவர். அரங்கேற்றத்தை கலைக்கான நுழைவாயிலாகக் கொள்ளாமல் கலையேணியின் கடைசிப்படியாகக் கொள்கின்றனர். மேலும் நடன ஆசிரியைகளின் தொகை எத்துணை பெருகினும், பக்கப்பாட்டு, வாத்தியக் கலைஞர் குழாம் ஏறத்தாழ ஒன்றாகவே இருந்து வந்துள்ளது. அவர்கள் தொழில் முறையாக மாத்திரம் ஈடுபடும் பொழுது பரிசோதனைகளுக்கான உத்வேகமும் ஆழமான பயிற்சியுமில்லாது

போய்விடுகின்றது. இன்னும் மாணவிகளின் கலைப்பயில்வு பெரும்பாலும் விவாக காலம் வரையேயுள்ளது. இதனால் பயிற்சித் தொடர்சியும் அறுந்து போகின்றது. எமது பண்பாட்டுச் சூழலில் தெலுங்கு, கன்னடம் ஆகிய மொழிகள் முக்கிய இடம் பெறாததால், பரதநாட்டியத்தின் முக்கிய பாடல்களின் கருத்து விளங்காத நிலையிற் பயிற்சி நடைபெறும் ஒரு நிலையும் ஏற்பட்டு விடுகின்றது. எல்லா ஆசிரியைகளுக்கும் கூட தெலுங்கறிவு உண்டென்று கூறல் முடியாது. அத்துடன் நடனம் பயிலும் பெண்களிற் பலருக்கு நடனப் பயிற்சிக்குத் துணையாக அமைய வேண்டிய கர்நாடக சங்கீத அறிவு கிடையாது. ஆசிரியைகளிற் பலருக்கே ஆழமான சங்கீத ஞானம் கிடையாது. இதன் காரணமாக புதிதாகப் பாடல்களை நடனத்துக்கமைக்கும் பொழுது ஒரே ஜதிகள் மீண்டும் மீண்டும் வரும் நிலை ஏற்பட்டுவிடுகின்றது. ஒவ்வொரு ஆவர்த்தவானுக்கும் புதிய புதிய ஜதிகளை அமைத்து அவற்றை அடவு நெறிப்படுத்திப் புதிய பல நடன ஆக்கங்களைத் தோற்றுவிக்கலாமென்ப பேராசிரியர் சாம்பமூர்த்தி கூறியதை நினைவுகூரல் வேண்டும். அத்துடன் புதிய பாடல்களுக்கு நடனம் அமைக்கும் பொழுது அபிநய வேறுபாட்டுக்கு இடமளிக்கும் வகையிற் பாடலின் சங்கதிகள் அமைக்கப்படலாம். நடனங்களுக்கேற்ற வகையில் பாத்திரஜதி, அந்தியஜதி, முகஜதி, மகுடஜதி அமைப்பதற்கும் ஆழமான சங்கீத அறிவு வேண்டும். அரங்கேற்ற மாணவிகள் ஆசிரியைகளாகும்பொழுது இவற்றை எதிர்பார்க்க முடியாது. விளங்காத பாடல்களுக்கு அபிநயஞ்செய்யும் பொழுது 'பாவம்' ஒளிந்துவிடும்.

நடன மரபுகள் பற்றிய அறிவுபூர்வமான விளக்கம் ஆசிரியைகள் மீட்டத்திலாவது இருத்தல் அவசியம். அறிவின்மை ஆபத்தற்றது. அறிவுப் போலிகளோ பெரிதும் ஆபத்தானவர்கள். இப்பண்பும் காணப்படுகின்றது. தொல்சீர் கலை யொன்றினைப் பயிற்றுும் பொழுது அதனுடைய வடிவமைதி பற்றிய அறிவாழமில்லாது அதில் மாற்றங்கள், புதுமைகள் செய்கின்றோமென்பதும் ஆபத்தான ஒன்றாகும்.

வாய்ப்பாட்டுக் கலை போன்றே இதுவும் வளர்ச்சிச் சாத்தியக்கூறுகள் குறைந்த ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது.

இப்பொழுது பரதக்கலையைச் சிங்களபெண்கள் பயிலவும் பயிற்றுவிக்கவும் தொடங்கியுள்ளனர். பரதம் அதன் வரலாற்றில் முதற்றடவையாக கர்நாடக இசையமைதியைவிட்டு விலகத் தொடங்கியுள்ளதெனலாம். அந்த அமைதியில்லையெனின் பரதம் பரதமாக இருக்குமா என்பது சந்தேகமே. கர்நாடக இசைக்கேற்பச் சிங்களப் பாடல்களையமைத்து அபிநயத்தின்பாற் படுத்தும் முயற்சிகள் தோன்றின் அது பரத வளர்ச்சியின் ஒரு புதிய பரிமாணத்தைக்காட்டலாம். ஆனால் நாயக-நாயகி பாவ லக்ஷணத்தினடியாகப் பிறந்து வளர்ந்த ஓர் ஆட்கலை பெளத்தப் பண்பாட்டுப் பின்னணியுடன் இணைக்கப்படுவதற்கு மேதைகளின் வியாக்கியானத்திறன் தேவை.

நடனம் வணிக மயமாக்கப்படுவதன் தன்மையை, உல்லாசப் பயணிகளின் ஹோட்டல்களில் நடத்தப் பெறும் பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சிகள் மூலம் தெரிந்துகொள்ளக்கூடியதாகவுள்ளது.

நாட்டார் நிலையில் முக்கிய நடன வடிவங்களாகக் கொள்ளப்படத் தக்கவையாகவுள்ளவை கரகம், காவடி, கும்மி, கோலாட்டம் முதலிய ஆட்டங்களாகும். கரகம், காவடி, கும்மி ஆகியவை மலையகத் தமிழர்களிடையேயும், யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சில சமூகக் குழுக்களிடையேயும் விஸ்தாரமான ஆட்டமாக வளர்ந்துள்ளன. ஆனால் இவை தொழில் முறையாகப் பயிலப்படாமல் காரணச்சூழலிலேயே ஆடப் பெறுகின்றன.

அண்மைக்காலத்தில் நடனம் பாடசாலைப் பாடமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. அழகியற் கல்வியின் எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாக நிற்கும் இவ்வேளையில் நடனம் கல்வி நிலையங்கள் வழியாகச் ஜனரஞ்சகக் கலையாக மாறுவதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் இல்லையென்றே கூறவேண்டும். பயில்நிலை கொண்டு கூறுவதானால் தொல்சீர் நடனக்கலை மத்தியதர வர்க்கக் கலையாக, சமூக அந்தஸ்துச் சின்னமாகவே மிளிருகின்றது.

4 நாடகம்

இசை, நடனத் துறைகளைப் போன்றல் வலது நாடகத் துறையின் வரலாறு நன்கு தெளிவுறுத்தப்பட்டுள்ளபடியினால், இக்கலைத்துறையின் பயில்வு நிலை பற்றிய தரவுகள் எல்லோருக்கும் தெரிந்தனவே. ஆயினும் நாடகத்துறை பற்றிய ஆய்வுகள் இன்று அதிகரித்துள்ளமைக்கான காரணத்தை அறிந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகும். எந்த ஒரு கலைவடிவம் மக்களிடையே முக்கிய இடத்தைப் பெறத் தொடங்குகின்றதோ, எந்த ஒரு கலைவடிவம் சமூகத்தின் அச்சாணியான பிரச்சினைகள் பற்றிய பிரக்ஞைத் தெளிவைக் காட்டுகின்றதோ அந்தக் கலைவடிவத்தின் வரலாறு பற்றியும், சமூக முக்கியத்துவம் பற்றியும் ஆய்வுகள் அதிகரிக்கும். இவ்வாறு நோக்கும் பொழுது நாடகம், இலக்கியம் ஆகிய இரு கலைகள் பற்றியும் அதிக ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுவது வரலாற்றின் தர்க்க நெறியின் பாற்பட்டதேயாகும்.

இலங்கையின் தமிழ் நாடகப் பயில்வினை மூன்று மட்டநிலைப் படுத்தலாம் — நாட்டார் நாடக நிலை, பார்சி ஸ்பெஷல் மரபு நாடக நிலை, நவீன நாடக நிலை.

நாட்டார் நாடக நிலை எனும் பொழுது மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், மன்னார், மலையகம் ஆகிய பிரதேசங்களிற் பயிலப்படும் நாட்டார் கூத்து மரபினையே கருதுகின்றோம். இக்கூத்து மரபினை இந்துப் பாரம்பரியக் கூத்துக்கள், கத்தோலிக்கப் பாரம்பரியக் கூத்துக்கள் என இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். நாட்டார் நாடகநிலையில் நாடகம் விருப்பு முயற்சியாகவே கொள்ளப்படும். அண்ணாவியார்பெரும்பாலும் தொழில் முறைக் கூத்துக் கலைஞராகவே இருப்பதுண்டு எனினும், கூத்தே அவர்களது ஒரேயொரு ஊதிய மார்க்கமென அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது. கூத்துக் கலைஞர்கள் பெரும்பாலும் கிராம வாசிகளாகவே இருப்பர். காமன் கூத்தாடுவோர் சாதாரண தோட்டத் தொழிலாளரே. கத்தோலிக்கக் கூத்துக்களைப் பயில்வோர் பெரும்பாலும் மீனவக் குடிகளைச் சார்ந்தவர்களே. ஆட்டக் கலைஞர்கள் என்ற வகையில் தத்தம் சமூக வட்டத்தினுள் இவர்கட்குச் செல்வாக்கு அதிகமுண்

டெனினும், பொதுவான சமுதாயக் கணிப்பில் தொல்சீர்கலைகளைப் பயில்வோருக்குள்ள மதிப்பு இவர்களுக்கில்லையெனலாம்.

ஸ்பெஷல் இசை நாடக மரபினைச் சேர்ந்தவர்கள் எனக் கொள்ளப்படத்தக்கோர் தொகை இன்று மிக அருகியே காணப்படுகின்றது. 1930-40க் காலத்திலே இக்கலைஞர்கள் பல்வேறு சாதிக் குழுக்களிலிருந்து வந்தவர்களாகக் காணப்பட்டனரெனினும், இன்று இவர்கள் அடிநிலைச் சமூகங்களையும் இசை வேளாளர் பரம்பரையையும் சேர்ந்தவர்களாகவேயுள்ளனர். இக்கலைஞர் குழாத்தின் சாதியமைப்பு மூலங்கள் பற்றிக் காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை தாம் மேற்கொண்ட ஆய்வில் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். இவர்கள் இன்று (சிறப்பாக வைரமுத்து, செல்வராஜா போன்றோர்) தரமிக்க கலைஞர்களாகப் போற்றப்படுவதுண்மையெனினும் இவர்களது சமூகச் செல்வாக்கு குறைந்ததாகவே காணப்படுகின்றது. வைரமுத்து, செல்வராஜா, நற்குணம் போன்றோர் தொழில்முறை நடிகர்களாகவே யுள்ளனரெனினும், இவர்களைப் பின்பற்றி இத்துறையில் ஈடுபடும் இளங்கலைஞர்கள் விருப்பு முயற்சியாளரே.

மூன்றாவது பயில்மட்டம் நவீன நாடகத்துறையாகும். இப்பயில்மட்டத்தினை இரு கூறாக வகைப்படுத்திக் கூறலாம். முதலாவது கலையரசு க. சொர்ணலிங்கம் சனாஞ்சகப் படுத்தி வைத்த சம்பந்த முதலியார் நாடக மரபைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களுடன் பக்கலைக் கழகத்தின் நாடக மலர்ச்சியியக்க வழிவந்தவர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். பேராசிரியர்கள் கணபதிப்பிள்ளை, வித்தியானந்தன் ஆகியோர் பக்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கங்கள் மூலம் நடத்திய புத்தாக்க இயக்கத்தின் வாரிசுகள் இவர்கள். இவ்விரு மரபினரும் மத்தியதர வர்க்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களே. அதற்கேற்ற வர்க்க அந்தஸ்தையுடையவர்களே. இவர்களும் நாடகத்தைத் தொழில் முறையாகக் கொண்டவர்களல்லர். இரண்டாவது பிரிவினராகக் கொள்ளப்படத்தக்கவர்கள் தொழிலாளி, கீழ்மத்திய தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மேற்கூறிய இரு உபபிரிவுகளுள்ளும் வராதவர்களாய்

தமது கலைத்திறனுக்கு பிறவாயில்களெதுவுமற்ற வர்களாய், தென்னிந்தியாவில் தி.மு.க. சனரஞ்சகப்படுத்திய நாடகமுறைமையைத் தமது முக்கிய கலைவடிவமாகக் கொண்டவர்கள். நாடகத்திற்கு வேண்டிய புத்திஜீவப் புலமையற்றவர்களாய் அதேவேளையில் நகர்மயமாக்கல் என்னும் சமுதாயமாற்ற நெறியால் கலையுந்துதல்களுடைய இக்குழுவினரும் நாடகத்தை விருப்பு முயற்சியாகவே கொண்டுள்ளனரெனினும் நாடகப் பயில்நிலை, சமூகச் சூழல், சமூக அந்தஸ்து ஆகியனவற்றைப் பொறுத்தவரையில் இவர்கள் மேற்கூறிய மத்தியதர வர்க்கப்பயில்வாளர்களிலும் பார்க்கக் குறைந்த ஒரு நிலையிலேயேயுள்ளனர். இவர்களது நாடகங்களில் நடிக்கும் பெண்கள் தொழில்முறை நடிக்கையே.

முதலாவது பிரிவின் கீழ்வரும் பல்கலைக்கழகப் புத்திஜீவப் பிரிவினரின் சமுதாயத் தொடர்புகள் காரணமாகவும், கலைவழித்தொடர்புகள் காரணமாகவும் நாட்டார் கூத்துக் கலைஞர்கள், பல்கலைக்கழக வழிவந்த புத்திஜீவப்பயில்வாளர், தொழிலாள-கீழ்மத்தியதரப் பயில்வாளரிடையே நெருங்கிய உறவு இன்று வளர்ந்து வருகின்றதெனலாம். புத்திஜீவப்பயில்வாளர் நாடகங்களின் ஆட்டமுறைமையையும், அரங்கநிர்மாண முறைமையையும் முற்றிலும் மாற்றி அமைத்துள்ளனர். இம்மாற்றத்தின் பொழுது நாட்டார் கூத்து வடிவங்களிலுள்ள ஆட்ட இசை மரபுகளுடன் மத்திய தர வர்க்கத்துச் சமூக நோக்கை இணைத்துள்ளனர். இந்த மாற்றம் 1975 இல் நடைபெற்ற நாடக விழாவின் பின்னரே பிண்டப் பிரமாணமாகத் தெரிய வந்துள்ளதெனலாம். இம் மாற்றங்களின் கலைத்துறை முக்கியத்துவத்தையுணர்ந்த கீழ் - மத்திய தர வர்க்கப்பயில்வாளர் புத்திஜீவப்பயில்வாளர்களுடன் இணைகின்றனர். அதே வேளையில் அடிநிலையிலுள்ளவர்களும் இவ்வாட்ட முறைமையின் பால் ஈர்க்கப்படுகின்றனர். இவ்வாறு நோக்கும் பொழுது சகல, சமூக மட்டத்து இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கும் பொதுவான ஒரு கலை வடிவமாக நாடகம் முகிழ்க்கின்ற ஒரு நிலையினை நாம் இன்று அவதானிக்கக் கூடியதாகவிருக்கின்றது.

பல்கலைக் கழக மரபின் வியாப்தி, சிங்கள நாடகத்துறை வளர்ச்சியின் தாக்கம் ஆதியனவும், நாடகம் பல்கலைக் கழக மேற்படிப்பு நிலைமை முதல் பாடசாலைப் பாடமாசு அமையும் நிலைமை வரை தனியொரு பயில்துறையாக அழகியற் துறையாகப் பயிற்றுவிக்கப்படுவதால் ஏற்படும் தாக்கமும் இதற்குக் காரணமாகும், தமிழ்மக்கள் யாவரும் வாழ்விலும், தாழ்விலும் தம் முள் தாம் சமமானவரே என்னும் அரசியல் நிலைபாட்டின் கலைத்துறைப் பிரதிபலிப்பாக இவ்வளர் நெறியினைக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இவ்விரு மட்டத்தினரும் சமமானவர்களாகப் பங்கு பெறும் வானொலி நாடக மரபும் இவ்வொத்தியைபுக்கு ஓரளவு உதவியுள்ளதெனலாம். வன்மை மிக்க வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனமான வானொலி இத்தகைய கலைநிலை ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்துவது அதன் உளளார்ந்த பணிகளில் ஒன்று என்பதை இங்கு நாம் உணர்தல் வேண்டும்.

ஆனால் இன்று இவ்வளர் நெறி முனை மட்டத்திலேயேயுள்ளது. இது இலையெறிந்து மரமாவதற்கு சமூக - அரசியற் சூழ்நிலை உதவுதல் வேண்டும்.

5 சினிமா

இலங்கையில் தமிழ்ச் சினிமாவின் சமூக முக்கியத்துவத்தைப்பற்றி ஆராய முனையும் பொழுது, நாம் இதுவரை பார்த்த கலைகளுக்கும், இதற்குமுள்ள முக்கிய வேறுபாடுகளை மனத்திருத்திக் கொள்வது அத்தியாவசியமாகின்றது.

சினிமா தொழினுட்ப அடிப்படைபில் இயங்குவது. அது முற்றுமுழுதான யந்திரமயமான ஒரு கைத்தொழில். அந்த முறையில் உற்பத்தி, விநியோகம், நுகர்வு என்ற பொருளியல் விதிகளுக்குட்பட்டது. அத்துடன் மேனோக்கில் ஒன்றுடன் ஒன்று இணையாத பல தொழிற் பிரிவுகளின் இணைப்பினாலேயே அது தோன்றுகின்

றது. (ஒளிப்பதிவு, ஒலிப்பதிவு, நடிப்பு, இசை) யாவற்றுக்கும் மேலாக அது வன்மை மிக்க ஒரு வெகு சனத் தொடர்புச் சாதனம். .

தமிழர்களின் சமூக வரலாற்றில் திரைப் படத்துக்கு மிக முக்கியமான இடம் உண்டு. இது பற்றி முன்னர் நான் எழுதியவற்றுள் ஒரு பகுதியை இங்கு குறிப்பிடல் பொருந்தும். "இனம் முழுவதுக்கும் பொதுவான நாடக மரபைப் பெற்றிராத (தமிழ்) மக்களிடையே திரைப்படமே பொதுக்கலை வடிவமாக உருபு பெற்றது. தமிழ் நாட்டின் பரம்பரைச் சமுதாய வேறுபாடுகளைப் புறங்கண்டு, தமிழ் மக்களின் கலைப் பொதுமையை நிறுவியது திரைப்படமே..... தமிழர் வரலாற்றில் முதற்றடவையாக படித்தோரும், படியாதோரும் விளங்கிக் கொள்ளத்தக்க (typical) தமிழ்க் கதாநாயகன் உருபு பெற்றான். தமிழ் மொழிக் கல்வி பெற்று வளர்ந்து, நகர்ப்புறங்களில் தொழிலின்றியும், கிராமப் புறங்களில் வாய்ப்பற்றும் கிடந்து தவித்த பல இளைஞர்களுக்கு இப்புது மரபே உலகப் பரபாயிற்று" தமிழ் மக்கள் யாவரையும் அவரவரது கொள்வனவுச் சக்திக்கேற்ப, பிற சமூக வேறுபாடுகளுக்கு இடமளியாது ஒரே கூரையின் கீழ்க் கொண்டு வந்து அவர்களைப் பார்வையாளர்களாக்கிய முதல் கலை வடிவம் திரைப்படமே.

திரைப்படம் அரசியற்றொடர்பு முறைமையாகப் பயன்படுத்தப் பட்டமைக்கு உலக உதாரணமாக விளங்குவது தமிழ்ச் சினிமாவே.

தென்னிந்தியச் சூழலில் இவ்வாறு வளர்ந்து பெருத்துள்ள தமிழ்ச் சினிமா இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடையே தனது செல்வாக்கை அடித்தமாகப் பதித்தமை ஆச்சரியமான செய்தியாகாது. பபூண் எஸ். கே. செல்லையா பிள்ளை, எஸ். சண்முகநாதன் முதலிய நாடகக் கலைஞர்கள் தென்னிந்தியா சென்று, 1930 களிலேயே தமிழ்ப்படத்தில் நடித்துள்ளாரெனினும், இலங்கை தமிழ்ப் படங்களுக்கான சந்தையாக மட்டுமே விளங்கியதேயன்றி விளைகளமாக விளங்கவில்லை. சினிமா விநியோகம் இலங்கையில் முதன் முதலில் தமிழர் கையி

லேயேயிருந்தும் அவர்கள் சுதேசத் தயாரிப்புப் பற்றிச் சிந்திக்கவேயில்லை. தென்னிந்தியத் தமிழ்ப் படங்களுக்கு மூலதனம் வழங்கியுள்ளாரென்று கூடச் சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் இங்கு தயாரிப்பினை ஊக்கவில்லை. தமிழர்களைக் (டைரக்டர், இசையமைப்பாளர், தொழினுட்பவியலாளர் என்ற வகையில்) கொண்டு சிங்களப் படம் தயாரித்தனரேயன்றித் தமிழ்ப் படங்கள் தயாரிக்கவில்லை.

இலங்கையில் தமிழ்ப்படம் தயாரிப்பதற்கான உந்துதல் நடிகர்களிடமிருந்தே முதன் முதலில் வந்தது. நாடகம் பற்றிய ஆய்வின் பொழுது தற்கால நாடகப் பயில்வாளருள் இரண்டாம் பிரிவினராக எடுத்துக் கூறப்பெற்ற இந்திய வம்சாவழியினரான தொழிலாள - கீழ்மத்திய தர வர்க்க இளைஞர்களே முதன் முதலில் இத்துறையில் ஈடுபட்டனர். தி. மு. க. வழி வந்த நட்சத்திரவாக்கம், பெரு நட்சத்திரங்களின் மிகச் சாதாரண ஆரம்பகால வாழ்க்கை போன்ற பல காரணிகள் அவர்களை ஊக்கின. இத்தகைய சமூகப் பின்னணியில் இலங்கையின் முதல் தமிழ்ப் படம் "தோட்டக்காரி" யாக அதாவது இந்தியா வம்சாவழியினரது நிலைக்களனான பெருந்தோட்டத் தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கை - அமைந்தமை வரலாற்றின் விதிகளுக்குப் பொருத்தமானதே.

அதன் பின்னர், உள்ளூர்ச் சிங்களத் திரைப்படத் துறையிலிருந்த தமிழர்களின் தொழினுட்ப உதவியுடன் அது வர்க்கச் சமத்துவமுடைய இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களிடையே பரவிற்று. அதாவது யாழ்ப்பாணத்து கீழ் - மத்திய தர வர்க்க இளைஞர்கள் இத்துறைக்கு ஆகர்ஷிக்கப்பட்டனர். இப்பண்பின் எடுத்துக் காட்டாக அமைவது "நிர்மலா" எனும் படம்.

இப் படங்களின் 'புதுமை', அவை ஈர்த்த "ஆர்வம்" இத்துறையின் பால் முயற்சியாளர் முதலை [entrepreneurial capital] ஈர்த்தது. அந்த முதல் எதிர்பார்த்த லாபத்தினளவுக்குக் கதையும், சலையும் 'தேசிய மயப்'படுத்தப்பட்டிருந்தன. இந்தக் கட்டத்தினைப் பிரதிபலிப்பனவாக

“குத்து விளக்கு”, “புதிய காற்று” ஆகிய படங்கள் அமைந்தன.

முதல் வருகையும், சந்தை ஸ்திரப்பாடும் உணரப்பட்டதன் பின்னர், இலங்கைத் தமிழ்ப் படத்தின் ஆற்றல் வளத்தை விரிவாக்க வேண்டியதன் அத்தியாவசியம் உணரப்பட்டது.

வானொலியில் மிக்க ஜனரஞ்சக வரவேற்புடன் நடத்தப் பெற்ற ஒரு தொடர் நிகழ்ச்சி (கோமாளிகள்) வெற்றித் திரைப்படமாகிற்று. இலங்கையின் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் யாவரும் இணைந்து ரசிக்கக் கூடிய பேச்சு வழக்குகள் (யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழ், இந்தியப் பேச்சுத் தமிழ், முஸ்லிம் பேச்சுத் தமிழ்) இதில் இணைந்திருந்தமையின் பொருளாதார, சமூக முக்கியத்துவத்தை இவ்வேளை நாம் அவதானித்தல் வேண்டும். அத்துடன் பல்வேறு சமூக நிலைப்பட்ட நபிகளும் இணைக்கப் பெற்றனர். மேலும் ஒரு வெகு சனத் தொடர்புச் சாதனத்தின் (வானொலியின்) வன்மை, இன்னொரு வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனத்தின் (சினிமாவின்) வியாப்திக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

கோமாளிகளின் வெற்றி, அதுகாலவரை இலங்கைத் தமிழ்ப்படத்தின் மிகப்பெரிய குறைபாடாகவிருந்த புத்திஜீவ ஈடுபாட்டின் (Intellectual Participation) அத்தியாவசியத்தை வற்புறுத்திற்று. இலங்கைத் தமிழ்ப் படத்தின் மிகக் குறுகிய வரலாற்றின் அடுத்த முக்கிய கட்டமாக அமையும் “பொன்மணி” அப்பணியைச் செய்ய முனைந்தது. சிங்களத் திரைப்பட மேன்மையை உரைகல்லாகக் கொண்டு தயாரிக்கப் பெற்ற இப்படத்தின் படுதோல்வி வெகு சன ரஞ்சகம், புத்திஜீவ ஈடுபாடு ஆகியவற்றைச் சமநிலைப்படுத்தப் பயன்படுத்தும் ஒரு தயாரிப்பைக் கோரி நின்றது. அண்மையில்

வெளியான வாடைக்காற்றின் கலைமூலமே இப்பண்புதான். வெகுசன ரஞ்சக நாவல், ஏற்கனவே பெயர் பெற்ற நபிகர்கள், வானொலித் திரைப்பட இணைவு, வெகு சன வசீகர அம்சங்கள் ஆகியன இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

இலங்கைத் தமிழ்ப் படத்தின் கலைத் துறைப் பயில்வாளரின் சமூக மட்டம் நிர்ணயமாகியுள்ளது எனலாம். மத்திய தர, கீழ் மத்திய தர, தொழிலாள வர்க்கத்தினர் நபிகர்களாகத் தேசியக் கதைப் பின்னலின் பின்னலியில் இணைந்துள்ளனர்.

சினிமா கைத்தொழிலாதலால் இத்துறையில் ஏற்படும் சலசலப்புக்களின் பொருளாதார முக்கியத்துவத்தையே நோக்கல் வேண்டும். சந்தை வரையறை காரணமாகத் தோன்றியுள்ள இந்திய - இலங்கைக் கூட்டுத் தயாரிப்பு மாரீசத்துக் கெதிரான போராட்டம் பல சமூகத் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தக் கூடியது.

6 முடிவுரை

இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் அவைக் காற்று கலைகள் பற்றிய இவ்வாய்வு, இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடையே ஏற்பட்டு வரும் சமூக, பொருளாதார மாற்றங்களின் கலைத்துறைப் பிரதிபலிப்பை உணர்த்தும் அதே வேளையில், தொடர்பு முறைமைகள் பலவீனமான தளத்தினையுடையதாகவிருப்பினும் வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களின் வளர்ச்சி வர்க்க வேறுபாடுகளை மறைக்கும் ஒரு கலைப் பொதுமையைத் தோற்றுவிக்கின்றன என்பதைக் காட்டுகின்றது. தமிழ் மக்களின் பாரம்பரியக் கலைகளின் ஸ்திரமின்மைக்கும், ஸ்திரப்பாட்டுக்குமான சமூகவியற் காரணங்களும் புலனாகின்றன.

பலமுள்ளவர்களுக்குள்ள உரிமைகளை எல்லாம், பலமில்லாதவர்களும் பெற வேண்டும். அதுதான் உண்மையான மக்களாட்சி.

— காந்தி

தமிழ்ப்பணி புரியும்

தமிழ்க் கலைமன்றத்திற்கு எனது வாழ்த்துக்கள்

“மொழியின் உயர்வு புலவரீடம் இல்லை. பொதுமக்களின் உள்ளத்தில்தான் உள்ளது. மக்களின் வாழ்க்கை அரசியலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆகையால் எந்தமொழி அரசியல் மொழியாக விளங்குமோ அந்தமொழிதான் மக்கள் மொழியாக விளங்கும்”

மு. வ.

ஓர் அன்பர்

- ✦ விளம்பர போர்டுகள்
- ✦ சினிமாக்கலை அமைப்புகள்
- ★ பானர்கள்
- ✦ சாரி அச்சடிப்பு
- ✦ வண்ணப் படங்கள்
- ✦ போஸ்டர்கள்
- ✦ சிலைகூள்
- ✦ பற்றிக் வேலைகள்

எச். எம். ஏ. ஆர்ட் ஸ்டூடியோ

ஜனம். எச். எம். அஸீஸ்

(உரிமையாளர்-கலை இயக்குனர்)

180, கெய்சர் வீதி, கொழும்பு-11.

அனைத்தும்

அழகுற அமைப்போம் வருக!

தலா வருமானமும் வாழ்க்கை நிலையும்

- தோட்டத் தொழிலாளர் பற்றிய ஒரு நோக்கு -

இன்றைய இலங்கையின் நடைமுறை சமூக பொருளாதார அமைப்பு எந்தச் சமூகத்தினையாவது சுரண்டி பாகுபாடு காட்டும் வகையில் இயங்குகின்றதா என்பதை ஆராயும் நோக்கமாக "வகுப்புவாத பிரச்சினையின் சில சமூக பொருளாதார அம்சங்கள்" என்ற மகுடமிட்டு திரு. கொட்கம்பிறி குணதிலக (பணிப்பாளர், மார்க்கா நிறுவனம்) எழுதியுள்ள கட்டுரை(1) ஒன்றில் இந்தியத் தமிழர்களின் வருமானம் குறித்து எழுதியுள்ள சில குறிப்புக்கள் எமது ஆய்விற்குரியதாகும். புள்ளி விபரப்படி, வருமானம் பெறுவோர் என்ற அடிப்படையில் அடிநிலையில் இருக்கும் இந்தியத் தமிழர்கள் 'சராசரி தலா வருமான' அடிப்படையில் நோக்கும் போது கண்டிய கிராமப்புற சிங்களவர்களைவிட சிறிது உயர்ந்த நிலையில் காணப்படுகின்றனர். இந்தப் புள்ளி விபரத்தைக் கொண்டு, நடைமுறை சமூக பொருளாதார அமைப்பு இந்தியத் தமிழர்களைச் சுரண்டி அவர்களுக்குப் பாதகமாக அமைந்துள்ளது என்ற முடிவினுக்கு குறைந்தளவு ஆதாரமே உண்டு என்பதே குணதிலகவின் வாத்தமாகும்.

இந்தியத் தமிழர்களில் 80% த்திற்கு அதிகமானோர் தோட்டப்புறங்களில் வேலை செய்வதால் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வருமானத்தையே குணதிலக இந்த ஆய்வில் எடுத்துக் கொள்கிறார். இவர் எடுத்தானுகின்ற புள்ளி விபரங்கள் மத்திய வங்கியால் வெளியிடப்பட்ட 1973ம் ஆண்டினது நுகர்வோன் நிதி அளவையிலிருந்து (2) பெறப்பட்டவையாகும்.

இவரது கட்டுரையில் நுகர்வோன் நிதி அளவையின் (நு. நி. அ.) அட்டவணைகள் 67ஐயும் 69ஐயும் அட்டவணை 1 ஆக காட்டப்பட்டுள்ளது. நு. நி. அளவையின் அட்டவணை 67 இங்கு அட்டவணை 1 ஆக தரப்படுகின்றது.

இந்த அட்டவணையிலிருந்து தெளிவான ஓர் உண்மை இந்தியத் தமிழர்களின் சராசரி வருமானமே, ஏனைய இனங்களினதை விடக் குறைவானது. 1963 - 1973 காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியை ஒப்பிடுகையிலும் இந்தியத் தமிழர்களின் வருமானமே மிகக் குறைவாக அதிகரித்துள்ளது. இந்த உண்மைகளை ஏற்றுக் கொண்ட குணதிலக, நடைமுறை சமூக பொருளாதார அமைப்பு இந்தியத் தமிழர்களுக்குப் பாதகமாக அமைந்துள்ளது என்பதையே முழுமையாக ஏற்க மறுக்கிறார். அவருடைய வார்த்தைகளில் "இந்தத் தரவுகளை மேலோட்டமாக விளக்கும்போது பொருளாதார சமூக அமைப்பானது இந்திய தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு பாரபட்சமாகவும், அவர்களின் உழைப்பினை சுரண்டுவதாகவும் இயங்குகின்றது என்ற முடிவினுக்கே எவரும் வர விரும்பவர். ஓர் இறுதியான முடிவினுக்கு வருவதற்கு முன்னர் வருமானம் பெறுவோரின் இடைநிலை வருமான புள்ளி விபரங்கள் மிக ஆழமாக ஆராயப்படவேண்டும்" (3) என்று கூறி பெரும்பாலான இந்திய தமிழர்கள் விவசாய தொழிலாளர்கள் என்ற பகுப்பினுக்குள் வருபவர்கள். ஆனால் ஏனைய உள்ளூர் சமூகங்கள் பொருளாதாரத்தின் எல்லாத்துறைகளிலும் பங்கு பெறுவதால் அவர்களின் வருமானம்

திரு. எம். வாமதேவன். M. A.

பிரதிப் பணிப்பாளர். நிதி, திட்டமிடல் அமைச்சு.

அட்டவணை 1

இனங்களின் அடிப்படையில் 1963-ம் 1973-ம் ஆண்டிற்கான இரு
மாதங்களுக்குரிய இடைநிலை (Median) வருமானம்.

(இடைநிலை - சராசரியை ஒத்த ஒரு புள்ளிவிபரக் குறியீடு)

இனங்கள்	இடை நிலை வருமானம் ரூபா	1963 இந்தியதமிழர் களின் இடை நிலை வருமா னத்தின் விகிதா சாரம்	இடை நிலை வருமானம் ரூபா	1973 இந்திய தமிழர் களின் இடை நிலை வருமா னத்தின் விகிதா சாரம்
கண்டி சிங்களவர்	164	124	376	208
கரையோர ..	199	168	425	235
இலங்கை தமிழர்கள்	198	167	385	213
இந்தியத் ..	118	100	180	100
மூரும் மலேபரும்	259	219	470	261
மற்றவர்கள்	467	394	633	351
எல்லா இனத்தினரும்	165	139	360	199

(மூலம்: நுகர்வோன் நிதி அளவை - 1973)

னம் அதிகமாக இருக்கின்றது. எனவே இந்தியத் தமிழர்களின் வருமானத்தை ஒப்பிடுவதாயின் அவர்களை ஒத்த தொழில் புரியும் கிராமிய விவசாயிகள் வருமானத்தோடே ஒப்பிட வேண்டும். இதன் பொருட்டு துறை ரீதியான சராசரி தலா வருமான அட்டவணையை (நு. நி. அளவையின் 69ம் அட்டவணை) இவர் ஆராய்கிறார். அந்த அட்டவணை கீழே தரப்படுகின்றது. (அட்டவணை: 2)

இந்த அட்டவணையில் கிராமப் புறங்களில் உள்ள கண்டியச் சிங்களவரின் இருமாத இடைநிலை வருமானம் (ரூபா 80) தோட்டத் துறையில் வாழும் இந்தியத் தமிழரின் வருமானத்தை (ரூபா 83) விடக் குறைவானதாகும். இந்தக் குறைவினுக்கு தோட்டப்புறங்களில் குடும்பத்தின் அளவு கிராமத்தினதை விடப் பெரிதாகவும், பெண்களின் பங்கு பற்று வீதம் அதிகமாகவும் இருத்தலே காரணம் என குறிப்

பிடுகிறார் குணதிலக. இந்தியத் தமிழர் குடும்பங்கள் செறிவான உழைப்பு உள்ளீடுகளை அளித்து குறைவான வருமானம் பெறுவதால் இதனை இந்தியத் தமிழர்கள் சுரண்டப்படுவதற்கு ஒரு குறியீடாக சிலர் முடிவு கூறலாம், என கூறும் குணதிலக இந்த முடிவினுக்கு குறைந்தளவு ஆதாரமே உண்டு என வாதிடுகிறார். இந்த வாதத்திற்கு நியாயங்களாகப் பின் வருவன வற்றை அவர் காட்டுகிறார்.

(1) கிராமியப் பண்ணைகளில் தொழிலாளரின் நிலைமை, பண்ணைகளுக்கு அளிக்கப்படும் குடும்ப உழைப்பினது பங்கு என்பனவற்றை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(2) கண்டிய விவசாயிகள் தங்களது வருமானத்தில் மூன்றிலொன்றை பொருள் வடிவில் பெறும்போது, இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர் 80% மானவற்றை பணவடிவிலேயே பெறுகின்றனர்.

பணவடிவில் வருமானத்தின் கணிசமான

அட்டவணை 2

'சராசரி தலா' வாகக் காட்டப்பட்டுள்ள இரு மாதங்களுக்கான இடைநிலை வருமானம் (ரூபா)

இனங்கள்	நகர்ப்புறம்	கிராமப்புறம்	தோட்டத் துறை
கண்டிய சிங்களவர்	133	80	86
கரையோர்,,	137	102	94
இலங்கை தமிழர்கள்	106	90	78
இந்திய ,,	108	89	83
மூரும் மலேயரும்	93	101	73
மற்றவர்கள்	169	201	47

(மூலம்: நுகாவோன் நிதி அளவை - 1973)

அளவு அமைந்திருப்பது தோட்டத் தொழிலாளருக்கு கிராமிய விவசாயிகளுக்கு ஓர் அனுகூலமான நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை திரு. பிரட்மன் வீரக்கோனும் தமது (4) கட்டுரை ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்தியத் தமிழர் சமுதாயம், இந்த நாட்டின் சமூக பொருளாதார நிலையில் மற்ற இனங்களோடு ஒப்பிடுகையில் சமத்துவமற்றிருப்பது தெளிவான ஒன்றாகும் என்பதை குணதிலக ஒத்துக் கொள்கிறார். அவருடைய வார்த்தைகளிற் கூறுவதாயின் "மேற்குறிப்பிட்ட தரவுகள் (வருமானம் பற்றியது) ஒரு சமுதாயத்திற்கு சமூக அல்லது பொருளாதார அசைவுத்தன்மை மறுக்கப்பட்டுள்ள அவலத்தையும் பெருந் தோட்டத்திற்குப் புறம்பான பொருளாதாரத்தில் ஒருங்கிணையக் கூடிய சந்தர்ப்பம் குறைவாக இருப்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. இந்த நாட்டில் அவர்களுடைய நிலை ஒரு இறுக்கமான சமூக பொருளாதார நிலைமைக்கு கட்டுண்டதாய் அவர்களுடைய குழந்தைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட உத்தியோகத்தையே நாடுபவராகவும் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக பொருளாதார நிலையில் தொடர்ந்திருப்பவராகவும் உள்ளனர். சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் குறைந்த வருமானம்பெறும் ஏனைய சமூகத்தினருக்கு சமூக மாறுதல்களின் செயல் முறையில் மேல்நோக்கிய சமூக அசைவுத்தன்மைக்கு (Upward Social Mobility) கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பம் இந்தியத்தமிழ் சமுதாயத்திற்குக் கிடைப்பதாயில்லை" இப்படிக்குறிப்பிட்டு விட்டு, வருமான அம்சத்தை பொறுத்த மட்டில் இந்தியத் தமிழர்களின் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நிலை கண்டிய சிங்கள விவசாயிகளின் நிலையைவிட உயர்வானதாக உண்டு எனக் கூறி இதனால் இந்தியத்தமிழர்கள் நடைமுறை சமூக பொருளாதார அமைப்பினால் சுரண்டப்படுகின்றனர் என்பதற்கு ஆதாரம் குறைவு என்பதை அவர் நிறுவ முயற்சிக்கிறார். எனவேதான், வருமான அம்சத்தை நுணுகி ஆராய முயல்கிறோம்.

மத்திய வங்கியின் 1973 ம் ஆண்டு நுகர்வோர் நிதி அளவையானது, 1973 ம் ஆண்டினது முதலிரண்டு மாதத்தகவல்களை உள்ளடக்கியது. இதே தகவல்களைத் தரக்கூடிய இன்னும் ஒரு அளவை 1969-70 ம் ஆண்டிற்கான சமூக பொருளாதார அளவையாகும் (5). இந்த அளவையானது நு. நி. அளவையைப் போன்று, இரு மாதங்களையன்றி, வருட முழுவதையும் உள்ளடக்கி 4 முறை எடுக்கப்பட்ட தகவல்களைக் கொண்டதாக இருப்பதால் நாம் எடுத்துக் கொண்ட வருமானத்தை நிர்ணயிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கும் பருவ காலத் தன்மையை (Seasonality) கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்கின்றது. பின்வரும் அட்டவணை 3, 1969 - 70 ம் ஆண்டிற்கான சமூக பொருளாதார அளவையிலிருந்து பெறப்பட்ட துறை ரீதியான வருமானத் தரவுகளைத் தருகின்றது.

அட்டவணை 3

சராசரி வீட்டுமை வருமானம்

	மூழு இலங்கை	நகர்ப்புறம்	கிராமப்புறம்	தோட்டத்துறை
சராசரி வீட்டுமை வருமானம் (ரூபா)	297	475	271	204
தலா வருமானம் (ரூபா)	50.68	75.39	46.16	39.15

(மூலம்: சமூக பொருளாதார அளவை - 1969/70)

இந்த அட்டவணையிலிருந்து 1970ம் ஆண்டைப் பொறுத்த உரை சராசரி வீட்டுமை வருமானம், தலா வருமானம் ஆகிய இரு புள்ளி விபர அடிப்படையிலும் தோட்டத்துறை அடிநிலையில் இருப்பது தெளிவு. 1973 ம் ஆண்டில் நு. நி. அளவையின்படி தோட்டத் துறையின் 'தலா வருமானம்' (இரு மாதங்களுக்குரியது) கிராமப் புறத்தை விட உயர்ந்துள்ளது. இந்தப் புள்ளிவிபரம் 'பருவ காலத் தன்மை'யைக் கவனத்தில் எடுக்காத காரணத்தால் அதற்குரிய வலு குறைவானதாகும். அத்தோடு கண்டிய சிங்கள விவசாயிகளின் தலா வருமானமும் (80) இந்தியத் தோட்டத் தமிழரின் தலா வருமானமும் (83) எல்லை நிலையில் கிறிதே வேறுபட்டிருக்கின்றது. இந்த வித்தியாசம் புள்ளி விபர ரீதியில் முக்கியத்துவ (Statistically insignificant) மற்று அமையலாம். எனவே தலா வருமான வித்தியாசத்திற்கு குணதிலக உரிய முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளாரா என்பது கேள்விக்கிடமாகின்றது.

உழைப்போர் பெறும் வருமானம், தலா வருமானம் ஆகிய இரண்டு கருத்துக்கள் குணதிலகவின் கட்டுரையில் காணப்படுகின்றன. உழைப்பினது சுரண்டல் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது உழைப்போர் பெறும் வருமானமே எடுத்தாளப்பட வேண்டும். ஓர் உற்பத்திச் செயல் முறையில், ஒரு உற்பத்திக்காரணி அளிக்கின்ற பங்கினுக்கு உரிய வெகுமதி கொடுக்கப்படுகின்றதா என்பதைப் பொறுத்தே அந்தக்

காரணி சுரண்டப்படுகின்றதா இல்லையா என்பது தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். தோட்டத் தொழிலாளரின் குறைவான கூலி மட்டம் அவர்களது உழைப்பு சுரண்டப்படுகின்றதை எடுத்துக் காட்டப்பயன்படுத்தப்படுகின்றது. தோட்டத் துறையில், உற்பத்திக்காரணிகள் பெறும் வெகுமதிகளை நோக்குகையில் இச் சுரண்டல் பற்றிய கருத்து இன்னும் தெளிவாகும். தோட்ட நிர்வாகிக்கு மாதமொன்றுக்கான சம்பளம் ரூபா 2000/- — 3000/- இடையில் இருக்கும்போது தோட்டத் தொழிலாளிக்கான மாத சம்பளம் ரூபா 100/- — 150/- க்கு இடையில் அமைந்துள்ளது. தோட்ட நிர்வாகியின் சம்பளம், தோட்டத் தொழிலாளியினதை விட 20 அல்லது 30 மடங்கு அதிகமாக இருப்பது, தோட்டத் தொழிலாளியின் உழைப்பு சுரண்டப்படுவதை எடுத்துக் காட்ட பயன்படுத்தப்படுகின்றது. சுரண்டல் பற்றி ஆராயும் போது உழைப்போர் பெறும் வருமானத்திற்கு, எந்த வித முக்கியத்துவமும் குணதிலகவால் கொடுக்கப்படாதிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. அத்தோடு சுரண்டலை விளக்க உழைப்போர் பெறும் வருமான அடிப்படையிலான நோக்கு 'ஆழமற்றது' என அவர் குறிப்பிடுவதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. ஓர் ஆழமான நோக்கில் ஒரு குடும்பத்திற்கு தலா வருமானமாக எவ்வளவு கிடைக்கின்றது என்பதற்கே குணதிலக மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கிறார். தலா வருமான நோக்கு ஆழமானதுதான். ஆனால் அதன் மூலம் தெளிவுபடுத்தக்

கூடியது குடும்பத்தினது வாழ்க்கை நிலையே அன்றி, உழைப்பு சுரண்டப்படுவதையல்ல. எனவே தலா வருமான உயர்வினைக்காட்டி (?) இந்திய தோட்டத் தொழிலாளர்கள் ஏனையவர்களை விட அதிகம் சுரண்டப்படுகின்றனர் என்பதற்கு ஆதாரம் அதிகம் இல்லை என்பது கேள்விக்கிடமாகின்றது.

நாடுகளின் அபிவிருத்தி நிலைபற்றி அக்கறை செலுத்துகின்ற பொருளியலாளர்கள் பொதுவாக மொத்தத் தேசிய வருமானத்தைக் குறியீடாகக் கொள்கின்றனர். இதை விமர்சிக்கின்றவர்கள் தலா வருமானம், வேலையின்மை, வறுமை நிலை என்பவற்றை கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும் என வாதிடுகின்றனர் (6). இங்கு மொத்த வருமானத்தையன்றி, ஒரு நாட்டினுடைய அபிவிருத்தி நிலையை நிர்ணயிக்க ஏனைய காரணிகளுக்கு அதிக அழுத்தம் கொடுக்கப்படுகின்றது. மொத்த வருமானம் குறைவாக இருப்பினும், வேலையின்மை குறைவாக இருப்பின், தலா வருமானம் அதிகமாக இருக்கலாம். இதனாலேயே, தலா வருமான நோக்கு ஆழமானது என குணதிலக குறிப்பிடுகிறார். ஆனால், அதன் மூலம் வாழ்க்கை நிலையைப் பற்றி குறிப்பிடாது 'சுரண்டல்' பற்றி குறிப்பிடுவதுதான் குழப்பத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது.

தோட்டத் தொழிலாளர் 80 % மான வருமானத்தை பணவடிவில் பெறுவதால் ஓர் உயர்வான நிலையில் இருக்கின்றனர் என்ற வாதமும் ஆய்விற்குரியது. பணவருமானம் என்கின்ற போது, அங்கு ஒரு நுகர்வுத் தெரிவு இருப்பதையும், அதனால் ஏற்படுகின்ற நன்மையையுமே உய்த்துணர முடிகிறது. பொருள் வடிவில் வருமானம் அமையும்போது அத்தகைய சுதந்திரம் இருப்பதில்லை. ஆனால் தோட்டத் தொழிலாளர் எத்தகு முறையில் இந்த பண வருமானத்தை செலவழிக்கின்றனர் என்பதை ஆய்வது இங்கு பொருத்தமானது. 1973 ம் ஆண்டு நு. நி. அளவையின்படி மொத்த வருமானத்தில் உணவுப் பொருட்களில் நுகர்த்துறை 47.77 % மும் கிராமியத்துறை 57.71 % மும் தோட்டத்துறை 59.62 % மும் செலவழிக்கின்றது. குறைந்த

வருமான பிரிவினர் தங்களது வருமானத்தில் கணிசமான பகுதியை உணவில் செலவளிப்பது ஒரு பொருளாதார உண்மையாகும். ஆகவே கண்டிய சிங்கள விவசாயிகளுக்கு பொருள் வடிவில் கிடைக்கின்ற வருமானம், உணவுப் பொருட்களை பெரும்பாலும் உள்ளடக்கியது என எடுத்துக் கொண்டால், அது உற்பத்தியாளரின் விலையில் கிடைக்கும். தோட்டத் தொழிலாளர் அதே உணவுப் பொருட்களை சந்தை விலையில், பண வீக்க காலத்தில் மிக உயர்ந்த விலை மட்டத்தில், பெறுகின்ற போது மெய் அடிப்படையில் (in real terms) தோட்டத் தொழிலாளர் குறைந்தளவு உணவுப் பொருட்களையே நுகர்கின்றனர். பண வருமானத்தை அதிக விகிதம் பெறுகின்ற காரணத்தினால் தோட்டத் தொழிலாளர் சாதகமான நிலையில் உள்ளனர் என்பதும் வலுவழிந்த ஒரு நியாயமாகின்றது.

தோட்டத் தொழிலாளரின் வேலை நிலைமைகள் தனி முதன்மை நிலையில் (in an absolute level) பலவித நிர்ப்பந்தங்களுக்கும் உட்பட்டவொன்று. நிலவுடமை அமைப்பில், பண்ணைத் தொழிலாளர்களை விட, முதலாளித்துவ அமைப்பில் தொழிலாளர்கள் உயர்ந்த நிலையில் இருப்பர் என எதிர்பார்த்தாலும், தோட்டத் தொழிலாளர் குறிப்பாக இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர் குடிமை நிலையில் வாழ்வது கண்கூடு. நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்கும் பின்னும், இந்த நிலையில் கணிசமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது என்று கூறி விடுவதற்கில்லை. எனவே தோட்டத் தொழிலாளரின் வேலை நிலைமைகளோடு கிராமிய விவசாயிகளின் வேலை நிலைமைகளை நன்கு ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்தே ஓர் முடிவுக்கு வர வேண்டியுள்ளது.

தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கை நிலையை, தலா வருமானம் என்ற பொருளாதார பிரமாணத்தைக் கொண்டு, ஏனைய பகுதியினர் பெறுகின்ற தலா வருமானத்தோடு தனித்து ஒப்பீடு செய்து உண்மை நிலையை எடுத்துரைக்க முடியாது. தோட்டத்துறை, விசேட நிலைகளில் வைத்து ஆராயப்பட வேண்டும்.

தோட்டத்துறை தன்னளவில் ஒரு பொருளாதார சமூக நிறுவனமாகும். "தோட்டத்துறை என்பது ஒன்று அல்லது இரண்டு பயிர்களை விற்ற பனை நோக்கிற்காக பெருமளவில் பயிற்சியற்ற தொழிலாளர்களை மிக நெருக்கமாக மேற்பார்வை செய்வதன் மூலம் உற்பத்தி செய்கின்ற ஒரு பொருளாதார அமைப்பு" என சமூக விஞ்ஞானம் பற்றிய சர்வதேச கலைக் களஞ்சியம் வரைவிலக்கணம் செய்கிறது (7). இந்த வரைவிலக்கணம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமானால், பயிற்சியற்ற தொழிலாளரின் நிரம்பலும், பயிற்சி நிரம்பிய சில மேற்பார்வையாளரும் இந்த அமைப்பு நிலை பெற தேவைப்படும் இந்த தேவையே, தோட்டத்துறைக்கு ஒரு நெகிழ்ச்சியற்ற தன்மையை அளித்து, எந்த விதமான சமூக அசைவுத் தன்மைக்கும் இடமளிக்காது செய்கிறது. தோட்டத் தொழிலாளர், பயிற்சியற்ற நிலையிலேயே வாழ்நாள் முழுதும் இருக்க வேண்டிய தேவையை இந்த அமைப்பு வேண்டி நிற்பதால், அதனது பிரதிபலிப்பாக அவர்களது வாழ்க்கை நிலையும் ஒருவித தேக்க நிலையில் கிக்குண்டுள்ளது.

இந்த பொதுவான அம்சத்திற்கு இலங்கைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரை விசேடத்துவம் அளிப்பது அவர்கள் சுதந்திர இலங்கையில் பெற்றுக் கொண்ட நாடற்ற நிலையாகும். இந்த நாடற்ற நிலை, தோட்டத்துறை எதர் பார்த்த பயிற்சியற்ற தொழிலாளர் நிரம்பலுக்கு அதிக அளவில் ஒத்தாசை புரிந்த வொன்றாகும். தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கை நிலையை ஆய்வு செய்த எடித் பீ

பொன்ட் எழுதிய பிரசுரமொன்றில் (8) "நாடற்ற நிலை என்பது அதிர்ச்சி தரக்கூடிய பாதுகாப்பற்ற நிலையாகும். நாடற்ற நிலை என்பது தனியார் அரசாங்க கூட்டுத்தாபனங்களில் வேலை மறுப்பாகும். ஏனெனில் இங்கு பிரஜா உரிமையே அடிப்படை முற்தேவையாகும். அவர்களுக்குள்ள ஒரே தொழில் வாய்ப்பு தோட்டத்துறை மாத்திரமே." நாடற்ற நிலையின் அடிப்படையில் தோட்டத் தொழிலாளருக்கு காட்டப்படும் பாடுபாடு பாரபட்சம் பற்றிய அட்டவணையொன்று "ஆசியாவில் தொழிலுக்கான சமசந்தர்ப்பம்; பிரச்சனைகளும், கொள்கைகளும்" என்ற சர்வதேச தொழிலாளர் ஸ்தாபனத்தின் அறிக்கையொன்று (9) தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

'தலா வருமானம்' வாழ்க்கை நிலையை நிர்ணயிப்பதில் ஒரு முக்கிய அம்சமே. ஆனால் அதுவே அனைத்துமல்ல. பணரீதியான வருமானம் ஒன்று ஒரு குழிவினருக்கு இருப்பதால் மாத்திரம் அவர்கள் வாழ்க்கை நிலையை அது உயர்த்தி விடாது. ஒரு குறிப்பிட்ட வாழ்க்கைத் தரத்திற்கு பண வருமானம் ஒரு அவசியமான நிபந்தனை மட்டுமே. அது போதுமான நிபந்தனை அல்ல. தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கை நிலையை ஆராய அல்லது, ஒப்பிடுகிற போது அதனை தனித்து தலா வருமானத்தோடு மட்டும் இணைத்து ஆராய்தல் உண்மை நிலையை அறிந்து கொள்ள அதிகம் உதவாது. ஒரு முழுமையான ஒன்றிணைந்த (integrated) ஆய்வின் மூலமே தோட்டத் தொழிலாளரின் உண்மை நிலையை அறிய முடியும்.

உதவிய நூல்கள்

1. Godfrey Gunetileke-Some Socio - Economic Aspects of Communal Problems, -Race relations in Sri Lanka, Logos, August 1977 Page 17.
2. Survey of Sri Lankas, Consumer Finances 1973, Central Bank of Ceylon. 1974
3. Godfrey Gunetileke- Ibid.
4. Bradman Weerakoon, Between two Worlds (Estate Village integration) The Sunday observer, March 5 1978.
5. Socio - Economic Survey 1969/70. Department of Census, & Statistics.
6. Dudley Seers - What are we trying to measure - Journal of Development Studies - Vol. 8 No. 3. April 1973.
7. Beckford - Persistent Poverty.
8. Edith B. Bond - An inquiry into the plight of the Plantation Workers in Sri Lanka 1975.
9. S. Thondaman - Equality of opportunity in Employment in Asia - Problems & Policies.

இலங்கையில் தமிழ் அறிவேடுகள் பற்றி ஒரு நோக்கு

உலக நாடுகளின் முன்னேற்றம் இன்று வியக்கத்தக்க நிலையினை அடைந்துள்ளது. அறிவின் வளர்ச்சியும், ஆராய்ச்சியின் முதிர்ச்சியும் இதற்குத் துணைநிற்கின்றன எனலாம். அறிவின் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது. ஆராய்ச்சிக்குப் பயன்படுவன ஆய்வுகூடங்கள். அறிவை வளர்ப்பன கல்வி நிலையங்கள், நூலகங்கள் என்பனவாகும். எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியமானதாகவும், மூலமாகவும் இருப்பது அறிவேடுகளே எனலாம்.

காட்டுமிராண்டியாக, நாகரீக வளர்ச்சியின்றி அலைந்து திரிந்த மனிதனை இன்றைய நிலைக்குக் கொண்டுவந்திருப்பது அறிவாகும். இந்த அறிவானது திடீரென ஏற்பட்ட ஒன்றல்ல. படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்றுவந்த ஒன்றாகும். எனவே இத்தகைய அறிவு வளர்ச்சிப் பணியில், நாகரீக முன்னேற்றத்தில் அறிவேடுகளின் பங்கு பாரியதாகும்.

எனவே இத்தகைய அறிவேடுகள் யாவை? தமிழில் இவற்றின் நிலை என்ன? என்பனபற்றி நோக்குதல் பொருத்தமானதே. அறிவேடுகள் என்னும்போது நூல்கள், பருவ வெளியீடுகள், தொடர் வெளியீடுகள், அரசாங்க வெளியீடுகள், புதின ஏடுகள் என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

அந்நியர் ஆட்சிக்கு முந்திய காலகட்டத்தில் அறிவேடுகளுக்கான தேவை குறைவாகவே

காணப்பட்டது. அந்நியர் ஆட்சி நாட்டில் நிலைபெற்று, அரசியல் மொழியாகவும், போதனாமொழியாகவும் ஆங்கிலம் ஆக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்தும், கல்வி வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டதை ஆரம்பமாகவும் கொண்டு அறிவேடுகளுக்கான தேவை அதிகரித்தது எனலாம். ஆனால் போதனாமொழி ஆங்கிலமாக இருந்ததாலும், ஆங்கில அறிவேடுகள் வளர்ச்சி பெற்றிருந்ததாலும் அக்காலத் தேவைகள் பூர்த்தியாக்கப்பட்டன.

காலப்போக்கில் அந்நியர் ஆட்சியும், மொழியும் அகற்றப்பட்டு சுதேச ஆட்சி ஏற்பட்டதனால் தாய்மொழி போதனாமொழியாக்கப்பட்டமையும், கல்வி வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்தமையும், அறிவேடுகளுக்கான தேவையை வெகுவாக அதிகரித்தன எனலாம். ஆனால் அக்காலத் தேவைகளுக்கு ஏற்றவண்ணம் சுயமொழி அறிவேடுகள் வெளியாகாமை பெரும் குறைபாடாகும். பாலர் வகுப்பில் இருந்து பல்கலைக்கழகம் வரை இலவசமாகப் படிக்க வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்தும், சுயபாஷைக்கு முக்கியம் கொடுக்கப்பட்டதை ஆரம்பமாகக் கொண்டும் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி காரணமாக எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தோர் தொகை மிகவும் அதிகரித்து வந்துள்ளது. கடந்த 40 ஆண்டு காலத்தில் இத்தொகையானது 80% வரை அதிகரித்துள்ளமையைக் காணலாம். எனவே இவர்களுக்கு ஏற்றவகையில் அறிவேடுகள் வளர்ச்சி பெறுதல் அவசியமாகும்.

— மு. பாலசிங்கம் —

பொருளியல் சிறப்பு — 3ம் வருடம்

இலங்கையில் உள்ள தமிழ் அறிவேடுகள் பொறுத்து நோக்கும்போது பொதுவாகப் பருவ வெளியீடுகள், புதின ஏடுகள் போன்றன மக்களது தேவைகளுக்கு ஓரளவு போதியதாக இருப்பது நோக்கற்பாலதாகும். கடந்த காலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது அண்மைக்காலங்களில் வெளியாகின்ற பருவவெளியீடுகள், புதின ஏடுகள் போன்றனவற்றின் தொகை அதிகமானதாகும். ஆனால் வெளியாகின்ற அத்தனையும் தரமானவைகளா? என்பது கேள்விக்குரியதாகவே இருக்கின்றது. எனவே வெளியாகின்ற பருவ வெளியீடுகளும், புதின ஏடுகளும் தரமானவைகளாக வெளிவந்து வாசகர்களது தேவைகளை நிறைவுசெய்வனவாக அமைய வேண்டும்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக சகல வளாகங்களது தமிழ் மன்றங்கள் மூலம் ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்படும் பருவவெளியீடுகள் தரமானவைகளாகவும், வாசகர்களது தேவைகளை நிறைவு செய்யக்கூடிய தன்மை பெற்றனவாகவும், அண்மைக்காலப் பொருளாதார, சமூக, அரசியல் பிரச்சனைகளை யதார்த்த ரீதியாக எடுத்து விளக்குவனவாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. இந்த வகையில் வித்தியோதயம், இளந்தென்றல், மானுடம், நுட்பம், செந்தழல் போன்ற சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மேலும் செவ்வந்தி, அறிவலை, ஊற்று போன்றனவும், மக்கள் வங்கி வெளியீடான பொருளியல் நோக்கு என்பனவும் அண்மைக்கால விடயங்களிலும், சமூக, பொருளாதார, அரசியல், விஞ்ஞானப் பிரச்சனைகளிலும் அக்கறைகொண்டு தரமான ஆக்கங்களை வாசகர்களுக்காக வெளியிட்டு வருகின்றன.

எனவே தமிழ் நூல்களைப் பொறுத்துத்தான் முக்கியமான வளர்ச்சி தேவைப்படுகின்றது.

இந்த நூல்களின் வளர்ச்சியிலும் இலக்கிய சம்பந்தமான நூல்களின் வளர்ச்சி வேகம் கூட ஓரளவு போதியதாகவே உள்ளது எனலாம். ஆனால் விஞ்ஞானம், சமூகவியல், கலைத்துறை சம்பந்தமான நூல்கள் அதிகமாக வெளிவர வேண்டியது அவசியத் தேவையாக உள்ளது.

இலவசக் கல்வி முறை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதாலும், தாய்மொழியில் கல்வி வசதிகள் ஏற்பட்டமையாலும் தமிழில் உயர் கல்வி பெறுவோர் தொகை இன்று மிக அதிகரித்துள்ளது. ஆனால் அவர்களுக்குப் போதிய நூல் வசதிகள் இல்லை என்றே கூறலாம். பதிலாகத் தமிழில் உள்ள நூல் வசதிகளிலும் பார்க்க ஆங்கிலத்திலும், சிங்களத்திலும் உள்ள நூல் வசதிகள் அதிகமாகும். இலங்கையில் ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்படும் நூல்களைக் கவனத்தில் கொண்டு பார்க்கும் போது இதன் உண்மை நிலையினை அறிந்துகொள்ள முடியும்.

1970-1975க்கு இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் மட்டும் வெளியாகி இருக்கின்ற நூல்களின் எண்ணிக்கையைக் கவனிக்கும்போது தமிழிலும் பார்க்க ஆங்கில, சிங்கள மொழி நூல்கள் கூடிய செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளமையைக் காணலாம். எனவே தமிழில் போதியளவு நூல்கள் வெளிவராமையையும் நாம் இதிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

எமது நாட்டில் பாடசம்பந்தமான நூல்கள் வெளியிடப்பட்டாலும் அவை போதுமானவைகளாக இல்லை. எனவே இந்தத் தேவையினை ஈடுசெய்ய ஆங்கில நூல்களின் உதவியை அல்லது சிங்கள மொழியில் உள்ள நூல்களின் உத

1970-1975-ல் மொழி அடிப்படையில் வெளியிடப்பட்ட நூல்கள்

ஆண்டு	1970	1971	1972	1973	1974	1975
தமிழ்	264	238	249	250	269	222
ஆங்கிலம்	360	294	344	344	361	285
சிங்களம்	744	607	759	641	557	540

(மூலம்: - பாருளியல் நோக்கு)

வியைநாட வேண்டியுள்ளது. அதற்கு ஆங்கில, சிங்கள மொழியறிவு முக்கியமானதாக இருப்பதால் பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன. உலகில் வெளியாகின்ற விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம் சம்பந்தமான நூல்களில் 40% ஆனவை ஆங்கில மொழியிலும், அதுபோல சமூக விஞ்ஞானத்துறைகளில் வெளியாகின்ற நூல்களில் 40% ஆனவை ஆங்கில நூல்களாகவும் காணப்படுகின்றன. எனவே இங்கு அறிவுப் பரிமாற்றத்தில் மொழியானது தடையானதாகக் காணப்படுகின்றது.

அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளிலும், அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளிலும், பெருமளவிலான ஆராய்ச்சிகள், அறிவு வளர்ச்சிப் பணிகள், அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. அறிவானது ஒரு அத்தியாவசியமான, சர்வதேச மூலவளமாதலாலும், எமது நாட்டில் அவற்றிற்கான தேவை ஏற்படுகின்றமையாலும், ஏற்படுகின்ற ஆராய்ச்சி, அறிவு நடவடிக்கைகளும் அந்நிய மொழி மூலம் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றது. நூல்களாக இறக்குமதி செய்யப்படும் புதிய அறிவும், சிந்தனைகளும் ஆங்கில அறிவுள்ள சிறுபான்மையோருக்கும், ஆங்கில அறிவற்ற பெரும்பான்மையோருக்குமிடையில் நிலவும் அறிவு இடைவெளியை நிலைநிறுத்தவே உதவுகின்றது எனலாம். அதற்காக ஆங்கில நூல்களை தருவிக்கக் கூடாது என்பதல்ல. அவற்றை மக்கள் பாவனைக்கு ஏற்றவிதமாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பதேயாகும்.

எனவேதான் அறிவு வளர்ச்சிப் பணியில் மொழிபெயர்ப்புச் சேவையை ஒரு முன் நிபந்தனையாகக் கொண்டு அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் இலங்கைக்கு வெளியிலும் ஏன் உள்ளும் கூட வெளியாகும் அறிவேடுகளைத் தமிழில் வாசித்தறிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்றே கூறலாம். ஆனால் ஆட்சியாளர்கள் பெரும்பான்மை இனத்தவராக இருப்பதன் காரணமாக சிங்களமொழியில் தமிழுடன் ஒப்பிடும்போது அனேகமான நூல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். எனவே இந்தநிலை அறிவை அணுகுவதைத் தடைசெய்வதாக உள்ளது. தமிழ்

மொழியிலும் போதிய நூல்களை வெளியிடாமலும், அந்நிய மொழிகளில் வெளியாகின்ற நூல்களை மொழிபெயர்ப்புச் செய்யாமலும் விடுவது தமிழ் மக்களது அறிவு வளத்தைத் தடையிடுவதாகவும், மட்டுப்படுத்துவதாகவும் அமையும் எனலாம். எனவே தமிழ் அறிவேடுகள் பொறுத்து ஒரு நல்ல நிலைமைக்கு வரவேண்டியுள்ளது.

மேலும் உசாத்துணை நூல்கள் வரிசையிலே உலக அறிவினை உள்ளடக்கி இருக்கின்ற கலைக்களஞ்சியங்கள் பொறுத்தும், மொழி அறிவினைக் கொண்ட அகராதிகள் பொறுத்தும், ஆய்வு நூல்கள், வழிகாட்டி நூல்கள் பொறுத்தும் குறைபாடுடையதாகவே இருக்கின்றது.

தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தமட்டில் சென்னைத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்ட கலைக்களஞ்சியத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதுவும் குறைபாடுடையதாகவே உள்ளது. பத்துத் தொகுதிகளைக்கொண்ட இக்கலைக்களஞ்சியத்தில் மனித அறிவுக்கு மேலும் இன்றியமையாத பல விடயங்கள் சேர்க்கப்படவேண்டியுள்ளன. நூலகக் கலைப்பற்றியும், நூல் வகுப்புத்திட்டம் பற்றியும், நூலக ஒத்துழைப்புப் பற்றியும் தமிழில் வாசித்தறிய விரும்புவோருக்கு வாய்ப்புக்கள் இல்லையென்றே கூறலாம். மேலும் இருபதாண்டிற்கு முன் ஆக்கப்பட்ட இந்நூல் இதுவரை புதுப்பிக்கப்படாமையும் பெரும் குறைபாடாகும். அதன் காரணமாக அண்மைக் காலத் தகவல்களையும், புள்ளி விபரங்களையும் நாம் அதில் காணமுடியாதுள்ளது. எனினும் இந்நூல் தமிழ் மக்களால் போற்றப்படவேண்டிய ஒன்றாகும்.

அகராதிகள் பொறுத்தும் இதனையே கூறக் கூடியதாக உள்ளது. பொதுவாக மொழியகராதிகள் ஓரளவு வளர்ச்சி பெற்றிருந்தாலும், ஆங்கிலத்தில் வெளியாவது போன்ற பொருளாதார அகராதி போன்ற விசேட அகராதிகள் வெளிவராமையும் பெரும் குறைபாடாகும்.

மேலும் இலங்கையில் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் ஆய்வுகளை நடத்தும் 'மார்க்கா' நிறுவனம் கூட தனது ஆய்வு நூல்களை ஆங்கிலத்திலும், சிங்களத்திலுமே வெளியிடுகின்றது. அவற்றைத் தமிழில் வெளியிடாமை பெரும்

குறைபாடாகும். ஏனெனில் அவற்றைத் தமிழில் வாசித்தறியக் கூடியவர்களுக்கும், தமிழில் வாசித்தறிய விரும்புவோருக்கும் அவை தடையாக உள்ளன.

வழிகாட்டி நூல்கள் பொறுத்தும் இதனையே கூறக்கூடியதாக உள்ளது. இலங்கை பற்றிய பல்வேறு விடயங்களை அறிந்து கொள்ளக்கூடிய, நம்பகமான தகவல்களை உள்ளடக்கிய ஒரு நூல் 'பேர்கஸ்ஸன் இலங்கை வழிகாட்டி' நூலாகும். (Fergusons Ceylon Directory). இந்நூல்கூட ஆங்கிலத்திலும், சிங்களத்திலும் மட்டுமே வெளியிடப்படுகின்றது. இப்படியாகப் பார்க்கும் போது தமிழில் அறிவேடுகள் இல்லாமை பற்றி அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம்.

ஆனால் ஒன்றை மட்டும் இக்கட்டத்தில் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானதாகும். இந்தியாவில் தமிழில் மொழிபெயர்ப்புச் சேவையானது சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டுவருவதும், அங்கிருந்து பல அறிவேடுகள் இறக்குமதி செய்யப்படுவதும் இல்லாமல் இருக்குமானால் எமது நாட்டில் தமிழில் உள்ள அறிவேடுகளின் நிலை கவலைக்கிடமானதாகவே இருக்கும் எனலாம்.

அறிவேடுகளை மட்டுப்படுத்துவதில் அவற்றிற்கான சந்தை வசதியே முக்கியமானதாகக் காணப்படுகின்றது. ஆகவேதான் பிரசுரகர்த்தாக்கள் தங்களுக்கு இலகுவில் விற்கக்கூடிய சந்தைவசதியுடைய ஜனரஞ்சகமானவற்றையே பிரசுரிக்கின்றனர் என்பதை நாளாந்த நடைமுறையில் காண முடிகின்றது. மக்கள் விருப்பத்தில் கற்பனைக் கதைகளே முக்கியம் பெறுவதால் அவைசம்பந்தமான வெளியீடுகளே அதிகரிக்கின்றன எனலாம். வீரகேசரிப் பிரசுரங்களை

உதாரணமாகக் கூறலாம். இது தவறானதென்பதல்ல. இதேபோல ஏனைய நூல்களின் வெளியீட்டிற்கும் இவை உதவ வேண்டும். இந்தியாவில் வெளியிடப்படும் மொழிபெயர்ப்புநூல்கள் போல எமது நாட்டிலும் வெளியிட முன்வர வேண்டும்.

'மெத்த வளருது மேற்கே — அந்த மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை' என உண்மையை எடுத்தியம்பினான் பாரதி. 'தமிழினில் இல்லாப் பிற மொழி நூல்கள் அனைத்தும் தமிழாக்கி வாசிக்கத்தருதல் வேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டுச் சென்றுள்ளான் பாரதிதாசன். எனவே கவிஞர்கள் உண்மை நிலையுணர்ந்து, தேவையினை நோக்கிக் கூறிவைத்துச் சென்றுள்ளனவற்றை மக்கள் நலம் கருதிச் செய்தே யாக வேண்டும். இல்லாத கலைகளைக் கொண்டுவந்து சேர்த்து, இல்லாத நூல்களை மொழிபெயர்த்து மக்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.

அறிவு ஒரு சிறந்த, சர்வதேச மூலவளமாதலால் அவற்றினை அணுகுவதில் உள்ள சிரமங்கள் நீக்கப்பட வேண்டும். 'அறிவே ஆற்றல், அறிவே மாற்றமுமாகும்' என்றான் பிரான்சிஸ் பேகன் என்ற அறிஞன். எனவே அறிவை அணுகுவதில் அருகதையுடையவர்களாக மக்களை ஆக்குவதன் மூலம் நாட்டில் அறிவை மேலும் வளர்க்கவும், வேண்டியமாற்றங்களை ஏற்படுத்தவும் வழிபிறக்கும். உள்ள அறிவேடுகளின் குறை போக்கி அவற்றினை நிறைவுடையனவாக்கவேண்டும். அறிஞர்கள், கல்விமாத்கள், எழுத்தாளர்கள், பிரசுரகர்த்தாக்கள், தமிழார்வம் கொண்டவர்கள், வாசகர்கள் போன்றோருடைய ஒத்துழைப்பிலேயே இதனுடைய பூரண வெற்றி தங்கி இருக்கின்றது எனலாம்.

இலங்கையில் தொழில்நுட்ப இடமாற்றம் 1930 - 1970

இலங்கையில் தொழில் நுட்ப இடமாற்றத்தை யீட்டு ஆராயும் நியதியில் நாட்டில் நிலவிய தொழிற்றுறை அமைப்பையிட்ட விபரிப்பு அவசியமாகத் தோன்றுகின்றது. ஆகவே, இத் தொகுதியில், 1930 தொடக்கம் 1970 வரை நாட்டில் இடம்பெற்ற தொழிற்றுறைக் கட்டங்களை யிட்ட விபரிப்பு இடம்பெறும். அக்கட்டங்களைத் தனிப்பட்ட வகையில் நோக்குமிடத்து ஆங்காங்கு இடம்கொண்ட தொழில் நுட்ப இடமாற்றங்களின் தன்மைகளை ஓரளவு அடையாளம் கொள்ளும் வாய்ப்பு நிலவுகின்றது. அந்நிய நாடுகளின் பொருளாதார—அரசியல் ஆதிக்கத்துக்குள்ளாயிருந்த நாடுகளில் கைத் தொழிற் துறை வளர்ச்சி, ஆதிக்கம் செலுத்திய நாடுகளின் சொந்தக் காரணங்களைக் கொண்டு, பேரளவு கட்டுப்படுத்தப்பட்டது பொதுத் தன்மை. இலங்கையிலும் அவ்வாறான தன்மையைக் காண ஏதுவாயிற்று.

கைத்தொழிற்றுறை அமைப்பு 1930-1950

1930 வருடகால அளவில் இலங்கையின் கைத்தொழில் முயற்சிகள் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக்குள்ளான முப்பொருட்களைப் பதப்படுத்துதலிலேயே கவனத்தைச் செலுத்தின. ஏற்றுமதி செய்வதற்குகந்த முறையில் அப்பொருட்களைப் பதப்படுத்துதற்கான தொழில் நுட்பம் அதிதாழ்ந்த மட்டத்திற்கேதுவானதுமல்லாது, அம்முயற்சிகளுக்கான இயந்திர தளபாடங்கட்கு அனைத்தும் சிக்கற் தன்மையற்று, இலகுவாக இயக்கவல்ல, மலிவான தன்மைகளுக்குள்ளாகியதுடன், இங்

கிலாந்திலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டனவாகவும் காணப்பட்டன. அப்பெருந்தோட்டப் பொருட்களைப் பதப்படுத்தும் தொடர்பான தொழில் நுட்பமும் உள்நாட்டுத் தொடர்பற்று பிறநாட்டுக்குரித்தானதாகவே இருந்தது.

1928ல் மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீட்டுள்ளின் பிரகாரம் இயந்திர இயக்கத்துக்குள்ளான 1437 தொழில் அமைப்புகளில் 1356 பெருந்தோட்டப் பொருட்கள் தொடர்பான முயற்சிகளாயும், ஏனைய நிறுவனங்கள் உள்நாட்டுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் முகமான தாழ்ந்த மட்டத்தொழில் நுட்பத்துக்குரித்தாய் தெரழில் அமைப்புக்களாயும் காணப்பட்டன.

1930 கால அளவில் இடம் கொண்ட பொருளாதார மந்தம் (Depression) பெருந்தோட்டப் பொருட்களின் பொருளாதார மதிப்பினைப் பேரளவு பாதித்ததன் காரணத்தைக் கொண்டு நாட்டின் கைத்தொழிற் துறையை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் குடி கொண்டது. இரண்டாம் யுத்தம் ஆரம்பித்ததும், வேறு வழியின்மையினால், தொழிற்றுறையை விஸ்தரிக்கும் முயற்சிகள் இடம் கொண்டு, மேலும் அவை துரிதப்படுத்தப்பட்டன. யுத்தம் நிமித்தம் வழக்கமாக வரவழைக்கப்பட்ட நுகர் பொருட்களில் பல இறக்குமதி செய்யப்படவில்லை. அவ்வாறான நிலையில் நாட்டு மக்களின் நுகர்ச்சி மட்டம் தாழ்வுறுது உறுதிப்படுத்துவதற்காக வரவழைக்கப்பட்ட பொருட்களில் பலவற்றினை உள்நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்யும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்

கலாநிதி. க. சுந்தரலிங்கம்

M. Sc. (Econ.) (Lond.); Ph. D. (Lond.); A. M. Ins. T. (Lond.)

பிரதிப்பணிப்பாளர் - மார்்கா நிறுவனம்

பகுதிநேர விரிவுரையாளர், வித்தியாலங்கார வளாகம்.

பட்டு, யுத்தகாலம்வரை நாட்டின் கைத் தொழிற் துறையில் அம்முயற்சிகள் பிரதான அம்சமாகத் துலங்கின.

அரசாங்கத்துறையில், ஒட்டுப்பலகை, தோல், சப்பாத்து ஆனவையிட்ட ஆலைகள் 1941ல் நிறுவப்பட்டு, அவற்றினைத் தொடர்ந்து, 1942ல் அசெற்றிக் அசிட் (Acetic acid), கடதாசி, தொப்பி சம்பந்தமான ஆலைகளும், 1943ல் குவினைன், சுரூமீன் (சுரல்) எண்ணெய் தொடர்பானவையும்; 1944ல் கண்ணாடி, பீங்கான் உற்பத்தி ஆலைகளும் இடம் பெற்றன.

தனியார் துறையிலும் பலதரப்பட்ட பல் வேறு முயற்சிகள் இடம்கொண்டன. அவற்றினுள் தீப்பெட்டி, சவர்க்காரம், ஓடு, கண்ணாடிப் பொருட்கள், பானவகைகள், பற்பசை, எழுதுமை, கடதாசி, சப்பாத்துப் பொலிஷ், சொக்கலேற், இறப்பர்ப் பொருட்கள், தகரங்களில் அடைக்கப்பட்ட பழவகைகள், பதார்த்தங்கள், ஜவுளிகள் ஆகியவையிட்ட ஆலைகள் பிரதானமானவை. அவையல்லாது, அதே காலத்துள், ஏறக்குறைய 5000 மனிதவலுவால் இயக்கப்பட்ட ஜவுளி உற்பத்தித் தாபனங்களும் பதிவுக்குள்ளாயின. இத்தொழில் முயற்சிகள் யாவும், மேற்கொகுதி அரசாங்க முயற்சிகளைப் போன்று பெரும்பாலும் உள்நாட்டு மூலப் பொருட்களையே பாவித்தன.

யுத்தகால வெற்றிகரமான முயற்சிகள் நாட்டின் கைத்தொழிந்துறையின் எதிர்கால வாய்ப்புகளை ஓரளவு எடுத்துக்காட்டின எனலாம். அந்நிறுவனங்கள் வெளிக்கொணர்ந்த பொருட்கள் அலகுக்கணிப்பில் கூடுதலான ஆக்கச் செலவுக்கும், உயர்ந்த விலைகளுக்கும் உரித்தாக இருந்தனவாயினும், தட்டுப்பாடு காரணமாக அவை பெரிதும் விரும்பப்பட்டு, சகல நிறுவனங்களும் இலாபகரமாக இயங்க ஏதுவாயிற்று. ஆனால், யுத்தம் முடிவடைந்து நிறந்த போட்டியமைப்பு இடம் கொண்டு, குறைந்த விலை மட்டங்கள் உருவாகியதால் இந்நிறுவனங்கள் கஷ்டத்துக்குள்ளாயின. ஆகவே, அவற்றினில் பல மூடப்பட்டன. அரசாங்கத் துறையில் நிறுவப்பட்ட ஆலைகளும்

மூடப்படவேண்டுமென அவற்றின் செயற்றினை ஆராய்ந்த பல ஆராய்ச்சிக் குழுக்கள் வற்புறுத்தின.

யுத்தகாலக் கைத்தொழில் முயற்சிகள் நாட்டின் எதிர்கால கைத்தொழிந்துறையின் உருவ அமைப்பினை பக்குவப்படுத்தும் தன்மையைக் கொண்டு காணப்பட்ட அதே வேளையில் அம்முயற்சிகளைத் துரிதப்படுத்தி அவற்றினூடாக புதிய முயற்சிகளை அடையாளம் கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் அக்கால வேளையில் நிலவாததற்குப் பல காரணங்களை முன்கொணர ஏதுவாயிற்று. அரசாங்கம் கைக்கொண்ட வழிவகைகள் திருப்தியற்றனவாக இருந்தனவென்பது ஒருபுறமிருக்க மறுபுறம் அன்றையகால முதலீட்டு விருப்பு வெறுப்பே முக்கியத்துவம் கொண்டு காணப்பட்டன. அவையல்லாது அம்முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வல்ல ஆற்றலும் நாட்டில் காணப்படவில்லை.

கைத்தொழிந்துறையின் விஸ்தரிப்பு 1950 - 1960.

1948-56 காலத்துள் பல கைத்தொழில் யாக்கங்கள் இடம்பெற்றன. ஒட்டுப்பலகை, தோற்பாத அணிகள், சீமெந்து, எண்ணெய் - கொழுப்பு, சோடாத்தூள், குளோரின், கடதாசி, இல்மனைற் ஆகிய பொருட்கள் தொடர்பான ஆலைகள் அரசாங்கத் துறையில் நிறுவப்பட்டன.

1958ல் சோஷலிச நோக்குகளைக்கொண்ட அரசாங்கமொன்று நாட்டில் அமைக்கப்பட்டதுடன், பொதுத்துறையில் கைத்தொழில் முயற்சிகள் மேலும் விஸ்தரிப்பும் வாய்ப்பு இடம்பெற்றது. அரசாங்கத்தினது, "பத்து ஆண்டுத் திட்டம் (1959-68)" நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு அடிப்படையான அம்சங்களை அடையாளம் கொண்டும், தளம்பலற்ற கைத்தொழிற் துறையொன்று நாட்டிற்கு அத்தியாவசியம் என்பதை உறுத்தி அது தொடர்பாக அன்று காணப்பட்ட கைத்தொழில் நிறுவனங்களை விஸ்தரிப்பதற்கும், புதிய நிறுவனங்களை ஆமைத்துக்கொள்வதற்கும் அவசியமாகும் முதலீட்டு அளவுகளைக் கணித்தும் காட்டிற்று.

அத்திட்டத்தினுள் அடங்கும் முகமாக நியமனம் கொண்ட பல கைத்தொழில் முயற்சிகளை அமுலாக்கும் நோக்குடன் ரஷ்யாவுடனும், வேறு சோஷலிச நாடுகளுடனும் இணக்கத்திற்குள்ளான வர்த்தகத் தொழில் நுட்பத்துறை ஒப்பந்தங்கள் பேரளவு உடந்தையாகக் காணப்பட்டன. ரஷ்யாவின் உதவியுடன் இரும்பு-உருக்கு ஆலை, ரயர் உற்பத்தி ஆலை, மாவரைக்கும் ஆலை, உர ஆலை நிறுவப்பட்டன. போலந்தின் உதவியுடன் இரும்புத் தளபாட ஆலையும், ரூமேனியாவின் உதவியுடன் தடித்த மட்டை ஆலையும், செக்கோஸ்லவாக்கியாவின் உதவியுடன் சீனி ஆலையும், சீனா, போலந்து, ஜெர்மன் குடியரசு ஆகிய நாடுகளின் உதவியுடன் மூன்று ஜவுளி ஆலைகளையும் நிறுவிக்கொள்ள ஏதுவாயிற்று.

இக்கால அளவில் பொது, தனியார் துறைகளில் எந்தெந்த முயற்சிகள் இடம்பெற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கவும், அரசாங்கம் முன்வந்தது. பொதுத்துறை முயற்சிகளாக, உருக்கு, சீமெந்து, உரம், உப்பு (அதன் அடிப்படையில் நிறுவப்படவல்ல முயற்சிகள்), சீனி, ரயர், இல்மனைர் ஆவன அடங்குமென்றும்; தனியார் துறை பொதுவாக பலதரப்பட்ட நுகர் பொருட்களின் ஆக்க முயற்சிகளுக்கு உரித்தாகும் என்றும் உறுத்தப்பட்டது.

**தனியார்துறை விஸ்தரிப்பும்,
சுயபூர்த்தி கொள்வதற்கான முயற்சியும்
1960—1970**

1950 கால பிற்பகுதி தொட்டு 1960 கால நடுப்பகுதிவரை தனியார் துறையில் இடம்பெற்ற முதலீடுகள் நாட்டின் கைத்தொழிற் துறை அமைப்பினில் அதிகளவு மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தது எனலாம். பொதுத்துறையில் இடம்பெற்ற கைத்தொழில் முயற்சிகள் யாவும் பேரளவு முதலீடுகளுக்கும், உயர்ந்த மட்ட தொழில் நுட்ப ஆற்றலுக்குமுரித்தான முயற்சிகளாகும். அவ்விரு காரணங்களைக் கொண்டே அரசாங்கம் அம்முயற்சிகளை பொது முயற்சிகளாக நிறுவிக்கொள்ள ஏதுவாயிற்று.

1960 கால அளவில் அந்நிய செலாவணி நிலைமை மோசமடைந்ததன் பேரில் நாட்டில் பலவித இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் இடம்பெண்டன. முன் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களில் பல சுகபோகப் பொருட்கள் எனும் தரப்பில் அவற்றின் இறக்குமதிகள் பூரணமாகத் தவிர்த்தப்பட்டன. ஏனைய பொருட்களில் எவை மக்களின் அவசியத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவல்லன என்பதைக் கொண்டு அவையவற்றின் இறக்குமதிகளுக்குக் “கோட்டாக்கள்” விதிக்கப்பட்டன. அதே வேளையில் மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் முகமாக தடைவிதிக்கப்பட்ட பொருட்களையும் குறைவான தொகைகளில் இறக்குமதியாக்கப்படும் பொருட்களையும் நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்யும் வகையில் அரசாங்கம் பலவித சலுகைகளை முயற்சியாளர்களுக்கு வழங்கவும் முன்வந்தது.

இதுகாறும் இறக்குமதி முயற்சியில் கடுகொண்ட, ஆலை கட்டுப்பாடுகளால் பாதிப்புக்குள்ளான வர்த்தகத் தொகுதியினர் அச்சந்தர்ப்பத்தைத் தம் நலன்சம்பால் பயன்படுத்தி, தாம் முன் இறக்குமதி செய்து வந்த பொருட்களை நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்ய முனைந்தனர். அரசாங்கமும் தம் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அமுலாக்குவதற்கு அத்தருணம் உகந்ததெனக் கருதி சகல முயற்சி நிறுவக விண்ணப்பங்களுக்கும் அங்கீகாரம் வழங்கிற்று. ஆகவே, 1960-63 காலத்துள் 1000 புதிய தொழில் முயற்சிகள் ஆரம்பமாவதற்கு ஏதுவாயிற்று. இத்தன்மைக்கெதிராக 1945-1960 வரை, 500 தொழில் முயற்சிகள் மட்டுமே இடம்பெற்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சுயபூர்த்தி கொள்ளும் முகமாக நிறுவப்பட்ட முயற்சிகள் பலவித கண்டனங்களுக்கு ஏதுவாயின. புதிய முதலீடுகளுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கும்போது அந்நியச் செலாவணிச்சேமிப்பு, நாட்டின் உழைப்பு வளப் பிரயோகம், ஆக்கக் கப்படும் பொருட்களின் அத்தியாவசியம், நாட்டின் அபிவிருத்திக்கேதுவான வாய்ப்புக்கள் நிலவுந் தன்மை போன்ற சமூக-பொருளாதார காரண-காரணிகளையீட்டு அரசாங்கம் அக்கறை

யைக் காட்டி, அக்காரணிகளினடிப்படையில் முதலீடுகளின் முக்கியத்துவத்தைக் கணித்துக் கொள்ளாது, சகல முயற்சிகளையும் அங்கீகரித்த தன்மை பேரளவு பொருளாதார விரயத்துக்கும், திருப்தியற்ற தொழில் நுட்ப இடமாற்றத்துக்கும் வழியை வகுத்தது என்பதில் ஐயமில்லை.

மேலும், உள்நாட்டுச் சந்தைப் பருமனையிட்டோ அதன் அமைப்பினையிட்டோ, நிறுவப்படவிருக்கும் தாபனங்களின் தனிப்பட்டதும் ஒன்று சேர்ந்ததுமான ஆக்கக் கொள்ளளவுகளையிட்டோ தகுந்தளவு அக்கறை காட்டப்படாத தன் காரணத்தால் நாட்டில் தேவைக்கு மிதமிஞ்சிய அத்தியாவசியமற்ற பொருட்களின் ஆக்கம் இடம்பெற்ற தன்மை ஒருபுறமிருக்க, மறுபுறம், சகல முயற்சித் தாபனங்களிலும்-பாவனைக்குள்ளாகாத கொள்ளளவு பேரளவிற்காணப்பட்ட தன்மையும் திரும்பவும் பொருளாதார வளங்களின் விரயத்தை உச்சப்படுத்துவதற்கேதுவாயிற்று. சுருக்கமாகக் கூறுமிடத்து, சுயபூர்த்தி செய்யுமுகமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட இக்கால அபிவிருத்தித் திட்டம் எதிர்பார்த்த அளவு சமூக பொருளாதார பலன்களை வழங்கவில்லையெனலாம்.

தொழில் நுட்ப சம்பந்தமாக நோக்குமிடத்தும் சுயபூர்த்தி முயற்சிகள் பல குறைபாடுகளைக் கொண்டிருந்தன. பொதுவாக, எந்த முயற்சியாளனும் அதி குறைந்தகால அளவில் அதி தாழ்ந்த முதலீட்டுடன் அதியுயர்ந்த மட்ட இலாபத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள முயற்சிப்பான். ஆகவே, இங்கும் முயற்சியாளர்கள் தம் சொந்த இலாப நலன்களை மேம்படுத்தும் வழிவகைகளைத் தேடியதன் பேரால் நாட்டின் சமூக-பொருளாதார பலாபலன்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு தேசிய தேவைகளுக்கொவ்வாத முறையில் கைத்தொழிற் துறையின் விஸ்தரிப்பும், அது தொடர்பான முயற்சிகளும் இடம்பெற்றன என்பது விளங்கற்பாலது.

முதலீடுகள் பெரும்பாலும் அத்தியாவசியமற்ற, ஆனால் அதி சீக்கிரம் உயர்ந்தமட்ட இலாபங்களை வழங்கவல்ல, சுகபோக பொருட்களின் உற்பத்தியில் கருத்துக்கொண்டனவாக இருந்ததுடன் அதி தாழ்ந்த மட்ட தொழில்

நுட்ப ஆற்றலுக்கு அருகதையானதாகவும் காணப்பட்டன. மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளில் அநேகம், ஏற்கனவே பிறநாடுகளில் உற்பத்தியாக்கப்பட்ட பொருட்களை (இலங்கையில்) வரவழைத்து அவற்றினை ஒன்றிணைத்து முழுமைப்படுத்தும் தொழில் தன்மைகளாகவோ அன்றி, பெருந்தொகைகளில் வரவழைத்த பொருட்களை சிறு, சிறு கூறுகளாக்கி, 'பக்கெற்' பண்ணுவதோ அன்றி தகரங்களில் அடைப்பது போன்ற முயற்சிகளாகவோ காணப்பட்டன. ஆரம்ப ஆக்கக்கட்டந்தொடக்கம் முடிவுறும் கட்டம் வரை தொடர்பான செயல் முயற்சிகளைக் கைக்கொண்ட நிறுவனங்கள் அதி குறைவாகும்.

இவ்வாறான முதலீட்டு நோக்குகள் கைத்தொழில் துறையில் இருவகைப் பிரதிபலிப்புக்களை உறுத்தின. ஒன்று, சகல முயற்சிகளும் அதி கூடுதலான "இறக்குமதி"ப் பங்கினைக் கொண்டு காணப்பட்டன. அதாவது, அந்நிறுவனங்களை நடத்துவதற்கு அவசியமாகும். மூலப் பொருட்கள், இயந்திர உபகரணங்கள் (தொழில் நுட்ப வல்லுனர் உட்பட) ஆகியவை பெரும்பாலும் இறக்குமதிக்குரித்தானவையாகும். இரண்டு, அம்முயற்சிகள் பேரளவு அந்நிய செலாவணியைப் பிரயோகித்தன. ஆகவே, அம்முயற்சிகளை நிறுவிக்கொண்டதனால், அந்நியச் செலாவணியைச் சேமிக்கும் ஆற்றல் இடம் பெற்றது, அதற்கு எதிர்மறையாக ஆக்கப்பட்ட பொருட்களை வரவழைத்த போது செலவுக்குள்ளான அந்நிய செலாவணித் தொகையிலும் கூடுதலான அளவுச் செலவு ஏற்படும் தன்மை நிலவியது. சுருங்கக் கூறுமிடத்து, சுயபூர்த்தி முயற்சிகள் நாட்டின் உடனடிச் சமூக-பொருளாதார நலன்களை உச்சப்படுத்தும் வாய்ப்பற்றுக் காணப்பட்டன. அதே வேளையில் எதிர், நெடுங்கால வளர்ச்சிக்கு உடந்தையான தன்மையையுங் கொண்டு காணப்படவில்லை என்பது வெளிப்படையாயிற்று.

தொழில் நுட்ப விஸ்தரிப்பு:

இக்கால அளவில் தொழிற் துறையில் இடம்பெற்ற தொழில் நுட்ப அபிவிருத்தியை இரு தொகுதிகளாகப் பகுக்கலாம். ஒன்று, தனியார்

துறையில் இடம்பெற்ற சுயபூர்த்தி முயற்சித் தன்மை கைத்தொழிந்துறையில் எண்ணிக்கையிலும், உற்பத்தி முறையிலும் ஓரளவு விஸ்தரிப்பை உறுத்தியதெனினும், ஆங்கு இடம்பெற்ற தொழில் நுட்ப இடமாற்றமும், அதன் விஸ்தரிப்பும் அதிதாழ்ந்த மட்டமானதாக இருந்தமை. இரண்டாவது, பொதுத்துறையில் பல பாரம்பரிய தொழில் முயற்சிகள் இடம்பெற்று, அத்துறையில் அடையாளம் கொள்ளக் கூடிய தொழில் நுட்ப இடமாற்றம், குறிப்பிடத்தக்கதாகத் துலங்கியமை. தனியார் துறை முயற்சிகளைப் போலல்லாது பொதுத்துறை ஆக்க நிறுவனங்கள் நாட்டின் மூலப் பொருட்களைத் தம் தொழில் முயற்சிகளுக்குப் பயிப்படியாகப் பாவித்து, ஆங்காங்கே, அவற்றின் பாவிப்பினை விஸ்தரிப்புக்குள்ளாக்கின. அத்தன்மையை சீமெந்து, ஒட்டுப்பலகை, பாத அணி, கடதாசி, ரயர்-ரியூப், சோடாத்தூள் ஆகிய தொழில் முயற்சிகளில் அடையாளம் கொள்ள ஏதுவாகின்றது.

கைத்தொழில் துறையில் தொழில் நுட்ப விஸ்தரிப்புத் தொடர்பாக தொழில் நுட்பத் தேர்வும் பிரதான அம்சமாகத் திகழ்கின்றது. நாட்டின் சமூக-பொருளாதாரக் காரணம்—காரணி அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து, உழைப்பின்றி இருக்கும் மக்களின் சேவைகளைக் கூடுதலாகப் பயன்படுத்தவல்ல தொழில் நுட்பத்தையே நாம் மேற்கொண்டிருக்கவேண்டும். ஆயினும், சுயபூர்த்தி முயற்சிகள் யாவும் கூடுதலான மூலதனப் பாவிப்புக்குரித்தானவையாகவே திகழ்ந்தன. நவீன மயமாக்கும் தோரணையிலும், அரசாங்கம் வழங்கிய பலவித சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு இலாப மட்டங்களை உச்சப்படுத்தும் முகமாகவும், சிற்சில வகைகளில் தம் சொந்த நோக்குகையடையும் வகையிலும் முதலீடு செய்தோர் தம் தொழிற் தாபனங்களை இயந்திரமயமாக்கியதால், நாட்டின் மனித வலுவைக் கூடுதலாகப் பயனுக்குள்ளாக்கும் சந்தர்ப்பம் பெரிதளவு தவிர்க்கப்பட்டது.

அதுவல்லாது, நாட்டினில் காணப்பட்ட மூலப் பொருட்களைப் பாவிக்கவல்ல தொழில் நுட்பத்தையும், அதற்கான இயந்திர தள

பாடங்களையும், மற்றும் உபகரணாதிய வகைகளையும் அடக்கிக்கொள்ளும் முயற்சிகள் இடம்பெறுவதற்கு எதிராக அந்நிய மூலப்பொருட்களைப் பாவிக்கும் தன்மை பிரதிபலித்ததும் விநயத்துக்குரித்தான அம்சம் என்பதில் ஐயமில்லை. 1950-70 கால அளவுள் நாடு பல தரப்பட்ட கைத்தொழிற் பொருட்களில் தன்னிறைவைக் காண ஏதுவாயிற்று. இப்பொருட்களில் சீமெந்து, உப்பு, உருக்குப் பொருட்கள், மின் கருவிகள், மை வகைகள், பாத அணிகள், சவர்காரம், சொக்கலேற், பிஸ்கட், புகையிலைப் பொருட்கள், பிளாஸ்டிக் பொருட்கள், அலுமினியத் தளபாடங்கள், தேயிலை, இறப்பர், தெங்குப் பொருட்களைப் பதப்படுத்தும் இயந்திர உபகரணங்கள் ஆகியன உள்ளடங்கும். இவையல்லாது பலவகை நுகர் பொருட்களின் ஆக்கத்திலும், உணவு வகைகளைப் பதப்படுத்தும் முயற்சிகளிலும் தன்னிறைவை இக்காலத்துள் நாடு காண ஏதுவாயிற்று. பொதுத்துறை முயற்சிகள் தத்தம் கொள்ளளவுகளைக் கூடுதலாக பயனுக்குள்ளாக்கும் தன்மையும் இடம்பெற்றது.

II. தொழில் நுட்ப இடமாற்றம்

1930 முதல் நாட்டின் கைத்தொழிந்துறை அபிவிருத்தி கொண்ட தன்மையையும் அண்மைக்காலத்தில் காணப்பட்ட அதன் படிவ உருவத்தன்மையையும் முற்பகுதி ஆராய்ந்துள்ளது. அவ்விபரிப்பிலிருந்து கைத் தொழிற் துறையில் நிலைகொண்ட தொழில் நுட்ப இடமாற்றத் தன்மையும் புலவாயிற்று. இத்தொகுதியில், இடம் மாற்றங்கொண்ட தொழில் நுட்ப அளவும், அதன் பகுப்புகளும் ஆராயப்படுகின்றன.

முன் கூறியதுபோல இரண்டாம் உலக யுத்தத்திற்கு முன் நாட்டில் காணப்பட்ட தொழில் நுட்ப ஆற்றல் அதிதாழ்ந்ததாக இருந்தது. அக்காலத்தில் சகல பொருட்களும் இங்கிலாந்திலிருந்தே இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. நாட்டின் கைத்தொழிந்துறையை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அன்றைய அரசாங்கம் அக்கறை காட்டவில்லை என்பதற்குப் போதிய பொருளாதார-அரசியற் காரணங்கள் இருந்தன.

1939ம் வருடம் தொட்டு யுத்தகாரணமாக பல முயற்சிகள் இடம்பெற்றனவாயினும் அவை சார்ந்த தொழில் நுட்ப ஆற்றலின் மட்டம் தாழ்ந்ததாக இருந்ததென்று கருத்தில் கொள்வோமாயினும், நாட்டினில் முன் காணப்பட்டாத தொழில் நுட்ப இடமாற்றமும், தொழில்நுட்ப ஆற்றலின் விருத்தியும் உள்நாட்டில் காணப்பட்ட தொழில் நுட்ப ஆற்றலின் பிரயோகமும் ஒருமித்து இடம்பெற்றனவென்பது விளங்கற்பாலது. பொதுத்துறையில் நிறுவனங்களை யமைத்து, அவற்றினை இயக்குவதற்கு அந்நிய தொழில் நுட்பவியலாளரின் சேவைகளை அரசாங்கம் நாடியது. உதாரணமாக, ஒட்டுப் பலகை ஆலையை நிறுவுவதற்கு ல்நவியா நாட்டிலிருந்து ஒரு தொழில் நிபுணர் வரழைக்கப்பட்டார். ஆனால், யுத்தகால நிறுவனங்களின் தொழில் நுட்பம் தொடர்பாக அரசாங்கம் பெரும்பாலும் இந்தியத் தொழில்நிபுணர்களின் உதவியையே நாடியது. அதே வேளையில், உள்நாட்டில் காணப்பட்ட தொழில் நுட்ப அனுபவத்தையும் பயன்படுத்திற்றெனலாம். சில சந்தர்ப்பங்களில், தொழிற்சாலைகளை அடையாளம் கொண்டு, ஆலைகளை நிறுவி அவற்றினை நடத்துவதற்குத் தனிப்பட்ட நிபுணர்களின் சேவைகள் நாடப்பட்டன. தோற்பொருள், ஒட்டுப்பலகை, பீங்கான் ஆகியவற்றின் உற்பத்தி சம்பந்தமாக அவ்வகைச் சேவை நிலவியது. கண்ணாடி ஆலை, இந்தியாவில் கிடைத்தாபனத்தைக் கொண்டிருந்த பிரித்தானியக் கம்பனி ஒன்றின் உதவியைக்கொண்டு நிறுவப்பட்டது. எதிர்நிலையில், அசெற்றிக் அசிட் ஆலையை நிறுவிக்கொள்வதற்கு உள்நாட்டுத் தொழில் நிபுணர்களின் உதவி உபயோகிக்கப்பட்டது. உருக்கு ஆலையை நிறுவிக்கொள்ள உள்நாட்டுத் தொழில் நுட்ப ஆற்றல் பயன்படுத்தப்பட்ட தெனினும் இந்திய நிபுணர்களின் ஒத்தாசை இடம்பெற்றது. அதுவல்லாமல் அன்றைய நிலையில் சகல முயற்சிகளுக்குமுரித்தான இயந்திரத் தளபாடங்கள் அனைத்தும் இந்தியாவிலிருந்தே வரவழைக்கப்பட்டன. சில சந்தர்ப்பங்களில் நாட்டில் இடம்பெற்றிருந்த வேறு முயற்சிகளில் பிரயோகிக்கப்பட்ட இயந்திரத் தளபாடங்களும் உபயோகிக்கப்பட்டன.

1948க்குப் பின்னர் இலங்கை அரசாங்கம் குறிப்பான துறைகளில் உள்நாட்டில் கிடைக்க வல்ல மூலப் பொருட்களின் அடிப்படையில், கைத்தொழில் முயற்சிகளின் விஸ்தரிப்பை மேற்கொண்டது. அம்முயற்சிகளுள் ஏற்கனவே நிறுவப்பட்டிருந்த ஆலைகளின் கொள்ளளவைக் கூடுதலாகப் பயனுக்குள்ளாக்குவதும், புதிய ஆலைகளை நிறுவுவதும், சில சமயங்களில் நிலவிய கொள்ளளவைச் சீர்ப்படுத்தும் முயற்சிகளும் இடம்பெற்றனவெனலாம். இம்முயற்சிகள் சம்பந்தமான தொழில் நுட்பம் வழங்கப்பட்ட வழிமுறையில் இடமாற்றம் பெற்றது புலனாகும். அதாவது, முதலீட்டுக்கு முன்னைய ஆராய்ச்சிகளுக்கு அந்நிய தொழில் நுட்ப நிபுணர்களின் சேவை கோரப்பட்டது. இவ்வழிமுறையில் இடம்பெற்ற தொழில் நுட்ப இடமாற்றத்தை ஒட்டுப்பலகை, பீங்கான், உப்பின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இரசாயன முயற்சிகள், எண்ணெய்-கொழுப்பு, கடதாசி, சீமெந்து ஆகிய தொழில் முயற்சிகளில் அடையாளம் கொள்ள ஏதுவாகும். ஆயினும், நிபுணத்துவ சேவைகளைக் கொள்ளும் போது குறிப்பான ஒரே முறையை அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கவில்லை. சில துறைகளில் தனிப்பட்ட நிபுணர்களின் சேவைகள் பெறப்பட்டன. உதாரணம்: கடதாசி, ஜவுளி, சில துறைகளில் நிபுணத்துவ ஆலோசனை வழங்கும் நிறுவனங்களின் சேவைகள் பெறப்பட்டன. உதாரணம்: உருக்கு, எண்ணெய்-கொழுப்பு, பல சந்தர்ப்பங்களில் தனிப்பட்ட நிபுணர்கள் ஆரம்ப ஆராய்ச்சிக்கும் முதலீட்டுக்கு முன்னைய கட்டத்துக்கும் பாவிக்கப்பட்டு, பின்னர் ஆலைகளின் கட்டிட சம்பந்த முயற்சிகளுக்கு நிபுணத்துவ நிறுவனங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. அன்றைய நிலைமையை ஆராயும்போது அரசாங்கம் பொதுத்துறையில் நிறுவப்பட்ட தொழில் முயற்சிகளுக்கான பல்வேறு பொறுப்புக்களை பலதரப்பட்டவர்களிடையே பகிர்ந்துகொள்ள முயற்சித்த தன்மை புலனாகின்றது. அவை:

- (1) முதலீட்டுக்கு முன்னைய ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டு இயந்திரத் தளபாடங்களை வரவழைக்குமுகமான ஆலோசனையை அரசாங்கத்திற்கு வழங்கிய தனிப்பட்ட நிபுணர்கள்.
- (2) இயந்திரத் தளபாடங்களை வழங்கியோர்

(அவர்களே அவற்றினை நிறுவி ஆலைகளை இயங்கச் செய்தாராவர்). (3) கட்டிட சம்பந்தமான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் ஏஜென்சிகள். ஆகவே, இக்கால அளவில் தொழில் நுட்ப இடமாற்றம் சம்பந்தமான சகல அம்சங்களும் அந்நிய நிபுணர்களாலும், கம்பனிகளாலுமே மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பது தெளிவாகின்றது. அதாவது இம்முயற்சிகளை மேற்கொள்ள நாட்டின் தொழில் நுட்ப ஆற்றல் திருப்தியற்றுக் காணப்பட்டதென்பதாகும். இம்முயற்சிகளல்லாது, ஆலைகளை இயங்கச் செய்யவும், அந்நிய தொழில் நுட்ப வல்லுனர்களின் சேவைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

இவ்வாறாக அந்நிய தொழில் நுட்ப ஆற்றல்களில் நாட்டின் தொழிற்சாலை முயற்சிகள் தங்கியிருந்தனவாயினும், அவ்வாற்றல்களின் திறன் உச்சமானதென்று கூறுவதற்கில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிபுணத்துவ சேவைகள் திருப்திகரமற்றதாகத் தோன்றின. பொதுவாக, நிபுணத்துவ சேவைகளை நாடுமிடத்து, நாட்ப்படும் தனியாரோ அன்றி நிறுவக அமைப்புகளோ அந்தந்தத் துறைகளில் அதி உச்ச தொழில் நுட்பத் திறனைக் கொண்டிருப்பர் என்பது பொது அபிப்பிராயம். ஆயினும், பல காரணங்களைக் கொண்டு நாம் விரும்பிய சேவைகளை வழங்கியவரின் செயற்றிறன் எதிர்பார்த்த அளவுகளில் இல்லாது தாழ்ந்ததாக இருந்தமையால் வெவ்வேறு முயற்சிகளின் தனிப்பட்ட செயற்றிறன் குறைவுற்று பலதரப்பட்ட இன்னல்களும், முயற்சிகளை இயக்கும் தொடர்பான பல குறைபாடுகளும் இடம்பெற்றன. அத்தன்மைகள் பரந்தன் இரசாயன ஆலை, எண்ணெய்—கொழுப்பு ஆலை தொடர்பாகக் காணப்பட்டன. கடதாசி உற்பத்தித்துறையில் மூலப்பொருள் பாவிப்பு சம்பந்தமான பிரச்சனைகள் உருவாகியதற்கு நிபுணர்களின் திருப்திகரமற்ற ஆலோசனையே காரணமாக இருந்தது.

பல சந்தர்ப்பங்களில் நிபுணத்துவ ஆலோசனைப் பிரகாரம் கொள்ளப்பட்ட தொழில் நுட்பம் உகந்ததாகக் காணப்படவில்லை. வரவழைக்கப்பட்ட இயந்திரத் தளபாடங்கள் விரும்பப்பட்ட முயற்சிகளுக்கு அருகதையற்றனவாகக்

காணப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களுமுள். உற்பத்தி சம்பந்தமான வழிமுறைகளும் உகந்தனவாகக் காணப்படவில்லை. அதேவேளையில் தொழில் நுட்ப ஆற்றலைக் கொண்ட இலங்கையர் நாட்டில் இல்லாததன் காரணமாக நிறுவப்பட்ட ஆலை முயற்சிகளைச் சரிவர இயக்கிக்கொள்ளும் நிலைமையும் இடம்பெறவில்லை.

மேலும், தொழில் நுட்ப இடமாற்றம் சம்பந்தமாக 1950 வருட தொடர்கால நிகழ்ச்சிகளை ஆராயுமிடத்து, நாட்டுக்கு வெளியே கொண்ட தொழில் நுட்ப சேவைகளின் பேரால் பெருந்தொகையான அந்நியச் செலாவணி செலவுற்றது விளங்கற்பாலது. நேர்முறை கொண்ட இச்செலவுகளை ஓரளவு கணிக்க ஏதுவாயிருப்பினும் அச்சேவைகளையிட்ட மறைமுகச் செலவுகளின் கணிப்பு அசாத்தியமாகக் காணப்படும். நேர்முகச் செலவுகள் பெரும்பாலும் தொழில் நுட்பத்துவச் சேவைகள் (இவை அதிகப்பேராக தொழிற்சாலைத்தின் மொத்தச் செலவின் ஒரு பங்கு), ஐக்கியநாடுகளின் தாபன சேவைகளில் உள்நாட்டு முயற்சிகள் தொடர்பாக இயங்கிய நிபுணர்களைமிடத்தனிப்பட்ட சொந்தச் செலவுகள், இயந்திர தளபாடங்கள், மூலப்பொருட்களையிட்ட செலவுகள் ஆகியனவாகும். மறைமுகச் செலவுகள், பொதுவாக பொருத்தமற்ற தொழில் நுட்பத்தின் பேரால் ஏற்படும் (தவிர்க்கவல்ல) செலவுகள். தொழிற்சாலைகளை இயக்கும்போது தாழ்ந்தமட்ட ஆற்றலின் பேராலான இன்னல்களுடாக ஏற்படும் செலவுகள். உதாரணம்:—பிழையாக இயக்குதலால் ஏற்படும் இயந்திரத் தளபாடச் சேதம்; உகந்த தன்மையற்ற இயந்திரத் தளபாடங்களின் பாவிப்பால் ஏற்படும் உற்பத்திப்பொருட் சேதம்; பிழையான கட்டிடப்படிவருவத்தால் ஏற்படும் தேவையற்ற செலவுகள்; பிழையான உற்பத்தி வழிமுறைகளைக் கையாளுவதால் தாழ்ந்த ரகப் பொருட்கள் ஆக்கப்பட்டு அதன் பேரால் ஏற்படும் விரயம்; தாழ்ந்த தொழில் நுட்ப ஆற்றலைக் கொண்ட ஊழியர்களைப் பிரயோகிக்குமிடத்து ஏற்படக்கூடிய சேதங்கள் ஆகியவற்றையொட்டிய நாணய/பொருளாதாரச் செலவுகளாகும். இவையல்லாது இயந்திரத் தளபாடங்களையும் மூலப்பொருட்களையும்

கொள்ளும்போது காணப்படும். — “மறைந்
துள்ள” செலவும் அவற்றினில் இடம்பெறும்.
தனியார் துறையில் இடம்கொண்ட முயற்சி
களிட்டு வரவழைக்கப்பட்ட இயந்திர உபகர
ணங்கள், மூலப்பொருட்களையிட்ட செலவுகள்
நிபுணத்தவ ஆலோசகர் சம்பளங்கள் போன்ற
செலவுத் தொகுப்புகளில் உண்மையான செல
வுகளுக்கு மேலதிகமாக ஒரு பங்கினைச் சேர்த்து
அப்பங்கிற்குரித்தான அந்நியச்செலாவணியைத்
தம் சொந்த நலன்களைக் குறித்துப் பிரயோகித்
தவர் என்ற குற்றச்சாட்டு அன்று நிலவியது.
அவ்வாறான செலவுகளையும் ஒரு வகையில்
தொழில் நுட்ப இடமாற்றம் சம்பந்தமான
மறைமுகச் செலவுகள் எனக்கணிக்க ஏதுவா
கும்.

இவை இவ்வாறாக இருந்த அதேவேளையில்
பல இன்னல்களிடையேயும், பிழைகள், தவிர்ப்
புகள், தவறுதல்களாகிய அனுபவத்துடனும்
தொழில் நுட்ப அமைப்பொன்று நாட்டில் உரு
வாகியதை அவதானிக்க ஏதுவாயிற்று.
பொதுத்துறை முயற்சிகள் சார்பாகப் பலதர
தொழில் நுட்ப ஆற்றத்தன்மை பிரயோகம்
கொண்டு, ஆங்காங்கு அவைபால் காணப்பட்ட
குறைபாடுகளைப் படிப்படியாகச் சீர்செய்யும்
முகமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட
தன் பேரால் தம் தொழில் நுட்ப ஆற்றலை
வளர்த்துக்கொண்ட பலர் நாட்டில் காணப்பட்
டனர். அரசாங்கமும் பட்டதாரிகள் பலரைப்
பிறநாடுகளுக்கு அனுப்பி நாட்டில் நிறுவப்
பட்ட முயற்சிகளைச் சார்ந்த தொழில் நுட்பத்
தையிட்ட தொழிற் பயிற்சியைக் கொள்ளும்
வழியையும் வந்தது ஆகவே, காலப்போக்
குடன் நாட்டில் சிற்சில துறைகளில் (பிரதான
மாகப் பொதுத்துறையில் நிறுவப்பட்ட தொழில்
முயற்சித் துறைகளில்) ஆங்காங்கு தேவையா
கும் தொழில் நுட்ப சம்பந்தமான அறிவைக்
கொண்டுள்ள நிபுணர்களின் சேவைகளைக்கொள்
ளும் தன்மை காணப்பட்டது. அதாவது, காலப்
போக்குடன் ஓரளவு தொழில் நுட்ப அறிவு
வளர்ச்சி நாட்டில் இடம்பெற்றுக் காணப்பட்
டது. அவ்வளர்ச்சி, புறத்தே கொண்ட தொழில்
நுட்பத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாட்
டின் சொந்தச் சூழ்நிலைகளால் பக்குவப்படுத்
தப்பட்டதாகத் தோன்றிற்று.

சோஷலிச நாடுகளிலிருந்து கொண்ட
தொழில் நுட்பம்:

1956க்குப் பின்னர் முன்மைய வழிமுறை
யல்லாத தொழில் நுட்ப இடமாற்றத்தை
அடையாளம் கொள்ள ஏதுவாகின்றது. 1956ல்
அமைக்கப்பட்ட சோஷலிச நோக்கு கொண்ட
அரசாங்கம் பொதுத்துறையில் பல பாரம்பரிய
தொழில் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் முகமாக
பிறநாடுகளின் உதவியை நாடியது. முதலா
ளித்துவ நாடுகளின் அதுசம்பந்த ஒத்துழைப்பு
திருப்தியற்றதாகத் தோன்றியதால் அரசாங்
கம் சோஷலிச நாடுகளின் உதவியை நாடிற்று.
அதன் பிரகாரம் பெற்ற தொழில் நுட்ப இட
மாற்றத்தை ஆராயுமிடத்து நாட்டிற்கு நலன்
மிக்க பல குணதிசயங்களை ஆங்கு காண ஏது
வாயிற்று.

பிரதானமாக, சோஷலிச நாடுகளின்
தொழில் நுட்ப இடமாற்றம் “முழுமை”
கொண்டதாகும். அதாவது, அத்தன்மையில்
தனிப்பட்ட தொழில் முயற்சியொன்றின்
தொடர்பான சகல மட்டத் தொழில் நுட்பங்
களும்; முயற்சித்தாபனத்தை இயக்குவதற்கான
சகல உபகரணங்களும்; உற்பத்தி வழிவகை
களும்; கட்டிடாதிய வசதிகளும்; மற்றும், இயந்
திர தளபாடங்களை நிறுவி, அவற்றை இயக்கு
வற்கான சேவைகளும், சேர்ந்த ஒரு முழுத்
தொகுப்பாக தொழில் நுட்பம் வழங்கப்படு
வதைக் காணலாம். எதிர் நிலையில், முதலாளித்
துவ நாடுகளிலிருந்து கொண்ட தொழில் நுட்ப
ம் அத்தன்மையற்ற ஒரு முயற்சிக்கான தனிப்
பட்ட தொழில் நுட்பம் வெவ்வேறு வழி முறை
களைக் கொண்டும், வெவ்வேறு மார்க்கங்களு
டாகவும் பெறவேண்டிய தன்மைக்குள்ளானது.
சோஷலிசநாடுகளிலிருந்துபெற்ற தொழில்நுட்ப
உதவி, விசேட ஊக்குவிப்புகளையும், நாட்டில்
தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிக்கு ஏதுவான அம்சங்
களையும், மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சித்தாப
னங்கள் திறணை வகையில் இயங்குவதற்கான
வழிவகைகளையும், முயற்சித்தாபன ஊழியர்
கள் அந்தந்த முயற்சிகளையிட்ட தொழில் நுட்ப
ஆற்றலைப் பெற்றுக்கொள்ளும் தன்மைகளையும்
உட்கொண்டதாகக் காணப்பட்டது. அதாவது,
பொதுவாக, முதலாளித்துவ நாடுகளிலிருந்து

பெற்ற தொழில் நுட்பம் சார்பாகக் காணப்பட்ட வரையறுப்புக்கள் இங்கு காணப்படவில்லை. இதற்குரிய முக்கிய காரணம் சோஷலிச நாடுகள் இலங்கையில் தாம் நிறுவ உதவும் முயற்சிகளின் பேரால் பெறப்படும் பொருட்களால் தம் நாட்டுப் பொருட்களுக்கு எவ்வித போட்டியையும் எதிர்நோக்காததே எனலாம்.

மேற்கொண்ட நற்குணாதிசயங்களைச் சோஷலிச தொழில் நுட்ப இடமாற்றத்தில் அடையாளம் கொள்ள ஏதுவாயினும், சிற்சில குறைபாடுகளும் அங்கே இடம்பெற்றிருந்தன. பிரதானமானவை கீழ் வருவனவாகும்.

1. இயந்திரத்தளபாடங்களை வழங்கும்போது, முதலாளித்துவ நாட்டு விற்பனையாளர்களைப் போலவே இவர்களும் நடந்து கொண்டார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் "முழுமை" எனும் தரப்பில் எம்நாட்டுச் சூழ்நிலைகளுக்கு ஒவ்வாத இயந்திரத்தளபாடங்கள் வழங்கப்பட்டு அவை பாவனையற்றுக் காணப்பட்டன.
2. இலாப நோக்கு அடிப்படையில் முதலீடுகள் பக்குவப்படுத்தப்படவில்லை. உள்நாட்டுக் கேள்வி அமைப்பையீட்டு அதிக கவனம் எடுக்கப்படவில்லை.
3. முயற்சிகளையிட்ட செலவுகள், அவற்றின் கொள்ளளவுகள், ஆற்றற் திறன், பயிற்சி பெறும் அவசியம் யாவும் தகுந்தளவு ஆராய்ச்சிக்குள்ளாகாது, தேவைக்கு மேலதிகமாக அவற்றின் பிரயோகம் உறுத்தப்பட்டு ஓரளவு விரயம் ஏற்படும் சந்தர்ப்பம் நிலவியது.
4. அந்தந்தநாட்டுத் தொழில்நுட்ப வல்லுனர்களை அதிககால அளவுக்கு இலங்கையில் சேவைக்குள்ளாக்கி, அதன் காரணமாக பேரளவு அந்நியச் செலாவணிச் செலவு இடம்பெற்றது.

ஆயினும் சோஷலிச நாடுகள் எமது நாட்டின் கைத்தொழிற் துறையின் விஸ்தரிப்புக்குப் பேரளவு ஒத்தாசை காட்டின என்பதும், அந்நாடுகளிலிருந்து கொண்ட தொழில் நுட்பம்

இலங்கையில் விரும்பத்தக்க அளவு தொழில் நுட்ப இடமாற்றத்தை உறுத்தியதுடன், நாட்டினில் சுதேச தொழில் நுட்ப அபிவிருத்திக்கு உடந்தையாக இருந்ததென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1960 கால அளவில் தனியார் துறையில் இடம் பெற்ற தொழில் நுட்ப இடமாற்றம்

1960 கால அளவில் தனியார் துறையில் சில தாபனங்கள் தம் சொந்த முயற்சிகளுடாகத் தம்மை விஸ்தரித்துக் கொண்டு 1960 கால அளவில் பெரும் தாபனங்களாக மாறிக்கொண்டன. அவ்வாறான தாபனங்களின் எண்ணிக்கை அதிகுறைவென்றே கூறலாம். அவற்றுள் வெள்ளவத்தை நெசவு ஆலை; லீவர் பிரதர்ஸ் (சவர்க்காரம், பற்பசை); சிலோன் ரூபாக்கோ கம்பனி (புகையிலை, சிகரட்); வாக்கர்ஸ் (இயந்திர உறுப்பினங்கள்); பிரவுன்ஸ் (இயந்திர உறுப்பினங்கள்); கொழும்பு கமேர்ஷல் கம்பனி (இயந்திர உறுப்பினங்கள் உற்பத்தி, இறக்குமதி) போன்ற தாபனங்கள் இடம்பெறும். இவை போன்ற தாபனங்களல்லாத தனியார் துறையில் இடம்பெற்ற மற்றைய தாபனங்களாயும் 1960 கால அளவில் நாட்டில் நிலவிய அந்நியச் செலாவணித்தட்டுப்பாடு காரணமாக உருவாக்கம் கொண்டன என்பது விளங்கற்பாலது. புதிய பெரும் நிறுவனங்களில் சில அந்நிய நாடுகளில் தாபிக்கப்பட்டு இலங்கைக்கு ஏற்றுமதி செய்து வந்த கம்பனிகளின் இதர தாபனங்களாகும் (Subsidiaries). தம் பொருட்களுக்கு இலங்கையில் சந்தையைத் தொடர்ந்து உறுத்திக்கொள்ளும் நோக்கத்துடன் அக்கிளைத் தாபனங்களை அவை இங்கு நிறுவிக்கொண்டன எனலாம்.

இறக்குமதி வியாபாரத்தில் முன் ஈடுபட்டிருந்து, இலங்கையில் தாபனத்திற்குள்ளான கம்பனிகளும், தாம் முன் இறக்குமதி செய்த பொருட்களை உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யும் முகமாக ஏற்றுமதி செய்த அந்நிய கம்பனிகளுடன் சேர்ந்து இணை முயற்சிகளை (Joint Ventures) இங்கு தாபிக்கலாயின. அன்று நிலவிய வர்த்தகப் படிவுருவமும் ஏற்கனவே நிலைகொண்டிருந்த வர்த்தகத் தொடர்புகளும், அந்நிய பங்

காளர்களையும் (Partners), தொழில் நுட்பம் கொள்ளும் மார்க்கங்களையும் தெரிந்து கொள்வதற்குப் பெரிதும் உடந்தையாயின. உதாரணமாக, மோட்டார் ரத பற்றிகளையும், மருந்துச் சரக்குகளையும் இலங்கைக்கு ஏற்றுமதி செய்து வந்த ஆங்கிலேயக் கம்பனிகள் அப்பொருட்களை உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்வதற்கான இணை முயற்சிகளைத் தாபித்தன.

1960 கால அளவில் தனியார் துறையில் இடம்பெற்ற தொழில் நுட்ப இடமாற்றம் மூன்று பிரதான வழிமுறைகளைக் கொண்டு காணப்பட்டன. (1) முழுமையான தொழில் நுட்ப இடமாற்றத்தைக் கொண்ட மூலதனப் பங்குபற்றும் முயற்சிகள். (2) குறிக்கப்பட்ட தனி தொழில் நுட்ப அம்சங்களைக் கொண்ட மூலதனப் பங்குபற்றும் முயற்சிகள். (3) தொழில் நுட்ப ஆலோசனை; தொழில்நுட்ப சம்பந்தமான சேவைகள் ஆகியவற்றை வழங்கும் ஏற்பாடுகள்; குறித்த விலைகளுக்கு அல்லது இலாபப் பங்கு வீத வழிமுறைகளில் தொழில் நுட்பத்தை உள்நாட்டுத் தாபனங்களுக்கு வழங்கும் ஏற்பாடுகள்.

தொழில் நுட்ப இடமாற்றத் தன்மைகள்:

அந்நியக் கம்பனி தனியாருடன் பங்குபற்றும் ஏற்பாடுகளின் அடிப்படையில் நாட்டில் நிறுவப்பட்ட தாபனங்களை, அவை எத்தாரம் அந்நிய பங்குபற்றும் தொகுதியினரின் கட்டுப்பாட்டிற்கு உள்ளாயின எனும் ரீதியில் வெவ்வேறு தொகுதிகளாகப் பகுத்துக்கொள்ளலாம். ஒரு முனையில் அந்நிய முயற்சித்த தாபனங்களின் கிளைகளையும், மறுமுனையில் அந்நியருடன் பங்குபற்றும் ஒப்பந்தங்களுடன் இயங்கும் சுதேச நிறுவனங்களையும் காணலாம். இவ்விரு முனைகளிடையே பலமட்ட அந்நியக் கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளான பலதர நிறுவனங்களும் இடம்பெறுகின்றன. நாடு, சுதந்திரம் அடையுமுன் ஐக்கிய இராச்சியத்தில் தாபிக்கப்பட்ட கம்பனிகள் தம் தொழில் முயற்சிகளை, இலங்கையில் நிறுவப்பட்ட கிளைகள் மூலம் விஸ்தரிப்பது பொதுத் தன்மையாகத் துலங்கிற்று. அக்கிளைகள் உண்மையில் தாய்க் கம்பனிகளின் முயற்சி அலகுகளாகும். உதாரணமாக, 1935ல் இங்கு தாபிக்

கப்பட்ட சிலோன் ஒக்ஸிஜன் கம்பனி, பிரிட்டிஷ் ஒக்ஸிஜன் கம்பனியின் அவ்வாறான அலகொன்று. அதன் முதலீடு பூரணமாக ஐக்கிய இராச்சியத்தில் சேகரிக்கப்பட்டது. இங்கு நிறுவப்பட்டதைப் போன்ற தாபனங்களை பிரிட்டிஷ் ஒக்ஸிஜன் கம்பனி, பல்வேறு நாடுகளில் நிறுவிக் கொண்டுள்ளது.

அந்நிய இதர தாபனங்கள் (Foreign Subsidiaries)

அந்நிய தொடர் முயற்சிகளாகக் காணப்பட்ட தாபனங்களுள் இதர தாபனங்கள் (Subsidiaries) பிரதானமானவை. 1960க்குப் பின்னர் இலங்கையில் நிறுவும் கொண்ட முயற்சிகளுள் அநேகம் இத்தன்மைக்குள்ளானவை. 1970ம் ஆண்டளவில் ஏறக்குறைய 25 இதர தாபனங்கள் நாட்டில் இடம் பெற்றிருந்தன. இந் நிறுவனங்கள் இலங்கையில் தாபிக்கப் பெற்றிருந்த தெனினும் பங்குகளுக்குரித்தானோர் (stockholders) யாபேரும் நாட்டிற்கு புறத்தே சீவித்தனர். இந் நிறுவனங்கள் கொண்ட இலாபங்கள் யாவும் முழுதாகத் தாய் நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டன. அநேகமாக இந்நிறுவனங்களின் தாய்க்கம்பனிகள் மேற்கத்திய நாடுகளில், விசேடமாக ஐக்கிய இராச்சியத்தில், நிறுவும் கொண்டனவாகும். இவ்விதர தாபன முயற்சிகளை சகல கைத்தொழில் மட்டங்களிலும், மருந்துவகைகளின் உற்பத்தி தொட்டு, அழகு சாதனங்கள், பற்றிகள், பொலிஷ்கள், தையல் இயந்திரங்கள் உற்பத்திவரை - காண ஏதுவாயிற்று.

இந் நிறுவனங்களின் நிர்வாகமும் ஆரம்ப கட்டங்களில் தாய்க் கம்பனிகளின் கைகளிலேயே காணப்பட்டது. காலப்போக்குடன் சுதேச ஊழியர்கள் இயக்குனர் சபைகளில் இடம் கொண்டாராயினும், பொதுவாக இந் நிறுவனங்களினது முயற்சி நோக்குகள் தாய்க் கம்பனிகளின் நோக்குகளுக்கு ஒப்பனவாகவும், அவற்றின் நலன்களில் கருத்துக் கொண்டனவாகவும் காணப்பட்டன. இவற்றிற்கு, உதாரணமாக, சிலோன் ஒக்ஸிஜன் கம்பனி, யூனியன் கார்பயிட் (பற்றி உற்பத்தி) வார்டர் கட்டுந் (இலங்கை) லிமிட்டெட் (மருந்து வகைகள் உற்

பத்தி) சிங்கர் இன்டஸ்ட்ரிஸ் (தையல் இயந்திர உற்பத்தி) ஆகிய நிறுவனங்களைக் காட்டலாம்.

இந் நிறுவன முயற்சிகளுக்கான தொழில் நுட்பம்தாய்க்கம்பனிகளாலேயே வழங்கப்பட்டு அதற்கான கட்டணங்களை அவை இவைகளிடமிருந்து வசூல் செய்தன. சில சந்தர்ப்பங்களில், தொழில்நுட்ப வழங்கல் சம்பந்தமான கட்டணங்கள் உற்பத்தித்தொகையில் அன்றி விற்பனை வருவாய்த் தொகையில் ஒரு பங்காகக் காணப்பட்டது. அவ்வாறாகக் கட்டணங்கள் விதிக்கப்படுமிடத்து நிறுவனங்கள் இலாபகரமாக இயங்குகின்றனவா அன்றி நஷ்டத்துக்குள்ளாகின்றனவா எனும் கேள்வி எழுவதில்லை. அதே போன்று, முயற்சிகளின் ஆக்கத்துறையில் புதிய தொழில் நுட்பம் இடம் பெறுகின்றதா இல்லையா என்பதையிட்டும் எவ்வித கவலையும் காட்டப்படாது கட்டணங்கள் விதிக்கப்படுவது பொதுத்தன்மை.

இணை முயற்சிகள் (Joint Ventures)

அந்நியக் கட்டுப்பாட்டிற்கு அருகதையான இணை முயற்சிகள் 1970ம் ஆண்டளவில் ஏறக்குறைய 30 இடம் பெற்றிருந்தன. அவையின் எண்ணிக்கை பெரும்பாலும் 1960க்குப் பின்னரே உயர்வு பெற்றது. முன் கூறியதுபோன்று, இலங்கைக்கு முன் ஏற்றுமதி செய்த அந்நிய தாபனங்கள் இறக்குமதிக்கட்டுப்பாடுகளின் நிமித்தம் தம் இலாபகரமான வர்த்தக முயற்சிகள் துண்டிக்கப்பெற்றதைக் கொண்டு இங்கு நிறுவப்பட்டிருந்த, இறக்குமதித் தாபனங்களுடன் கூட்டாகத்தமதுபொருட்களை இந்நாட்டில் உற்பத்திசெய்யும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டன. உள்நாட்டில் நிலவிய தொழில்நுட்ப மட்டம் தாழ்ந்ததாக இருந்ததைக் கொண்டும், தம் வேறு சொந்தக் காரணங்களைக் கொண்டும், அந்நிறுவனங்களில் கூடிய உரிமைகளை அவ்வந்நிய பங்காளர்கள் உறுதிக்கொள்ளும் நியதி நிலவியது. அதே காலவேளையில் முன் இறக்குமதியில் ஈடு கொண்டிராத சுதேச தாபனங்களும் மாறுபாடு கொண்டிருந்த அன்றைய சூழ்நிலைகளுக்கு ஒப்பிற்றநாட்டுத் தாபனங்களுடன் சேர்ந்து தாமும் இணை முயற்சிகளை ஆரம்பிக்க முன்வந்தன. ஆகவே, உதாரணமாக, யப்பா

னில் தாபிக்கப்பெற்றிருந்த "சவசாக்கி உருக்குக் கோர்ப்பரேசனும்" "மாறுபாணிக் கோர்ப்பரேசனும்" ஒன்று கொண்டு, இலங்கையில் "வைத்தியலிங்கம் கம்பனியுடன்" கூட்டாகி, முன் அக் கம்பனி இறக்குமதி செய்த தகரங்களை இங்கு உற்பத்தி செய்ய முனைந்தன. எதிர் நிலையில், யப்பானில் நிறுவம் கொண்டிருந்த "டோக்கியோ ஷியாறு" எனும் தாபனமும் "மிற்கபிக் கம்பனியும்" சேர்ந்து இலங்கையில் "சிலோன் பல்பீஸ் அன்ட் எலெக்ட்ரிக்ஸ்" எனும் தாபனத்துடன் கூட்டாய் பல்பீஸ்களின் உற்பத்தியில் ஈடுகொண்டன. 1960க்கு முன்னர் மின் பல்பீஸ்களின் ஏற்றுமதி முற்றாக மேற்கத்திய நாடுகளில் நிறுவப்பட்டிருந்த பீலிப்ஸ், ஜஸ்ரூம் ஆகிய கம்பனிகளின் தனியுரிமையாகக் காணப்பட்டது. மிற்சபிக் கம்பனி ஆரம்பத்தில் (1952ல்) "சிலோன் கிளாஸ் கம்பனியுடன்" சேர்ந்து கண்ணாடிப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து, படிப்படியாக றப்பர், ரயர், ரியூப் உற்பத்தியில் கவனத்தைச் செலுத்திப் பின்னர் நாட்டின் மின்நிலையங்களைத் தாபிக்கும் முயற்சியிலும் ஈடுகொண்டது புலனாகும். நாட்டின் தளம்பலுக்கேதுவான சந்தை நிலமை சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒன்றுக்கு மேலான அந்நிய தாபனங்களை ஒன்றுகூடச் செய்து, பின்னர் சுதேசக் கம்பனிகளுடன் கூட்டாக முன் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களை உற்பத்திசெய்யும் தன்மையை உருவாக்கியதையும் நாட்டில் காண ஏதுவாயிற்று, உதாரணமாக, மோட்டார் ரதபற்றறிகளை ஏற்றுமதிசெய்த "லூக்கஸ் குளோறயிட் எலக்ட்ரிக்ஸ் ஸ்ரோறேஜ் கம்பனி" ஆகிய இரண்டு ஐக்கிய இராச்சியக் கம்பனிகள் இலங்கையில் மாற்றங்கொண்ட சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப முன் இறக்குமதி செய்துவந்த "பீரவுன் கம்பனியுடன்" சேர்ந்து, லூக்கஸ், எக்ஸயிட், டஜெனயிற் ஆகிய மூன்று வகை பற்றறிகளையும் உற்பத்தி செய்தன.

இம் முயற்சிகளுக்குத் தேவையான தொழில் நுட்பம் அந்நியக் கம்பனிகளால் வழங்கப்பட்டு அக்கம்பனிகளால் நியமிக்கப்பட்ட முகாமையாளர்கள் அல்லது தொழில் நுட்ப வல்லுநர்களின் நெருங்கிய மேற்பார்வையினடிப்படையிலேயே அப் பொருட்கள் உற்பத்திசெய்யப்பட்டன. அவ்வாறான தொழில் நுட்ப இடமாற்றத்

துக் கேதுவான செலவுகளை முதலீட்டுத்தொகையினடிப்படையில் அந் நிறுவனங்கள் பெற்றுக் கொண்டன. அம்முயற்சிகளுக்குக் கேதுவான இயந்திர தளபாடங்களையும் மூலப் பொருட்களையும் அந்நிய பங்காளர்களே வழங்கினர். அவ்வழங்கலின் பேரில் எத் தூரம் "மறைந்துள்ள" செலவுகள் இடம் கொண்டன என்பது ஒரு பெரும் கேள்விக்குறி. சில சந்தர்ப்பங்களில் இயந்திர தளபாடங்களுக்கும் மூலப் பொருட்களுக்கும் உலகச் சந்தைகளில் நிலவும் விலைகளுக்குக் கூடுதலான விலைகள் கணிக்கப்பட்டுமிருப்பது தெளிவாகும். அவ்வாறான வகையில் தொழில் நுட்ப இடமாற்றத்துக்கான மறைமுக செலவுகள் விஸ்தரிப்புக்குள்ளாயிருந்த தென்னும் நாட்டின் தொழில்நுட்ப மட்டம் உயர்வதற்கு இவ்வாறான இணை முயற்சிகளும் அவை பேரால் வரவழைக்கப்பட்ட தொழில் நுட்ப ஆற்றல்களும் உடந்தையாயின என்பது ஏற்கப்படலாம்.

சுதேச முயற்சி நிறுவனங்கள்

அந்நிய பங்கு பற்றும் தன்மை நிலவாததும் அவ்வாறான பங்கு பற்றுந்தன்மை நிலவியிருப்பின் அதிதாழ்ந்த மட்டத்தில் அது இடம் கொண்ட கைத்தொழில் முயற்சிகள் இன்னொரு தொகுதிக்குள் அடங்குவனவாகும். இவை பூரண சுதேச கட்டுப்பாட்டுக்கு உள்ளனவாகக் காணப்பட்டன. இங்கு அந்நிய ஈடுபாடு பெரும்பாலும் தொழில் நுட்ப வழிமுறைகளை வழங்குவதாகவோ அன்றி அம்முயற்சிகளுக்குத் தேவையான இயந்திர தளபாடங்களை அல்லது சுதேச ஊழிய மக்களுக்கு பயிற்சி வழங்குவதாகவோ காணப்பட்டது. இத்தன்மை கொண்ட நிறுவன முயற்சிகளின் எண்ணிக்கை காலப்போக்குடன், அந்நியச் செலவாணிக் கட்டுப்பாடுகள் துரிதப்பட்டதன்பேரால் அதிகரித்தது. இந் நிறுவனங்களில் அந்நிய முதலீடுகள் அதிகுறைவாகவே காணப்பட்டன. உதாரணமாக, "சீடில்ஸ் எலெக்ட்ரோனிக் இண்டஸ்ட்ரிகளில்" அந்நிய முதலீடு 2% மட்டுமாகவே காணப்பட்டது. அண்மைக்காலங்களில், அந்நியப்பங்கு, சுதேச நிறுவன முதலீடுகளின் 49%க்கு மேல் அதிகரிக்கவில்லை.

தொழில் நுட்ப வழங்கல் ஒப்பந்தத்துக்குள்ளான சுதேச நிறுவனங்கள் இறுதித் தொகுதிக்குள்ளானவை. இவ் ஒப்பந்தங்களின் பிரகாரம் தொழில்நுட்பம் பொதுவாக ஒரு தொகைப்பணத்தைக் கொண்டு கொள்ளப்படும். சில சந்தர்ப்பங்களில் அத்தொகைக் குறிக்கப்பட்ட காலத்துள் செலுத்தவேண்டியிருக்கும். உதாரணமாக, "எலிபென்ட் லைற் கோர்ப்பரேஷன்" தாம் உற்பத்தி செய்த பற்றறிகட்டான தொழில் நுட்பத்தை 7500 பவுணுக்குக் கொண்டு அத்தொகையை 5 வருட காலத்துள் செலுத்தினர். எதிர் நிலையில் பயிற்சிகளைக் கொள்ளும் முகமாகவும் உற்பத்தி வழிமுறைகளையிட்ட தகவல்களைக் கொள்வதற்கும் "கொழும்பு பெயின்ஸ்லிட்" 15,000 பவுணைப் 10 வருடகாலத்துள் செலுத்துவதற்கு ஒப்புக் கொண்டனர். வெவ்வேறு தொகுப்புக்குள்ளான முயற்சிகளில் தொழில் நுட்ப மாற்றத்தின் தகைமை வெவ்வேறு தரத்திற்குள்ளானது புலனாகும். முதற் தொகுதியில் தொழில் நுட்ப இடமாற்றம் 100% முழுமை கொண்டதாக இருப்பற்கெதிராக கடைசித் தொகுதிகளில் அது முழுமையற்றுச்சிறுசிறு அலகுகளாகக் காணப்பட்டது.

சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் நாட்டிற் காணப்பட்ட தொழில் நுட்ப ஆற்றல் அதிதாழ்ந்ததாகக் காணப்பட்டது. எனவே தம் முயற்சிகளில் பங்கு பற்றுவதற்கு அந்நியரை வரவழைத்த சுதேச முயற்சியாளர்கள் யாபேரும் அம்முயற்சிகள் தொடர்பான தொழில்நுட்ப இடமாற்றத்துக்கு அந்நியர்களிலேயே 100% தங்கியிருந்தது புலனாகும். அநேக சந்தர்ப்பங்களில் அந்நிய பங்கு பற்றுந்தன்மை, பங்கு பற்றும் அந்நியரின் சகல வேண்டுகோள்களுக்கும் சுதேச முயற்சியாளர்கள் இணங்கும் அடிப்படையிற்றங்கியிருந்தது. அந்நியர் வழங்கும் ஆலோசனைகளின் பிரகாரமே இயந்திர தளபாடங்களை, மூலப்பொருட்களைக் கொள்வதும், உற்பத்தி வழி முறைகளை மேற்கொள்ளுவதுமான நியதி நிலவியது. ஆகவே, முயற்சிகளின் ஆரம்பக் கட்டங்களில் தொழில் நுட்பத்தின் தேர்வு, விலைக்கணிப்பு, மூலப் பொருட்களைக் கொள்ளும் மூலகங்கள், அவற்றின் தன்மைகள், தொகைகள், ஆலைகளின் நிர்வாகம் ஆதியனவற்றையிட்ட உரிமைகளையாவும் அந்நியர்களின் கைகளில் இருந்தன என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது. மேலும், நாட்டில்

நிறுவப்பட்டிருந்த முயற்சிகளிடையே நிலைய போட்டித்தன்மை அவை கட்டிடையேயும், புதிதாக நிறுவனங்களை நிறுவ எத்தனித்த முயற்சியாளர்க்கிடையேயும், தொழில் நுட்பத்தையிட்ட தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்களைத் தவிர்த்தது. இவ்வாறான தன்மைகளில் தொழில்நுட்ப இடமாற்றத்துக்கான செலவுகள் மிகவும் அதிகமாகக் காணப்பட்டன.

முடிவுகள் :

இலங்கையில் 1945-70ம் ஆண்டு கால அளவில் இடம் கொண்டதொழில் நுட்ப இடமாற்றத்தை நாட்டின் சமூக பொருளாதார அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து அஃதால் பெற்ற பலாபலன்கள் திருப்தியற்றவையாகத் தோன்றுகின்றன. பிரதானமாக தனியார் துறையில் இடம் கொண்ட தொழில் நுட்பம், நாட்டின் பொருளாதார சமூக நலன்களை உச்சப்படுத்தும் தன்மையற்றுக் காணப்பட்டது எனலாம். அந்நிய செலவாணித் தட்டுப்பாட்டின் நிமிர்த்தம் சுயபூர்த்தியை விரும்பியிருப்பினும் நிறுவப்பட்ட முயற்சிகள் மூலப்பொருட்களையும் இயந்திர தளபாடங்களையும் தொழில் நுட்பத்தையும் கொள்ளும் பொருட்டு செலவாக்கிய அந்நிய செலவணித் தொகை அம் முயற்சிகளுடாக ஆக்கப்பட்ட பொருட்தொகைகளை இறக்குமதி செய்யும் நியதியில் செலவாகவல்ல தொகையிலும் கூடுதலாகக் காணப்பட்டது.

முயற்சித் தாபனங்கள் கூடுதலாக இயந்திர மயமாக்கப்பட்டதனால் நாட்டின் மனித வளத்தைப் பயனுக்குள்ளாக்கும் சந்தர்ப்பமும் தவிர்க்கப்பட்டது இன்னொரு முறைப்பாடு. மேலும், சுதேச மூலப் பொருட்களைப் பாவிக்க வல்ல முயற்சிகள் இடம்பொருத்து உள்நாட்டுத் தொழில் முயற்சிகள் அந்நிய மூலப்பொருட்களில் தொடர்ந்து தங்கியிருப்பதற்கும், அவற்றின் விஸ்தரிப்பு இடம் கொள்ளாதற்கும் காரணமாகத் திகழ்ந்து பொருளாதார ரீதியில் மேலும் இடைசல்களை உறுத்தவல்லதாகக் காணப்பட்டது.

பொதுத் துறை முயற்சிகளில் ஓரளவு சுதேச தொழில் நுட்ப விஸ்தரிப்பைக் காண ஏதுவாயிற்று. படிப்படியாகக் சுதேச ஊழியர்கள் தத்தம் துறைகளில் தம்தொழில் நுட்ப ஆற்றலை விஸ்தரிக்கிம் வாய்ப்பு நிலவி 1970 அளவில் சிற்சில துறைகளில் அந்நியரின் உதவியின்றி ஆலைகளை நிறுவி இயந்திர தளபாடங்களை அமர்த்தி தாபனங்களை இயக்கும் ஆற்றல் காணப்பட்டது.

1970க்குப் பின் புதிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு 1960ம் ஆண்டு கால அளவில் இடம் கொண்ட திருப்தியற்ற தன்மை அப்புறப்படுத்தப்பட்டது. புதிய நிறுவனங்கள் தாபிக்கப்படும் போது அவற்றின் அத்தியாவசியத் தன்மையும் சமூக பொருளாதார அடிப்படையில் நாட்டுக்கு அவற்றால் வரக்கூடிய நற்பலாபலன்களும் ஆராயப்பட்ட பின்னரே எந்த முயற்சிகளுக்கும் அங்கீகாரம் வழங்கப்படுந் தன்மை இடம் பெற்றது. நாட்டினில் கூடுதலாகக் காணப்படும் மனித வலுவின் பிரயோகமும் சுதேச மூலப்பொருட்களின் பாவிப்பும் அந்நிய செலவணிச் சேமிப்பும் அந்நிய செலவணியைப் பெறும் தன்மைகளும் தகுந்தளவு கவனத்துக்குள்ளாகின்றன. சுதேச தொழில் ஆற்றலைப் பிரயோகிக்கும் வாய்ப்புக் கொண்ட தொழில் முயற்சிகள் பெரிதும் விருப்பப்படுகின்றன. ஏற்கனவே பாவிக்கப்படாத கொள்ளளவைப் பூரணமாகப் பாவிக்கும் தன்மையும் உறுத்தப்படுகின்றது.

பொதுவாக இக்காலத் தொழில்நுட்ப நிலைமைகளை நோக்குமிடத்து பற்பல துறைகளில் சுதேச தொழில்நுட்ப ஆற்றல் விருத்தி கொண்டுள்ளது புலனாகின்றது. உணவுத் தயாரிப்பு, பிஸ்கெட், சொக்கலேற், இனிப்பு வகைகளின் உற்பத்தி, றப்பர், பிளாஸ்டிக் பொருட்கள், தேயிலை, தெங்குப் பொருட்களைப் பதப்படுத்துவதற்காகும் இயந்திர உபகரணங்கள் கட்டடத் தளபாடங்கள் ஆணி, பிணைச்சல், பூட்டுத்திறப்பு, பித்தளை, அலுமினியப் பாத்திரங்களினுற்பத்தி ஆகிய துறைகளில் நாடு தன்னிறைவைக் கண்டுள்ளது.

மேலும், பாரம்பரிய முயற்சித் துறைகளிலும் சிற்சில நுண்ணிய தொழில் நுட்ப அம்சங்களைத் தவிர்த்து, சுதேச தொழில் நுட்ப வல்லுநர் பிறரின் உதவியின்றி தேவையான முயற்சிக் கூறுகளை மேற்கொள்ளும் தன்மை நிலவுகின்றது எனலாம்.

Best Compliments of:

T. M. B. & CO.

General Merchants & Agents
No. 1 KACHCHERI ROAD,
COLOMBO-11.

Best Compliments of:

RANJANA STORES

52, Bankshall Street,
COLOMBO-11.

T'Phone: 25851

T'Grams: 'Ranjanas'

PHOTO FINISHES

With

STYLE

and

SMILE

at

STUDIO VINNS

174, EHAMBARAM ROAD,
TRINCOMALEE.

அன்பளிப்பு

ரஜினி ஸ்ரோர்ஸ்

பிரதான வீதி,
முல்லைத்தீவு.

அன்பளிப்பு

“முல்லை ரெய்லர்”

பிரதான வீதி,
முல்லைத்தீவு.

நல்வாழ்த்துக்கள்

அழகிய தங்க, வைர நகைகள் தங்கள்
மனதிற்குகந்த நவீன முறையில் கிடைக்குமிடம்.

வி. எஸ். இ. நகை மாளிகை

8, காசக்கடைத் தெரு, திருக்கோணமலை.
தொலைபேசி இல: 599

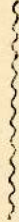
நல்வாழ்த்துக்கள்

ஆதித்தன் ஸ்ரோர்ஸ்

115, மத்திய வீதி, திருக்கோணமலை.

தொலைபேசி இல: 407

Best Compliments from:

LATHA JEWELLERY HOUSE

83, SEA STREET,
COLOMBO-II.

Phone: 31374

Best Compliments from:

VILASINI

148, KEYZER STREET.
COLOMBO-II.

With best Compliments of:

V. SHANMUGARAJAH
JEWELLERS

118, SEA STREET, COLOMBO-II.

Telephone: 25946

With best Compliments of:

MOHAMED THAHA & CO.,

GENERAL MERCHANTS

Commission Agents for Ceylon Produce & Exporters

349, GRANDPASS ROAD, COLOMBO-14.

T'phone { 20013, 27076
33961 (Stores)

வித்தியாலங்கார வளர்கத்
தமிழ்க்கலைமன்றத்தின் பணிகள் வளர
எமது நல்வாழ்த்துக்கள்!

உங்கள் சகலவிதமான படப்பிடிப்புத் தேவைகளுக்கும்
நாடுங்கள்

அரசு ஸ்ரூடியோ

திருக்கோணமலையின் சிறந்த படப்பிடிப்பாளர்கள்

183, ஏகாம்பரம் வீதி, திருக்கோணமலை.

மானுடம் மலர மனமுவந்த வாழ்த்துக்கள்!

சிநீஸ்கந்தராசாவின்
சிறிதேவி பிலிம்ஸாரின்
இரண்டாவது திரையரங்கு

“நிர்மலா”

பாலையூற்று, திருக்கோணமலை

ஆரம்ப நன்றினை விரைவில் எதிர்பாருங்கள்

நல்வாழ்த்துக்கள் !

தரம் தெரிந்து வாங்குவோரின் நன்மதிப்புக்குரிய
ஸ்தாயனம்.

வேல்கம் ஜுவல்லர்ஸ்

121, ஏகாம்பரம் வீதி, திருக்கோணமலை.

தொலைபேசி: 678

தந்தி: "அம்பிகாஸ்"

ஸ்ரீ அம்பிகாஸ் பென்ஸி பலஸ்

(ராணித் தியேட்டருக்கு அருகாமை)

5, 7, மின்சார நிலைய வீதி, (ஜூபிசிபஜர்) யாழ்ப்பாணம்.

எங்களிடம் சகலவிதமான
ஆர்ஜிதனப் பொருட்கள்
கோல்ட் கவர்ஷ் நகைகள்

- * றீல் நூல்கள்
- * தேந்தைகள்
- * பட்டன்கள்
- * எலாஸ்ரிக் வகைகள்
- * லூல் நூல்கள்
- * விளையாட்டுப் பொருட்கள்.

மற்றும் சாய்ப்புச் சாமான்களும்
மொத்தமாகவும், தில்லறையாகவும்
மலிவாகவும் பெற்றுக்கொள்வாம்.

காமதேனு என்ரபீறைசஸ்

- * பாடசாலை நூல்கள், உபகரணங்கள்
- * தினசரி, வார, மாத, வெளியீடுகள் சஞ்சிகைகள்
- * இல்லத்தரசிகளுக்குரிய மளிகைப் பொருட்கள்.

தரமான பொருட்களை
நிதான விலையில் பெற

காமதேனு என்ரபீறைசஸ்

அநுராதபுரச்சந்தி, கண்டி வீதி,
திருக்கோணமலை.

மானுடம் மலர் நல்வாழ்த்துக்கள்

ராஜன் மின்சாரப்பொருள் நிலையம்

66, ஏகாம்பரம் வீதி,
திருக்கோணமலை.

மனமுலந்த வாழ்த்துக்கள்

யாழ் கபே

51, பிரதான வீதி,
திருக்கோணமலை.

குறைந்த செலவில்! நம்பிக்கையுடன்!! சிறந்த முறையில்!!!

- கால தாமதமின்றி சொற்ப செலவில் திருத்த
- உதிரிப்பாகங்கள் மலிவு விலையிற் பெற
- புதியதுபோல் ஸ்பிறே பெயின்ரிங் செய்ய

இன்றே நாடுங்கள்

நியூ சபாஸ் சைக்கிள் வேர்க்ஸ் NEW SAPAES CYCLE WORKS

உரிமையாளர்: இ. க. சபாரெட்ணம்
139, சுங்க வீதி, திருக்கோணமலை.

Best Compliments from:

ANTON ELECTRICS

Dealers in all Electrical Goods

22, PRINCE STREET,
COLOMBO-II.

Telephone: 28954

Best Compliments of:

GUNASEKARA SONS & CO.,

No. 115, 5th Cross Street,
COLOMBO-II.

Phone: 33240

Best Compliments of:

RAMSETHU & CO.,

65, 4th Cross Street,
COLOMBO-II.

Phone: 23686

Best Compliments from:

WIJITHA JEWELLERY

195, SEA STREET,
COLOMBO-II.

பழைய தங்கம் விலைக்கு வாங்கி புதிய நகைகள் செய்து கொடுக்கப்படும். ஆடர்கள் குறித்த நேரத்தில் செய்து கொடுக்கப்படும்.

ZAHIRA LAW CLASSES

ENGLISH - SINHALA - TAMIL

- ★ FIRST IN LAWS & L. L. B.
- ★ A TEAM OF DEDICATED AND EXPERIENCED LECTURERS
- ★ LATEST PRINTED VARSITY NOTES
- ★ EXCELLENT PAST RESULTS
- ★ POSTAL TUITION TOO

ORGANIZER

56, COLLEGE STREET,
COLOMBO-13.

Telephone: 34975

Compliments

THE FAMOUS NAME IN JEWELLERY

Visit

JAYA CHITRA JEWELLERY PALACE

109, Sea Street,
COLOMBO-II.

மாணுடத்திற்கு எமது
நல்வாழ்த்துக்கள்

தமிழ்க் கலை மன்றத்தின்
பணிகள் சிறந்தோங்க
வாழ்த்துகின்றோம்.

பவானி ஸ்ரோர்ஸ்

6, 3-ம் குறுக்குத் தெரு,
திருக்கோணமலை.

திரு. இ. சின்னத்துரை

33, 3-ம் குறுக்குத் தெரு,
திருக்கோணமலை.

மாணுடத்திற்கு எமது வாழ்த்துக்கள்

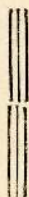
- * பாடசாலைப்புத்தகங்கள், உபகரணங்கள்
- * சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள்
- * வீரகேசரி, மித்திரன், பிரகரங்கள்

ஆகியவற்றைப் பெற சிறந்த இடம்

சிதம்பரப்பிள்ளை சன்ஸ்

43, பிரதான வீதி, திருக்கோணமலை.

சுவையான தின்பண்டங்களுக்கும்,
தரமான தேநீர் வகைகளுக்கும்,
நாடுங்கள்

கிறீன்லேன்ஸ் ஹோட்டல்

19, பிரதான வீதி,
தலவாக்கொல்லை.

உங்கள் அன்றாட தேவைக்கேற்ற
பொருட்களை நியாயமான விலையில்
பெற்றுக்கொள்ள நம்பிக்கையான
ஒரு ஸ்தாபனத்தை எதிர்பார்க்க
கின்றீர்களா?

இதோ!

உங்கள் நம்பிக்கையான
ஸ்தாபனம்

லங்கா ஸ்ரோர்ஸ்

பிரதான வீதி,
முல்லைத்தீவு.

எமது வாழ்த்துக்கள்

எஸ். நாராயணன் கம்பனி

99, நாலாம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு-11.

தொலைபேசி: 22561

கிளை: மானிப்பாய் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 465

நம்பிக்கைக்கும்
நாணயத்திற்கும்
சிறந்த இடம்

கொரனேஷன்ஸ்

176, 166, 127, ஏகாம்பரம் வீதி
திருக்கோணமலை.

தொலைபேசி இல 445

நவ இலங்கையை உருவாக்கும்
எதிர் காலச் சிற்பிகளே!

உங்கள் எண்ணம் உயர்ந்திட
எமது உள்ளம் நிறைந்த
வாழ்த்துக்கள்!

அன்பன் ஈஸ்வரன் சீதம்பரம்

"கீதா" வெளியீட்டாளர்,

283, லேயார்ட்ஸ் பிராட்வே, கொழும்பு-14.

தொலைபேசி: 29227

Best Compliments of:

Jeyantha Oil Stores

133, 5th Cross Street,
COLOMBO-II.

Phone: 35265

Best Compliments of:

S. P. N. & Company

181, 185, Keyzer Street,
COLOMBO-II.

Telephone: 20615

LOOK SMART IN GIL-MAYURA

- * **Gent's Trousers,**
- * **Ladies Bell Bottoms**
- * **Mayura Midi Skirts**
- * **Pleasing Shades - Sizes**
- * **Priced to Suit your Purse**
- * **Sarees, Suitings, Shitrings**
- * **Glamorous Fabrics-Cosmetics**
- * **Best Quality Denim-all Colours.**

HIGH CLASS LADIES & GENTS TAILORING

Remember to - Visit

SAREE DE LUXE

465, GALLE ROAD,

COLOMBO-3.

மூன்றாம் உலக நாடுகளில் இடதுசாரி இயக்கங்களும் - இலங்கையும்

இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கங்கள் குறித்த சில கருத்துக்களை மூன்றாம் உலக நாடுகளின் பொருளாதார-அரசியல் பின்னணியில் வைத்து நோக்குவது பயனுடையதாக இருக்கும். மாக்ஸிய தத்துவங்களும் இயக்கங்களும் மேற்கத்திய நாடுகளில் தோன்றி வளர்ந்திருந்த போதும் இவை சகல நாடுகளுக்கும், காலகட்டங்களுக்கும் பிரயோகமாகக்கூடிய-வளர்த்தெடுக்கப்படக்கூடிய சர்வவியாபகமான விதிகளைத் தம்முள்ளடக்கியுள்ளன. இத்தகைய விதிகளைக் குறிப்பிட்ட நாடுகளின் யதார்த்த நிலைமைகளை அனுசரித்துப் பிரயோகிப்பதிலேயே இடதுசாரி இயக்கங்களின் வெற்றி தங்கியிருப்பதனை வரலாறு உணர்த்தியிருக்கின்றது. இங்கு இலங்கை உட்பட மூன்றாம் உலக நாடுகளின் சில பிரத்தியேக குணம்சங்களை இனம் காண்பதும், இவை இடதுசாரி இயக்க வேலைத் திட்டங்களின் கவனத்தைஎந்த அளவிற்கு ஈர்த்துள்ளன எனக் கணிப்பிடுவதும் அவசியமாகும்.

ஸ்தாபன ரீதியாகவும், தத்துவார்த்த ரீதியாகவும் ஏற்படுகின்ற யந்திர ரீதியிலான ஒப்பீடு, கண்மூடித்தனமாக பின்பற்றும் கொள்கை என்பன ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டின் இடதுசாரி இயக்கங்களின் முன்னேற்றத்தைத் தடைசெய்யும் முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாக இருந்து வந்துள்ளது. மேற்கத்திய நாடுகளில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் தோற்றம் நீண்டகால வரலாற்

றையுடையது என்பதுடன் தொழிலாள வர்க்கம் சமூக அமைப்பில் பிரதான இடத்தினை எண்ணிக்கையளவிலும், பலத்திலும் வகிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. முதலாளி தொழிலாளி வர்க்கங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் காரணமாக முன்னைய (நிலப்பிரபுத்துவ) அமைப்பின் விதிகள் புதிய பொருளாதார சூழலுக்கேற்ப உடைத்தெறியப்பட்டதுடன் சமூக உறவுகளின் சிக்கலான அம்சங்கள் எளிமையான நேரெதிர் முரண்பாடுகையுடைய சக்திகளாக மாற்றம் காண்பதனையும் அறிகின்றோம். இதனால் மூலதனம், உழைப்பு ஆகிய பொருளாதாரச் சக்திகளைப் பிரதிபலிக்கும் சமூக சக்திகள் எதிரெதிர் முகாம்களாக அணிதிரண்டு நிற்பது மேற்கத்திய நாடுகளில் சாத்தியமாயிற்று.

மூன்றாம் உலக நாடுகளைப் பொறுத்து முதலாளித்துவ அமைப்பின் அறிமுகம் ஏற்கனவே இருந்துவந்துள்ள நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பினுள்ளேயே தோன்றி வளர்ந்து வந்த ஒன்றாக அல்லாமல் மேற்கத்திய நாடுகளின் முதலாளித்துவம், ஏகாதிபத்தியமாக இங்கு வளர்ச்சியடைந்ததன் விளைவாக ஊடுருவிய ஒரு அம்சமாகவே இருக்கின்றது. புதிய பொருளாதார கட்டுமானம், சமூக சக்திகளின் உருவாக்கம் என்பன பழைய அமைப்புக்களை முற்றாகத் துடைத்தெறியாமல் அதன் பல குணம்சங்களைத் தன் பக்கத்திலேயே கொண்டும் வளர்ந்துள்ளன. மேலை நாடுகளில் ஒத்த தன்மையுள்ள தொழி

திரு. எல். சாந்திகுமார் L. L. B.

ஆராய்ச்சி உத்தியோகத்தர், மர்க்கா நிறுவனம்

லாளவர்க்கம் (Homogeneous working class) இனம், மொழி ஆகியவற்றுபாடுகளை ஊடறுத்தே வளர்ந்தது. மூன்றும் உலக நாடுகளில் தொழிலாள வர்க்கம் இத்தகைய பிரிவினைகளை இன்றும் தம்முள்ளே கொண்டிருப்பதைக் காண முடிகின்றது. இந்நாடுகளில் தொழிலாள வர்க்கம் சில அடிப்படை அம்சங்களால் பிளவுபட்டிருப்பதைக் காணலாம். உதாரணமாக இந் தியாவில் சாதி அடிப்படையிலும் (See Caste, Classes and Parties in modern Political development, — E. M. S. Nampoodiripad— Social Scientist, Nov. 1977, Vol. 64) மலேசியாவில் இன அடிப்படையிலும் பேருவில் மொழி அடிப்படையிலும் லெபனானில் சமய அடிப்படையிலும் தொழிலாள வர்க்கம் பிளவுபட்டிருப்பதைக் காணலாம். இலங்கையிலும் இவ்வம்சங்கள் தனித்தோ, கூட்டாகவோ பிரதிபலிக்கவே செய்கின்றன.

இந்நாடுகளில் பிரதான சமூக சக்தியாக அடையாளம் காணக்கூடிய தொழிலாள வர்க்கத்தின் சிறுபான்மை, மேற்கத்திய நாடுகளின் நிலைமையிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றது. மூன்றும் உலக நாடுகளில் உண்மையான ஆக்கபூர்வமான உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாள வர்க்கம் மேலும் சிறுபான்மையாக இருப்பதுடன், சனத்தொகை வளர்ச்சி வீதத்தையும் தொழிலாள வர்க்க வளர்ச்சி வீதத்தையும் ஒப்பிடும் போது பின்னையதே குறைந்து வருவதனை அவதானிக்கலாம். 'லிகிதர்' போன்ற உற்பத்தியிலேடுபடாத தொழிலாள வர்க்கத்தின் பெருக்கத்தோடு விவசாயிகளின் எண்ணிக்கை என்பனவே பொருளாதாரத்தில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. இலங்கையில் தோட்டத் தொழிலாளரைத் தவிர்த்தால் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாள வர்க்கம் மேலும் சிறுபான்மையாகின்றது.

இத்துடன் இந்நாடுகளில் சமூகத்தில் பெரும் பகுதியோ அல்லது குடும்ப ரீதியிலோ தொழிலாள வர்க்கமாயமாக்கப்படவில்லை. ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவரோ இருவரோ தொழிலாளர்களாக இருக்கும் போது மற்றவர்கள் விவசாய அல்லது ஏனைய சிறு வர்த்தகப் பின்னணியைச்

சார்ந்தோராயிருக்கின்றனர். (இலங்கையின் தோட்டத்தொழிலாளர் இதற்கு விதிவிலக்கு) விவசாயக் கிராமப்புறத்துடனான நெருங்கிய குடும்ப உறவுத் தொடர்புகளின் காரணமாக— இக்கிராமப் புறங்களில் நிலவும் பிரபலத்துவ செல்வாக்குகள் தொழிலாளர்களிலும் பிரதிபலிக்கின்றன. மூன்றும் உலகினைச் சார்ந்த தொழிலாள வர்க்கம் ஏற்கனவே விவசாய சிறுவர்த்தகப் பின்னணியை மூலமாகக் கொண்டது என்பதுடன் பாரம்பரிய சமூக அம்சங்களின் செல்வாக்கினின்றும் இன்னும் விடுபடாத நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது.

மேலும் இம் மூன்றும் உலக அமைப்பில் தேசங்களின் உருவாக்கம், காலனித்துவம்— ஏகாதிபத்தியம் ஆகியவற்றின் செல்வாக்கின் காரணமாக தோற்றம் பெறுகின்றது. பொருளாதார நோக்கம், போட்டி என்பவற்றை மையமாகக் கொண்டு ஏற்கனவே ஒன்றாக இருந்த தேசங்கள் சிதறடிக்கப்படுவதும்— ஏற்கனவே பல தேசங்களாக இருந்தவை ஒரு தேசமாக உருவாக்கப்படுவதும்— பல இனங்கள் ஒரு அமைப்பிற்குள் பலவந்தமாகவோ, வேறு வழிகளாலோ கொணரப்படுவதும் இக்கால கட்டங்களினூடே நிகழ்ந்து வந்திருக்கின்றன. மூன்றும் உலக நாடுகளில் போராட்டங்கள் இதன் காரணமாக தேசிய, இன, சம்பந்தமான பிரச்சனைகளுக்கு முகம் கொடுப்பது தவிர்க்க முடியாது போகின்றது. இங்கு மேலை நாடுகள் ஏற்கனவே கடந்து சென்ற கட்டங்களை மூன்றும் உலக நாடுகள் இன்னும் கடந்து தீரவேண்டிய அவசியத்தை இடதுசாரி இயக்கங்கள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

இத்தகைய அம்சங்களினால் இடதுசாரி இயக்கங்களின் ஸ்தாபன அமைப்புக்களில், தொழிற்சங்கம், கட்சி என்பன ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களை அவதானிப்பது அவசியமாகின்றது. வர்க்க அமைப்புக்கள் தோன்றிய காலகட்டத்திலிருந்து அவற்றைத் தகர்த்தெறியும் போராட்டமும் தொடர்ந்தே வந்துள்ளது. இந்த ஒடுக்குமுறையின் பிரதிபலிப்பாகவும் இதற்காவ கண்டனமாகவும் பல்வேறு சோசலிஷ் போதனைகள் தலைதூக்கத் தொடங்கின. இவற்றில் பல கற்பனா சோசலிஷ்மாக அமைந்த

தற்குக் காரணம் ஒரு புதிய சமுதாயத்தின் சிருஷ்டிகர்த்தாவாக அமையவல்ல சமூக சக்தியை, அவற்றால் சுட்டிக்காட்ட முடியவில்லை என்பதே. பழைமையை உடைத்தெறியவும், புதுமையைச் சிருஷ்டிக்கவும் திறன் பெற்றவையும், சமுதாயத்தில் தாம் வகிக்கும் ஸ்தானத்தின் காரணமாக—அவ்வாறு சிருஷ்டித்துத் தீரவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கின்றவையுமான சக்திகளை நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள இதே சமுதாயத்திற்குள்ளேயே கண்டுபிடித்து அச்சக்திகளுக்கு ஞானமூட்டிப் போராட்டத்திற்கு ஸ்தாபன ரீதியாக நாம் திரட்டவேண்டும். இது ஒன்றேதான் வழி. மாக்ஸிஸ்தத்துவம் ஒன்று தான் முதலாளித்துவ அமைப்பு முறையில் பாட்டாளி வர்க்கத்தை இச்சக்தியாகக் கண்டறிந்து அதன் உண்மை நிலையை விளக்கிப் போராட்டத்தின் முன்னோடியாக அமைந்தது.

இலங்கை போன்ற நாடுகளிலுள்ள தொழிலாள வர்க்கத்தின் தன்மைகள் பழைய சமூக அமைப்பின் பாதிப்புக்கள், ஏனைய வர்க்கங்களுடனான இன, குடும்ப ரீதியான தொடர்புகள் முதலியவற்றைக் கணக்கிலெடுத்து இச்சக்தியின் வெற்றிக்கான வேலைத் திட்டங்களை வகுக்க வேண்டியிருக்கும். இங்கு தொழிற்சங்கம் போன்ற ஸ்தாபனங்களை வேலோர் சூழ்நிலையின் முழுமையான சொரூபங்களில் இறக்குமதி செய்து அவற்றைப் பூரணமான தொழிலாள வர்க்க அரசியல் ஸ்தாபனங்களாக மாற்ற முயன்ற இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கங்கள் போன்றவற்றின் லரலாறு கவனத்திற்குரியது. இவர்கள் காண மறந்த அல்லது விரும்பாத உண்மைகள் இவர்களின் விருப்பங்களையும் மீறி இவ்வமைப்புக்களின் மீது யதார்த்தமாக செல்வாக்குச் செலுத்துவதனைக் காணுகின்றோம்.

தொழிற்சங்கம் போன்ற ஸ்தாபனங்கள் தொழிலாள வர்க்க நலன்களுக்கு எதிரான சக்திகளாலும் நடத்தப்படுவதை அவதானிக்கின்றோம். மேலும் சர்வதேச செல்வந்த ஸ்தாபனங்கள், சமய ஸ்தாபனங்கள், முதலாளித்துவ அரசியல் கட்சிகள் என்பவற்றைச் சார்ந்த தொழிற்சங்கங்கள் தொழிலாளர் மத்தியில் செல்வாக்குச் செலுத்துவது இதற்கு ஒர் உதாரணமாகும். மறுபுறத்தில் இடதுசாரி அணி

களின் செல்வாக்கிலுள்ள தொழிற்சங்கங்கள் தொழிலாளர் போராட்டத்தைத் தொழிற்சங்க எல்லைக்குள் முடக்குவதன் காரணமாகவும் பாராளுமன்றம் மூலமான சமூக மாற்றத்தினை அடையும் நோக்கில் தொழிலாள வர்க்கத்தைப் பயன்படுத்த முயல்வதன் காரணமாகவும் சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் ஒரு சக்திக்கு வரலாற்றில் கொடுக்கப்படவேண்டிய இடத்தினை இவை மழுங்கடிக்கின்றன.

தொழிலாள வர்க்கத்தைக் கேந்திர சக்தியாக அங்கீகரிக்கும் போது குறிப்பிட்ட நாட்டில் அதன் சாதகமான, பாதகமான அம்சங்களைக் கணக்கிலெடுக்கவேண்டியுள்ளது. ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்ட பாதிப்பான அம்சங்களான நிலப்பிரபுத்துவ செல்வாக்கு என்பன (அவை இயக்கவியல் ரீதியில் அழிவுத்திசையை நோக்கிச் சென்றாலும்) தொழிற்சங்கம் போன்ற அமைப்பு மாத்திரம் தொழிலாள வர்க்கத்தை அரசியல் மயப்படுத்த போதுமான கருவியல்ல என்பதை நிரூபித்துள்ளன. தொழிற்சங்கங்களை நிராகரிக்காத அதே நேரத்தில் அதற்கும் மேலான அமைப்புக்களும் அவசியமாகின்றன. உதாரணமாக இலங்கையில் தொழிற்சங்க செல்வாக்குப் பெற்ற இடதுசாரி ஜாம்பவான்கள் தங்கள் அங்கத்தவர்கள் கூடுதலாக உள்ள தெரகுதிகளிலேயே பரிதாபகரமாக மண்ணைக் கெளவியுள்ளார்கள். இவர்களின் இடதுசாரிப் புரட்சிகரத் தொழிற்சங்க அங்கத்தவர்களும் தேர்தல்களில் வலதுசாரிகளை ஆதரிப்பது தற்போதய அரசியல் மயமாக்கத்தின் பலவீகத்தையே காட்டுகின்றது.

மேலும் தொழிலாள வர்க்கம் இந்நாடுகளில் மிகச் சிறுபான்மையாக இருக்கின்றதெனும் உண்மையை விளங்கிக் கொள்வதானது, தொழிலாள வர்க்கத்தின் நேச சக்திகளை அணி திரட்டுவதன் அவசியத்தை உணர்த்தும். தொழிலாள வர்க்கம் தனது வரலாற்றுக் கடமையை நிறைவேற்றுவதனால் அதன் தலைமைகளுக்குக் குறிப்பிட்ட காலகட்டங்களில் குறிப்பிட்ட நாட்டின் யதார்த்த சூழ்நிலையில் தன்னைச் சூழ அணி திரட்டவேண்டிய ஏனைய வர்க்கங்கள் குறித்த தெளிவு இருந்தாகவேண்டும். இந்நிலையில் விவசாய சிறு வர்த்தக (இன்னும்

பூதாகாரமாக உருவெடுத்து வரும் வேலையில் லாபப்பட்டாளம்) சக்திகளைத் தொழிலாள வர்க்கத்தைச் சூழ அணிதிரட்டவேண்டிய பணியை இடதுசாரி இயக்கங்கள் செய்து தீர வேண்டியுள்ளது, ஒரு அவசியமான நிபந்தனையாகின்றது.

இதைப் போன்றே தேசிய இனப் பிரச்சனைகளைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளாது தொழிலாள வர்க்கம் தனது தலைமை ஸ்தானத்தைச் சரிவர வகிக்க முடியாது. தேசிய இனங்கள் என்பவை சமுதாய வளர்ச்சியில்—பூஷ்வா சகாப்தத்தில் தவிர்க்க முடியாது உண்டாகின்ற ஒரு விளைபொருள்—ஒரு வடிவம் ஆகும். தொழிலாள வர்க்கம் “தன்னையும் தேசிய இனத்துக்குள் ஒரு பகுதியாக்கிக்கொள்ளாமல்” தானும் “தேசியத் தன்மை” பெறாமல் (இச் சொற்கள் பூஷ்வா அர்த்தத்தில் அல்ல.) அது பலம்பெற முடிய வில்லை. - பக் கு வும் பெற முடிய வில்லை. இலங்கையில் தேசிய இனப் பிரச்சனை, ஏகாதிபத்தியத்தால் ஏற்கனவே சுதந்திரமாக இருந்த இனங்கள் ஒரு அமைப்பிற்குள் கொண்டு வரப்பட்டதாலும், காலனித்துவப் பொருளாதார நோக்கிற்காக இந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட பெருந்தோட்டப்பகுதிகாலனித்துவ சிறுபான்மை மக்களாலும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஏகாதிபத்தியம், நிலப்பிரபுத்துவம், முதலாளித்துவம் ஆகிய அடக்குமுறைகளுக்கெதிரான தொழிலாள வர்க்கத்தின் போராட்டம் இவற்றைக் கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளாமல்

வெற்றிபெற முடியாது. இலங்கையின் கடந்த கால இடதுசாரி தொழிற்சங்க அரசியல் தலைமைகள் பெரும்பாலும் இப்பிரச்சனைக்கு உரிய இடத்தைக் கொடுக்காததன் காரணமாகவும் அல்லது மெளனம் சாதிப்பதன் காரணமாகவும் சந்தர்ப்பவாத போக்கையே அருஷித்து வந்துள்ளன.

மேற்கூறிய அம்சங்கள் இடதுசாரி இயக்கங்களால் புறக்கணிக்கப்படும்வரை தொழிலாள வர்க்கத் தலைமையிலான சமூக மாற்றத்தைக் காணவோ அல்லது இது இடதுசாரி கோஷங்களின் கீழான அரசியல் சதியாகவோதான் (உண்மையான வரலாற்றின் நோக்கில்) இருக்க முடியும். “ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தின் எல்லா வர்க்கங்களையும் விதிவிலக்கின்றி எடுத்துக் கொண்டு அவ் வர்க்கங்களிடையேயுள்ள பரஸ்பர உறவுகளின் மொத்தத் தொகையை யதார்த்த ரீதியிலான கருத்தில் கொள்வது—அதன் விளைவாக அந்த சமுதாயத்தின் யதார்த்தமான வளர்ச்சிக் கட்டத்தையும், அந்த சமுதாயத்திற்கும், இதர சமுதாயங்களுக்கும் இடையே உள்ள பரஸ்பர உறவுகளையும் கருத்தில் கொள்வது—இது ஒன்றுதான் முன்னணி வர்க்கத்தின் சரியான போர்த்தந்திரத்திற்கு அடிப்படையாக இருக்க முடியும்” (மாக்ஸிஸத்தின் மூன்று தோற்றுவாய்களும் மூன்று உள்ளடக்கக் கூறுகளும்—லெனின்.) பரிதாபகரமாக இதுவேதான் இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கங்களால் மறக்கப்பட்டுப்போன விடயமுமாகும்.

“தேசங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை என்பது அரசியல் வழியில் சுதந்திரம் பெறும் உரிமையை, ஒடுக்கும் தேசத்திலிருந்து அரசியல் வழியில் சுதந்திரமாகப் பிரிந்துபோகும் உரிமை ஒன்றைத்தான் குறிக்கிறது. திட்டவாட்டமாகச் சொன்னால், அரசியல் ஜனநாயகம் என்ற இந்தக் கோரிக்கையின் உட்பொருள், பிரிந்து போவதற்காகக் கிளர்ச்சி செய்ய முயற்சி சுதந்திரமும், பிரிந்துபோகும் தேசம் பிரிந்து போவது பற்றிய பிரச்சனைக்குப் பொது வாக்கெடுப்பு மூலம் முடிவு எடுப்பதற்கான சுதந்திரமும் என்பதுதான்,”

வி. இ. லெனின்

(சோஷலிஸ்ட் புரட்சியும்—சுயநிர்ணய உரிமையும்.)

மரபுக் கவிதைகளை மனதார வாழ்த்துங்கள்

கவிதை என்கின்ற கலைவடிவம் வரலாற்று ரீதியாக பல்வேறுபட்ட வகுப்பினரால் வரவேற்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அத்தகைய கலைவடிவம் 20ம் நூற்றாண்டிலே ஓர் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. பரிசோதனையில் பிரசவிக் கப்பட்டதே புதுக்கவிதையாகும். இப்புதிய பிறப்பு இலக்கிய உலகில் மரபுக் கவிதைகளை வேகமாக மறைத்தது என்பது உண்மையே. எனினும் அது உண்மையில் முற்றாக மறைந்து விடவில்லை. மாறாக மேலும் புத்துணர்வுடன் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது.

கவிதை என்பது உரை நடையல்ல. அது சந்தங்களின், ஓசை நயங்களின் பாற்பட்டதாகும், எனும் கருத்தை ஆரம்பத்தில் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். எழுத்துப்பழக்கம் இல்லாத காலத்தில்விடயங்கள் மற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பேசின் மூலமே தெரியப்படுத்தப்பட்டது. விடயத்தைப்பிறருக்கு தெரியப்படுத்துவதற்கு இலகுவில் மனனம் செய்ய உரைநடையைவிட சந்தத்தின்பாற்பட்ட கவிதை முறையே இலகுவாக இருந்தது. ஆனால், ஆரம்பத்தில் இலக்கண மரபுகளோ அல்லது இலக்கணக் கட்டுப்பாடுகளோ அதற்கு இருக்கவில்லை. இத்தகைய ஒரு எதிர்பாராத நிலைமையினால் வளர்ந்ததே கவிதை. இதன்பின் அதற்கு இலக்கணங்களும், மரபுவிதிகளும் படிப்படியாகத் தோன்றலாயிற்று.

கவிதை மரபுகளும், யாப்பு விதிகளும் கவிதையை மேலும் செழுமைப் படுத்தியதுடன்

அது பல்லோராலும் வரவேற்கப்பட்ட ஒரு கலைவடிவமாக பரிணமிக்கக் காரணமாயிற்று. சந்தங்களையும், ஓசை வாய்ப்புக்களையும், அடி அத்திவாரமாகக் கொண்டு இருக்கும். இம் மரபுக் கவிதை யாப்பு விதிகளினால் மேலும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டதுடன் அது சிற்பியினால் செதுக்கப்பட்ட சிற்பத்தைப்போல மேலும் சிறப்பிக்கப்பட்டது. கவிதை பெற்ற பூரணத்தன்மைக்குச் சான்றாகச் சங்க இலக்கியங்களும், பல்லவர் காலத்தில் தோன்றிய பக்திச் சுவையுடன், கவிச் சுவையும் கலந்து காணப்படும் ஆயிரமாயிரம் பாடல்களை எடுத்துக் காட்டலாமே. பல்லவர் காலத்துப் பாடல்கள் அத்தகைய சிறப்புப் பெற்றுக் காணப்படுவதற்கு, பக்திச் சுவை கலந்து படிப்போர் உள்ளங்களை பரவசப்படுத்துவதற்கு அது பக்தி நிலைமையினை மட்டும் வெளிக் காட்டியது காரணம் அல்ல. அது பல யாப்பு விதிகளுக்கு உட்பட்டு நின்றதும் ஒரு காரணமாகும். யாப்பு விதிகள் என்பது கவிதையை ஒழுங்குபடுத்தவும் அதன் நயத்தை கோடிட்டு காட்டவும் தோற்றம் பெற்றதே ஒழிய பண்டிதர்க்கு மட்டுமே உரியதென்று ஆதி இலக்கணம் வகுக்கவில்லை எனினும் படித்தோர் மட்டுமே இம் முயற்சியில் ஈடுபட்டதினாலும் அரண்மனை அரங்குகளில் மட்டுமே படிக்கப்பட்டதினாலும், கடுமையான சொல்லாட்சி கடைப்பிடிக்கப்பட்டதினாலும் இது பண்டிதர்க்கு உரிய கலைவடிவம் என்றே வாதிடப்பட்டது. எனினும் இதன் சிறப்பினை எடுத்துக்கூற, சங்க இலக்கியங்களோ

— த. சச்சிதானந்தன் —

3ம் வருடம்
(பொருளியல் சிறப்பு)

தேவார திருவாசகங்களோ, காவியங்களோ இத்தகைய ஒரு சிறப்பை யாப்பு விதிகள் இல்லாது பெற்றிருக்க முடியுமா? என்ற வினாவை முன்னிறுத்தலாம். பொதுவாக நோக்குங்கால் யாப்பு அமைவுகள் கவிதையை வளர்க்கவும், வரலாற்றில் அதனை நிலைப்படுத்தவும், அதன் நயங்களை வெளிக்கொணரவும் தேவற்றம் பெற்றது எனும் கருத்தே நம் உள்ளத்தினுள்ளே உறுதியாகின்றது.

நீள நினைந்தடியேன் — உமை

நித்தலுங் கைதொழுவேன்

வாளன் கண்மடவான் — அவள்

வாடி வருந்தாமே

கோளிலில் எம்பெருமான்

குண்டையூர்ச் சில நெல்லுப் பெற்றேன்

ஆளில எம்பெருமான் — அவை

அட்டித் தரப் பணியேன்.

சுந்தரரின்

என்கின்ற [] விண்ணப்பம் வெறும் விண்ணப்பமாக இல்லாமல் இரந்து நிற்கும் அவர் மீறேபாவத்தை வெளிக்காட்ட, கவிதையாற்றலை வெளிக்காட்ட எதுகைமோனைகளும் துணை நிற்கின்றன. இப்படி ஆயிரமாயிரம் உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டலாமே.

இத்தகைய அடிப்படைத் தெளிவை வைத்துக் கொண்டு 20 ம் நூற்றாண்டுக்குள்ளே நகர்வோம். பாரதியின் முகம் நம் முன்னே தோன்றுகின்றது. பாரதி 20ம் நூற்றாண்டுக்கவிதை இலக்கியத்தில் ஒரு திருப்பு முனை என்பது வரலாறு கொள்ளப்பட்ட உண்மை. எளிய நடை மூலம் இலகுவில் கவரக்கூடிய சிந்துக்கள் மூலம் அவன் ஆயிரமாயிரம் பாடல்களைப் பாடினான். கவிதையைப் பாமரருக்கு சொந்தமாக்கி அவன் பாடிய பாடல்கள் தமிழன் உள்ளம் எங்கும் எதிரொலித்தது. அவன் வடித்த அத்தனையும் உரைநடையாக இருந்திருப்பின் இவை நிலைபெற்றிருக்குமா? இல்லையா? என்பதற்கு அவன் எழுதிய சிறு கதைகள் காலத்தால் மறைக்கப்பட்டதே நற்சான்று. பாரதி பாடிய பாடல்கள் பாமர மக்களையும் சென்றடைந்தது. அவன் பாமர மக்களுக்காகவே பாடினான். வெள்ளையர் ஆட்சியின் கொடுமையையும், சுயராச்சியம் பெறவேண்டிய அவசியத்தையும் அவன் ஆக்ரோஷமாகவே

பாடினான். அதன் பிரதி பலிப்பு மக்களிடம் இருந்து நேரடியாகவே எழுந்தது. அவை உண்மையில் மக்களைச் சென்றடைந்தற்கு வேறு என்ன சான்று வேண்டும்?

இத்தனை நிலைமைகட்கு மத்தியில் யாப்பு விதிகள் கவிதைக்கு வேண்டப்படாத ஒன்று எனும் கருத்து எழலாயிற்று. யாப்பு விதிகள் கவிதை எழுதுபவர்களையும், படிப்பவர்களையும் ஒரு குறுகிய வட்டத்தினுள் வைத்திருக்கிறதென்று கண்டிக்கப்பட்டது. கவிதையைப் பரவலாக்கவும் பல்வேறு மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்லவும் யாப்பு விதிகள் தடையாக உள்ளனவென்றும் வாதிடப்பட்டது. இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக முற்போக்கு வட்டங்களினால் தொழிலாள, விவசாயிகளிடம் கருத்தினை எடுத்துச் சொல்லி பிரசாரப்படுத்த யாப்பு விதிகளை தெரிந்து இருக்க வேண்டி இருக்கிறது. இது தகர்க்கப்பட்டு எவ்விதக் கட்டுப்பாடோ, இலக்கண வரம்போ இல்லாது சுயாதீனமாகக் கவிதை எழுதப்பட வேண்டுமென்ற குரல் எழுப்பப்பட்டது. மக்களை நாம் புரட்சிக்கு அழைத்துச் செல்கிறோம். எனவே தொழிலாள விவசாயிகளிடம் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல சித்தாந்தங்களைப் பரப்ப கட்டுப்பாடுகளற்ற இலக்கிய வகை தேவையென்ற கருத்து இவ்வட்டங்களினால் கோஷிக்கப்பட்டது.

ஒரு சில கலை இலக்கியங்களைத் தவிர வேறு எந்த இலக்கியமாவது பாமரமக்களிடம் தொழிலாள விவசாயிகளிடம் செல்லுகின்றன? படிக்கப்படுகின்றன என்று கூற முடியுமா? கலை, இலக்கியம் என்பன புத்தி ஜீவி வர்க்கத்துக்கே உரியவை என்ற உண்மையை சித்தாந்தவாதிகளே எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். இந்த நிலைமையிலே கவிதை தொழிலாள விவசாயிகளிடம் செல்ல வேண்டும். அதற்கு மரபு முறை உடைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கூற்றின் இயலாமையை ஒரு கணம் எண்ணிப் பாருங்கள்

யாரும் எழுதலாம் என புதுக் கவிதை அனுமதி வழங்கிய போது வெளிவந்த ஆயிரமாயிரம் புதுக் கவிதைகளை நாம் கண்டோம், “பெயர் பத்திரிகையில் வர” கவிதை எழுதியவர்களும், “நானும் இலக்கியக்காரன்” என்

பதை சாற்ற கவிதை எழுதியவர்களும் உண்மையில் புதுக்கவிதை எழுதியவர்களை விடப் பன்மடங்கு அதிகமானவர்களே! எனினும் புதுக்கவிதை சிலரினாலே உணரப்பட்டு எழுதப்பட்டது. இந்தியாவின் 25 வது சுதந்திரத்தை நகைத்துப் பாடிய,

“இரவினில் வாங்கினோம்
இன்னும் விடியவில்லை”

எனும் அக்கினி புத்திரரின் கவிதை உண்மையில் சிறப்புடையதே. இதே போன்று வியட்னாம் போரின்போது ஒரு யேசு சிலை ஒரு கை துண்டிக்கப்பட்ட நிலையில் பரிதாபமாகத்தொங்கியதைக் கண்டு மாவிட குலத்தை ஏளனித்து ஒரு கவிஞன் பாடினான்.

“யேசுவே
தேவகுமாரா — உன்
பரமபிதா உன்னை ஏன்
இப்படி
கைகுழி விட்டான்”

வானம்பாடி கூட்டத்தினால் பல நல்ல புதுக் கவிதைகள் படைக்கப்பட்டது உண்மையே. ஆனால் அவர் தம் வித்துவச் செருக்கை அவை பறைசாற்றி நின்றதை மறக்க முடியுமா? பிறருக்கு விளங்காத தமிழில் புதுக் கவிதை எழுதவது இவர்களுக்கு ஒரு நாகரீகம். புதுக் கவிதையில் அது ஒரு பண்பு போலும். பல நல்ல புதுக் கவிதைகள் எழுந்தபோதும் புதுக்கவிதை என்ற வட்டத்துக்குள் எழுந்த குப்பைகளே அதிகம். உண்மையைச் சொல்லப் போனால் ஒரு மரபுக் கவிதையை அதாவது யாப்பு விதிகள் கொண்ட கவிதையை எழுதத் தேவைப்படும் கவித்திறம் தமிழ் ஆளுமையை விட ஓர் உண்மையான புதுக் கவிதை எழுதுவதற்கு கவித்திறமும், தமிழ் ஆளுமையும் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. ஏனெனில் அதனுள் சொற்கருக்கம் அதிகம். உதாரணமாக.

“இரவிலே வாங்கினோம்
இன்னும் விடியவில்லை”

என்னும் கவிதையை எடுத்துக் கொள்ளுவோமாயின் ஆழமான கருத்தை இக்கவிதை

எடுத்துச் சொல்லுகின்றது. அதாவது 1947 ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 5ம் திகதி இரவு 12 மணிக்கு சுதந்திரப் பிரகடனம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. எனவே அந்த நிலைமையில் இருந்த நிலைமை இன்னும் மாறவில்லை என்பதையும் பொருளாதார ரீதியில் இன்னும் விடிவு ஏற்படவில்லை என்ற கருத்தையும் முன் வைத்தே இக்கவிதை படைக்கப்பட்டது. இது எத்தனை பாமர மக்களுக்கு விளங்கப் போகிறது? எனவே புதுக்கவிதை எழுத கவித்துவமும், அதனை விளங்கிக் கொள்ள பரந்த அறிவும், திறனும் வேண்டும். ஒப்பீட்டு ரீதியில் மரபுக்கவிதைகளை விளங்கிக் கொள்ளத் தேவைப்படும் அறிவை விட புதுக் கவிதையை விளங்கிக் கொள்ள கூடுதல் அறிவு தேவைப்படுகிறது என்றே கூறவேண்டும். இத்தகைய நிலையில் பாமர மக்களிடம் கவிதை செல்ல வேண்டும். அது தொழிலாள விவசாயிகளிடம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் கோஷங்களை சிந்தித்துப்பாருங்கள். வார்த்தைகளை ஒடித்துப் போட்டு கவிதை பண்ணி விடுவதாலோ புரட்சி கோஷங்களை வைத்துக் கவிதை எழுதிவிடுவதாலோ அது உண்மையில் உயிரோட்டமுள்ள கவிதையாகிவிடாது.

புதுக் கவிதை தோற்றத்துடன் அது பரவலாக எழுதப்பட்டது. பத்திரிகைகளில் புதுக் கவிதை எனும் வார்த்தைச்சோடிப்புக்களை நாம் கண்டோம். இந்தப் புதுக்கவிதையின் தோற்றமும், தொகையும் சஞ்சிகைகளை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளவும், மரபுக் கவிதைகள் சஞ்சிகைகளிலும், பத்திரிகைகளிலும் இருந்து மறையலாயின. இவ்வாறு புதுக்கவிதை வேகத்தையும், தொகையையும் கருத்தில் கொண்டு அதன் வளர்ச்சியைக் கண்க்கிட்டனர் பலர். மரபுக்கவிதைகள் சஞ்சிகைகளில் இருந்து ஒதுக்கப்பட்டதும் இதற்குத் துணை நின்றது. எனினும் நிலைமை இன்று துலாம்பரமாகி விட்டது. மரபுக் கவிதை தூக்கி எறியப்படுவதற்கு உரிய ஒன்று அல்ல என்று அன்று பலர் குரல் எழுப்பியபோது புதுக் கவிதை என்ற கோஷம் இதை மறைத்து விட்டது. இத்தனை போராட்டத்துக்கு மத்தியிலும் மரபுக் கவிதை அதன் தன்மையை இழக்காது வளர்ந்தோங்கி வந்திருக்கிறது. எழுதப்பட்ட அத்தனை மரபுக் கவிதைகளையும் என்னால் தந்து விட முடியாது. அது சாத்தியமுமல்ல. ஆங்

காங்கு பரவலாக எழுதப்பட்ட மரபுக் கவிதைகள் நண்பர்கள் மூலம் எமக்குக் கிடைத்த போது உண்மையில் அதிர்ந்தே போனோம். அத்தனை கவித்துவமும், சிறப்பும் கொண்டு விளங்குகின்றன. அடி அத்திவாரத்தில் ஆழமான பெலப்பும், உறுதியும் கொண்ட "மரபுக் கவிதை" என்னும் கலை வடிவத்தை வரலாற்றிலிருந்து மறைத்து விடவோ அல்லது அதன் வளர்ச்சியைத் தடுத்துவிடவோ எந்தச் சக்தியாலுமோ, எந்தக்கலைவடிவத்தாலுமோமுடியாது.

வெண்பா யாப்பிலே இரத்தின விக்னேஸ் வரன் எழுதிய ஒரு உதாரணத்தை இங்கு தருகின்றேன். இது ஒரு காதல் கவிதையாக இருந்தாலும் கூட வெண்பாவுக்குள் வெகு பவ்வியமாக அடங்கி கருத்தை வெளிப்படுத்தும் போது படிப்பதற்கு இன்பம் பயக்கிறது.

"சோலை மலரழகுச் சமைகள் பொதிந்திருக்க
சேலைஇடை நழுவிச் செல்பவளே-காலமெல்லாம்
உன்னினைவால் வாடுமெந்தன் ஊமை மனமறிந்தாயேல்
புன்னகை ஒன்றைப் புரி"

கவிஞன் புதுவை இரத்தினதுரை தன் குழந்தையின் 31 வது பிறந்த தினத்தை கொண்டாடும் பொருட்டு ஓர் அழைப்பிதழை அனுப்பி இருந்தார், அதில் அவர் விடயத்தை அழகான கவிதையாக வடித்து இருந்தார்.

"மட்டிலா மகிழ்ச்சி தந்த
'மாலிகா' என்ற எங்கள்
வட்ட வெண் நிலவு தூங்க
வரும் பதினாரும் தேதி
தொட்டிலில் போடும் நானே
தோழமையோடு எங்கள்
கொட்டிலுக்கு அழைத்தோம் ... வாரீர்
குவிந்த நல் ஆசி - தாரீர்!!

அழைப்பிதழ் கண்டு அசந்து விடாதோர் யாருமில்லை. தான் எடுத்துக் கொண்ட விடயத்தை எவ்வளவுநயமாகக்கவிதையினுள் அடக்கிக் காட்டியிருக்கின்றான் கவிஞன். மரபுக் கவிதை உயிரோட்டமானவை என்பதற்கு இதைவிடச் சான்று வேண்டுமா? இவைபோன்று பல நூறு கவிதைகளை எடுத்துக் காட்ட முடியும்.

இறுதியாக நான் கூற முனைவது யாது எனில் மரபுக்கவிதை, கவிதை இலக்கியத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட, மறுக்கப்படக்கூடாத ஒரு கலை வடிவம் இலக்கணக்கட்டுக்கோப்பு, யாப்பு என்பன அதை அணி செய்யவே, மெருகூட்டவே தோற்றம் பெற்றனவாகப்பாவிக்கப்படுகிறதேயொழிய அதை மக்களிடம் இருந்து பிரிப்பதற்காக அல்ல என்ற கருத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். தொடர்ந்தும் பத்திரிகைகளில் சஞ்சிகைகளில் மரபுக்கவிதைகள் இருட்டடிப்புச் செய்யப்படாமல் அவை பரவலாகப் பிரசுரிக்கப்படவேண்டும். அதற்குரிய ஆதரவும் உண்மை விளங்கிய நிலையில் பல்லோராலும் வரவேற்கப்படவேண்டும் என்பதே என் கருத்தாகும்.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் குடிசனத் தொகை மாற்றங்கள்

1921 - 1971

மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் என இங்கு கருதுவது 1961 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு இருந்த மட்டக்களப்பு மாவட்டப் பகுதியையே. இப் பிரதேசம் மட்டக்களப்பு, அம்பாறை என இரு நிர்வாக மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக்குள் இருந்த விந்தனைப்பற்று தற்பொழுது மொனராகலை மாவட்டத்துக்குள் இருக்கிறது. விந்தனைப்பற்று கிழக்கு மாகாணத்தின் ஒரு பகுதி. அத்துடன் அம்பாறைத் தேர்தற் தொகுதிக்குள்ளும் இருக்கின்றது. 1963 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் விந்தனைப்பற்றுக்குரிய குடிசனப் புள்ளிவிபரங்கள் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக்குரிய புள்ளிவிபரங்களுடன் காணப்படுகின்றன. இலங்கையில் நீண்ட காலப் புள்ளி விபரங்களை குடிசனக் கணிப்புக்களிலிருந்தும் வாழ்க்கைப் பதிவுகளிலிருந்தும் பெறக் கூடியதாகவுள்ளன. இலங்கையில் 1871ம் ஆண்டில்தான் முதலாவது தேசியரீதியில் அமைந்த குடிசனத் தொகைக் கணிப்பு இடம் பெற்றது இதன் பின், 1971ஆம் ஆண்டுக்கணிப்பு உட்பட பத்துக் கணிப்புக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன (1). நீண்ட காலத்துக்குரிய தீர்வுகளைப் பெறக் கூடியதாக இருப்பினும் 1963ஆம் ஆண்டுக் குடிசனக் கணிப்புத் தரவுகள் செம்மைப்படுத்தப்பட்டு வெளியிடப்படவில்லை (2).

இப்பிரதேசம் இரு மாவட்டங்களாய்ப் பிரிக்கப்பட்டதாலும் மேலும் விந்தனைப்பற்று மொனராகலை மாவட்டத்துக்குள் மாற்றப்பட்டதாலும் இன்றைய நிர்வாகப்பிரிவுகளுக்கு

1963 க்கு முற்பட்ட காலத்துப் புள்ளி விபரங்களை நேரடியாகப் பெற முடியாதுள்ளன. சில பகுதிகள் வெவ்வேறு குடிசனக் கணிப்புக்களில் வெவ்வேறு பிரிவுக்குள் இருப்பதால் ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்வது கடினம். விந்தனைப்பற்றுக்குள் இருந்த புல்லுமலை தற்பொழுது ஏறலூர் பற்றுக்குள்ளும், கரவாகுப் பற்றுக்குள் இருந்த துறைநீலாவளை, பெரிய கல்லாறுக் குறிச்சிகள் தற்பொழுது மண்முனை தெற்குப் பிரிவினாள்ளும் இருக்கின்றன. படுவாங்கரைப் பகுதிக்குள் கிராமங்கள் வெவ்வேறு குடிசனக் கணிப்புக்களில் மாறி, மாறி வெவ்வேறு பிரிவுகளுள் இருந்துள்ளன. இத்தகைய பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண 1976 இல் இப்பிரதேசத்தில் இருக்கும் 17 காரியாதிகாரி உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு குடிசனத் தொகை மாற்றங்கள் இங்கு ஆராயப்படும். இதனால், 1976 இல் இருக்கும் பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றுக்குள்ளும் இருக்கும் கிராமங்களுக்கும், நகரங்களுக்கும் உரிய பழைய குடிசனப் புள்ளி விபரங்கள் மீள ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும் அண்மைக்காலத்தில் பல புதிய காரியாதிகாரிப் பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதால் பலவற்றுக்குரிய பரப்பளவுகள் பற்றிய விபரம் பெற முடியாதுள்ளது. இத்தகைய பிரிவுகளின் பரப்பளவுகள் ஓரங்குலப்படத்தின் உதவியுடன் கணிக்கப்பட்டுள்ளன.

இலங்கையில் 1871ஆம் ஆண்டுக் குடிசனக் கணிப்புக்கு முன்னர் 1814 இலும், 1827 இலும் குடிசனம் பற்றிய மதிப்பீடுகள் எடுக்கப்

கலாநிதி பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை
புவிமியல் துறை, பேராதனை வளாகம்

அட்டவணை 1

ஆண்டு	குடிசனத் தொகை	பிரதேச கு.ச. அதிகரிப்பு	பிரதேச கு.ச. அதிகரிப்பு வீதம்	இலங்கையின் கு.ச.அ. வீதம்
1871	93,210	—	—	—
1881	105,358	12,238	13.1	15.0
1891	122,699	17,341	16.5	9.0
1901	145,161	22,462	18.3	18.6
1911	153,943	8,782	6.0	15.2
1921	158,709	4,766	3.1	9.6
1931	174,927	16,220	10.2	18.0
1946	203,186	28,257	16.2	25.4
1953	270,493	67,307	33.1	21.6
1963	420,921	149,709	53.4	30.7
1971	548,346	130,425	31.0	21.4

(விந்தனைப்பற்று உட்பட) மூலம்: இலங்கைக் குடிசனக் கணிப்புகள்
1946, 53, 63, 71.

பட்டன. இம்மதிப்பீடுகளின்படி மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் 1814இல் 22126 பேரும். 1827 இல் 27483 பேரும் இருந்துள்ளனர் (3), அட்டவணை 1ல் இப்பிரதேசத்தின் குடிசனத் தொகை இடைக்காலக் குடிசனக் கணிப்பின் அதிகரிப்பு ஆகிய விபரங்கள் 1871 - 1971க்கும் இடைப்பட்ட நூறு ஆண்டு காலத்துக்குக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இப்பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட குடிசனத் தொகை வளர்ச்சியை நோக்கின் 1946க்கு முற்பட்ட காலத்துக்கும் அதற்குப் பிற்பட்ட காலத்துக்குமிடையேயுள்ள வளர்ச்சி விகிதத்தில் தெளிவான வேறுபாட்டைக்காண முடிகின்றது. இப்பிரதேசத்தின் குடிசனத்தொகை வளர்ச்சிப்பண்பு இலங்கையின் பொதுவான வளர்ச்சிப்பண்பை ஒத்துக் காணப்பட்ட பொழுதும் சில வேறுபாடுகளையும் கொண்டுள்ளது. இப்பிரதேசத்தில் 1946க்கு முற்பட்ட குடிசன வளர்ச்சி விகிதம், இலங்கையில் அதே காலத்தில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி விகிதத்திலும் பார்க்கக் குறைவாகும். 1946 க்குப் பின்னர் இப்பிரதேசத்தின் குடிசன வளர்ச்சி இலங்கையினது இதே கால

வளர்ச்சியிலும் பார்க்கக் கூடுதலாக இருந்தது. 1881இல் இப்பிரதேசத்தின் குடிசனத் தொகை ஒரு இலட்சமாக அதிகரித்தது. ஆகவே, இப்பிரதேசத்தின் குடிசனத்தொகை இரட்டிப்பாக 65 வருடங்கள் எடுத்தன. பின்னர் 1946 இல் இரண்டு இலட்சமாக இருந்த குடிசனத்தொகை 17 வருடத்தில், 1963இல் நான்கு இலட்சமாக அதிகரித்தது. இக்காலத்தில் குடிசனத் தொகை வருட சராசரி வளர்ச்சி 4 விகிதம் வரையில் இருந்தது.

1946க்கு முன்னர் இப்பிரதேசத்தில் குடிசனத் தொகை அதிகரிப்பைப் பல காரணிகள் கட்டுப்படுத்தின. மலேரியா, சிசு, பிரசவத் தாய் என்பனவற்றின் உயர்வான மரண விகிதங்கள், குறைவான உணவு நுகர்வு, சுகாதார மற்ற குழல் ஆகியன பிரதான காரணிகளாகும் (4). இப்பிரதேசம் முழுவதும் 1946க்கு முன்னர் மலேரியா நோயால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தது. கரையோரப் பகுதிகளில் இந்நோயின் தாக்கம் குறைவாகவும், உட்பகுதிகளில் மிகவும் கூடுதலாகவும் இருந்தது. மக்கள் உட்பகுதிகளுக்குள் இடம் பெயராமல் கரைப் பகுதிகளில்

செறிவாக இருந்ததற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகும். சிசு மரணத்தை நோக்கின் 1911 - 1920 க்கும், 1921 - 1930 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்திற் சிசு மரணம் 1000 பிறப்புக்கு சராசரி முறையே 242 ஆகவும் 230 ஆகவும் இருந்தது (5). சிசு மரணம் மிக உயர்வாக இருந்ததால் இப்பிரதேசத்தின் குடிசனத் தொகை அதிகரிப்புக் குறைவாக இருந்தது. இதே போல் 1946க்கு முன்னர் பிரசவத்தாய் மரணம் 1000 பிரசவத்துக்கு 15க்கு மேற்பட்டதாக இருந்தது.

1901 - 1920 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்திற் குடிசன வளர்ச்சி இங்கு மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. 1901 - 1910 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் வரட்சி, பூச்சிகளால் நெற்செய்கை பாதிக்கப்பட்டமை, 1907 ஆம் ஆண்டு விசியபுயல் என்றால் ஏற்பட்ட சேதங்கள் முதலியன இப்பிரதேசத்தின் பொருளாதாரத்தைப் பெரிதும் கஷ்டத்துக்குள்ளாக்கின. இக் காலத்தில் இறப்பு விகிதமும் கூடுதலாக இருந்ததுடன் பிறமாவட்டங்களுக்குச் சிறியளவு இப்பிரதேசத்து மக்கள் இடம் பெயர்ந்தனர். 1811 - 1920 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் கொடிய 'புளுக்' காய்ச்சல் காரணமாகப் பெருமளவு மக்கள் இறந்தனர். இந்தப் புளுக் காய்ச்சலின் தாக்கத்தினை இலங்கை முழுவதிலும் இக் காலப் பகுதியிற் காண முடியும் (6). இவ்விருபது வருட காலத்தில் குடிசனத்தொகை 9.3 விகிதத்தாலேயே அதிகரித்தது. இதற்குப் பிற்பட்ட 25 வருட காலத்திற் குடிசனம் வருடத்துக்கு சராசரியாக ஒரு விகிதத்தால் அதிகரித்து வந்துள்ளது. இப்பிரதேசத்திற் கூடிய பிறப்பு இருந்தும் குறைவான குடிசனத் தொகை அதிகரிப்புக்குக் காரணம் உயர்வான இறப்பு விகிதமே யாகும். இக்காலப் பகுதியிற் பெருமட்டான பிறப்பு விகிதம் 1000க்கு 42-44 வரையில் காணப்பட இறப்பு விகிதம் 34 ஆக இருந்தது.

இலங்கையில் மலேரியா நோய் 1946 க்கு பின்னர் மிகக் குறுகிய காலத்திற் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. 1946இல் மாத்திரமே மலேரியாவி

னால் ஏற்பட்ட மரணத்தில் பெரும் வீழ்ச்சியேற்பட்டது (7). மலேரியா கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டதும் குடிப்பெருக்கம் திடீரென அதிகரித்தது. இதே காலத்தில் இங்கு மருத்துவத் துறையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்களினாலும் சுகாதார வசதிகள் பரவலாக்கப்பட்டமையிலும, வாழ்க்கைத்தரவுயர்வுகளினாலும் குடிசனத்தொகை அதிகரிப்பு கூடியது. பல தடுப்பு முறைகள் மூலம் சிசு மரண விகிதம் குறைவடைந்தது. மேலும் பங்கீட்டு முறை மூலம் உணவுப் பொருள் விநியோகம் மேற்கொள்ளப்பட்டதினால் பரந்த அடிப்படையில் மக்களின் தேக நலனில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. மேலும் இக்காலத்தில் இப்பிரதேசத்தில் விவசாயத்தில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்திகள் மக்களின் உணவு நுகர்வில் முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு வந்ததுடன் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்தின. இதனால் 1940 ஆம் ஆண்டுகளின் பிற்பகுதியில் 2 விகிதமாக இருந்த இறப்பு விகிதம் படிப்படியாகக் குறைந்து இன்று 1.0 விகிதத்துக்குக் குறைவாகவேயுள்ளது.

இப்பிரதேசத்தின் குடிசனத் தொகை அதிகரிப்பில் 1946 - 1963க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் குடியுள் வரவால் ஏற்பட்ட தொகை முக்கியமாகவுள்ளது. 1946 - 53க்கு இடைப்பட்ட காலத்திற் குடிசனத் தொகை 33.1 விகிதத்தால் அதிகரித்தது. இவ்வதிகரிப்பில் 62 விகிதம் இயற்கை அதிகரிப்பாலும் 38 விகிதம் இடப்பெயர்வு வேறுபாடுகளாலும் ஏற்பட்டது. இப்பிரதேசத்தில் குடிசனத் தொகை வளர்ச்சியில் குறிப்பாக 1953 - 63 க்கு இடைப்பட்ட காலத்திற் பிற இடத்து மக்கள் இங்கு குடியேறியமையாலேயே, குடிசன அதிகரிப்பு பிரதானமாக இயற்கை அதிகரிப்பால் ஏற்பட்டதாகவே இருந்தது. இக்காலத்தில் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் இடப் பெயர்வு வேறுபாட்டால் 3509 பேரைப் பெற, அம்பாறை மாவட்டம் 1838 பேரை இழந்தது (8).

மட்டக்களப்பு, அம்பாறை ஆகிய மாவட்டங்களில் குடிசனத்தொகை, குடிசன வளர்ச்சி குடிசன அடர்த்தி பின்வருமாறு:

அட்டவணை 2 (அ)

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் (1017 சதுர மைல்)

ஆண்டு	குடிசனத் தொகை	குடிசன அதிகரிப்பு எண்ணிக்கை	குடிசன அதிகரிப்பு விகிதம்	குடிசன அடர்த்தி சதுர மைலுக்கு
1921	88,632	—	—	87
1931	98,024	9392	10.5	96
1946	106,649	8625	8.8	105
1953	139,660	33011	30.9	137
1963	196,090	56430	40.4	193
1971	258,104	61914	31.6	234

(மூலம்: இலங்கைக் குடிசனக் கணிப்புகள்)

அட்டவணை 2 (ஆ)

அம்பாறை மாவட்டம் (1178 சதுர மைல்)

ஆண்டு	குடிசனத் தொகை	குடிசன அதிகரிப்பு எண்ணிக்கை	குடிசன அதிகரிப்பு விகிதம்	குடிசன அடர்த்தி சதுர மைலுக்கு
1921	61,829	—	—	53
1931	73,725	11896	19.2	63
1946	88,148	14423	19.5	75
1953	124,011	35863	40.6	105
1963	211,820	87809	70.8	180
1971	272,790	60770	28.8	231

(மூலம்: இலங்கைக் குடிசனக் கணிப்புகள்)

இவ்விரண்டு மாவட்டங்களின் குடிசன வளர்ச்சியை ஒப்பிடுமிடத்து அம்பாறை மாவட்டம் 1963 - 71க்கு இடைப்பட்ட காலம் தவிர்ந்த எல்லாக் காலத்திலும் மட்டக்களப்பிலும் பார்க்கக் கூடிய அதிகரிப்பைப் பெற்றிருந்தது. அம்பாறையில் 1946 - 1953 க்கும், 1953 - 1963 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் குடிசனத் தொகை அதிகரிப்பு கல்லோயா பள்ளத்தாக்குப் பகுதிக்குடியேற்றத் திட்டத்தினால் உயர்வாக இருந்தது. இங்கு பிற மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் குடியேற்றப்பட்டனர். 1946க்கு முற்பட்ட காலத்தில் அம்பாறையின் குடிசன அதிகரிப்பு மட்டக்களப்பிலும் பார்க்க, கூடுதலாக இருந்ததற்குக் காரணம் கூடிய இயற்கை அதிகரிப்பே. 1963 - 1972 க்கு

இடைப்பட்ட காலத்தில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் சராசரி இறப்பு விகிதம் 10.4 ஆக இருக்க அம்பாறை மாவட்டத்தின் சராசரி இறப்பு விகிதம் 7.5 ஆக இருந்தது (9).

காரியாதிகாரிப் பிரிவுகள் அடிப்படையில் குடிசன வேறுபாடுகள் அட்டவணை 3 இல் காட்டப்பட்டுள்ளன. 1921 - 1946க்கு இடைப்பட்ட காலக் குடிசன வேறுபாடுகளை நோக்கின் மண்முனை மேற்கும், வெலகம்பற்று வடக்குப் பிரிவுகளும் இக்காலத்தில் குடிசனத்தை இழந்துள்ளன. நான்கு பிரிவுகள் 50 விகிதத்துக்கு மேற்பட்ட அதிகரிப்பைப் பெற்றிருந்தன. இவைகளுள் குடிசனத் தொகையிலும் விகிதத்திலும் கரவாகுப்பற்றே முக்கியமான

அட்டவணை 3

காரியாதிகாரி பிரிவுகள் அடிப்படையில் குடிசனவேறுபாடுகள்
1921-1946; 1946-1961

பிரிவுகள்	குடிசனத்தொகை		வேறுபாடு 1921-46 விகிதத்தில்	கு. ச. 1971	வேறுபாடு 1946-71 விகிதத்தில்
	1921	1946			
பாணமைப்பற்று	1098	1581	44	4465	182
பொத்துவிற்பற்று	3212	4756	49	14361	202
அக்கரைப்பற்று	11030	15475	40	38704	144
அட்டானைச்சேனை	4584	6078	33	16578	173
நிந்தாலூர்ப்பற்று	8500	11719	38	24735	111
கரவாகுப்பற்று	21426	32065	50	54815	71
சம்மாந்துறைப்பற்று	9931	14075	42	40687	189
வெவகம்பற்று தெற்கு	794	1193	50	12605	111
வெவகம்பற்று வடக்கு	1254	1206	-4	62822	5385
மண்முனை தன்மேற்கும் போரதீவும்	19353	13264	28	35687	169
மண்முனைதெற்கு எருவிலும்	10994	14737	34	31436	112
மண்முனை மேற்கு	7593	5522	27	13637	147
மண்முனை வடக்கு	25706	34883	36	75649	117
ஏருலூர்ப்பற்று	15067	21317	41	50200	135
கோறளைப்பற்று தெற்கு	15694	16637	6	43744	163
கோறளைப்பற்று வடக்கு	1698	2664	56	8663	225
விந்தனைப்பற்று	3482	5389	55	17452	224

(மூலம்: இலங்கைக் குடிசனக் கணிப்புப்படி)

தாகும். கோறளைப்பற்று வடக்கு, விந்தனைப் பற்று, வெவகம்பற்று தெற்கு ஆகிய பிரிவுகளில் அதிகரிப்பு 50 விகிதத்திற்கு மேற்பட்டு இருப்பினும் தொகையில் அதிகரிப்பு மிகவும் குறைவாகும். பத்துப் பிரிவுகள் 25 - 49 விகிதத்துக்கு இடைப்பட்ட அதிகரிப்பைப் பெற்றிருந்தன. கோறளை தெற்குப் பற்று இக்காலத்தில் 6 விகித அதிகரிப்பையே பெற்றிருந்தது.

1946-71க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் எல்லாப் பிரிவுகளிலும் குடிசன அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. வெவகம்பற்று வடக்கு, வெவகம்பற்று தெற்குப்பிரிவுகளில் மிகவும் கூடிய அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. வெவகம்பற்று வடக்கு 1921ல் 1206 பேரைக் கொண்டிருந்தது. ஆனால், 1971இல் இத்தொகை 65822 பேராகக் கூடியது. வெவகம்பற்று வடக்கு 1946-71

இடைப்பட்ட காலத்தில் 5385 விகிதத்தால் குடிசனத்தொகை அதிகரித்தது. பெருமட்டாகக் குடிசனத் தொகை அதிகரிப்பு ஒழுங்கினை நோக்குமிடத்து, உட்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பிரிவுகளின் அதிகரிப்பு, கரையோரப் பகுதிப் பிரிவுகளின் அதிகரிப்பிலும் பார்க்கக் கூடுதலாகவுள்ளது. உட்பகுதிகளில் மலேரியா கட்டுப்படுத்தப்பட்டதும், புதிய குடியேற்றத்திட்டங்கள் ஏற்பட்டதுமே காரணங்களாகும். கரவாகுப்பற்று இக்காலத்தில் 71 விகிதத்தாலேயே அதிகரித்தது. இவ்வதிகரிப்பு எல்லாப் பிரிவுகளின் அதிகரிப்பிலும் பார்க்கக் குறைவாகவுள்ளது. கரையோரப்பகுதியில் உள்ள பொத்துவில், கோறளை வடக்கு, கோறளைதெற்கு ஆகிய பிரிவுகள் கூடிய அதிகரிப்பைப் பெற்றுள்ளன. கரையோரப் பிரிவுகளில் இருந்து சிறியளவு தொகையினர் உட்பிரிவுகளுக்கு இடம்

அட்டவணை 4

காரியாதிகாரி பிரிவு அடிப்படையில் குடிசன அடர்த்தி (சதுர மைலுக்கு)

பிரிவு	சனத்தொகை	பரப்பு சதுர மைல்	குடிசன அடர்த்தி சதுர மைலுக்கு
அம்பாறை மாவட்டம்:			
பாணமைப்பற்று	4465	368.0	12
பொத்துவில் பற்று	14361	101.0	142
அச்சரைப்பற்று	38704	115.0	337
அட்டானைச்சேனை	16578	30.0	553
நிந்தாலூர்ப்பற்று	24735	18.0	1374
கரவாகுப்பற்று	54815	9.0	6091
சம்மாநதுறைப்பற்று	40687	139.0	293
வெவகம்பற்று தெற்கு	12605	155.0	81
வெவகம்பற்று வடக்கு	62822	216.0	291
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்:			
மண்முனை தென்மேற்கும் போரதீவும்	35687	112.0	319
மண்முனை தெற்கு-எருவில்	31436	17.0	1849
மண்முனைப்பற்று வடக்கு	75649	27.0	2802
மண்முனைப்பற்று மேற்கு	13637	107.0	127
ஏரூலூர்ப்பற்று	50200	227.0	221
கோறளைப்பற்று தெற்கு	43744	298.0	147
கோறளைப்பற்று வடக்கு	8663	162.0	54
மொனராகலை மாவட்டம்:			
விந்தனைப்பற்று மேற்கு	17452	597.7	29
விந்தனைப்பற்று வடக்கு			

(முலம்: இலங்கைக் குடிசனக் கணிப்புப்படி)

பெயர்ந்தமை இவ்விரு பிரதேசங்களுக்கிடை யேயுள்ள வளர்ச்சி வேறுபாட்டுக்குரிய காரணங்களில் ஒன்றாகும்.

இப்பிரதேசத்தின் குடிசனவடர்த்தி 1971 இல் சதுரமைலுக்கு 196 பேராக இருந்தது. மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களின் அடர்த்திமுறையே 254,231 (ச.மை.) பேராக இருந்தது. அட்டவணை 4இல் காரியாதிகாரி பிரிவு அடிப்படையில் குடிசன அடர்த்தி காட்டப்பட்டுள்ளது. சதுரமைலுக்கு 6000 மக்களுக்கு மேல் ஒரு பிரிவிலும் 2000 மக்களுக்கு

மேல் இரு பிரிவுகளிலும் குடிசன அடர்த்தி காணப்படுகின்றது. கரவாகு மண்முனை தெற்கு, மண்முனை வடக்கு, நிந்தாலூர் ஆகிய பிரிவுகள் கூடிய குடியடர்த்தியைக் கொண்டுள்ளன இப்பிரிவுகள் குடியிருப்புக்களையும் வீட்டுத் தோட்டங்களையுமே கொண்டிருப்பதால் அடர்த்தி மிகவும் கூடுதலாகவுள்ளது.

அட்டானைச்சேனை, பொத்துவில் பிரிவுகள் ஓரளவு ஒத்த குடிசன அடர்த்தியைக் கொண்டுள்ளன. இவ்விரு பகுதிகளின் காட்டுப்பகுதிகள் குறைவாக இருப்பதுவே குடிசன அடர்த்தி

அட்டவணை 5

காரியாதிகாரி பிரிவுகள் அடிப்படையில் இனப்பரம்பல் (விகிதத்தில்)

பிரிவுகள்	முழுத் தொகை	இலங்கைத் தமிழர்	இலங்கைச் சோனகர்	சிங்களவர்	ஏனைய இனங்கள்
பாணமைப்பற்று	4465	7	0	93	0
பொத்துவிற்பற்று	14361	21	67	8	4
அக்கரைப்பற்று	38704	51	44	2	3
அட்டானைச்சேனை	16578	6	87	3	4
நிந்தாலூர்ப்பற்று	24735	28	68	1	3
கரவாகுப்பற்று	54815	28	69	2	1
சம்மாந்துறைப்பற்று	40687	28	67	3	2
வெவகம்பற்று தெற்கு	12605	2	1	97	0
வெவகம்பற்று வடக்கு	62822	3	0	95	2
மண்முனை தென்மேற்கும் போரதீவும்	35687	92	1	6	1
மண்முனை தெற்கும் எருவிலும்	31436	91	1	2	6
மண்முனை மேற்கு	13637	87	4	2	7
மண்முனை வடக்கு	75649	59	30	4	7
ஏறூர்ப்பற்று	50200	56	36	4	4
கோறளைப்பற்று தெற்கு	43744	48	43	4	3
கோறளைப்பற்று வடக்கு	8663	88	3	8	1
விந்தனைப்பற்று	17452	1	1	98	0

(மூலம்: இலங்கைக் குடிசனக் கணிப்புப்புடி)

கூடுதலாக இருப்பதற்குக் காரணம். பொத்து விற பிரதேசத்துக் காட்டுப் பகுதிகள் இப் பொழுது பாணமைப்பகுதிக்குள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அக்கரைப்பற்று, வெவகம்பற்று வடக்கு, வெவகம்பற்று தெற்கு, மண்முனை தென்மேற்கு-போரதீவு, ஏறூர்ப்பற்று ஆகிய பிரிவுகள் ஒத்த குடிசன அடர்த்தியைக் கொண்டுள்ளன. இப்பிரிவுகள் நெற் செய்கைப்பகுதிகளை உள்ளடக்கியதாகவுள்ளன. கோறளைப்பற்றுக்கள், விந்தனைப்பற்று, பாணமைப்பற்று ஆகியன பெரிய நிலப்பரப்பைக் கொண்டனவாகவும் அபிவிருத்தியடையாத காட்டுப் பகுதிகளாகவும் இருக்கின்றன.

பரப்பில் மக்கள் பரவிவாழும் பரம்பல் ஒழுங்கை நோக்கின் குறித்த சில பகுதிகளில்

மக்கள் செறிவாக இருப்பதைக் காண முடிகின்றது. வாழைச்சேனை-கல்குடாப்பகுதி, ஏறூர் நகரம், மட்டக்களப்பு - பொத்துவில்லுக்கு இடைப்பட்ட கரையோரப்பகுதி, சம்மாந்துறை நகர், அம்பாறை நகரச் சூழலிலுள்ள பகுதி ஆகிய இடங்களில் மக்கள் மிக நெருக்கமாக வாழ்கின்றனர். கல்லோயா பள்ளத்தாக்கு, உன்னிச்சை, உறுகாமம் போன்ற குடியேற்றத்திட்டங்களின் கீழ் மக்கள் ஓரளவு செறிவாகக் காணப்படுகின்றனர். அம்பாறைப்பகுதியின் உட்பகுதிகளில் குடிசனச் செறிவு காணப்படுகின்றது. ஆனால் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் படுவான் கரையோரமாகக் குடிசனச் செறிவு இருக்கிறதேயல்லாமல், ஏறூர், கோறளைப்பற்றுக்களின் உட்பகுதிகளில் குடிசனச் செறிவு மிகக் குறைவாகவே உள்

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின்.....

ளது. இங்கு உட்பிரதேசங்கள் குடியற்ற காட்டுப் பகுதிகளாகவுள்ளன.

இப்பிரதேசத்தில் மூன்று இனத்தவர்களும் கூடியளவு எண்ணிக்கையில் வாழ்கின்றனர். தமிழர் (இலங்கை/இந்தியர்), சோனகர் (இலங்கை/இந்தியர்), சிங்களவர் (கரையோர/கண்டி) ஆகியவர்களின் குடிசனத் தொகை 1971ல் முறையே 246,850; 186,938; 111,350 பேர்களாக இருந்தது. இன அடிப்படையில் இப்பிரதேசத்துக்கு குடிசனத் தொகை விகிதாசாரம் பின்வருமாறு; தமிழர் 45 வீதம், சோனகர் 34 வீதம், சிங்களவர் 20 வீதம், ஏனையவர்கள் 1 வீதமும் ஆகும். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் இலங்கைத் தமிழர் 67.7 விகிதமாகவும் அம்பாறை மாவட்டத்தில் 22 விகிதமாகவும் இருக்கின்றனர். இலங்கைச் சோனகர் அம்பாறை மாவட்டத்தில் 45.4 விகிதமாகவும், மட்டக்களப்பில் 23.7 விகிதமாகவும் உள்ளனர். சிங்களவர் அம்பாறையில் 30.4 விகிதமாகவும் மட்டக்களப்பில் 7 விகிதமாகவும் இருக்கின்றனர்.

இப்பிரதேசத்தில் இலங்கைத் தமிழர் விகிதம் 1953இல் 47.5 விகிதமாகவும்; 1946இல் 49.5 விகிதமாகவும்; 1921இல் 52.8 விகிதமாகவும் இருந்தது. இலங்கைச் சோனகர் விகிதம் 1953இல் 39.2 விகிதமாகவும், 1946இல் 42.0 விகிதமாகவும் இருந்தது. சிங்களவர்களது விகிதம் 1946இல் 6.9 விகிதமாகவும், 1953இல் 11.5 விகிதமாகவும் 1971இல் 20 விகிதமாகவும் அதிகரித்துள்ளது. இப்பிரதேசத்துக் குடிசனத்தொகையில் இலங்கைத் தமிழர், இலங்கைச் சோனகர் விகிதாசாரம் படிப்படியாகக் குறைவடைந்து சென்றதையும், சிங்கள மக்கள் விகிதாசாரம் கூடிச் சென்றதையும் அவதானிக்கலாம். இன விகிதாசாரத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்ட பொழுதும் பரப்பில் இனப்பரம்பலில் பெரும் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. இன்று பரப்பிற் காணப்படும் இனப்பரம்பல் ஒழுங்கே 1921 இலும், 1946 இலும் காணப்பட்டது. சிங்கள மக்கள் பெரும்பான்மையாகவுள்ள வெவகம் பற்றுக்கள் இன்று விருத்தியடைந்து 74,000க்கு மேற்பட்ட சிங்கள மக்களைக் கொண்டுள்ளன.

காரியாதிகாரி பிரிவு அடிப்படையில் 1971ஆம் ஆண்டுக்குரிய இனப் பரம்பல் அட்டவணை 5 இல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் மொத்த குடிசனத் தொகையில் 27.5 விகிதமும், அம்பாறை மாவட்டத்தின் மொத்த குடிசனத் தொகையில் 11.8 விகிதமும் நகர வாசிகளாகவுள்ளனர். இவ்விரு மாவட்டங்களிலும் நகர அளவு விகிதம் 1953ஆம் ஆண்டிலிருந்து அளவிலும் பார்க்கக் குறைவாகவுள்ளது. 1953ல் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் நகர மக்கள் விகிதம் 28.2 விகிதமாகவும், அம்பாறை மாவட்டத்தில் 19.8 விகிதமாகவும் இருந்தது. இப்பிரதேசத்தில் மக்கள் கிராமங்களிலிருந்து நகரப் பகுதிகளுக்கு இடம் பெயரவில்லை. மேலும் கிராமப் புறக் குடிசனத்தொகை இயற்கை அதிகரிப்பாலும், குடியுள் வருகையாலும் அதிகரித்ததாலேயே நகர மக்கள் விகிதம் இங்கு குறைவடைந்தது. மட்டக்களப்பு (36761) கல்முனை (19176) காத்தான் குடி (15379) ஏரூவூர் (18720) சம்மாந்துறை (12893) ஆகியவை பிரதான நகரங்களாகும். இந்நகர்களின் குடிசன அதிகரிப்பு பிரதானமாக இயற்கை அதிகரிப்பாகவேயுள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட நகர்களைத் தவிர வாகரை, வாழைச்சேனை மீருவோடை, களுவாஞ்சிக்குடி; மருதமுனை, நிந்தாவூர், பொத்துவில், அட்டாளைச்சேனை, ஓட்டுமாவடி, திருக்கோயில், வெள்ளாவெளி, கிரான் போன்றவை முக்கியமான சேவை நிலையங்களாகவுள்ளன. அம்பாறை ஒரு பெரிய நகராக இருப்பினும் இன்னும் நகர அந்தஸ்து கொடுக்கப்படவில்லை. இது கல்லோயாப் பள்ளத்தாக்கு அபிவிருத்தியுடன் வளர்ச்சியுற்ற ஒரு நகரமாகும்.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட குடிசனத்தொகை மாற்றங்களைக் தொகுத்து நோக்குமிடத்து 1946க்குப் பின்னர் இங்கு குடிசனத்தொகை வேகமாக அதிகரித்தது. 1947-1963க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் வேறு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கு பெருமளவில் இடம் பெயர்ந்துள்ளனர். கல்லோயாப் பள்ளத்தாக்கு அபிவிருத்தியினால் குடிசன

அடர்த்தி, பரம்பலில் வெவகம் பற்றுவடக்கு, வெவகம் பற்று தெற்கு, சம்மாந்துறைப் பற்று ஆகிய பிரிவுகளில் கூடிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இப்பிரதேசத்தில்கிராமங்களிலிருந்து நகர் நோக்கிய இடப்பெயர்வு மிகக் குறைவாக இருந்தது. பிற மாவட்டங்களில் இருந்து குடியேறியவர்கள் கிராமப்புறங்களிலேயே குடியேறினார்கள். இப்பிரதேசத்துக்குள் நெருக்கமான குடியிருப்புக்களைக் கொண்டுள்ள கரையோரப் பகுதிகளுக்குச் சிறிதளவு இடப்பெயர்வு ஏற்பட்டுள்ளது.

இப்பிரதேசத்தின் குடிசனத்தொகையளவை நிலப்பரப்புடன் ஒப்பிடுமிடத்து, இப்பிரதேசம் மேலும் குடிசனத் தொகை அதிகரிப்பை ஏற்கக் கூடிய நிலவளம் கொண்டு காணப்படுகிறது. இன்றைய குடிசனப் பரம்பலில் கரையோரப் பகுதிகளில் காணப்படும்

குடிசனத் தாக்கத்தைக் குறைப்பதற்கும் பொருளாதாரத்தை வளர்ப்பதற்கும் நில அபிவிருத்திகள் இங்கு மேற்கொள்ளப்பட முடியும். விந்தனைப் பற்று, கோறனைப் பற்றுக்கள், பாணமைப்பற்று, ஏரூலூர் பற்று, மட்டக்களப்பு வாவிக்கு மேற்கே அமைந்துள்ள பகுதி, ஆகியனவற்றில் விவசாயத்திற்கு ஏற்ற பெருமளவு காணியுண்டு. மேலும் இப்பிரதேசத்தின் போக்குவரத்து வசதிகள் குறிப்பாகக் கிழக்கு மேற்காகச் செல்லும் வீதிகள் பல அமைக்கப்படுகின்றதன் மூலம் மக்களின் இடம் பெயரியல்பை அதிகரிக்கலாம். வலையிறவுவவுணத்தீவுப் பாலம் அமைக்கப்பட்ட பின்னர் வாவிக்கு மேற்காகவுள்ள பகுதிகளை நல்ல முறையில் விருத்தியாக்க முடியும். குடிசனப் பரம்பலில் மாற்றம் கொண்டு வருவதன் மூலம் பரப்பைச் சமமாக அபிவிருத்தி செய்ய முடியும்.

அடிக்குறிப்பு:

1. இலங்கைக் குடிசனக்கணிப்பு, 1871, 1881, 1891, 1911, 1921, 1931, 1946, 1953, 1962 1971.
2. இலங்கைக் குடிசனக்கணிப்பு 1963 தொகுதி 1, 1-ம் 2-ம் பாகம் (10 வீதம் மாதிரி)
3. Turner L. J. B. census of Ceylon, 1921 Vol. Pt. 1, page, 5, Govt. Press, Colombo, 1923
4. Sorkar, N. K. The Demography of Ceylon, Govt. Press, Col. 1957, pp. 117-140
Balasundarampillai, P. The Population structure of Northern Sri Lanka, 4th IATR. Seminar of Tamil Studies, Jaffna, pp. 36-40
5. Turner, L. J. B. Census of Ceylon, 1931, Vol. 1 pt. 1, pp. 71-73
6. Turner, L. J. B. Op. cit; pp. 128-134
7. Selvaratnam, S. The Population problem in Sri Lanka Report of the National Management Seminar on Population and Family planning 1972, pp. 20-26.
8. Dept of Census and Statistics, Colombo, 1974, The Population of Sri Lanka pp. 118.
9. ,, ,, Colombo, 1973, Vital Statistics, 1973.

என்றெம தன்னைகை விலங்குகள் போகும்?
என்றெம இன்னல்கள் தீர்ந்து பொய்யாகும்?

— பாரதி.

சிறுகதைப்போட்டி - முடிவுகள்

அகில இலங்கை ரீதியில் தமிழ்க்கலைமன்றம் நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் பின்வருவன பரிசுக்குரிய சிறுகதைகளாக நடுவர் குழுவினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன.
முதற்பரிசு :-

“சுமைகள்”

திரு. ஆ. தங்கத்துரை (தங்கள்)
(வித்தியாலங்கார வளாகம்)

இரு ஆறுதல் பரிசுகள் :-

“இதய சாந்தி”

அருண்சக்தி
(வித்தியாலங்கார வளாகம்)

“இரவுகள்

நிரந்தரமானவையல்ல”

திரு. எம். இராமலிங்கம்
(இராகலை தமிழ் ம. வி., ஹல்ஹரஜேயா)

பாராட்டுப்பெறும் சிறுகதைகள் :-

“முரண்பாடுகள்”

செல்வி. ஜதின முகைதீன்
(வித்தியாலங்கார வளாகம்)

“அப்பா எனக்கொரு
ஆசையப்பா”

ஜனப். எம். ஏ. எம். அஹுவாகிது
(வித்தியாலங்கார வளாகம்)

நடுவர் குழுவினர் :-

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி

திரு. நீர்வை பொன்னையன்

திரு. இரா. பத்மநாதன்

நடுவர் குழுவினருக்கும், போட்டியில் பங்கு பற்றிய சகல எழுத்தாளருக்கும் தமிழ்க் கலை மன்றம் தனது நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றது.

இதழாசிரியர் குழு

இச்சிறுகதைப் போட்டிக்குரிய பரிசீலகளை வழங்கிய

திரு. இராசரெத்தினம் அம்பலவாணர்,

ஆஸ்பத்திரி வீதி, மட்டக்களப்பு.

திரு. கனகசூரியம் வினாயகமூர்த்தி, J. P.

பதுளை வீதி, செங்கலடி.

திரு. ஞானமுத்து காத்தலிங்கம்,

ஏரூவூர்-5, செங்கலடி.

ஆகியோருக்கும் மானுடம் தனது நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றது.

இலங்கையில் தமிழ் பேசும்

மக்களின் பிரச்சனைகள்.....

தமிழ் மக்களின் இன்றைய அரசியல் நிலை என்ன? வரலாற்றின் திருப்பு முனையில் இருப்பதாகக் 1 கூறப்பட்ட அவர்களின் அரசியல் நிலைமை உண்மையான போக்கினைப் பிரதிபலிக்கின்றதா? கடந்த இருபத்தைந்து வருடகால அரசியல் போராட்டங்களின் மிகவும் உச்சக்கட்டமாக தமக்கென ஒரு தனி நாட்டினை 2 உருவாக்கும் தீர்மானத்தினை நிறைவேற்றி அதற்கான அதிகாரத்தை தமிழ்பேசும் மக்களிடம் பெறப்போவதாக 3 தமிழர் கூட்டணி பிரசாரம் செய்து 1977 பொதுத்தேர்தலில் பெரு வெற்றியையும் பெற்றது. இந்த வெற்றி தமிழீழம் அமைப்பதற்கான தமிழ் பேசும் மக்களின் அதிகாரத்தையும் விருப்பினையும் பிரதிபலிக்கின்றதா? - பதிலிறுக்கப்படவேண்டிய வினாக்கள்.

தேர்தலின் பின்னர், தமிழீழம் அமைக்கப்போவதாக கூறிய கட்சியே, பாராளுமன்றத்தின் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக மாறவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது, வரலாற்றிற்குப் புதிய விஷயம். அதுமட்டுமல்ல, தேர்தல்கால பிரசாரங்கள், தேர்தல் முடிவுகள், நாட்டின் புதிய அரசியல் சூழ்நிலைகள் எந்த விஷயம் நடக்கக்கூடாது, ஆனால் நடந்துவிடுமோ என்று பயந்திருந்த பயங்கரம் 1977, ஆகஸ்ட் இனக்கலவரமாக உருவெடுத்து இந்நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றில் மீண்டும் ஒரு தடவை இரத்தக் கறையைப் படியச் செய்துவிட்டது. மனிதன் மிருகமாக 4 மாறிய பயங்கர காட்சியைக்காண வழிவகுத்தது.

இவ்வளவுதூரம் இனக்குரோதம் இலங்கையில் ஏன் வளரவேண்டும்? தனி நாடு கோரும் அளவுக்கு தமிழ்மக்கள் விரக்தியடையக் காரணமென்ன? இப்பிரச்சனைக்கு தமிழீழம்தான் சரியான தீர்வா? சாத்தியமானதா? என்ற கேள்விகளை நிதானத்துடன் அணுகவேண்டும். தமிழ் பேசும் மக்கள் இந்த நாட்டில் ஒன்று அல்லது இரண்டு, மூன்று தசாப்தங்கள் மட்டுமே வாழ்வார்கள் என்ற எடுகோளில் இப்பிரச்சனையை அணுகமுடியாது. வரலாற்றின் இறுதிக்காலம் வரை வாழும் உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு. எனவே இதற்கு குறுங்கால; இடைக்கால; அல்லது தற்காலிக தீர்வு எதுவும் பயன்தரப்போவதில்லை. நிரந்தரமான தீர்வே இந்த நாட்டில் எல்லா மக்களுக்கும், நிம்மதியையும், சுதந்திரத்தையும் அளிக்கும்.

பிரச்சனைகள்:

தமிழ்மக்கள் விரக்தியடையும் அளவுக்கு, அவர்களின் உடமைகளுக்கு மட்டுமன்றி உயிருக்கே உத்தரவாதம் அளிக்க முடியாத அளவுக்கு புரையோடிப்போயிருக்கும் பிரச்சனை என்ன என்பதை 5 சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

1. அரசியல் சாசனத்தில் தமிழ் மொழியின் உரிமை மறுக்கப்பட்டுள்ளது.
2. வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களின் நீதிமன்றங்களில் தமிழ் உபயோகம் அரசி

— அவதானி —

யல் சாசனத்தினால் பாதுகாக்கப்படவில்லை.

3. பொதுச் சேவைகளில் தமிழர் களுக்கு சமமான சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படுவதில்லை. பதவி உயர்வுகளில் பாடுபாடு.
4. உயர்கல்வி கற்பதற்கு எதிராக தமிழர் களுக்குப் பாடுபாடு.
5. நாட்டின் அபிவிருத்தியில் வடக்கு கிழக்கு புறக்கணிப்பு.
6. திட்டமிட்டமுறையில் தமிழ் மக்களின் நிலங்களில் குடியேற்றம் செய்யப்படுகின்றது.
7. சிங்களத் தலைவர்கள் அரசியல் அதிகாரத்தை தமிழ் மக்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில்லை.
8. பிரித்தானிய ராஜ்ஜியத்திற்குப் பதிலாக தற்பொழுது சிங்கள ராஜ்ஜியம் உருவெடுத்துள்ளது. நிரந்தரமான இராணுவ முஸ்திபு தமிழ்ப் பகுதிகளில் ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழ் இளைஞர்கள் விசாரணையின்றி தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.
9. புத்தசமயத்திற்கு அரசு அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட்டு, இந்து, கிறிஸ்தவ, முஸ்லீம் சமயங்களுக்கு வழிபாட்டு சுதந்திரம் மட்டுமே வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இவைமட்டுமன்றி, தமிழ்பேசும் மக்களின் உயிருக்கே எந்தவித உத்தரவாதமும் அளிக்க முடியாத நிலையில், நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் இடம்பெற்று வந்தவை, வருபவை இனப் பிரச்சனையின் அதிபயங்கர வடிவங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன:

மொழிப்பிரச்சனை மட்டுமல்ல:-

தமிழ்பேசும் மக்களின் இன்றைய பிரச்சனை இனப்பிரச்சனையென்றி, மொழிப் பிரச்சனை அல்ல6என்று கூறுவது பொருத்தமுடையதாகும். ஆனால் இனப்பிரச்சனையின் ஆரம்பத்தோற்

றம் மொழிப்பிரச்சனையுடனேயே தோன்றிய தென்பதை அவதானிக்கவேண்டும். சுதந்திரத்திற்கு முன்பும், பின்பு சில ஆண்டுகள்வரையும் குறிப்பாக 1955 வரை சிங்களமும் தமிழும் இந்த நாட்டின் உத்தியோக மொழிகளாக ஆக்கப்படுவதுபற்றி சிங்கள, தமிழ்த் தலைவர்களிடையே கருத்து ஒற்றுமை காணப்பட்டது. சுயபாஷை இயக்கத்தினரின் உந்தலின் விளைவாக திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தன அவர்கள் 1944ம் ஆண்டு சிங்களத்தை நியாயமான காலப்பகுதிக்குள் உத்தியோக மொழியாக்கப்படவேண்டுமெனக் கொண்டுவந்த பிரேரணையில், திருத்தம் செய்யப்பட்டு, தமிழும் உத்தியோக மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்பதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டதை நாடறியும். எனவே, மொழிப் பிரச்சனை சமூகங்களிடையே ஒரு போட்டியாக அன்றி ஆங்கிலத்தின் இடத்திற்கு எதிரான தொரு கிளர்ச்சியாகவே அமைந்திருந்தது. 7 1945ம் ஆண்டு உத்தியோக மொழிப்பற்றிய குழு இரு மொழிகளையும் உத்தியோக மொழிகளாக கப்படல்வேண்டுமென அறிக்கை சமர்ப்பித்தது. இடதுசாரிக் கட்சிகளான கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, லங்கா சமசமாஜக் கட்சி உட்பட, ஐ.தே.கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இருமொழி உத்தியோகக் கொள்கையை ஆதரித்தனர். 1951ம் ஆண்டு திரு. S. W. R. D. பண்டாரநாயக்கா, ஐ. தே. காவை விட்டு விலகி, ஸ்ரீ. ல. சு. கட்சியை ஆரம்பித்தபோதும் கூட இரு மொழிகளையும், உத்தியோக மொழியாக்கப்படவேண்டுமென்ற கருத்தினைக் கொண்டிருந்தார். D. S. சேனாயக்கா கூட, தேசத்தை ஒரு மொழியாலன்றி இரு மொழிகளினாலேயே கட்டியெழுப்பவேண்டுமென்ற8 கருத்தினைக்கொண்டிருந்தார். ஆனால் சிங்களத் தலைவர்களின் கருத்து நீண்டகாலம் நீடிக்கவில்லை. 1953ம் ஆண்டு உத்தியோக மொழிக்கமிஷன் ஒருமொழியையே உத்தியோக மொழியாக்க வேண்டுமென சிபார்சு செய்ததைத் தொடர்ந்து ஸ்ரீ. ல. சு. கட்சியும், தனது மொழிக் கொள்கை தொடர்பான நிலைப்பாட்டினை மாற்றி 1955ம் ஆண்டு சிங்களம் மட்டும் உத்தியோக மொழியாக்கப்படல் வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. இந்நிலையில், ஐ. தே. காவும் நடைபெற இருந்த தேர்தலையும், சிங்கள அரசியல் நிலைமையையும் கவ

னத்தில் கொண்டு 1956ம் ஆண்டு மாசி மாதம் நடந்த மாநாட்டில் 'சிங்களம் மட்டும்' என்ற கொள்கையைப் பிரகடனப்படுத்தியது. எனினும் 1956ல் 'சிங்களம் மட்டும்' உத்தியோக மொழிச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டமை மொழிப் பிரச்சனையின் மறுவடிவமான இனப் பிரச்சனையின் தோற்றப்பாட்டின் ஆரம்பகட்டமாக அமைந்தது.

சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இரண்டுமே, உத்தியோக மொழிகளாக்கப்படல் வேண்டுமென ஏற்றுக்கொண்ட சிங்களத் தலைவர்கள் தமது கருத்தினை ஏன் மாற்றிக்கொண்டார்கள் என்பது கவனிக்கப்படவேண்டும். பொதுவாக பல நாடுகளில் பெரும்பான்மையினம் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை மறுக்கும்போது, அதற்கு எதிராக சிறுபான்மையினர் போராட்டம் நடத்துவதையே வரலாறுகளும், நடைமுறைகளும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. ஆனால் இலங்கையில் பெரும்பான்மையினம், சிறுபான்மையினத்தின் மொழி, தமது மொழியை ஆக்கிரமிப்பு செய்துவிடுமென அஞ்சி அதற்கு எதிராக பிரசாரம் ஒன்றினை ஆரம்பித்து வைத்திருந்தது. இவ்வாறான உளரீதியான போக்கிற்கு காரணமென்ன என்பதை ஒரு சிங்களவர் கூறுவதன் மூலம் அறிவது சிறந்ததாகும். 10

1. சிங்களவர் தமிழர்களை வெறுக்கிறார்கள்:-

தமிழர்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்து, புத்த கோயில்களை, மாளிகைகளை, நீர்ப்பாசன வேலைகளை அழித்தார்கள் என்றும், வீடுகளுக்குத் தீழுட்டினார்கள் என்றும் இந்நாட்டு செல்வங்களை அபகரித்துச் சென்றார்களென்றும் ஒரு சிங்களக் குழந்தைக்கு பாடசாலையில் கற்பிக்கப்படுகின்றது. மேலும் பண்டைய இலங்கையின் தலைநகரான அனுராதபுரத்தை விட்டு சிங்களவர் வெளியேறுவதற்குத் தமிழர்களின் படையெடுப்பும் ஒரு காரணமாக கற்பிக்கப்படுகிறது. பாளியும், ஏனைய பழைமை இலக்கியங்களும் எவ்வாறு தமிழ்ப் படையெடுப்பாளர்களால், பௌத்த குருமார்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். சமயப் புத்தகங்கள் எரிக்கப்பட்டன, ஸ்தூபிகள் கொள்ளையிடப்பட்டன என்பதைத் தெளிவாக விவரிக்கின்றன..... துட்டகைமுனு ஆயிரக்கணக்

கான தமிழர்களைக் கொன்றான். தமிழர்களிடமிருந்து புத்தசமயத்தைக் காப்பதற்காக இவ்வாறு செய்தமையால் அவன் இதனால் ஒரு பாவத்தைக்கூட செய்யவில்லையென நம்பப்படுகிறது. எனவே இவ்வாறாக வரலாற்றினைப் போதிக்கும்பொழுது ஒரு சிங்கள குழந்தை தமிழர்களை வெறுப்பது இயல்பானதாகும்.

2. தொடர்புகள் பற்றுக்குறை:-

அனேக சிங்களவர் தமிழ் மொழியை புரிந்து கொள்ள முடியாதிருக்கின்றனர். இதன் காரணமாக தமிழர்களை எப்போதும் சந்தேகிக்கிறார்கள்.

3. அவர்கள் மற்றவர்களை மதிப்பதில்லை:-

தமிழரைக் கௌரவமாக குறிப்பிடுவதற்கு, மிகவும் சரியானதொரு சிங்களச் சொல்லு இல்லாதது கவலைக்குரியதாகும். பரவலாக உபயோகிக்கப்படும் 'தெமல' என்ற சொல் ஒரு மொழிக்குடும்பத்தைக் குறிப்பிடுவதற்கு மட்டுமன்றி, ஒருவரை இழிவாகப் பேசுவதற்கும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இந்தச் சொல்லு சிங்களவர்களால் விரும்பப்படுவதில்லை. ஒருவனை பெரிதாக வருத்துவதற்கே இச் சொல்லைப் பாவிக்கிறார்கள்.

4. பயம்:-

பண்டைக்காலத்தைப் போன்றே யாழ்ப்பாணத்தின் உதவியுடன் தென்னிந்தியா, ஸ்ரீ லங்காவைத் தாக்கலாம் என்ற பெரியதொரு பயம் சிங்களவர் மத்தியில் நிலவுகின்றது.

மிகவும் தெளிவாகவும், நேர்மையுடனும் கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் சிந்திக்கத்தக்கவை. பொதுவாக நோக்கின், குரோதம் வளர்க்கக் கூடிய போதனைகளும், வரலாற்றுச் சான்றுகளும் சிங்களவர்களைத் தமிழாமேல் சந்தேகம் கொள்ளச் செய்கின்றது. அத்துடன் வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் குறிப்பாக வேளையின்மை இவ்வாறான குரோத உணர்வு பலப்படுவதற்கு வழிவகுக்கின்றது. இவை மட்டுமன்றி உலகிலேயே சிங்களவர்களுக்கு கௌ ஒரு நாடு இலங்கை ஒன்று மட்டுமே இருப்

பதனால் தமது மொழி, கலை, கலாச்சாரம், சமயம் என்பவை வேறு இனத்தவர்களால் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்ற உத்வேகம் சிங்கள மக்களிடையே ஏற்படுவதும் இயல்பானதே. ஆகவேதான் தமிழையும் சிங்களத்திற்கு நிகராக ஆக்குவதனால் தமது மொழி தனித்துவத்தை இழந்துவிடுமென பயப்படுகிறார்கள்.

ஆயினும் இங்கு பிரச்சனை தனித்து மொழியுடன் நின்றுவிடவில்லை. தமிழரின் பொருளாதாரம், வேலைவாய்ப்பு, உயர்கல்விச் சந்தர்ப்பங்கள், உயர் பதவி நியமனங்கள், மிக முக்கியமாக திட்டமிட்ட குடியேற்றப் பிரச்சனைகள், இவை எல்லாம் ஒன்றினைந்து, தமிழர்கள் இந்த நாட்டில் இரண்டாந்தரமான முறையில் நடத்தப்படுவதால், அது அப்பட்டமான இனப்பிரச்சனையாக வெளிப்படுவதைக்காணலாம். எனவே இலங்கையில் இன ஒடுக்குமுறை இருக்கின்றது என்பதை நியாயமாகச் சிந்திக்கும் எவரும் மறுக்கமாட்டார்கள்11.

குடியேற்றத்திட்டம்:-

திட்டமிட்டமுறையிலான குடியேற்றத்திட்டத்தினால், தமிழர் பரம்பரையாக வாழ்ந்த சொந்த மண்ணிலேயே அந்நியர்கள்போல வாழ வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை பல சந்தர்ப்பங்களில் ஏற்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக அண்மைக்கால இனக்கலவரத்தின்போது வவுனியா, திருகோணமலை, மன்னாரில் சில பகுதிகளில் தமது சொந்த வீடுகள் திக்கிரையாக்கப்பட்டதனால் அல்லது பயம் காரணமாக பாதுகாப்புடன் இருக்கமுடியாத நிலையில் சொந்த மண்ணிலேயே அகதிகள் முகாமில் சென்று தஞ்சமடைய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இது குடியேற்றத்திட்டத்தின் விளைவு என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. 1935ல் நிலக்கமிஷன் அறிக்கையைத் தொடர்ந்து D. S. சேனநாயக்கர் குடியேற்றத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கும் போது வெளிப்படையாக பொருளாதாரக் காரணங்களைக்காட்டினாலும் தமிழ்ப் பகுதிகளில் சிங்களவர் பலத்தினை அதிகரிக்கச் செய்வதையே உள்நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். சான்றாக குடியேற்றக்காரர்களுக்கு அரசாங்கம் வழங்கிய பல உதவிகளையும் சலுகைகளையும் கூறலாம். தமிழ்ப் பகுதிகளில்

சிங்களவர்களால் அரசு நிலத்தில் சட்டமுரண் குடியேற்றம் செய்தபோதும் அரசு அதை சட்டரீதியாக்கியது. 1948ம் ஆண்டு பிரீத்தானியர் விட்டுப்போகும் பொழுது ஏறத்தாள 10,000 சிங்களவர் கிழக்கு மாகாணத்தில் இருந்தார்கள். இப்பொழுது 180,000 ஆக அதிகரித்திருக்கிறார்கள்12.

ஒரு நாட்டின் எல்லைக்குள், எந்த ஒரு இனமும் நாட்டின் எந்தப் பகுதியிலும் வாழும் உரிமை இருக்கவேண்டுமென்பது நியாயமெனினும் அது திட்டமிட்ட குடியேற்றமாக அமைவது ஆதரிக்கக்கூடியதல்ல. திட்டமிட்ட குடியேற்றத்திற்கும், சாதாரண குடிநகர்வுக்கும் இடையே வேறுபாட்டினைக் காணாது இரண்டையும் ஒன்றாகக் கருதுவது தவறானதாகும். 1505க்கு முன்பிருந்துகூட சிங்களப் பகுதிகளில் தமிழர், சோனகர், மலே இனத்தவர் குடியேறினர்13 எனக்கூறி, திட்டமிட்ட குடியேற்றத்திட்டத்தை நியாயப்படுத்தமுடியாது. திட்டமிட்ட குடியேற்றத்திட்டமும் அரசின் ஆதரவு, பாதுகாப்புசேவை உட்பட அரசு நிருவாக சேவைப் பக்கச் சார்பும் ஒரு பிரதேசத்திலேயே தமிழரையும், சிங்களவரையும் வேறுபட்ட முறையில் நடத்துவதையும் அப்பிரதேசத்தில் தமிழரை விட சிங்களவர் ஆளும் இனம் என்ற உணர்வினை ஏற்படுத்துவதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவ்வாறான அதிகாரப் போக்குடன் சிங்களப் பிரதேசத்தில் வாழும் தமிழர் உட்பட, பிற இனத்தவர்கள் வாழ்கிறார்கள் என்று கூறமுடியாது. எனவே தமிழ்ப் பிரதேச "திட்டமிட்ட குடியேற்றமும்" சிங்களப் பகுதிகளிடையே ஏற்படும் வேற்றினைக் "குடிநகர்வும்" வேறுபட்ட தாக்கங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை மறுக்கமுடியாது. எனவே திட்டமிட்ட குடியேற்றத்தை ஆதரிக்கும் வகையில், சனத்தொகையையும் நில அளவையும் ஒப்பிட்டுக் கருத்துக்கள் கூறுவதோ, 14 அல்லது இராணுவத்தின் உதவியுடன் குடியேற்றத்திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமெனக் கூறுவதோ, 15 தமிழ் மக்களின் சந்தேகத்தையும் விரக்தியையும் மேலும் வளர்ப்பதாகவே அமையும்.

தமிழர் கூட்டணியின் கோரிக்கை:-

இன ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான ஒன்றுபட்ட தொரு இயக்கமாக உருவெடுத்ததே தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி16 என்று கூறிய போதிலும் அது ஒரு விடுதலை இயக்கமா அல்லது தேர்தல் இயக்கமா என்பது விவாதத்திற்குரியது. எனவே, அந்த இயக்கம் முன்வைத்த "தமிழீழக்" கோரிக்கைகூட, ஆட்சியாளர் கவனத்தை ஈர்க்க எய்யப்பட்ட இறுதிப்பாணம் என்றே கூற வேண்டும். த. ஐ. வி. கூட்டணிகூட தமிழீழக் கோரிக்கையை, அதன் எல்லை, நிலைப்பாட்டுத் தன்மை, நடைமுறைகள் என்பனவற்றைப் பற்றித் தீவிரமாக சிந்திக்காது அவசரமுடிவாக எடுத்திருந்த போதிலும், அதன் பிரசாரத்தாலும், தேர்தல் வெற்றியாலும், தமிழ் மக்களின் பல்வேறுமட்டத்திலும், தமிழ் ஈழம் பற்றிய ஒரு பிரமையை ஏற்படுத்தியதோடு, உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் தமிழர் பிரச்சனைபால் கவனத்தை ஈர்க்கும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்துவதில் வெற்றி பெற்றுள்ளது என்று கூறலாம். எனினும் தமிழர் கூட்டணிபெற்ற தேர்தல் வெற்றியை விமர்சிப்பதன் மூலம், தமிழ் மக்கள் கூட்டணியின் கோரிக்கையை ஏற்கவில்லை என்று விதண்டாவாதம் செய்வது பொருத்தமற்றது. ஏனெனில் தமிழர் கூட்டணி, தமிழ் மக்கள் எல்லோரின் விருப்பினைப் பெறவில்லை என்று வாதிடுவதும், ஐ. தே. க. கூட 1.2 மில்லியன் மக்களின் எதிர்ப்பினைப் பெற்றுள்ளது17 என்று கூறுவதும் பொருத்தமானதாகும். ஜனநாயக தேர்தல் முறையில் இவ்வாறான நிலைமை ஏற்படுவது சகஜமானதாகும். எனினும் கூட்டணிக்கு எதிரான வாக்குகள் கூட்டணியின் கொள்கைக்கு எதிராகக் கிடைத்தன என்று கூறுவதற்கு எந்த வித ஆதாரமும் இல்லை18 என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். வடக்குக் கிழக்கிலுள்ள கணிசமான மக்கள் கூட்டணியின் கோரிக்கைக்கு ஆதரவளித்துள்ளார்கள் என்பதையே அதன் வெற்றி பிரதிபலிக்கின்றது.

தமிழீழம் தான் தீர்வா?

தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைகளுக்கு நிரந்தர தீர்வாகக் கூட்டணி கோருவது போன்று தமிழீழம்தான் தீர்வானதா? மேலாக தமிழ்

ஈழத்தின் எல்லை என்ன? பொருளாதார ஸ்திரப்பாடு எத்தகையது19 என்ற பல கேள்விகள் இன்று எழுகின்றன. ஆண்ட இனம் என்பதற்காக, தற்போதைய பொருளாதார சூழ்நிலைகள், அரசு இயந்திரத்தின் பலம் என்பவற்றைக் கவனத்தில் கொள்ளாது, உணர்ச்சிகளின் அடிப்படையில் தீர்மானம் எடுக்கக்கூடாதுதான். ஆனால் தனியாகப் பிரிந்து செல்வதற்குக்கூட தமிழ் மக்கள் துணிந்துவிட்டார்கள் என்பதை மனதில் கொண்டு அவர்களின் பிரச்சனையைக் கண்ணியமாக ஆட்சியாளர் அணுக வேண்டும். பிரிக்கப்படாத இலங்கையில் எல்லோரும் ஒன்றாக வாழ்வதற்கான இறுதிச் சந்தர்ப்பமாககூட இது இருக்கலாம்20 என்பதை ஆட்சியாளர் உணரவேண்டும். இதே நிலைமை தொடர்ந்தும் சென்றால் எதிர்கால சந்ததியும் தற்போதைய சகிப்புத் தன்மையைக் கொண்டிருக்குமெனக் கூற முடியாது. ஆனாலும், சமமான முறையில் இணைந்து வாழ்வதற்கான தீர்வினைக் காண்காலம் தாழ்ந்துவிடவில்லை என்பதையும், இணைந்து வாழ்வது தமிழ் மக்களின் பொருளாதார நலன்களுக்கு உகந்தது என்பதையும் தமிழ் மக்களும், தலைவர்களும் உணரவேண்டும். எவ்வாறாயினும், அவர்களின் பிரச்சனைக்கு உரிய பரிகாரம் காணாதவிடத்து தனிநாடென்பது தவிர்க்கமுடியாதென்பதை எதிர்கால வரலாறு நிரூபித்துவிடும்.

தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பது யார்? இது அழுத்தமானதொரு கேள்வியாகும். இலங்கையின் பிரதான எல்லாக் கட்சிகளுமே இனப் பிரச்சனையை தீவிரப்படுத்துவதில் ஏதோ ஒருவகையில் பங்குகொண்டிருக்கின்றன. அண்மைக்காலங்கள்வரைகூட தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையில் சார்பளவில் ஓரளவு தெளிவான நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டிருந்த இடதுசாரிக் கட்சிகள்கூட, தேர்தல்சுழியில் அகப்பட்டு தமது கொள்கையில் பின்வாங்கியுள்ளன. அதுமட்டுமல்ல, முதலாளித்துவ கட்சிகள் என்று அவர்களால் வர்ணிக்கப்பட்ட கட்சிகள் இனப் பிரச்சனை தொடர்பாக சில நடவடிக்கைகளை எடுக்க முனைந்த சமயம் பகிரங்கப் போராட்டத்தில் இறங்கி தமது முகத்திரையைக் கிழித்துக்கொண்டிருந்தன. எனவே, கற்பனாரீதியான கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் பிரச்சனை தீர்க்கப்

படுமென எதிர்பார்க்க முடியாது. இன்றைய நிலையில் ஆட்சியில் இருப்பவர்கள்தான், சகல இனங்களினதும், சுதந்திரத்தையும், பாதுகாப்பையும் உறுதிப்படுத்தும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க முன்வரவேண்டும். அதுவே சாத்தியமானதுமாகும்.

என்ன தீர்வுகள்:-

தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைக்குரிய தீர்வுகள் என்ன என்பது ஆராயப்படவேண்டியதாகும். தனித்து மொழிக்குரிய தீர்வினைக் காண்பதன் மூலமோ, அரசியல் சாசனத்தில் தமிழுக்கு உத்தியோக அந்தஸ்து கொடுப்பதன் மூலமோ பிரச்சனை தீரப்போவதில்லை. மேலாக சிங்கள தமிழ் ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் இரு இனங்களிடையேயும் ஏற்பட்ட சந்தேகத்தைத் நீக்க முயற்சி எடுக்கவேண்டும். பழைய வரலாற்று அனுபவங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு தமிழினத்தை சந்தேகக்கண்கொண்டு நோக்காது, அவர்களும் இந்த நாட்டின் உரிமையாளர்கள் என்ற வகையில் தமிழ் மக்களை ஒரு "தேசிய இனமாக" ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். தமிழ் மக்களின் வரலாறு எந்தவகையில் அமைந்திருந்த போதிலும், கடந்த ஐந்து நூற்றாண்டுகளாக அவர்கள் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் தொடர்ந்து வாழ்ந்து வந்துள்ளார்கள் என்ற 21 அடிப்படையில் அவர்களை ஒரு தேசிய இனமாகவும், அவர்கள் வாழும் பிரதேசங்களை அவர்களின் சொந்த நிலமாகவும் பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். தேசிய இனமாக ஏற்பதன் மூலம் தமிழ் மக்கள் தமக்கென ஒரு சுயாட்சியை அமைக்கும் உரிமையையும் பெற்றுவிடுகிறார்கள். எனவே சிங்கள தமிழ் ஒற்றுமைக்கும், சுதந்திரத்திற்கும் முன் நிபந்தனையாக, தமிழ் மக்களுக்கு சுயாட்சி அமைப்பு வழங்குவது விளங்குகிறது. சுயநிர்ணய உரிமையை ஏற்று, சுயாட்சி வழங்கப்படும் பொழுது தமிழ்பேசும் மக்களின் மொழி, கலை, கலாச்சாரம், ஆன்மீக விடயங்களிலான அபிலாசைகளைப் பூர்த்திசெய்வதற்கு சமமான சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படுவ

தோடு, இரு இனங்களினதும், பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கும் இது உதவும்.

வடக்கு கிழக்கு பிரதேசங்களை, தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசமாக ஏற்பதன் மூலம், திட்டமிட்ட குடியேற்றத் திட்டத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க உதவும். எனவே குடியேற்றத்திட்டப் பிரச்சனை தவிர்க்கப்படுகின்றது. இன உறவை சுமுகமாக வைத்திருக்க விரும்பின் மேலும் ஒருபடி முன்னோக்கிச் சென்று சிக்கலான சில சிங்களக் குடியேற்றங்களை வாபஸ் பெறுவதும், இரு இனங்களின் பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதமளிப்பதாக இருக்கும். அத்துடன் நிலமற்று இருக்கும் மலைநாட்டுத் தமிழர்களுக்கு வடக்கு கிழக்கில் நிலத்தைப் பகிர்ந்து அளிப்பதன் மூலம், மலை நாட்டில் அவர்களின் செறிவினைக் குறைப்பதோடு, வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளை முற்றாக ஒரு தமிழ் பிரதேசமாக உருவாக்குவதற்கும் வழிவகுக்கும்.

தமிழ் மக்கள் இந்த நாட்டின் பொருளாதார விருத்திக்குத் தமது அறிவாற்றலாலும், உடல் உழைப்பாலும் பாரிய பங்களிப்பு செய்தார்கள், செய்து வருகிறார்கள் என்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. அவர்களின் திறமை, கடும் உழைப்பு, என்பவற்றை மதித்து அதற்குத் தகுந்த வாய்ப்பினை அளிக்க வேண்டியது அரசின் கடமையாகும் — குறிப்பாக உயர் கல்வி பெறுவதில் தமிழர்களுக்குள்ள பாகுபாடு, பதவி உயர்வுகளில், உயர் பதவி நியமனங்களில் உள்ள பாகுபாடு என்பவற்றைக் கூடிய வரை குறைக்க முயலவேண்டும். தமிழர்கள் கல்வியில் முன்னேறுகிறார்கள், எந்த பொதுத்துறை நிறுவனங்களிலும் அவர்களே உயர் பதவிகளை வகிக்கிறார்கள் என்று கூறி இனத்துவேஷ நோக்கில் கற்றறிந்தவர்கள் கருத்து வெளியிடுவதைத் தடுக்கும் வகையில் தமிழர்களின் திறமையை வெட்கமோ, தயக்கமோ இன்றி ஏற்க வேண்டும்.

இவ்வாறான வழியில் தீர்வினை நோக்கிச் செல்வதன் மூலமே இலங்கையில் இரு இனங்களின் சுதந்திரத்திற்கும், சமாதான வாழ்விற்கும் உத்தரவாதமளிக்கமுடியும். மாறாக அசிரத்தையான முறையில் அவர்களின் பிரச்சனை தீர்க்கப்படாது தொடர்ந்து நீடிக்க விட்டால் ஏனைய நாடுகளைப் போன்று இலங்கையும் வல்லரசுகளின் மல்யுத்தக்களமாக மாறலாம். துரதிஷ்டவசமாகச் சில நாடுகளில் ஏற்படும்

“குளிர்ந்த யுத்தம்” (Coldwar) இங்கும் ஏற்படலாம். எனவே, தமிழ் மக்களின் விரக்தி தலைமுறையாகத்தொடருமிடத்து, சிங்கள மக்களும் தமது சொந்த மண்ணில் உண்மையான சுதந்திரத்தை அனுபவிக்க முடியாது போகலாம். தற்கால நிலைமையை மட்டுமன்றி எதிர்கால சூழ்நிலைகளையும் மனதில் கொண்டு திறமையான தொரு தீர்வினைக் காண்பதே ஐக்கிய இலங்கையை விரும்பும் அனைவரதும் கருத்தாகும்.

அடிக் குறிப்புகள்

1. The T. U. L. F. Manifesto, Logos vol. 16 No. 13. sep. 1977.
- 2, 3. Logos vol. 16, No 13 P 5, 13.
4. Time September 1977.
5. Logos vol 16 No 2, P 1, 2, vol. 16, No 3, P 3, 4.
6. செந்தமிழர் ஆகிடுவோம். பக்கம் 62, 63.
7. நான்காவது அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மாநாடு. பக்கம் 4.
8. Logos vol. 16. No. 2. P. 72.
9. தமிழ் பேசும் மக்களின் விடுதலைப் பாதை எது? பக்கம் 15.
10. "Reply to A Tamil Friend" Tribune, vol. 22, No. 15 October 1. 1977. P. 21.
11. செந்தமிழர் ஆகிடுவோம். பக்கம் 15.
12. The T. U. L. F. Manifesto, Logos. vol. 16. No. 3. P. 5.
13. Minority Problems, A Socio - Economic Prospective. Logos Vol. 16. No. 2. P. 7
14. Our Crisis of National Unity - Logos Vol. 16. No 3. P. 55.
15. Madihe Pannasiha Nayake Thero இன் அறிக்கை. September 1977.
16. செந்தமிழர் ஆகிடுவோம். பக்கம் 7.
17. T. U. L. F. Alone. TRIBUNE Vol. 22 No 14. P. 13.
18. பொருளியல் நோக்கு, ஜூலை 1977 - பக்கம் 16.
19. Is Eelam Viable. Tribune. Vol. 22, No - 13, 14, 15, 16 P. 24.
20. A Need for good will Tribune Vol. 22. No. 13. P. 4.
21. தமிழ் பேசும் மக்களின் விடுதலைப்பாதை எது? பக்கம் 5.
22. National Unity Logos Vol. 16. No. 2. P. 53, 54.
23. University admission - Standardization of Marks. Sinhala / Tamil Media. Lagos Vol. 16. No. 3. p. 32

With the best Compliments of:

KUMAR JEWELLERY

128, SEA STREET, COLOMBO-II.

&

SRI RAMANA JEWELLERY

183, SEA STREET, COLOMBO-II.

மரணுடத்தீற்கு எமது வாழ்த்துக்கள்

சொந்த நாட்டிற் பரர்க்கடிமை செய்தே
அஞ்சிடோம்—இனி—அஞ்சிடோம்;
எந்த நாட்டினும் இந்த அநீதிகள்
ஏற்குமோ?—தெய்வம்—பார்க்குமோ?

— பாரதி

ஓர் அன்பர்

தமிழ் ஈழமும், தமிழ் இந்தியாவும்

தமிழ் ஈழத்துக்கும் தமிழ் இந்தியாவுக்கும் இடையே பாரம்பரியமான உறவுகள் நெடுங்காலமாக நிலவி வந்துள்ளன. இவ்விரு பிரதேசங்களும் முன்னர் ஒரே நிலப்பரப்பாக இருந்தமையே இவற்றிற்குரிய காரணமென்று நவாலி கந்தையா பிள்ளை முதலானோர் கருதுவர். இக்கருத்தை முடிந்த முடிவாகக் கொள்வதற்கு பல தடைகளுள் அவற்றை எல்லாம் இங்கு விரித்து உரையாது, அவர்கள் கருதுகின்ற காலகட்டம், மனித வரலாற்றுக் காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாகும் என்று மண்ணூல் வல்லுநர் கூறும் முடிபினை மட்டுமே எடுத்துரைத்து அமையலாம். ஈழத்திலே தோன்றிய வரலாற்றுச் சார்புடைய தமிழ் நூல்கள் தமிழ் இந்தியாவிலே இருந்து ஈழத்திலே தமிழர் குடியேறிய செய்திகளைத் தருவதை நோக்கும்போது, ஈழத்துத்தமிழர் தமிழ் இந்தியாவில் இருந்து வந்தவர்கள் என்ற கருத்து, அந்நூலாசிரியர்களுக்கு இருந்தமை புலனாகும். ஈழத்தின் பூர்வீக வரலாற்றினை உணர்ந்து கொள்வதற்கு வேண்டிய ஆதாரபூர்வமான தகவல்களைத் தந்துவக்கூடிய வழிதிறைகளில் ஆய்வுகள் போதியளவு இடம்பெறாமையாற் பூர்வீகக் குடிகள் பற்றிக் கருத்துரைத்தல் ஊகத்தின் பாற்படுவதாக அமைகின்றது. “பொம்பளிப்பு” முதலான இடங்களில் அகழ்வாராய்ச்சி முறையாகச் செய்யப்படின் பூர்வீகக் குடிகள் பற்றிய செய்திகள் தெளிவாகலாம்.

தமிழ் ஈழத்திற்கும் தமிழ் இந்தியாவுக்கும் இடையே உள்ள புவியியல் அண்மை அவற்றிடையே காணப்படும் பாரம்பரியமான உறவுகளுக்கு முக்கிய காரணமாய்

அமைந்தது என்பதை மறுத்தலரிது. பல்வேறு காரணிகளாலே தமிழ் இந்தியாவிலிருந்து புலப்பெயர்வு ஏற்படவேண்டிய சூழல்கள் தோன்றியபோது புவியியல் அண்மை அதற்கு அனுகூலமாக இருந்திருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தல் பொருந்துவதேயாகும். தமிழகத்திலே தம்மாணையை நிறுவிய பேரரசர்களும் புவியியல் அண்மையால் ஈழத்தின்மீது தம்மாணையைச் செலுத்த முற்படக்கூடியதாய் இருந்தது. பல்லவர், சோழர், பாண்டியர் பேரரசுகள் கண்ட காலத்தில், ஈழத்தின்மீது படையெடுத்தமை சண்டு நினைவுகூரத்தக்கது. கி. பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே தோன்றிய ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் அரசு, பதினேழாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப தசாப்தங்கள் வரை ஈழத்தின் வடபகுதியில் நிலவியமைக்கு இரு பிரதேசங்களுக்கும் இடையே இருந்த பாரம்பரிய உறவுகள் முக்கிய காரணமாகலாம். இவ்வரசின் காலத்திலே இவ்வுறவுகள் அரசபரம்பரையினரின் பாண்டிய நாட்டுத் தொடர்பினால் மேலும் நெருக்கம் எய்தியிருத்தல் வேண்டும். போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலங்களிலே, அவர்களின் மதக்கோட்பாடுகளினாலே, தமிழ்நாடு ஈழத்தமிழரில் மதப்பற்று மிக்கோருக்குப் புகலிடமாகவும், ஏனையோருக்கு ஆத்மார்த்த தொடர்பு பூண்ட புண்ணிய பூமியாகவும் விளங்கி அவ்வுறவுகள் மேலும் வலுப்பெற இடமளித்திருக்கவேண்டும். இவ்வுறவுகள் வலுவெய்துவதற்கு ஈழத்தின் ஏனைய பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் வேற்றுமொழி வேற்றுமதம் முதலியனவற்றைப் பின்பற்றுபவர்களாக விளங்கியதும், அவர்கள் பெரும்பான்மைச் சமூகமாக அமைந்திருந்தமையால்

கலாநிதி. பொ. பூலோகசீங்கம்

(சிரேட்ட தமிழ் விரிவுரையாளர்) கொழும்பு வளாகம்

ஏற்பட்ட பயமும் காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதும் பொருத்தமாகலாம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியினால் ஏற்பட்ட மாற்றங்களினாலே தமிழ் ஈழத்திலே தனித்துவமான பண்புகள் கால்கொள்ளத் தொடங்கின. இம்மாற்றங்களுக்கு முக்கிய காரணிகளாக அமைந்தவை ஆங்கில முறையிலான கல்வியும் அக்கல்வி தோற்றுவித்த சுதேசிய விழிப்புணர்ச்சியும் எனலாம். மொழி, மதம், சமூக அமைப்பு, பழக்கவழக்கங்கள், வாழ்க்கை முறை, உலகியல் நோக்கு முதலியனவற்றிலே முன்னர் கரணப்பட்ட பொதுமை, தனித்துவமான பண்புகளைப் பெறத்தொடங்கின. இத்தனித்துவமான பண்புகளை வேறுபட்ட அரசியல் வளர்ச்சியும் தூண்டுவதாய் அமைந்தது. இவற்றுல் "சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலம்" அமைக்க வேண்டிய கட்டம் உருவாகிற்று.

இப் 'பால' அமைப்பில் முன்னின்றவர்கள் ஈழத்தவராவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் ஈழத்தவர் தமிழ் இந்தியாவுடன் பூண்டிருந்த மாணசீகமான உறவின் காரணமாகவும், உரிமையின் காரணமாகவும், இரு பிரதேசங்களுக்கிடையிலும் நெடுங்காலமாகப் பாலம் அமைக்க முயன்று வந்தனர். இன்று ஏறக்குறைய, கி. பி. பதினாறாம் பதினேழாம் நூற்றாண்டு முதல் இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை அம்முயற்சியைக் கணிப்பிட முடிகின்றது இம்முயற்சி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் பரவலாகவும் ஆழமாகவும் இருப்பதைத் தெளிவாகக் காணலாம். இதன் மூலம் தமிழ் இந்தியா தமிழ் ஈழத்திற்குக் கடமைப்படுவதாக அமைகின்றது. இக்கடப்பாட்டினைத் தமிழர் மதம், மொழி, இலக்கியம் முதலிய பல்வேறு துறைகளிலும் காணலாம்.

வரணி தில்லைநாதமுனிவர் திருமறை காட்டுக் கோயிற்றிருப்பணி செய்தவர். அவர்காலம் முதல் வேதாரணியேசுவரர் கோயில் வரணியாதீனத்தின் ஆட்சிக்குட்

பட்டதாக விளங்கியது. எட்டிக்குடி (எட்டுக்குடி) முருகன் கோயிலும் வேதாரணியேசுவரர் கோயில் தர்மகர்த்தாக்களாகிய வரணியாதீனத்தாரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டதாக இருந்தது. இவ்வாதீன கர்த்தர்களாக விளங்கியோர் வரணி, கரணவாய் எனும் யாழ்ப்பாணத்துச் சிற்றூர்களைச் சேர்ந்தவர்களாகக் காணப்படுவர். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் ஞானகுரு வரணியாதீனம் சற்குருநாத சுவாமிகள் ஸ்ரீலஸ்ரீ கைலாசநாத தேசிகர் கரணவாயைச் சேர்ந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மறைசைப்பதிகம், வேதாரணியேசுவரர் ஊஞ்சல், வேதாரணியேசுவரி ஊஞ்சல், மறைசைநான்மணிமாலை, மறைசையந்தாதி மறைசைக் கலம்பகம், மறைசைத் திருப்புகழ் எட்டிக்குடிப் பிரபந்தம் முதலியன ஈழத்தவராற் பாடப்பட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்தைப் போர்த்துக்கேயர் கைப்பற்றி ஆட்சிபுரிந்த காலத்திலே, அவர்களுடைய ஆணை தமது சமயக்கோட்பாட்டிற்குப் பங்கஞ்செய்வதாய் இருப்பதைக் கண்டு தமிழகம் சென்றவரும் ஆறுமுக நாவலரின் முன்னோர்களில் ஒருவருமான யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசமுனிவர் திருவண்ணாமலை ஆதினத்திலே துவராடை பெற்றுத் துறவியாகிச் "சோழ மண்டலத்தின் கணிருந்த ஆதிசைவர்களுள்ளும் சைவப் பண்டாரங்களுள்ளும் திருவண்ணாமலையாதீனத்துத் தம்பிரான்களுக்குள்ளும் பலருக்குச் சைவாகமோபதேசம் செய்தருளி" (ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு முதற்பாகம், மூன்றாம் பதிப்பு, 1954, பக். 125 - 126) நித்திய நடராச தரிசனம் விரும்பி, திருவண்ணாமலையை நீங்கிச் சிதம்பரம் அடைந்து, ஞானப்பிரகாசம் எனும் திருக்குளத்தை அமைப்பித்து, வதிந்து வருங்காலே, அங்கேயே சிவபதம் அடைந்தவர். ஞானப்பிரகாசர் சங்கதப்பயிற்சி மிக்கவராய் அம்மொழியிலே பெளஷ்கராகம் விருத்தி, சிவஞானபோத விருத்தி, சித்தாந்த சிகாமணி பிரமாண தீபிகை, பிரசாத தீபிகை, அஞ்ஞான விவேசனம், சிவயோகசாரம், சிவயோகரத்தம், சிவாகமாதிமாகான்மிய சங்கி

ரகம் என்பனவற்றை இயற்றியதோடு அமை யாது, தமிழிற் சிவஞானசித்தியார் சுவக்கத் திற்கு உரையும் சுண்டவர். ஞானப்பிர காசரின் சங்கத நூல்களை நீர்வேலி சி. சங் கரபண்டிதர் பிழையற எழுதிவைத்திருந்த ஏட்டுப்பிரதிகளின் உதவியுடன் நல்லூர் த. கைலாசபிள்ளை பதிப்பித்தனர். இணுவில் நடராசையர் 1888இலே ஞானப்பிரகாசரின் சுபக்கவுரையினைப் பதிப்பித்தார். இவ்வுரை சித்தியார் சுபக்கம் அறுவருரைப் பதிப்பு களிலும் (1888 -- 89, 1895) இடம்பெற் றது. இவ்வுரையை மறுத்து திருவாவடுதுறை ஆதீனம் சிவஞானசுவாமிகள் சிவசமவாத வுரை மறுப்பு, எடுத்து என்னும் சொல்லுக் கிட்ட வைரக்குப்பாயம், சிவசமவாத கண் டனம் என்னும் சிவசமவாதவுரை மறுப்பு எனும் கண்டனங்களை எழுதினர். இவற் றையும் சித்தாந்த மரபு கண்டன கண்டனம் என்பதையும் வடகோவை சு. சபாபதி நாவலர் விஜயஸ்ரீ கார்த்திகை மீ (1893) பதிப்பித்தார். சிவஞான முனிவரின் கண் டனத்தை மறுத்து, மறுப்பின் மேற் கண் டனம் அல்லது வச்சிரதாண்டம் எனும் கண்டனமொன்று ஞானப்பிரகாசரின் மாண வர் ஒருவரால் எழுதப்பெற்றது என்பர். (அ. சதாசிவம்பிள்ளை பாவலர் சரித்திர தீபகம், 1886, பக். 167).

ஞானப்பிரகாச முனிவர் காலத்தவ ராகப் பாவலர் சரித்திர தீபக ஆசிரியர் கூறுபவரும் அளவெட்டியைப் பூர்வீகமாக மாக உடையவரும் சங்கத மூலத்திலிருந்து வியாக்கிரபாதபுராணம் பாடியவருமான வைத்தியநாத முனிவரும், உறவினர் மேலேற் பட்ட கசப்பினாற்சிதம்பரம் சென்று வாழ்ந்து சிவபதமடைந்தவராவர். இப்புராணத்திற் குரிய பாடல்கள் சிலவே கிடைக்கின்றன, சு ன் னொ க ம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவரின் தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரத்தில் (1916) இரு பாடல்களுள். அளவை வைத்தியநாத முனி வரின் மரபினரும் அளவெட்டி வே. கனக சபைப்புலவரின் (1816 -- 1873) தாய்மாம னுருமான சுப்பிரமணியத் தம்பிரானும் சிதம்பரத்திலே வாழ்ந்து சிவபதமடைந்தவ ராவர். இவர் தசவாயு, தசநாடிகளைப்பற்றி

பத்துப்பாக்கள் பாடியுள்ளார் என்று தாம் கேள்வியுற்றதாகப் பாவலர் சரித்திர தீபக ஆசிரியர் கூறுவர் (பக். 153), இவை கிடைக் கவில்லை.

ஆறுமுகநாவலர் காலத்திற் சென்னை யில் வசித்த சிவசாத்திர பண்டிதரும் சபாப் பிரசங்க சிங்கமுமாகிய திருவண்ணாமலை ஆதீனம் ஸ்ரீ சரவண சுவாமிகள் யாழ்ப் பாணத்தவர் என்பது நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்தல் மூலம் புலனாகும் (ஆறு முக நாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு, முதற்பாகம், 1954 பக். 128).

ஆறுமுகநாவலரின் மாணவரும் அவ ருடைய வண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலை ஆசிரியரும், பூர்வாசிரமத்தில் ஆறு முகப்பிள்ளை எனப்பெற்றவருமான ஆறு முகத் தம்பிரான் திருவண்ணாமலையாதீனத் தம்பிரானாகத் திகழ்ந்தவர். இவர் பெரிய புராணத்தில் ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் புராணம் 234ஆம் செய்யுள்வரை உரை கண்டவர். இவ்வுரை பொம்மபுரம் சிவ ஞானபாலைய தேசிகர் ஆதீனம் சிதம்பரம் இராமலிங்கசுவாமிகளால் முற்றுவிக்கப் பெற்று, இருபகுதிகளாக, முறையே 1885ஆம் 1898ஆம் ஆண்டுகளிலே வெளியிடப்பெற் றன. ஆறுமுகத்தம்பிரான் திருமுறைகண்ட புராணம், சேக்கிழார் நாயனார் புராணம், அற்புதத்திருவந்தாதி, மூத்தநாயனார் திரு விரட்டைமணிமலை என்பனவற்றிற்கும் உரை கண்டவராவர்.

மட்டுவில் க. வேற்பிள்ளை உபாத்தி யாயர், நீர்வேலி ச. சிவப்பிரகாசபண்டிதர் முதலியோரின் மாணவகரும் மதுரைத் திரு ஞானசம்பந்தர் மடத்திலே காஷாயம்பெற்று நடைட்டிகப் பிரமசரியம் பூண்டவருமான சித்தன்கேணி ஆறுமுகப்பிள்ளை அம்பலவாண நாவலர் (1932) தமிழ்நாட்டுத் திருநெல் வேலியிலே திருஞானசம்பந்தசுவாமி மடா லயமும் சிதம்பரத்திலே ஆறுமுகநாவலர் சந்தான ஞானசம்பந்த சுவாமி ஆதீனம் எனும் மடாலயமும் நிறுவியவர்; பிற்காலத் திற் சிதம்பரத்தை வாழிடமாகக் கொண்டு

அங்கேயே சிவபதமடைந்தவர். ஆறுமுக நாவலர் - மீது நாவலர் சற்குருமணிமலை பாடிய அம்பலவாண நாவலர், திருநாவலூர் மான்மியம் அருணாசல மான்மியம், வேணு வனலிங்கோற்பவம், திருவாதிரைத் திருநாள் மகிமைப் பிரபாவம், சிவத்துரோக கண்டனம் முதலிய வேறுசில நூல்களைச் சுயமாக எழுதியும், அப்பைய தீட்சிதரின் பிரம தருக்கல் தவத்தைத் தமிழில் பொழிபெயர்த்தும், உமாபதி சிவாசாரியரின் பெளஷ்கர சங்கிதா பாஷியம், ஆரவாமுதமாசாரியரின் திருச் சுழியற் புராணம், கங்கமுத்துப்பிள்ளையின் நடனவாத்தியரஞ்சனம், கணபதிநாயுடுவின் சண்முகசடாட்சர பதிகம், அகோரசிவா சாரிய பத்ததி நிர்மலமணி விவாக்கியானம் முதலியனவற்றைப் பதிப்பித்தும் பணிபுரிந்தவர்; சோழவந்தான் அரசஞ்சண்முகனரின் உரையை மறுத்து, அரசஞ்சண்முகவிருத்தி அநுபபத்திரப்பிரதிபத்தி எழுதினவர். அரசஞ்சண்முகனார் அம்பலவாணநாவலர் போலியுரை மறுப்பு எழுதிக்கண்டித்தனர். வண்ணார்பண்ணையைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் சுவாமிகள் (1949) சிதம்பரம் ஈசானியமடம் இராமலிங்கசுவாமிகள் முதலானோரிடம் இலக்கண இலக்கியம் பயின்று, சூரியனார் கோயில் ஆதினத்தை யடைந்து. பதின்மூன்றாம் குரு மகாசன்னி தானம் முத்துக்குமார தேசிக சுவாமிகளிடம் (1888 -- 1918) முத்திக்கையும் சைவ சந்தியாசமும் சமயவறிவும் பெற்று, அவ்வா தினத்திலே இலக்கணச்சுவாமிகள் எனச் சிறப்பெய்தி, தில்லையைடைந்து, முத்துக் குமாரசுவாமி தேசிகர் நூல்நிலையம் நிறுவி அதன் டிராமரிப்புக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துவைத்து, அங்கே மாலைகட்டித் தெரு விலுள்ள மெய்கண்ட சித்தாந்த வித்தியா சாலையிற் பரமுத்தியடைந்தார். சிவஞான முனிவரின் சிவஞானபோதமாபாடியம் முதன் முதலாக 1921ஆம் ஆண்டில் முழுநூலாக வெளிவரக் காலாயிருந்த பரிசோதகரும், தர்மபுர ஆதினத்தார் வெளியிட்ட முத்தி நிச்சயப் பேருரையை (1946) ஆராய்ந்து உதவியவரும்., சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியாரின் பெரியபுராணவுரையைப் பார்வையிட்டுக் கொடுத்தவரும், வீழ்ச்சிவாக்கிர

யோகிகளின் சங்கதநூல்களான சிவாக்கிர பாடியம், கிரியாதிகை, சைவசந்தியாச பத்ததி என்பனவற்றைப் பரிசோதித்து உதவியவரும் இலக்கணச் சுவாமிகளேயாவர்.

சிதம்பரத்திலே சிவஞானத் திருத்தளி எனும் மடாலயத்தை நிறுவிப் பலருக்குச் சைவசித்தாந்தம் பாடஞ் சொன்ன செய்பறைச் சிதம்பர சுவாமிகளும் ஈழத்தவராவர் திருநெல்வேலிச் செப்பறை மடத்திற் பல காலம் வாழ்ந்து செப்பறைச் சுவாமிகள் எனப் பெயர் பெற்ற சிதம்பரசுவாமிகள், தஞ்சை அன்னப்பன்பேட்டை ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகள் ஆதினத்திலே துவராடை பெற்றவராவர். இலக்கணச்சுவாமிகளுக்குப் பின்னர் சமாதியடைந்த செப்பறைச்சுவாமிகள் தேவாரத்திருப்பாடல் சிலவற்றிற்குக் கூறிய விரிவுரை தோடுடைய செவியன் என்னும் தேவார உரை (1942) எனும் நூலிலும் நீர்வேலி ச. சிவப்பிரகாச பண்டிதரின் திருக் கழிப்பாலைப் புராணப்பதிப்பிலும் (1954) இடம்பெறுவன.

ஆறுமுகநாவலர் காசிவாசி சி. செந்தினாதையர், வண்ணை சி. சுவாமிநாதபண்டிதர் முதலிய ஈழத்தவர் தமிழ்நாட்டிலே வித்தியாசாலகளைத் தாபித்து வித்தியா தானம் வழங்கியவராவர்.

ஆறுமுகநாவலர் (1822--1879) சிதம்பரத்திலே இரத்தாகுளி ஸ்ரீ ஐப்பசி மீ (1864) மேலைவீதியிற் சிதம்பர சைவப்பிரகாக வித்தியாசாலையைத் தாபிக்க மூலதனம் சேர்க்கும் பொருட்டு நாவலரவர்கள் வண்ணையிலும் பருத்தித்துறையிலும் 1862இலே சபைகூட்டிப் பிரசங்கஞ் செய்து பொருள் தேடியுள்ளார். (வே. கனகரத்தின உபாத்தியாயர்; ஸ்ரீலஸ்ரீ நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம் 1968, பக். 47, 48) வித்தியாசாலைக் கட்டடத்திற்கு வேண்டிய மரங்களையெல்லாம் தச்சவேலை முற்ற முடிப்பித்து இணுவில் வேங்கடாசலையர் கொடுத்துவினார். கட்டட வேலையை நடத்தியவர் பச்சிலைப்பற்று மணியகாரரின் புதல்வரும் சிதம்பரத்திலே நெடுங்காலம் வசித்தவரும் நாவலரவர்களால் வித்தி

யாசாலை மனேசராக நியமிக்கப்பெற்றவரும் யாழ்ப்பாணத்திலே வியோகமடைந்தவருமான காசிநாதபிள்ளையாவார். நாவலரவர்களுக்குப் பின்பு, அவர் மாணவகர் நல்லூர் க. சதாசிவப்பிள்ளை (1910) நாவலரவர்களின் சொத்துகளுக்கு ஆதிபத்தியம் பெற்றார். அவர் தாமாகவும் மனேசர் மூலமாகவும் சிதம்பரம் வித்தியாசாலையையும், மனேசர் மூலமாக வண்ணை வித்தியாசாலையையும் நடத்தினார். நாவலரவர்களின்காலத்திலேயே அவர் முன்னிலையிற் சில நூல்களைப் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்த சதாசிவப்பிள்ளை, அவர் மறைவுக்குப் பின்பு, நாவலரவர்கள் பதிப்பித்த நூல்களை மீண்டும் பிரசுரித்தும் அவர் பரிசோதித்து வைத்திருந்த, பதிப்பிக்கப்பெறாத நூல்களைப் பதிப்பித்தும் தாமாகவே வேறுசில நூல்களைப் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தும் தமிழ்நூல் வெளியீட்டுத் துறையிலும் பணிபுரிந்தனர். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, குமாரசுவாமிப் புலவர் முதலிய யாருக்கும் தமிழ்நூல் வெளியீட்டில் ஒத்தாசை புரிந்த சதாசிவப்பிள்ளை சிதம்பரத்திலே வியோகமடைந்தார்.

க. சதாசிவப்பிள்ளையைத் தொடர்ந்து கோப்பாய் ச. பொன்னம்பலபிள்ளை (1918) கோப்பாய் ச. விசுவநாதபிள்ளை, தியாகராஜபிள்ளை, பவானியம்மாள், முதலியார் ஜி. சுப்பிரமணியம், ச. பொன்னுஸ்வாமி, ம. க. வே. கந்தசாமி முதலியோர் சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையைத் தரும பரிபாலகராக விளங்கினர். இப்பொழுது திரி கோணமலை த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை B. A. (1863--1922) அவர்களின் புதல்வர் இராசேசுவரன் B. A தருமபரிபாலகராக விளங்குகின்றார். கோப்பாய் சரவணமுத்து பொன்னம்பலபிள்ளை வண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து விட்டு காரைக்குடியில் வித்தியாசாலையொன்றில் சிறிதுகாலம் கடமை செய்துவிட்டு சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை இரண்டாம் உபாத்தியாயராகச் சேர்ந்து, முதலுபாத்தியாயராகவும் தருமபரிபாலகராகவும் உயர்ந்தவர்; நாவலரவர்களின் கந்தபுராண வசனத்தை முற்றுவித்தும் (1911), பால

பாடம் மூன்றும் புத்தகம் எழுதியும், நாவலரவர்கள் பதிப்புகளை மறுபிரசுரஞ் செய்தும் பணிபுரிந்தவர். இவர் தமையனார் சபாபதிப்பிள்ளையின் புதல்வரே கோப்பாய் ச. விசுவநாதபிள்ளையாவார். விசுவநாதபிள்ளை முதல் இராசேசுவரன் வரை ஏற்பட்ட தருமபரிபாலகர்கள் சிதம்பரம் வித்தியாசாலையைப் பரிபாலனஞ் செய்வதோடு அமையாது நாவலர் அச்சகத்திலிருந்து வெளிப்போந்த நூல்களை மீண்டும் பிரசுரஞ்செய்து உதவியுள்ளனர்.

வடகோவைசபாபதிநாவலர், சுன்னாகம் முருகேச பண்டிதர், தர்க்ககுடாரதாலுதாரி திருஞானசம்பந்தபிள்ளை, மட்டுவில் க. வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயர் முதலிய ஈழத்தவர் சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை முதலுபாத்தியாயராக விளங்கியுள்ளனர்.

வடகோவை க. சபாபதி நாவலர் (1845 -- 1903) 1866க்கு முன்பு சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலே முதலுபாத்தியாயராக விளங்கினார். பின்னர் திருவாவடுதுறை ஆதினத்தை அடைந்து ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் அருளுபதேசமும் சமய நூலறிவும் பெற்றுத் திருவாவடுதுறை வித்துவானாகத் திகழ்ந்தார். அவ்வாதினசம்பந்தத்தால் 1878இலே மாவிட்டபுரத்தில் அகோரசிவாசாரியார் பத்ததியையும் சமவாத சைவர்களையும் கண்டித்து ஞானப்பிரகாச முனிவர் வழித்தோன்றல் ஆறுமுகநாவலரின் கோபத்திற்கு ஆளாகியும், தம் உபாசன குரவராகிய சிவஞானமுனிவரைக் கண்டித்த சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையைத் தம் ஞானமிர்தப் பத்திரிகையில் மறுத்து, இலக்கண விளக்கப் பதிப்புரை மறுப்பிற் கண்டித்து திராவிடப் பிரகாசிகையிலே தூஷித்துக் குமாரசுவாமிப்புலவரின் 'திராவிடப் பிரகாசிகைப்பிழைகள்' முதலான கண்டனங்களுக்கு இலக்காகியும் தம் விசுவாசத்தை நிலைநாட்டினர். தம்மாசிரியர் தம்மூரவர் பகையை எந்த ஆதினத்திற்காகப் பெற்றாரோ, அதே ஆதினத்துத் தேசிகசுவாமிகள் அவரைக் 'கண்டபேர்' வரிசையில் அடக்கிக் கூறிய கதையொன்று உ. வே. சாமிநாதையர் பேராலே வெளிவந்த என்சரித்

திரத்தில் உண்டு. (1950, பக். 811) திருவாவடுதுறையை விட்டு நீங்கியபின்பு மாணுக்கருக்குக் கல்வி போதிப்பதிலும், பிரசங்கங்கள் ஆற்றுவதிலும், நூல்கள் இயற்றுவதிலும் காலம் போக்கிய சபாபதி நாவலர்வர்கள் சென்னையிலும் சிதம்பரத்திலும் பல வருடங்கள் வாழ்ந்து சிதம்பரம் செங்கழுநீர்ப் பிள்ளையார் கோயில் வீதியிலுள்ள தமது வீட்டிலே வியோகமடைந்தனர். சபாபதி நாவலர் சுயமாகப் பாடியவை திருச்சிற்றம்பல யமகவந்தாதி (1876), வடகோவைச் செல்வ விநாயகர் திருவிரட்டைமணிமாலை (1878), நல்லூர்குப் பிரமணியக்கடவுள்மாலை (1878), யேசுமதசங்கற்ப நிராகரணம் (1882), சிதம்பர சபாநாதபுராணம் (1885), திருவிடைமருதூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி (1889), வதிரி நகர்த் தண்டபாணிக்கடவுள் தோத்திரமாலை (1890), சிதம்பரபாண்டியநாயக மும்மணிக் கோவை, மாவையந்தாதி முதலியன; மொழி பெயர்த்துப் பாடியவை பாரததாற்பரிய சங்கிரகம் (1884), இராமாயண தாற்பரிய சங்கிரகம் (1884) ஆகியவை; மொழி பெயர்த்து எழுதிய வசனநூல்கள் சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரகம் (1876), சிவகர்னாமிர்தம் (1885) என்பவை; சுயமான வசனநூல்கள் இராவிடப் பிரகாசிகை (1899), ஞானமிர்தம் (1926), வைதிக காவிய தூஷண மறுப்பு, இலக்கண விளக்கப் பதிப்புரை மறுப்பு, ஞான குடர்மணி முதலியவை.

சுன்னாகம் பூ. முருகேசபண்டிதர் (1899) கும்பகோணம் பொற்றாமரை உயர்தர வித்தியாசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதராகவும் விளங்கியவர். அவ்வித்தியாசாலைப் பண்டிதர் தேர்வில் முருகேச பண்டிதர் வினுப்பத்திரத்திற் காட்டிய பிழைகளைக் கண்டு அவமானமுற்ற பூவாளுர் தியாகராசச் செட்டியார் கோஷ்டியைச் சேர்ந்த உ.வே. சாமிநாதையரின் மாணவகர் குடவாயில் ஐ. சண்முகம் பிள்ளை முருகேச பண்டிதர் பெருந்தேவனார் பாரதத்தின் உத்தியோக பருவத்திற்கு எழுதி வெளியிட்ட உரையை மறுத்து ஞானசுனி மறுப்பு. நிராசரதிமீரபானு எனும் கண்டனங்களை வெளியிட்டார். முருகேசபண்டிதர் சண்முகம் பிள்ளையை மறுத்ததோடு அமையாது, அவர் ஆசிரியர் உ.வே. சாமிநாதையரின் சீவக

சிந்தாமணிப் பதிப்பிலுள்ள பிழைகளை எடுத்துக் காட்டிச் 'சீவக சிந்தாமணி வழப்பிரகரணம்' என்பதையும் எழுதினார். முருகேச பண்டிதரின் மாணவகர் சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவரும் சி. பொன்னம்பல தேசிகர் பேரால் "சீவக சிந்தாமணிப் பிழைகள்" என்ற கண்டனத்தை 1901இலே வெளியிட்டார். இவற்றால் சீவகசிந்தாமணி நன்மையடைந்தது. முருகேசபண்டிதர் சென்னையிலும் திருப்பற்றூரிலும் ஆசிரியராகப் பணி செய்துள்ளார். ஆசிரியர்ப்பணியை விட்டு விட்டு அச்சகநூற் பரிசோதகராகவும் சில காலம் வேலைசெய்தார். முருகேசபண்டிதர் குடந்தைவெண்பா, மயிலணிச் சிலேடை வெண்பா, நீதிநூறு, பதார்த்த தீபிகை முதலிய நூல்களையும், பதிகங்களையும், ஊஞ்சல்களையும் பாடியுள்ளார்; காரைக்கால் அருளப்ப முதலியாரின் அலங்கார பஞ்சகத்தை மறுத்து அலங்கார பஞ்சசண்டமாருதமும் இயற்றியுள்ளார். சுன்னாகம் கு. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை 1956இலே முருகேசபண்டிதர் பிரபந்தத்திரட்டு வெளியிட்டனர்.

நல்லூர் தர்க்ககுடாரதாலுதாரி வை. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை கும்பகோணம் இந்து யூனியன் உயர்தரப்பள்ளியிலே தமிழ்ப் பண்டிதராக விளங்கியவர். பின்பு சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலே முதலுபாத்தியாயராகத் திகழ்ந்தார். சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை விட்டு நீங்கியபின்பு சிதம்பரம் சொர்க்கபுர மடத்தில் வசித்துக் கொண்டு, அங்கு சித்தாந்த வித்தியாசாலை ஒன்றை நடத்திக் கொண்டிருந்தபோது வியோகமானார். அரிசுரதாரதம்மியம் (1895), வேதாகம நாமவாத தீபிகை (1879), நாராயணபரத்துவ நிரசனம், தர்க்காமிர்த மொழி பெயர்ப்பு முதலியன செய்தவர் தர்க்ககுடாரதாலுதாரியவர்கள்; நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிற் பிரதிகண்டன வழுஉக்களை வச்சிரகுடாரம் (1875) தந்தவர்; சபாபதி நாவலரைக் கண்டித்துப் பத்திராத்திரப் பிரயோக ஏகவசன தீபிகை இயற்றியவர்; ஐந்தாஞ் சைவசமய குரவர் என்று நாவலரவர்களைக் குறிப்பிட்டு எழுதியவர்; 1901இலே வெளிவந்த திருக்கோவலூர்ப் புராணத்தை பரிசோதித்துக் கொடுத்தவர்.

மட்டுவில் க. வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயர் (— 1930) ஏறக்குறைய 1907 ஆம் ஆண்டு முதல் பல வருடங்களாகச் சிதம்பரம் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலைத் தலைமையாசிரியராக விளங்கியவர். அப்பதவியை வயோதிபத்தால் துறந்த பின்பும், சிதம்பரத்திலேயே வாழ்ந்து மறைந்தவர். புலியூரந்தாதி (1882), திருவாத ஆரடிகள் புராணம் (1895), கெவுளி நூல் விளக்கம் (1905), அபிராமியந்தாதி என்பன வற்றின் உரையாசிரியர் வேற்பிள்ளை, வேதாரணிய புராணம், சிதம்பரச் சிவகாமியம்மை சதகம், ஈச்சுரன் மாலை முதலியவைவற்றைப் பதிப்பித்ததோடமையாது, நல்லறிவுச் சூடர் கொளுத்தலான ஈழமண்டல சதகம் (1915) என்பதையும் வேறு தோத்திர நூல்களையும் பாடியுள்ளார்.

வண்ணை சி. சுவாமிநாத பண்டிதர் (1937) புரளே படனூதிகளாலும், கல்விப் போதனையாலும் ஈட்டிய பொருளைக் கொண்டு சைவ சமயாபிவிருத்தியின் பொருட்டுத் தமிழ் நாட்டிலே திருச்செந்துரிலே சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையையும் பின்னர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்து மேலையூரில் அறுபத்துமூவர் வித்தியாசாலையையும் நிறுவி நடத்தினார். திருமுறை, திருப்பாடற் பாராயணத்தை இன்றியமையாப் பயிற்சியாக அமைத்து, மாணவரைப் பாராயணத்திற்கு விருத்தாசலம், சிதம்பரம், சீர்காழி, குடந்தை, திருநெல்வேலி முதலிய தலங்களுக்கு அனுப்பி வைத்து தேவார பாராயணத்தை, அருட்பாவின் மாட்சியைப் பிரபல்லியப்படுத்தியவர் வண்ணைச் சுவாமிநாத பண்டிதராவர்.

காசிவாசி சி செந்திநாதையர் (1848—1924) திருப்பரங்குன்றத்திலே 1902 இலே வைதிககத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்த வித்தியாசாலை ஒன்றை நிறுவிச் சிறிது காலம் கற்பித்தவராவர்.

ஆறுமுகநாவலர், சபாபதி நாவலர், மானிப்பாய் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, காசிவாசி செந்திநாதையர், வண்ணைச் சுவாமிநாத பண்டிதர் முதலியோர் தமிழ் நாட்டிலே சொந்த அச்சகங்களை நிறுவித் தமிழ் நூல்களை அச்சிட்டனர். சுன்னாகம் முருகேச பண்டிதர்

அச்சக நூற் பரிசோதகராகவும், மேலைப் பூலோலி நா. கதிரவேற்பிள்ளை கற்றபோது சென்னை ரிப்பன் அச்சகத்தில் அச்சத்தாள் திருத்துபவராகவும் தொழில் புரிந்தவராவர்.

ஆறுமுகநாவலர் செளமியஸ்ரீ (1849) சதுரங் பட்டணம் அண்ணாமலை முதலியாரின் சரஸ்வதி விலாச அச்சக் கூடத்திலே சூடாமணியுரையையும், செளந்தியலகரியுரையையும் பதிப்பித்தார். அதே ஆண்டில் முதலில் நல்லூரிலும், பின்பு அதனையே வண்ணையிலும் வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை எனப் பெயர் தந்து, சொந்த அச்சகமொன்று நிறுவினார். அதிலே தமது பாலபாட நூல்களையும் சிவாலய தரிசன விதி, திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதி யுரை, திருமுருகாற்றுப் படையுரை நன்னூல் விருத்தியுரை, கொலைமறுத்துரை பெரியபுராண வசனம், சுப்பிரபோதம், வச்சிரதண்டம், சைவ சமயசாரம், சைவதுஷணபரிசாரம் முதலியன வற்றைப் பதிப்பித்த போதும் பின்னர் சென்னையிலே முத்தமிழ் விளக்க அச்சக்கூடம், வாணிந்கேதன அச்சக்கூடம், கலாரத்தாகரம் அச்சக்கூடம், வர்த்தமான தரங்கினீசாகையச் சக்கூடம், தத்துவபோதினி அச்சக்கூடம் என்பன வற்றில் திருக்கோவையாருரை (1860) முதலாகப் போலியருட்பா (1809) ஈருகப் பல நூல்களை அச்சிட்டபின்பு, 1870 இளை ஒட்டிச் சென்னை (பிராட்வே) தங்கசாலைச் தெருவிலே வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை என்ற பழையபெயருடன் அச்சகம் நிறுவினார். சைவ வினாவிடை முதற்புத்தகம், இலங்கைப் பூமி சாத்திரம், இலக்கணச் சுருக்கம், சைவவினாவிடை இரண்டாம் புத்தகம், இலக்கண வினாவிடை முதலிய அங்கே முதன் முதலாகப் பதிப்பிக்கப் பெற்றன. நாவலரவர்கள் காலத்திலே சென்னை வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலையில் அவருடைய சில முதற்பதிப்புகளே அச்சிடப் பெற்ற போதும், மறுபிரசுரங்கள் பல அங்கு அச்சுவாகனம் ஏறின என்று சுருது இடமுண்டு. நாவலரவர்களுக்கு, பின்பு சிதம்பரம் சைவப் பிரகாசவித்தியாசாலைத் தரும் பரிபாலகர்கள் இதிலே பல நூல்களை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். தி.க. இராசேசுரனும் இப்பணியைத் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றார்.

வடகோவை சபாபதி நாவலர் சென்னையிலே ஏகவல்லியம்மன் கோயில் வீதியிலே சித்தாந்த வித்தியாநுபாலன யந்திர சாலை என்ற பெயருடன் அச்சகம் நிறுவினர். இவ்வச்சகத்தில் சுழிபுரம், சிவப்பிரகாசபண்டிதர் நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவரின் பரூளை விநாயகர் பள்ளினை விரோதி ஸ்ரீ சித்திரைமீ (1889) பதிப்பித்தார். சபாபதி நாவலரின் ஞானமீர்தப் பத்திரிகையும் இவ்வச்சகத்திலிருந்து வெளிப்போந்தது போலும். அவ்வச்சகத்தைக் கர ஸ்ரீ (1891)த்தை ஒட்டிச் சிதம்பரம் செங்கழு நீர்ப்பிள்ளையார் கோயில் வீதிக்கு மாற்றினர். அங்கு திராவிடப் பிரகாசிகை விகாரி ஸ்ரீ கார்த்திகைமீ (1899) அச்சிடப்பெற்றது.

1880ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சென்ற மானிப்பாய் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை (1858) 1917) நாகபட்டினத்திலும் காரைக்காலிலும் தொழில் புரிந்து விட்டு 5885-ஆம் ஆண்டு சென்னை சென்று ஜூபிலி அச்சகம் நிறுவிப்பல புத்தகங்களை அச்சிட்டார். 1893-ஆம் ஆண்டு முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை ஈழந்திரும்பினார் ஜூபிலி அச்சகத்திலிருந்து வெளிப்போந்த நூல்களின் விபரங்கள் தெரியவில்லை.

காசிவாசி செந்தினாதையர் 1906 இலே செந்தினாதைய சுவாமி யந்திரசாலை என்ற அச்சகத்தை நிறுவித் தாமெழுதிய நீலகண்ட பாடியத் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு, ஸ்ரீ சீகாழிப் பெருவாழ்வின் ஜீவதாருண்ய மாட்சி, வைதிக சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்த தத்துவப்பட வினாவிடை முதலிய நூல்களைப் பதிப்பித்தார்.

வண்ணை சுவாமி நாத பண்டிதர் சென்னையிலே சைவவித்தியாநு பாலனயந்திரசாலையை நிறுவினர். சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் தொகுத்த முத்துக் குமாரசுவிராசரின் தனிப்பாடற் ரொகுதியான முத்தக பஞ்ச விஞ்சதியை 1907 இலும், நாவலரவர்கள் எழுதத் தொடங்கியதும் த. கைலாசபிள்ளை முற்றுவித்ததுமான திருவினையாடற்புராண வசனத்தைச் சாதாரண ஸ்ரீ புரட்டாதிமீ (1910) இலும் சுவாமிநாத பண்டிதர் தமது அச்சகத்திலே பதிப்பித்துள்ளார் சுவாமிநாத

பண்டிதர் சிவஞானபோதச் சிற்றுரை மாபாடியக் குறிப்புகளுடன் கூடிய பகுதிகள் அடங்கிய பதிப்பினைப் பராபவ ஸ்ரீ (1907) வெளியிட்டார்; திருக்குறள் மூலத்தை 1908 இல் வெளியிட்டார்; தேவாரத் திருமுறையைத் திருமுறைப் பெருமை முதலிய அரிய விடயங்களுடன் சாதாரண ஸ்ரீ (1911) வெளியிட்டார்; சிவாக்கிர பாடிய முதற் சூத்திர மொழிபெயர்ப்புடன் அண்டங்களின் பிரிவு எனும் மாபாடியத்தின் இரண்டாஞ் சூத்திர மூன்றும் அதிகரண இறுதிப் பகுதியையும் சேர்த்து 1916 இல் வெளியிட்டார்; இவர் திருக்கோவையாருண்மை (1894), கல்வனையந்தாதி (1895), திருவாசக பூசாவிதி (1907), பாரதம் ஆதிபருவவுரை, பதினேராவது பன்னிரண்டாவது நினைடு, திருவாத ஆரடிகள் புராணம் முதலியவற்றையும் வெளியிட்டார்; சைவநூற் சாரசங்கிரகம், திருநான் மறை ஆராய்ச்சி மறுப்பு முதலியனவற்றையும் எழுதி வெளியிட்டார்.

ஈழத்தவர் தமிழ் நாட்டிலே பத்திரிகைத் துறையிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை பேர்சிவல் பாதிரியார் 1855-ஆம் ஆண்டிலே ஆரம்பித்ததும் வியாழன் தோறும் வெளிவந்ததுமான தினவர்த்த மானியின் ஆசிரியராகப் பேர்சிவல் பாதிரியாரைத் தொடர்ந்திருந்தார். பிள்ளையவர்கள் எப்பொழுது ஆசிரியரானார் என்பதையோ எப்பொழுது அப்பதவியை நீத்தார் என்பதையோ கூறமுடியவில்லை. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் வித்தியார்த்தியாக 1858-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் சித்தியடைந்த பின்பு கள்ளிக்கோட்டை இராசாங்க வித்தியாசாலை ஆசிரியராகப் பணிபுரியச் சென்று விட்டமையால், அக்காலம் வரை ஆசிரியராக இருந்திருக்கலாம் பிள்ளையவர்களைத் தொடர்ந்து விசுவநாதபிள்ளை ஆசிரியராக இருந்தனர். அவர்கறல் விசுவநாதபிள்ளையாதல் பொருத்தமாகும் ஜி. பி. சவுந்தரநாயகம்பிள்ளை (1882) சில காலம் ஆங்கிலப் பத்திரிகை ஒன்றினைத் தமிழ்நாட்டிலே நடத்தினார். வடகோவை சபாபதிநாவலர் ஞானமீர்தம் எனும் பத்திரிகையை வெளியிட்டார். வதிரி சி. தாமோரம்பிள்ளை இப்பத்திரிகையிற்

சிலகாலம் பணிபுரிந்தார் சபாபதிநாவலர் பிலவஸ் (1901) சுதேச வர்த்தமானி என்ற மாகி கையையும் ஆரம்பித்துச் சிறிதுகாலம் நடத்தினர். திருநெல்வேலியில் முன்சிப் சுப்பிரமணிய பிள்ளை வெளியிட்ட சுஜனமநோரஞ்சனியில் 1883இல் உதவியாசிரியராகப் பணிபுரிந்த காசிவாசி செந்திநாதையர், 1888இல் திருப்பற்றுரிலே அமிர்தபோதினி எனும் வாரவெளியீட்டை ஆரம்பித்துச் சிறிதுகாலம் நடத்தினார். மானிப்பாய் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை 1884 இலே காரைக்காலிற் சத்தியாபிமானி எனும் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக விளங்கினார். தென்கோவை ச. கந்தையபிள்ளை புதுச்சேரியில் வித்தகம் எனும் வாரவெளியீட்டை 30-11-1933 முதல் சில ஆண்டுகள் வெளியிட்டார். உடுவில் வ. மு. இரத்தினேசுவரையர் செட்டிநாட்டிற் சிவநேசன் பத்திரிகையில் நீண்டகாலம் பணிபுரிந்தனர்.

தமிழ் நாட்டிலே சைவப்பயிர் தழைத்தோங்கச் சைவப்பிரசங்கமாரி பொழிந்த ஈழத்தவர் பலராவர். வண்ணை வைத்தீசுவரன் கோயில் வசந்த மண்டபத்திலே 1847-ஆம் ஆண்டு மார்சுபி மாதம் சுக்கிரவாரம் தோறும் சைவப்பிரசங்கம் செய்து வந்த ஆறுமுகநாவலர், செளமியஸ் (1849) திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற் பிரசங்கம் ஆற்றி நாவலர் என்று சிறப்பிக்கப்பெற்றார். நாவலரவர்கள் திருவாவடுதுறை ஆதீனம், தருமபுர ஆதீனம், மதுரைத் திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம், குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதீனம், இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம், திருநாகைக் காரோணம், மதுரை, அரிமளம், நெடுங்குடி, கொட்டாரம், காரைக்கால், வேதாரணியம் முதலிய இடங்களிலே தமது இந்தியப் பயணங்களின் போது சைவப் பிரசங்கம் செய்துகொளரவிக்கப்பட்டனர். சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை யிற் சிதம்பரம் பூசகர்களின் சிவாகம நிந்தைகளைக் கண்டித்தும், சென்னையிலே தமது உறைவிடத்திற் சுக்கிரவாரம் தோறும் அருட்பாவை விளக்கு முகமாக, இராமலிங்கபிள்ளையின் பாடல்களை மறுத்தும் செய்த பிரசங்கங்கள் நாவலரவர்களை நீதித்தலத்தளவும் இட்டுச் சென்றன. திருத்தொண்டை நாட்டுப்

பதிபுண்ணிய பரிபாலனசபைக்குத் தலைமை தாங்கிச் சென்னையில் நாவலரவர்கள் ஆற்றிய இரு பிரசங்கங்களைக் கணகரத்தின உபாத்தியாயர் தந்துள்ளார்.

நாவலரவர்களின் நண்பரும் சங்கத விற்பன்னரும் பிறமதகண்டனம் செய்தவருமான நீர்வேலி சி. சங்கரபண்டிதர் (1829-1870) வேதாரணியம், திருவாரூர், சிதம்பரம் முதலிய இடங்களிலே சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்து சிறப்பெய்தியவர். சிதம்பரம் பச்சையப்ப முதலியார் பாடசாலையிற் சங்கத மொழியிலே சங்கரபண்டிதர் பிரசங்கம் செய்து போற்றப்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் பிரசங்கங்களிற் சில சங்கரபண்டிதர் சற்பிரசங்கம் என்ற தொகுப்பாக நீர்வைவே. காராளபிள்ளையால் 1910 இலே பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

நல்லூர் வித்துவ சிரோமணி ச. பொன்னம்பலபிள்ளை (1837 - 1897) தமிழ்நாட்டிற்குச் சிற்சில காலங்களிற் சென்று பிரசங்கம் செய்துள்ளார். ஆலங்குடியிற் பழநி குமாரசாமித்தம்பிரானும் த. ஆ. சபாபதிப்பிள்ளையும் இருந்த காலத்தில் அங்கு அடிக்கடி சென்று கந்தபுராண பிரசங்கம் செய்தனர், தணிகைப்புராணம், கம்பராமாயணம் பற்றியும் வித்துவ சிரோமணியவர்கள் பிரசங்கங்கள் ஆற்றியிருக்கலாம் என்று கருத இடமுண்டு.

வடகோவை சபாபதி நாவலர் தமிழ்நாட்டிற் செய்த பிரசங்கங்களினால் நாவலர் என்றும் மகாவித்துவான் என்றும் சிறப்பிக்கப்பெற்றவர். இவர் பாஸ்கர சேதுபதியின் சமூகத்திலே பிரசங்கம் செய்து நல்ல சன்மானம் பெற்றவர். சிதம்பரம், இராமநாதபுரம், சென்னை, திருமயிலை முதலிய இடங்களிலே சைவப்பிரசங்கம் செய்து பேர்பெற்றவர் சபாபதி நாவலர்.

திருநெல்வேலி, திருப்பேரூர், உடுமலைப் பேட்டை, சென்னை, மதுரை, முதலிய இடங்களிலே சைவப்பிரசங்கங்கள் ஆற்றிக் கிறிஸ்து மதகாணன குடாரி, சித்தாந்த சிகாமணி எனச் சிறப்பிக்கப்பெற்றவர் காசிவாசி செந்திநாதையர்.

வண்ணை சுவாமிநாதபண்டிதர் தம்மாசிரியர் வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையின் பிரசங்கங்களையும் புராண படனங்களையும் கேட்டு, அவர்போல் புராண படனாதி செய்வதிற சிறப்பு எய்தியவர், தனவைசியர்களால் அழைக்கப்பெற்றுத் தமிழ்நாடு சென்று பல ஊர்களிலும் சைவப்பிரசங்கம் ஆற்றிப் பெரும் பொருள் தேடி, அப்பொருள் கொண்டு வித்தியாசாலைகளைத் தாபித்து நடாத்தியவர்.

மேலப்புலோலி நா. கதிரைவேற்பிள்ளை (1871-1907) தணிகைப் புராணம், கந்த புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் என்பனவற்றைப் பிரசங்கம் செய்வதிற பேரெடுத்தவர்; சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்தத்திற்கெதிரான பிரிவுகளைக் கண்டித்துப் புகழ்பெற்றவர். மாயாவாததும்சகோளரி அத்துவித சித்தாந்த மகோத்தாரணர், போலியருட்பாப் பிரபந்த நிர்க்கந்த கிஞ்சுக கண்டன சண்டமாருதம், சைவசித்தாந்த மகாசரபம் முதலிய பட்டங்கள் கதிரைவேற்பிள்ளையின் பிரசங்க வன்மையை எடுத்துக்காட்டுவன. இவர் தலைமையிலே 1903இலே சென்னை இராயப் பேட்டை பாலகப்பிரமணிய பக்த சனசபை நிறுவப்பெற்றது. இச்சபை கதிரைவேற்பிள்ளையின் பிரசங்க களமாக அமைந்து சிறந்த பணி புரிந்தது.

ஆறுமுகநாவலரவர்களின் பிரசங்கங்களைக் கேட்டு அவரைப்போலவே பிரசங்கஞ் செய்யப் புறப்பட்டவர் அம்பலவாண நாவலர். பெரிய புராணம், திருவாதவூரர் புராணம் என்பனவற்றிலே பயிற்சி மிக்கவரான அம்பலவாண நாவலர் தனவைசியர் தொடர்பாலே தமிழ்நாடு சென்று பல இடங்களிலே பல வருடங்களாகப் புராணப் பிரசங்கம் செய்து சிறப்பெய்தியவர்.

வதிரி சி. தாமோதரம்பிள்ளையும் உடுவில் வ. மு. இரத்தினேசுவர ஐயரும் தமிழ்நாட்டிலே சமயப் பிரசங்கம் செய்தோர் வரிசையிலே குறிப்பிடத்தக்க ஏனையோராவர்.

ரூப்பகதூர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, B.A., B.L., ரூப்பகதூர் ஜே. எம். எஸ். வேலுப்பிள்ளை, B.A., சாமுவேல் நெவினஸ்பிள்ளை, B.A., ஆர். ஓ. டி. அஸ்பரி, ஜி. பி. சவுந்தரநாயகம்

பிள்ளை, B.A., B.L., மாவை டூ. பொன்னம்பலபிள்ளை, புலோலி வ. கணபதிப்பிள்ளை, திரிகோணமலை த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை, B.A., ஜேம்ஸ் ஹென்ஸமன் B.A., வண்ணை கணேசபண்டிதர், திரிகோணமலை த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை, B.A., மேலைப்புலோலி நா. கதிரைவேற்பிள்ளை, நீர்வேலி ச. சிவகுருநாதபிள்ளை பன்னாலை ச. சிவநந்தையர், இணுவில் அ. க. பொன்னம்பலபிள்ளை, தெல்லிப்பழை அ. துரையப்பாபிள்ளை, மல்லாகம் வீ. கார்த்திகேயபிள்ளை, சி. தா. அழகசுந்தரம்பிள்ளை (கிங்ஸ்பரிபாதிரியார்), சுவாமி விபுலானந்தர் முதலியோர் தமிழ்நாட்டிலே கல்வித்துறையிலே அரும்பணியாற்றிய ஈழத்தவராவர்.

சென்னை ஆங்கிலேய அதிகாரிகளின் தமிழாசிரியராக ஆரம்பித்த சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை சென்னை அரசாங்க வரவு செலவுகளைக் குப்பிரிவிலே அதிகாரி ஆவதற்கு முன்பு சென்னை இராசதானிக் கல்லூரியிலும் கள்ளிக்கோட்டை அரசாங்க உயர்தரப் பாடசாலையிலும் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். நல்லூர் ஜே. எம். சிந்தாமணி வேலுப்பிள்ளை சென்னை அரசாங்க நோர்மல்ஸ்கூல் ஆசிரியராகவும் வெலியூர் பாடசாலைகளில் ஆசிரியராகவும் சென்னை அரசாங்க மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் விளங்கி சென்னை இராசதானிக் கல்லூரித் தலைவராகத் திகழ்ந்தார். வில்லியம் நெவினஸ் (சங்குவேலி மு. சிதம்பரப்பிள்ளை) அவர்களின் மூத்த புதல்வர் சாமுவேல் நெவினஸ்பிள்ளை சென்னை இராசதானிக் கல்லூரியிலே கணிதப் பேராசிரியராக விளங்கிப் பின்னர் சென்னை உயர்நீதிமன்ற வக்கீலானவர். ஆர். ஓ. டி. அஸ்பரி இந்தோரில் (Indore) கனடிய மிஷன் உயர்தரப் பாடசாலையிலே தலைமையாசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். ஜி. பி. சவுந்தரநாயகம் பிள்ளை சென்னை உயர்நீதிமன்ற வக்கீலாவதற்குமுன்பு சென்னை நோர்மல்ஸ்கூல் தலைமைத் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். சென்னை திராவிட வர்த்தன சபைப் பண்டிதர் புலோலி வ. கணபதிப்பிள்ளை (— 1895) காஞ்சிபுரம் பச்சையப்ப வித்தியாசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதராகவும் பின்னர் திருவனந்தபுரம் மகாராஜா கல்லூரிப் பிரதம ஆசிரியராகவும் திகழ்ந்தவர். திருகோணமலை த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை (— 1896) சென்னை இராசதானிக் கல்லூரி

நூல்நிலைய அதிபராகவும் பின்னர் சிற்றூர் உயர்தர பாடசாலைப் பிரதம ஆசிரியராகவும் சைதாப்பேட்டை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி விளிவுரையாளராகவும் விளங்கியவர். அள வெட்டி ஜேம்ஸ் ஹென்ஸ்மன் ஆங்கிலப் பேராசிரியராகவும், சும்புகோணம் அரசாங்கக் கல்லூரி அதிபராகவும் பேரெடுத்தவர். வண்ணைக் கோண்பண்டிதர் திருவண்ணாமலை யாதீன வித்துவானாகச் சிறப்பெய்தியவர். திருகோணமலை த. கணக சுந்தரம்பிள்ளை அரசாங்க வித்தியாவிருத்தி அதிகாரியாகவும், சென்னைக் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, பச்சையப்பாகல்லூரித் தமிழ்த் தலைமைமைப் பண்டிதராகவும் விளங்கியவர். மேலைப்பூலோலி நா. கதிரைவேற்பிள்ளை வேப்பேரி உயர்நிலைப் பள்ளி, சென்தோம் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆகியவற்றிலே சென்னையிலும் பின்னர் நீலகிரி குன்றுரிலும் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர்; ஆரணி சமஸ்தான வித்துவானாகவும் கிளேரன் தேசிகரின் தமிழ்ப் பண்டிதராகவும் கூடத்திகழ்ந்தவர். மாவையூ. பொன்னம்பலபிள்ளை சென்னையிலும் நீர்வேலி ச. சிவகுருநாதபிள்ளை காஞ்சி புரத்திலும் மல்லாகம் வீ. கார்த்திகேயபிள்ளை திருப்பற்றூரிலும் பன்னாலை ச. சிவானந்தையர் (— 1916) சிதம்பரம் பச்சையப்பன் ஆங்கிலக் கலாசாலையிலும், தெல்லிப்பழை அ. துரையப்பாபிள்ளை (1872—1929) கோலாபூர், பெல்காம் ஆகிய இடங்களிலும் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தனர். தேவகோட்டையிற் பயின்று நாகப்பட்டணத்திற் புகையிரத வேலை புரிந்த இணுவில் அ. க. பொன்னம்பலபிள்ளை, சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் சிபார்சிஹற் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார். பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பரி பாதிரியார் (1873—1941) பசுமலை ஆன்மபோதக செமினரிப் பேராசிரியராகவும் பங்களுர் ஆன்மபோதக கலாசாலைப் பேராசிரியராகவும் திகழ்ந்தார். சுவாமி விபுலானந்தர் (1892—1947) தமிழ் நாட்டிலே ஆண்மைலைப் பல்கலைக் கழகம் முதன் முதலாகத் தோற்றுவித்த தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியை முதன் முதலாக 1931—1933ஆம் ஆண்டுகளில் வகித்த பெருமையுடையவர். இணுவில் நடராசையர் (— 1903) சிதம்பரம், மதுரை போன்ற இடங்களிலே தங்கிப் பலருக்குச் சித்தாந்த சாத்திரம் பாடஞ் சொன்னவர்.

‘தமிழ் லெக்ஷிகன்’ எனப்படும் தமிழகராதியின் ஆக்கத்திற்குத் திரிகோணமலை த. கணக சுந்தரம்பிள்ளை உதவிப் பதிப்பாசிரியராகவும் (பெப்ரவரி 1919 முதல் மே 1920 வரை), பிரான்ஸிஸ் கிங்ஸ்பரி பாதிரியார் மேலதிகப் பதிப்பாசிரியராகவும் (ஜனவரி 1924 முதல் ஜூன் 1926 வரை) பணிபுரிந்து உதவியுள்ளனர். சென்னையிலே உலின்ஸ்லோ பாதிரியார் தமிழ் ஆங்கில அகராதியை (A Comprehensive Tamil and English Dictionary of High and Low Tamil) செப்பனிட்டபோது, உடனிருந்து உதவியோர் வில்லியம் நெவின்ஸ் (சங்குவேலி மு. சிதம்பரப்பிள்ளை), அளவெட்டி வே. கணக சபைப்புலவர் முதலியோராவர். அரசாங்கத்திலே தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளராக விளங்கிய ஜே. எம். சிந்தாமணி வேலுப்பிள்ளையும் மல்லாகம் வீ. விசுவநாதபிள்ளையும் (Bela Kellogg) ஆங்கிலத்திலிருந்து பல நூல்களைத் தமிழிலே மொழிபெயர்த்து உதவியவராவர். “இங்கிலீசினின்றுந் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுத் தமிழ் நாடெங்குமுள்ள கெவரன்மென்ட் பாடசாலைகளெங்கும் வழங்கும் தமிழ்ப் புத்தகங்களுக்கு ஆசிரியராகிய ஸ்ரீவிசுவநாதபிள்ளையவர்களும் யாழ்ப்பாணத்தாரன்றோ?” என்று நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்தல் கூறுவது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது (ஆறுமுக நாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு முதற்பாகம், மூன்றாம் பதிப்பு, 1954, பக். 139). கெலக்விசுவநாதபிள்ளை தொகுத்தளித்த தமிழ் ஆங்கில அகராதியைச் (Classical Tamil English Dictionary) சென்னைக் கல்வித் துறையினர் 1870இலே வெளியிட்டனர். சென்னைக் கல்வித்துறையினர் 1870லே வெளியிட்டனர்.

கல்வித் துறையிலே தமிழ்நாட்டிற் பணிபுரியாத ஈழத்தவரும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு நற்பணியாற்றியுள்ளனர். சென்னை அரசாங்க அஞ்சற் துறையில் மேலதிகாரியாக விளங்கிய மல்லாகம் வி. கணகசபைப்பிள்ளை, B.A., B.L. (1855—1906) பண்டைத் தமிழர் வரலாற்றிலே செய்த ஆராய்ச்சிகளிஹற் பேரெடுத்தவர்.

“ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழர்” எனும் ஆங்கில நூலிறொருக்கூப் பெற்ற கட்டுரைகள் பிள்ளையவர்கள் 1895ஆம் ஆண்டு 'மதராஸ் ரிவியூ' (Madras Review) எனும் சஞ்சிகையில் எழுதத் தொடங்கிய கட்டுரைகளை உள்ளடக்குவதாகும். இந்தியாவிற்பகிரங்க வேலைத்துறையிலே மேற்பார்வையாளராகப் பணிபுரிந்த சி. வை. சின்னப்பாபிள்ளை தமிழ்நாட்டில் இடம்பெறத் தொடங்கிய நாவல் இலக்கிய வடிவத்தாற் கவரப்பெற்று வீரசிங்கள அல்லது சன்மார்க்க ஜயம் (1905) எனும் நாவலை எழுதிச் சென்னையிலே பதிப்பித்தார். உதிரபாசம் அல்லது இரத்தினபவானி (1915), விஜயசீலம் (1916) ஆகிய நாவல்களையும் சின்னப்பாபிள்ளை பின்பு எழுதியுள்ளார். தமிழ்நாட்டிற் காப்புறுதிப் பதிவாளராகப் பணிபுரிந்த சுதுமலை வ. விசுவநாதபிள்ளை B. A. (D. L. Carrol) தாம் முன்னர் நாவலரவர்களுக்கு எதிராக எழுதிய சுப்பிரதீபத்தைத் தாமே மறுத்து, சுப்பிரதீப மறுப்பு எனும் நூலை இந்தியாவிறொருக்கும்போது எழுதினர் என்பர். அந்நூல் அச்சுவாகனம் ஏறாது மறைந்துவிட்டது. திருவிதாங்கூர் கலால் இலாகாவில் ஆணையாளராகத் திகழ்ந்த ரி. ஏ. பொன்னம்பலபிள்ளை ஆங்கில சஞ்சிகைகளிலே (Malabar Quarterly, Tamilian Antiquary) அநேக ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டவராவர். சிவசைலத்திற் பிற்காலத்தில் வாழ்ந்த பொன்னம்பலபிள்ளை 1912ஆம் ஆண்டிற் காஞ்சிபுரத்தில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த மகாசமாசத்தின் ஆண்டு விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கி ஆங்கிலத்திற் சிறந்த பேருரை நிகழ்த்தினார்.

தமிழ்நாட்டிலே பணிபுரிந்து உயர்பதவி களைப் பெற்ற ஈழத்தவரும் பலருளர்; அவர்களிற் சிலர் அரசாங்கத்தாற் சிறப்பிக்கப் பெற்ற கௌரவமும் பெற்றனர். வண்ணையில் ஆரம்பிக்கப்பெற்ற இந்துசாதனத்தின் ஆங்கிலப் பகுதிக்கு ஆசிரியராக ஆரம்பத்தில்

விளங்கிய ரி. ஏ. செல்லப்பாபிள்ளை (1902) திருவிதாங்கூரிலே பிரதம நீதியரசராக விளங்கியவராவர். ஜி. எஸ். அரியநாயகம் (1887) திருவிதாங்கூர் நீதிபதியாகவும் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை புதுக்கோட்டை நீதிபதியாகவும் ஏ. எம். முத்துநாயகம் திருவிதாங்கூர் நீதிபதியாகவும் திகழ்ந்தவராவர். ஜே. எம். சிந்தாமணி வேலுப்பிள்ளையின் புதல்வரும் நியாய துரந்தரரும் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியுமான மாசிலாமணிப்பிள்ளை திவான் பகதூர் பட்டம் பெற்றவராவர். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, ஜே. எம். சிந்தாமணி வேலுப்பிள்ளை, க. வைத்தியலிங்கபிள்ளை, சி. முருகேசம்பிள்ளை, லுயிஸ் சி. வில்லியம்ஸ்பிள்ளை முதலிய ஈழத்தவர் இரூவ் பகதூர் பட்டம் பெற்றவராவர். செல்லையா கிறிஸ்மஸ்பிள்ளை எனும் ஈழத்தவர் இரூவ் சாகிப் பட்டம் பெற்றவராவர்.

தமிழ் இந்தியாவுக்கும் தமிழ் ஈழத்திற்கும் இடையே ஈழத்தவர் அரும்பாடுபட்டு எழுப்பிய பாலம் சுதந்திர இலங்கையில் 1956ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த முக்கியமான சம்பவங்களாற் சிதையத் தொடங்கியது. தமிழகத்தோடு தாம் பூண்டிருந்த ஆத்மார்த்தத் தொடர்பின் பொருளற்ற தன்மையை ஈழத்துத் தமிழர் தெளிவாக உணரத் தலைப்பட்டனர். இவ்வுணர்வு தமிழகத்தின் தாய்மனப்பான்மையை, கொண்ட அறிஞர் செயலாலும் கூற்றாலும் வலுப்பெறத் தொடங்கியது. பெரும்பான்மை சமூகத்தின் அரசியற் பிரதிநிதிகளின் அரசியல் லாபம் கருதிய செயல்கள்தாம் தொடர்பு முற்றாக அறுத்துவிடாது நிலைக்கச்செய்து வருகின்றன.

★

வடக்கு - கிழக்கு இலங்கையின் கைத்தொழில் வளமும் விருத்தியும்

யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, மன்னார், திரு கோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களை உள்ளிட்ட பகுதிகளை இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளென வகுத்து அவற்றின் கைத்தொழில் வளவாய்ப்புக்களையும், (மனித வளமல்லாத) கைத்தொழில் விருத்தியையும் ஆராய்ந்தறிவதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியையும் கிழக்குப்பகுதியையும் நாட்டின் பிற்பகுதிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் கைத்தொழில் வளம் குறைந்த பகுதிகளாகவே தென்படினும் சீராகப் பிரயோகிக்கக்கூடிய பல மூலவளங்கள் இப்பகுதிகளில் உள என்பதை நாம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். இம்மாகாணங்களில் உள்ள மூலவளங்களைக் கனிப்பொருள் வளம், விவசாய மூலவளம், கடலுயிர் சார் வளம் எனப் பாகுபடுத்தலாம்.

கனிப்பொருள் வளங்களுள் சுண்ணாக்கல்லும், கனிப்பொருட்கள் கொண்ட மணற்படிவுகளும் உப்புமே இப்பகுதிகளுள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகவுள்ளன. இலங்கையின் மூலகைச் சுண்ணாக்கற்களுள் அடையற் சுண்ணாக்கற் படிவுகள் வடபகுதியில் காங்கேசந்துறைப் பிரதேசத்திலிருந்து வடமேற்குக் கரையோரமாக மன்னார்ப் பகுதிக்கூடாகப் புத்தளம் வரை பரந்து காணப்படுகின்றது. மயோசீன்

காலத்து இப்படிவுகள் பெரும்பாலும் மேற்படை மண்ணிலால் மூடுண்டுள்ளன. மூங்கில் ஆறு - அம்பலம் எனும் இடங்களைத் தவிர்த்த இடங்களில் இச்சுண்ணாக்கல் உறுதியான வன் படையாகவே காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுப் பகுதியின் மத்தியபகுதியில் இக்கற்படை ஆழமாகக் காணப்படுகின்றது. அண்மையில் நடாத்தப்பட்ட புவி அமைப்பியல் அளவீட்டினால் சீமேந்து உற்பத்தி போன்றவற்றுக்குகந்த சுத்தமான சுண்ணாக்கற்படைகள் மன்னார்ப் பகுதியிலும் புவிமேற்பரப்போடமைந்துள்ளது எனக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. மன்னாருக்கருகில் முருங்கன் எனும் இடத்திலிருந்து சீமேந்து உற்பத்திக்கெனக் களிமண் பெறப்படுமிடத்து மன்னாரில் சீமேந்து உற்பத்திக்கெனக் களிமண் பெறப்படுமிடத்து மன்னாரில் சீமேந்து உற்பத்திச்சாலை ஒன்றை நிறுவினால் உற்பத்திச் செலவுகள் குறைவாயமையலாம் என ஊகிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. மன்னாரில் சுண்ணாக்கல் இலகுவாகப் பெறமுடியாதவிடத்தும் முருங்கனில் இருந்து காங்கேசந்துறைக்குக் களிமண் கொண்டுசெல்லும் புகையிரதம் திரும்பும்போது மேலதிகச் செலவு இல்லாது சுண்ணாக்கல்லினைக் கொண்டுசென்று பிரயோகிக்க வாய்ப்புண்டு.

இலங்கையின் அடையற் சுண்ணாக்கற் படிவுகளைப் பயன்படுத்தும் பிரதான கைத்தொழில் காங்கேசந்துறையிலுள்ள சீமேந்து

கலாநிதி (தீருமதி) யோ. இராசநாயகம் Ph. D.

புவியியல் துறை விரிவுரையாளர்

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், கொழும்பு வளாகம்.

உற்பத்திச்சாலையாகும். இங்கு சுண்ணக்கல் பெரும் சுற்சுரங்கங்களிலிருந்து அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டு, முருங்கலிலிருந்து கொண்டு வரப்படும் களிமண்ணோடு கலந்து சுடப்பட்டுப்பின் ஜிப்சம் என்னும் இரசாயனப் பொருளோடு சேர்த்து அரைக்கப்படுகிறது. காங்கேசந்துறைத் தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான களிமண்ணில் ஒருபங்கு யாழ் குடாநாட்டிலிருந்தும் பெறப்படுகின்றது. ஜிப்சம் வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதியாகின்றது. அண்மைக்காலத்தில் ஆனையிறவின் உப்பளங்களிலிருந்தும் ஓரளவு ஜிப்சம் பெறப்படுகின்றது. இறக்குமதியாகும் ஜிப்சம் கொழும்புத் துறைமுகத்திலிருந்து தரைமார்க்கமாகக் (புகையிரதமூலம்) காங்கேசந்துறைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றது. வருங்காலத்தில் காங்கேசந்துறையின் துறைமுகம் அபிவிருத்தி செய்யப்படின ஜிப்சம், கடல் மார்க்கமாக எரிபொருள், உணவுப் பொருட்கள் போன்றவற்றோடு வடக்காக எடுத்துச் செல்லப்படும்.

வடபகுதியில் பெறப்படும் சுண்ணக்கல் விலிருந்து சுண்ணாம்பும் தயாரிக்கப்படுகின்றது இச்சுண்ணாம்பு செயற்கை உரம் ஆக்குவதற்கும் பயன்படும். இங்கு பெறப்படும் சுண்ணக்கல் வருங்காலத்திற் பல புதிய பயன்பாடுகளுக்குத் தேவைப்படலாம். கிழிஞ்சல் சுண்ணாம்பு என்பது தோல் பதனிடல், கடதாசி உற்பத்தி, போன்ற தொழில்களுக்கு இன்றியமையாதது. இதனை வடக்கில் உற்பத்தி செய்ய பெரும் வாய்ப்புக்கள் உண்டு. பரந்தனில் நிறுவப்பட்டுள்ள இரசாயனப்பொருள் உற்பத்திச்சாலை ஆண்டு தோறும் நிகர 5000 தொன் கிளிஞ்சல் சுண்ணாம்பினைக் கண்டிப்பகுதிகளிலிருந்து பெற்றுக் கொள்கின்றது. ஆனால் இச்சுண்ணாம்பினை வடக்கிலேயே இலகுவாகச் சுண்ணக்கல்லினை குளையிற் பதனிடும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். மேலும் கல்சியம் காபைட்டு, P. V. C. போன்ற பொருட்களையும் பரந்தனில் உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பிப்பின் மொத்தமாக வருடாந்தம் 20,000 தொன் கிளிஞ்சல் சுண்ணாம்பு வேண்டியாகும்; வேண்டியளவு சுண்ணக்கல் வடக்கில் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருப்பதனால் வண்ணக் காரப்பொடி உற்பத்தியும் இயலக்கூடிய ஒரு தொழிலாயமையும்.

வடபகுதியில் உப்பும கைத்தொழிலுக்கு உகந்த மூலவளமாயமைகின்றது. இலங்கையின் பிரதான உப்பளங்களில் ஆனையிறவுப் பகுதி வீசேட இடத்தை வகிக்கின்றது. இங்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு நிகர 40,000 தொன் உப்பு உற்பத்தியாகின்றது. 1970ம் ஆண்டு பல இடையூறுகளினாலும், காலநிலை விகற்பங்களாலும் 22000 தொன் உப்பு மட்டும் உற்பத்தியாகியது. இவ்வப்பளங்களைத் தவிர வடபகுதியில் செம்மணி, கல்லுண்டாய் போன்ற இடங்களிலும் உப்பளங்களுள். கல்லுண்டாய் ஆண்டொன்றுக்கு நிகர 700 — 1500 தொன் உப்பும் செம்மணியில் நிகர 250. — 600 தொன் உப்பும் பெறப்படுகின்றது. இவ்வப்பளங்கள் சிறப்பாகப் பரந்தனிலுள்ள இரசாயனப் பொருளுற்பத்தித் தொழிற்சாலைக்கு இன்றியமையாதன. இத்தொழிற்சாலையில் ஆண்டொன்றுக்கு நிகர 3000 — 4000 தொன் உவர் நீரகம் (ஊத்தைச் சோடா) தயாரிக்கப்படுகின்றது. மற்றும் படி பாசிகம் (Chlorine), நீரகப் பாசிக்காடி (Hydrochloric Acid), தூள் உப்பு (Table salt) சுண்ணகப் பாசிகை (Calcium Chlorine) போன்ற இரசாயனப் பொருட்கள் உற்பத்தியாகின்றன. இவற்றின் உற்பத்தி அளவுகள், இலங்கையில் இப்பொருட்களுக்குரிய மொத்தத் தேவையை நிரப்பாதிருப்பதனால் பரந்தன் தொழிற்சாலையின் உற்பத்தி அளவுகளைப் பெருக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால் வடக்கிலுள்ள உப்பினைச் சீராகப் பயன்படுத்தக் கூடியதாயிருக்கும். கிழக்கு மாகாணத்தில் நிலாவெளியில் சிறு உப்பளம் ஒன்று உள்ளது. இப்பகுதியில் உப்புக் கைத் தொழில் இன்னும் விருத்தி செய்யப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வடகிழக்கிலங்கையில் கனிப்பொருள் கொண்ட மணற்படிவுகள் இலங்கையின் கனிப்பொருள் வளங்களிற் சிறப்பானவை. இம்மணற்படிவுகள் திருகோணமலைக்கு வடக்காக 34 மைல் தூரத்தில் புல்மோட்டைக் கரையோரங்களில் காணப்படுகின்றன. இப்படிவுகள் 4 மைல்களுக்கு நீண்டு 200 அடி அகலங்கொண்டதாயமைந்துள்ளன. இங்கு இல் மனைற்று, ருடைல்சேகொன், மொனசைட்டு போன்ற கனிப்பொருட்களுள். ஏறக்குறைய 40 மில்லியன்

தொன் கனிப் பொருட்கொண்ட கருமணற் படிவுகள் இங்குள என மதிப்பிடினும், நாளாந்தம் புதிய படிவுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருப்பதனால், இம்மணற்படிவுகள் பலகாலம் பெருமளவாகப் பயன்தரக்கூடியன எனக் கொள்ளலாம். இலங்கையின் மேற்குக் கரையோரங்களில், குறிப்பாகக் குதிரைமலைக்குடா விலிருந்து கிரிந்த என்னும் இடம்வரை பரந்துள்ள பகுதிகளில் இத்தகைய மணற்படிவுகள் ஆண்டில் ஒருசில பருவங்களில் மட்டுமே காணக்கூடியதாயுள்ளது. மேலும் இவை ஆங்காங்கு பரந்துள்ள படிவுகளாக இருப்பதனால் பொருளியல் ரீதியாக அகழ்ந்தெடுக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. இதனாலேயே புல்மோட்டைப் படிவுகள் இலங்கையின் கைத்தொழில் வளத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது.

இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் வண்டற் களிமண் படிவுகளுள்ள பிரதேசங்களில் செங்கட்டி ஓட்டுத் தொழில் உற்பத்திக்கு இடமுண்டு. ஏற்கனவே முல்லைத்தீவு, கல்ஓயா போன்ற இடங்களில் இத்தகைய தொழிற்சாலைகள் இக்களிமண் படிவுகளைப் பிரயோகிக்கின்றன. மற்றும்படி இதனை மடுப் பகுதியிலும், மகாவலிகங்கையின் கழிமுகப் பகுதியாகிய திருகோணமலைப்பகுதியிலும் மட்டக்களப்பிலும் இப்படிவுகளிலிருந்து பயன் கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் உள. மட்டக்களப்பின் தென் பகுதியிலுள்ள போரதீவுப்பற்றிலுள்ள கோயிற் போரதீவுக்குளங்களில் உள்ள வண்டற் படிவடேமைந்துள்ள களிமண்ணிலிருந்து அப்பகுதி மக்கள் கோடைகாலத்தில் செங்கற்கள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள்- இது சட்டத்திற்குப் புறம்பானதாயினும் வழக்கிலுள்ளது. வடக்குக் கிழக்குப் பகுதியில் கண்ணாடி உற்பத்திக் கேற்ற மணலும் போதியளவு உண்டு. யாழ்க்குடாப்பகுதியில் குடத்தனை, வல்லிபுரக் கோயில் பகுதி, நாகர் கோயிலிலும் அயற் பிரதேசங்களிலும் ஏறக்குறைய 20 சதுர மைல் பரப்பளவில் நல்ல தரமான மணற்பரப்புகள், ஏறக்குறைய 98 % மான சிலிகா எனும் இரசாயனப் பொருளைக் கொண்டதாயுள். இந்த வளவாய்ப்பு இன்றுவரை பயன்படுத்தப்பட

வில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில், கோப்பாய், யாழ்நகர், மானிப்பாய் ஆகிய இடங்களில் உடைந்த கண்ணாடித் துண்டுகளைப் பயன்படுத்திச் சில கண்ணாடித் தொழிற்சாலைகள் கண்ணாடியை உற்பத்தி செய்கின்றன. திருகோணமலைப் பகுதியில் அங்குள்ள மணல் வசதியைப் பயன்படுத்தி ஒரு தனியார் துறைக்கண்ணாடித் தொழிற்சாலை இயங்கி வருகின்றது.

விவசாய மூலப்பொருள் என்று பார்க்கையில் கடதாசி உற்பத்திக்குப் பயன்படும் வைக்கோல் வடக்குக் கிழக்கு இலங்கைப் பகுதியில் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகின்றது. இலங்கையில் எல்லா மாவட்டங்களிலும் நெற்பயிர்ச் செய்கை நடைபெறுவதனால் வைக்கோல் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு எங்கும் உண்டு. எனினும் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் சிறப்பாக மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்கள் மேலதிகமான நெல்லுற்பத்தியில் விசேட இடத்தைப் பெறுவதனால் அங்கு போதியளவு வைக்கோல் பெறக்கூடிய வசதி உண்டு. வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளின் மற்றைய பாகங்களிலும் நீர்ப்பாசன, குடியேற்றத் திட்டங்கள் சீராகச் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ள பாகங்களில் போதியளவு வைக்கோல் பெறக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கலாம். இத்தகைய இடங்களில் சிறு கடதாசி காகித அட்டை ஆலைகள் நிறுவ வாய்ப்புண்டு.

இதுவரை காலம் கிழக்கிலங்கையில் வாழைச்சேனை எனுமிடத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ள கடதாசி ஆலை அண்மைப் பகுதிகளிலுள்ள வைக்கோலைப் பயன்படுத்துகின்றது. ஆண்டொன்றுக்கு நிகர 17,000 தொன் கடதாசியும், கடதாசி அட்டையும் இங்கு உற்பத்தியாகின்றது.

கிழக்கிலங்கையில் பயன்படுத்தப்படும் இன்னுமொரு விவசாய மூலவளம் கரும்பாகும். இப்பகுதியில் கரும்பு கந்தளாயிலும், கல்லோயாவிலும் பயிராக்கப்பட்டு இவ்விரண்டிடங்களிலும் இரு ஆலைகள் சீனியை உற்பத்தி செய்கின்றன. இவை வருடாந்தம்

இலங்கைக்குப் போதியளவு சீனி உற்பத்தி செய்வதில்லை. இவ்வாலைகளின் உற்பத்தி விகிதங்களை அதிகரிக்கக்கூடிய பல வாய்ப்புகளிருந்தும் அவ்வாய்ப்புகளைச் சீராகப் பயன்படுத்த முடியாதுள்ளது. இங்குள்ள கரும்புத் தோட்டங்களில் ஆண்டு முழுவதும் ஆலைகள் இயங்குவதற்கு வேண்டிய அளவு கரும்பு சாகுபடியாவதில்லை. கூலி வேலைக்குத் தேவையான ஆட்கள் போதியளவு இல்லை. மேலும் யானை, பன்றி முதலிய காட்டு மிருகங்களின் தொல்லை கரும்பின் உற்பத்தியளவுகளைப் பாதிக்கின்றது. இக்குறைபாடுகளை நீக்கின் சீனி உற்பத்தியளவுகளை குறிப்பிடத்தக்களவு பெருப்பிக்கலாம்.

வடக்கு கிழக்கு இலங்கையின் கைத் தொழில் வளவாய்ப்புகளின் பெரும்பான்மையானவை சிறு கைத்தொழில் விருத்திக்கே உகந்தையாயுள். இப்பகுதிகளில் உற்பத்தியாகும் பழவகைகள் மரக்கறி வகைகளைப் பயன்படுத்தி சிறுகைத்தொழில்கள் சில நடைபெறுகின்றன. கொடி முந்திரிகை, நெல்லி, தோடை, மாம்பழம் போன்றவற்றிலிருந்து குடிபானங்கள் உற்பத்தியாக்கப்படுகின்றன. பழங்களைத் தகரத்திலடைத்தல், 'ஜாம்' காய்ச்சுதல் போன்ற தொழில்களும் நடைபெறுகின்றன. இத்தொழில்கள் பெருகுவதற்குப் பல வாய்ப்புக்கள் உள்.

பனை, சிறு தொழில்களுக்குகந்த வளங்களை அளிக்கும் கருவூலமாயுள்ளது. இத்தொழில்கள் வடபகுதியில் ஓரளவுக்கு விருத்தியடைந்துள்ளன. பனை பெருமளவில் வடபகுதியிலேயே உண்டு. பனை வளம் பற்றியும் அதனடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில்கள் பற்றியும் சீரான புள்ளி விபரங்கள் இல்லாதனால் அவற்றினைப் பற்றிய பொது விபரங்களை மட்டுமே நாம் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதாயுள்ளது.

வடபகுதியின் விவசாய மூலவளங்களுள் புகையிலை சிறப்பானது. இப்பகுதியில் சிறந்த விளைநிலங்கள் புகையிலைத் தோட்டங்களாயிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் இப்பயிர் அங்கு பின்பற்றப்படும் சுழற்சிப்பயிர்ச்

செய்கையின் ஒரு முக்கிய அம்சமாயுள்ளது. ஏறக்குறைய 3,500 - 4,000 ஏக்கர் நிலம் புகையிலைத் தோட்டங்களாயுள். இவற்றுள் 3/4 பங்கில் மெல்லுவதற்கேற்ற புகையிலையும், மிகுதியில் சிகரட் தயாரிக்க உகந்த புகையிலையும், சுருட்டுத் தொழிலுக்குத் தேவையான புகையிலையும் பயிரிடப்படுகிறது. இலங்கையின் சுருட்டுற்பத்தியில் ஏறக்குறைய 90% மான அளவு யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டுப் பகுதியிலேயே உற்பத்தியாகின்றது. ஆனால் இத்தொழிலுக்குத் தேவையான புகையிலையில் 3/2 பங்கு கண்டி மாதளை, முல்லைத்தீவு, தம்மன் கடுவை போன்ற இடங்களிலிருந்து பெறப்படுகின்றது. சுருட்டுத் தொழில் யாழ்ப்பாணத்தில் சிறப்பாகத் தாவடி, கொக்குவில், கோண்டாவில், இணுவில் போன்ற இடங்களில் கூடுதலாயுள்ளது. பீடி உற்பத்தியிலும் யாழ்ப்பாண மாவட்டம் முன்னணியில் நிற்கின்றது. பீடி உற்பத்தியாளரில் நூற்றுக்கு அறுபது வீதத்தினர் யாழ் மாவட்டத்திலேயே உள்ளனர். சுருட்டுத் தொழில், பீடித் தொழில் ஆகியன இலங்கையின் மற்றைய பகுதிகளிலும் காணப்பட்டாலும் யாழ் குடாப் பகுதியில் விசேட விருத்தியுற்றிருப்பதற்கு அங்கு பல நூற்றாண்டு காலமாகக் குடியிருக்கும் தொழில் வல்லமை கொண்ட தொழிலாளர் குழுவே காரணமாகலாமெனக் கருதப்படுகின்றது.

வடக்குக் கிழக்கு இலங்கையின் விவசாய மூலவளத்தில் கால்நடை வளமும் இடம் பெறும். இதில் விசேடமாகத் தோல் பதனிடுதல் விருத்தியுற வசதியுண்டு. சப்பாத்துத் தொழில், மற்றும் பல தோற் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யும் தனியார் தொழிலிடங்கள் வடக்கிலும், கிழக்கிலும் உண்டு. இத்தொழிற்சாலைகள் இப்பகுதிகளில் பெறக்கூடிய தோலைக் கொழும்பிற்கனுப்பிப் பதனிட்டுப் பின் அதனையும், செயற்கைத்தோலையும் பயன்படுத்தித் தோற் பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்றார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலும், மட்டக்களப்பிலும் தோல் பதனிடும் ஆலைகளை அமைப்பின் இப்பகுதிகளில் தோலுற்பத்தி பெருகும்.

இலக்கையின் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் மீன் வளம் கைத்தொழில் விருத்திக்கு உகந்ததாயமைந்துள்ளது. இப்பகுதிகளில் கரையோரக் கடலிலும், ஆழ்கடலிலும் மீன் பிடிக்கப்படுகின்றது. வடக்கில் ஏறக்குறைய 72 மீன் பிடி நிலையங்களிருப்பினும் அவற்றில் முக்கியமானவையாயமைபவை — பாசையூர், கரையூர், நவாந்துறை, மைலிட்டி, பூநகரி, நெடுந்தீவு, வல்வெட்டித்துறை, பருத்தித்துறை, தாழையடி ஆகியன. வடபகுதியின் கரையோர மீன்பிடித்தளங்கள் பொதுவாகப் பருவக் காற்றுகளினால் அவ்வளவு பாதிக்கப்படாதவையாயிருப்பதனால் வருடம் முழுவதும் மீன் பிடிக்கக் கூடியதாயுள்ளது. பீதுரு, வாட்ஜ் கண்ட மேட்டுத்தளங்களிலிருந்தும் பெருமளவான மீன் பிடிக்கப்படுகின்றது. இப்பகுதியிலிருந்து பிடிக்கப்படும் மீனில் ஏறக்குறைய 50 - 60 % அளவு குளிர்ப் பெட்டிகளில் அடைக்கப்பட்டு இலங்கையின் தென்பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றது.

இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதியில் விசேடமாக முல்லைத்தீவு, திருகோணமலைப் பகுதியிலும் மட்டக்களப்பிற்கு வடக்காகவும், தெற்காகவுமுள்ள கரையோரங்களிலும் கூடுதலாக மீன் பிடிக்கப்படுகின்றன. இப்பகுதிகள் வடகிழ் பருவக் காற்றால் பாதிக்கப்படும் பகுதிகளாயிருப்பதனால் மீன் பிடித் தொழில் இக்காற்றின் பாதிப்பில்லாத பருவங்களில் கூடுதலாக நடைபெறுகின்றது. அக் காலங்களில் இலங்கையின் தெற்கு, தென் மேற்குப் பகுதிகளிலிருந்து மீனவர்கள் கிழக்கிழங்கைக்கு இடம் பெயர்ந்து மீன் பிடிப்பது வழக்கம். இவ்வாறு இடம் பெயர்ந்து வந்து மீன் பிடிப்பவர்கள் ஆழ்கடற் பகுதியிலீடுபவர்கள். கிழக்கிழங்கை மக்கள் கரையோர மீன் பிடிப்பிலும், மட்டக்களப்பேரியில் மீன் பிடித்தல், மட்டு இரூல் பிடித்தலிலுமே கவனம் செலுத்துவது வழக்கம். இங்கு பிடிக்கப்படும் இரூல், சிங்க இரூல் ஆகியன கொழும்பு மூலம் பிற நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதனால் கணிசமான வருமானம் பெறக் கூடியதாயுள்ளது.

மாதரைக் கற்பழித்து வன்கண்மை பிறர் செய்யப்
பேதைகள் போலுயி ரைக்—கிளியே!
பேணி யிருந்தா ரட!

அச்சமும் பேடிமையும் அடிமைச் சிறு மதியும்
உச்சத்திற் கொண்டா ரட!—கிளியே!
ஊமைச் சனங்க ளட!

மாணம் சிறிதென் றெண்ணி வாழ்வு பெரிதென்றெண்ணும்
ஈனர்க் குலகந்தளில்—கிளியே!
இருக்க நிலைமை யுண்டோ?

நாட்டில் அவமதிப்பும் நாணின்றி இழி செல்வத்
தேட்டில் விருப்பங் கொண்டே!—கிளியே!
சிறுமை யடைவா ரட!

— பாரதி

முகாமைத்துவமும் கணக்கியலும்

அறிமுகம் :-

எந்த ஒரு முயற்சியும் அல்லது இயக்கமும் உதாரணமாக வியாபார முயற்சிகள், சேவை நல்கு முயற்சிகள் முதலியன நன்கு செயற்படவும், கைவசமுள்ள மனித சக்தி, பொருள் பண்டங்கள், பணம், காணி, ஏனைய சொத்துக்கள் முதலியனவற்றை நன்கு பயன்படுத்தி முயற்சியின் இலட்சியத்தை சிறப்பாக அடைய உதவும் செயல் முகாமைத்துவம் எனக்கூறலாம்.

எந்த முயற்சியிலும் அதன் மேம்பாட்டுக்காக பலரின் உதவியுடன், மேலும் பலரை இயக்குவித்து முயற்சியின் இலட்சியங்கள் எய்தப் படுகின்றன.

பிறரின் தொழிற்பாட்டை மேலும் ஊக்குவிப்பதும் முகாமையின் முக்கிய அம்சம் எனவும் நாம் கொள்லாம்.

முக்கிய அம்சங்கள் :-

முகாமைத்துவம் நன்கு செயற்பட பின் வருவன அவசியமானவை எனக் கருதலாம்.

1. திட்டமிடல் :-
 2. முன்மதிப்பிடல் :-
 3. செயற்பாட்டு எல்லை வகுத்தல் :-
- எதைச் செய்ய வேண்டும் என முன்பே தீர்மானித்தலும், அதாவது இலட்சியங்களை அல்லது கோட்பாடுகளை வகுத்துக் கொள்வதும், அதற்கான வழிகளை நிர்ணயித்துக் கொள்வதும் இதனுள் அடங்கும்.
- திட்டத்தினை இயக்க வேண்டியவர்களை நிய

மித்து அவர்களிடம் அதிகாரங்களைத் தகுதி கண்டு கொடுத்தல்.

4. இயக்குவித்தல் :- நல்ல தலைமை உதாரணத்தைக்காட்டி தொழிலாளர்களிடமிருந்து கூடிய உழைப்பையும் ஒத்துழைப்பையும் பெற்றுக் கொள்ளல்.
5. தொடர்புகள் சீர்செய்தல் :- தனித்தனி பகுதியான இயக்கங்களை ஒன்றிணைத்து இலட்சியத்தின் பாதையில் வழிநடத்தல்.
6. கட்டுப்படுத்துதல் :- திட்டத்துக்கமைய இயக்கம் செயற்படுவதை அவதானித்து, வேறுபாடுகள் இருப்பின் அதற்குரிய காரணங்களை அறிந்து அவசியமெனில் திட்டங்களை மாற்றியமைத்தல்.
7. தொடர்புகளை மேற்கொள்ளல் :- கட்டளைகளை அல்லது விபரங்களை இயக்கத்தினுள் ஓரிடத்திலிருந்து பிறிதோரிடத்துக்கு அனுப்புதல். பிறவாடிக்கையாளர்கள், பொருள் வாங்குவோர் ஆகிய பிறகுடன் தொடர்பு கொள்ளல்.

கணக்கியல் கோட்பாடுகள் முகாமைத்துவத்திற்கு உதவக்கூடிய முறை: திட்டமிடலும், முன்மதிப்பிடலும் :-

விற்பனை, உற்பத்தி, பணம் முதலியன சம்பந்தமாக கணக்கியல் கோட்பாடுகளின்

எஸ். சிவராசா

உதவிப் பொது முகாமையாளர் (நிதி)
தேசிய நீர்வழங்கல், வடிகால் அமைப்புச்சபை

அடிப்படையில் செய்யப்படும் முன் மதிப்பீடுகள் முகாமையை, ஒரு குறிப்பிட்ட விதத்திலான உற்பத்தியினை அல்லது விற்பனைக் கொள்கைகளை வகுத்துக்கொள்ள உதவும். அத்துடன் பணத்தேவைகளை அனுசரித்து அவசியமான பொழுது கடன்கள் பெற அல்லது வங்கி மேலதிக வரைவுகளுக்கு உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய அல்லது பிற விதங்களில் பணம் திரட்ட வேண்டிய தேவையை முகாமைக்கு உணர்த்த முடியும்.

செயற்பாட்டுத் திறன் :-

பாவனையிடப்பட்ட மூலதனத்துடன் ஈட்டிய இலாபத்தின் விகிதாசாரத்தை நாம் ஒப்பிட்டு நோக்கில் செயற்பாட்டுத்திறனை அறியக் கூடியதாக இருக்கலாம். ஆயினும் கணக்கியற் கோட்பாடுகளை அனுசரித்து நாம் தனித்தனி கிரய மத்தியத் தலங்களை (Cost Centres) அமைத்து அவற்றின் செயற்பாட்டுக்குரிய எல்லையை பாதிடுகளின் மூலம் நிர்ணயித்தால் அவற்றின் உண்மையான செயற்பாட்டு விபரங்களைப் பாதிட்டு விபரங்களுடன் ஒப்பிட்டு கூடிய செயற்பாட்டுத்திறனை நாம் காணக் கூடியதாக இருக்கும்.

தொடர்புகளைச் சீர்செய்தல் :-

முகாமைத்துவக் கணக்கியலின் முக்கிய அம்சமாக பாதிட்டுக் கட்டுப்பாடு அடங்கும். இதன்படி இயக்கத்தின் ஒவ்வொரு அம்சமும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணையக்கூடிய விதத்திலும் ஒத்துவக்கூடிய வகையிலும் அமையும். உதாரணமாக விற்பனையும் பொருள் உற்பத்தியும் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒத்தியங்கவேண்டும். அதனைக் கொண்டு நடத்த நிதி ஒழுக்கம் நன்கு திட்டமிடப்படவேண்டும். மூலப்பொருட்கள் முதலியனவற்றின் கொள்வனவு தற்காலத் தேவைகளை அனுசரித்திருக்க வேண்டும் அதே போல திட்டமிட்ட மூலதனச் செலவும், பிற்கால வளர்ச்சியும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்ததாக இருக்கவேண்டும்.

கட்டுப்படுத்தல் :-

தகுதியான கட்டுப்பாடு இன்றி இலட்சியம் எய்தப்படுவது இயலாத காரியமாக இருக்கும். முகாமைத்துவக் கணக்கியல் கோட்பாடுகளுக்கமைய வரையப்படும் பாதிடுகள் இந்தத் தேவையை தனித்தனிப் பிரிவுகளுக்கான செயற்பாடுகள் சம்பந்தப்பட்டவரை பூர்த்தி செய்கின்றன. ஆயினும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட மாதிரிக்கிரய அடிப்படைகள் (Standard Costs), நுண்ணியமான கட்டுப்பாடுகளைச் செய்ய உதவுகின்றன.

தொடர்புகளை மேற்கொள்ளல் —
விபரங்களை கொடுத்தல்

கணக்கியல் கோட்பாடுகளை உள்ளடக்கிய அறிக்கைகள், இயக்கச் செயற்பாட்டை விளக்கக்கூடிய விதத்திலும், பங்குதாரர்கள், வருமதியாளர்கள், செல்மதியாளர்கள் முதலியோர் பிரசுரிக்கப்பட்ட கணக்குகள் மூலம் இயக்கத்தின் நிலையினை அறியவும் உதவும்.

முடிவுரை :-

கணக்கியல் கோட்பாடுகளுக்கமைய பாதிடுகளை (Budgets) நாம் வரையலாம். இவை விற்பனை, கொள்வனவு, பணப்பரிமாற்றம், மூலதனமிடல் முதலிய விபரங்களை உள்ளடக்கும். இயக்கமொன்றின் இலக்குகளை வெளிக்காட்டவும் கொள்கைகளைப் பிரகடனப்படுத்தவும் இது மிகவும் உதவும்.

தனிப்பட்ட இலாகாக்களின் செயற்பாட்டுக்கும், தனித்தனிப் பொருள் உற்பத்திக்குமான கிரயங்கள் பாதிடுகள் மூலமாகவும், மாதிரிக்கிரயங்கள் கணிப்பதனாலும் பெறலாம். மாதிரிக்கிரயங்களுக்கமைய, உண்மைக் கிரயங்கள் அமைகின்றனவா என அறிவதும், வேறுபாடுகளை ஆராய்வதும், அதன் மூலம் புதிய இலக்குகளை வகுத்தலும் அல்லது உரிய மாற்று நடவடிக்கைகளை எடுப்பதும் கணக்கீட்டுக் கோட்பாடுகள் அனுசரிக்கப்படுவதனால் கிடைக்கக்கூடிய பலாபலன்களாகும். இப்படியான நடவடிக்கைகள் இயக்கத்தினை நன்கு கட்டுப்படுத்தவும் செயற்பட வைக்கவும் உதவும்.

கடைசியாகத் திட்டமிட்ட பெறுபேறுகள் கிடைத்தனவா என அறிய வருட இறுதியில் தயாரிக்கப்படும் கணக்குகள் உதவும். இவற்றைப் பிரசுரிக்கத்தக்கபடி மாற்றங்கள் செய்து பிரசுரிக்கும் பொழுது இயக்கத்தின் உரிமையாளர்களும், அதில் அக்கறை உள்ளவர்களும் (உதாரணமாக பங்காளர்கள், செல்மதியாளர்கள், ஊழியர்கள் முதலானோர்) அவ்வியக்கம் மேல் மேலும் மதிப்பு வைக்க, அல்லது சிறப்பாக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க உதவுகின்றன.

முகாமை இயக்கத்தை விருத்தி செய்திறுது. அவ்வியக்கம் சம்பந்தமாக விபரமறியப்பாவிக்கும் கண்ணாடி—கணக்கியல் ஆய்வாகும்.

கணக்காய்வாளரும்,

உள்ளகக் கட்டுப்பாடும்

கணக்காய்வு ஓர் முக்கிய தொழில் ரீதியான இடுபணியாகும். இப்பணி பாரமான பொறுப்புக்களைக் கொண்டுள்ளதுடன் கணக்காய்வாளரை ஒரே அளவிலான திறமையையும் முன்னறிவாற்றலையும் காட்டும்வகையில் அழைக்கின்றது. ஒவ்வொரு கணக்காய்வாளரும், தாம் எடுத்துள்ள பொறுப்புக்களை, சட்டரீதியில் எடுத்தாலென்ன அல்லது மற்றைய ஒழுங்கு முறையில் எடுத்தாலென்ன, போதியளவில் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு தேவைப்படும் வேலையின் பரவியலையும், இயல்பையும் அவரே தீர்மானித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கம்பனிச் சட்டத்தின் கீழ்வரும் கணக்காய்வாளர் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட விசேட கடமைகளைக் கொண்டுள்ளார்கள். இந்தக் கடமைகளை அறிமுகமாக்கிக் கொள்வதற்கு அவர்கள் கடமைப்பட்டவர்களாவர். அவர்களது சட்டரீதியான கடமைகள் கம்பனியின் பணிப்பாளருடன் அல்லது பங்காளருடன், ஒப்பந்தமூலம் மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளமுடியாது. கம்பனிச்சட்டம் கம்பனியின் அமைப்பு அகனிதியிலோ, அல்லது வேறு வகையிலோ எதுவித ஏற்பாட்டையும் கொண்டு கணக்காய்வாளரைவிடக் குறிமைக்கு விடவோ அல்லது வேறு பொறுப்பிலிருந்தும் முன் காப்பீடு செய்யவோ முடியாதெனத் தடைவிதிக்கின்றது. இது கம்பனியைச் சார்ந்து நம்பிக்கைத் துரோகத்திற்கோ, கடமைதவறுதலுக்கோ, கவலையினத்திற்கோ

ஏற்பாடு செய்யப்படலாம். இவையாவும் சட்ட அடிப்படையில் செல்லுபடியாகாது. இன்னுமோர் வகையில் மேலதிகக் கடமைகளும் பொறுப்புக்களும் பங்காளர் அல்லது பணிப்பாளருடன் விசேட ஒப்பந்தத்தின் கீழ் அல்லது அமைப்பு அகனிதியின் கீழ் கணக்காய்வாளர் மேல் இடப்படலாம்.

ஓர் கணக்காய்வாளரிடமிருந்து வேண்டப் தொழில்ரீதி வாய்ந்த தகுதியாற்றலின் தரத்தை அவதானிக்கும் பொழுது, நீதவான் பிரபு (Re-Kingston Cotton Mill Co.; Ltd.) கிங்ஸ்டன் கோர்ட்டன் மில் கம்பனியின் விடயத்தில் கூறியதில் நாம் நம்பிக்கை வைத்துக் கொள்ளலாம். அதன் பொருளடக்கம் வருமாறு :

“நியாயமான அளவில் ஓர் தகைவாய்ந்த, கவனமான, எச்சரிக்கையான கணக்காய்வாளர் செலுத்தும் திறமை, கவனம், எச்சரிக்கை தாம் செய்யும் வேலையில் காட்டிக்கொள்ள வேண்டியது அவர் கடமையாகும். நியாயமான திறமை, கவனம், எச்சரிக்கை என்பது ஒவ்வொரு சூழ்நிலையையும் பொறுத்துள்ளது. சந்தேகத்தையும் தூண்டக் கூடியதாக எதுவும் திட்டமிடப்பட்டிருந்தால் அவர் அவற்றைக் கீழ் மட்டத்திலிருந்து முடிவாக விசாரித்தறிய வேண்டும். இது இவ்வாறில்

சி. இராசதுரை B. Com. (Cey); A. C. A.; A. C. C. A.

கணக்காய்வு அத்தியட்சகர், இலங்கை விமான சேவை
பகுதிநேர விரிவுரையாளர், வித்தியாலங்கார வளாகம்

லாத வேளையில் நியாயமான அளவில் எச்சரிக்கையாகவும் கவனமாகவும் இருக்கக் கடமைப்படுகின்றார். கணக்காய்வாளர் கடமைகள் பளுவேறியதாக விடக்கூடாது. அவர்களது வேலை பொறுப்பானது கடினமானது. ஆனால் ஊதியம் மிதமான அளவாகும்.”

இதேபோல நீதவான் பிரபு (Re-London and General Bank) இலண்டன் அன்ட் ஜெனரல் பாங்க் என்ற விடயத்தில் கணக்காய்வாளர் கடமையில் தீர்க்க அவதானிப்பாகக் கூறியது.

“அவர் ஒரு நேர் மையானவராக இருக்க வேண்டும்-அஃதாவது, உண்மையன்று அறியாததை அவர் சான்றுறுதி செய்யக்கூடாது. அவர் சான்றுறுதி செய்வதை அவர் நம்பமுன், நியாயமான சுவனமும் திறமையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நியாயமான கவனமென்பது ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், அப்பொழுது இருக்குஞ் சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்ததாகும்.”

மேற்கூறிய குறிப்புகள் சட்டத்தில் கணக்காய்வாளர் நிலையில் அவர்களது கடமைகளை அவதானிப்பதற்கு ஒரு பின்னணியாகும். ஆனால், இவை தொழில் ரீதியான வேலையற்பாடுகளில் பொதுக் கோட்பாடுகளைக் கூறுகின்றன. ஆனால், கணக்காய்வாளர்கள் தமது கடதால் மைகளைத் தீர்ப்பதற்குச் சட்டத்தில் தவறியதால் எழும் விளைவுகளைச் சாரவில்லை.

ஓர் கம்பனியின் கணக்குகளுக்கும் நிதிக்கட்டுப்பாடுப்பாடுகளுக்குரிய பொறுப்பு பணிப்பாளர்களில் தங்குகிறது. அவர்களது கடமைகள், சட்டத்தில் வேண்டியவாறு போதிய பதிவேடுகளைப் பேணுவதை நிச்சயப்படுத்துவதையும் உண்மையான, மெய்மையான விவகார நிலையைக் காட்டக்கூடிய முறையில் வருடாந்த கணக்குகளைத் தயாரிப்பதையும் உள்ளடக்கும். அவர்கள் சொத்துக்களைப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கக் கடமைப்பட்டவர்களாவர். தமது கடமைகளைப் பூர்த்தியாக்குவதில் எழும் குறைபாடுகளிலிருந்து தம்மைப்பாதுகாக்கக் கணக்

காய்வாளரில் தங்கிக்கொள்ள உரிமையற்றவர்களாவர்.

கணக்காய்வாளர்கள் பங்களாளுக்குச் சமர்ப்பிக்கும் கணக்குகளில் தொழில் ரீதியான அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கித் தெரிவித்துக் கொள்ள சுதந்திரமான பொறுப்புடையவர்

கள். கணக்காய்வாளர்கள் கணக்குகளை சான்றுறுதி செய்வதுமில்லை. அவற்றிற்கு உத்தரவாதம் கொடுத்துமில்லை. அவர்கள் தமது வேலையைத் தனிப்பட்ட வெளிநோக்குடன் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். இந்தச் சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கக் கூடிய எந்த ஒரு விடயமும் செய்யக்கூடாது.

பணிப்பாளர்கள் தமது கடமைகளை சீராக நிறைவேற்றியிருப்பார்களாயின், கணக்காய்வாளரால் விபரத்தில் செய்யப்படவேண்டிய ஆய்வு, உகந்த தேர்வாய்வுகளைக் கொண்டு மட்டுப்படுத்தித் திட்டமிட்டுக்கொள்ளலாம். இதனால், கம்பனியின் மொத்தக் கொடுக்கல் வாங்கல்களின் ஒரு சிறுபகுதியை ஆய்வில் அடக்கிக்கொள்ளலாம். மேலும் பணிப்பாளர் தமது கடமைகளைப் பூர்த்தியாக்காவிட்டால் இவை கணக்காய்வாளரின் அறிக்கையில் கணிசமான அளவிற்குக் கருத்துத் தெரிவிக்கும். அத்துடன் அவர்களைக் கம்பனியின் செலவில் விபரப் பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தும். எனவே, கணக்காய்வாளர் முகாமைக் கட்டுப்பாட்டிற்குக் கருந்த பதிலாக அவர்களால் கருதிக்கொள்ளப்படக்கூடாது.

கணக்காய்வின் முக்கிய அம்சங்களாவன :-

- (1) உள்ளகக் கட்டுப்பாடுகளையும், சணக்கீட்டு பதிவு முறைகளையும், கண்டிப்பாக மீளாய்தல்;
- (2) கணக்குகளைத் தயாரிப்பதற்கு அடிப்படையாகப் பதிவேடுகள் இருக்கின்றனவா என்னும் நம்பிக்கையை அபிப்பிராயப்படுத்திக் கணக்காய்வாளர் விரும்பும் விசாரணைகளையும், ஆய்வுகளையும் செய்தல்;
- (3) இலாப நட்டக் கணக்குகளையும், ஐந்தொகையையும் உள்ளடக்கிய பேரேடுகளுடன் ஒப்பிட்டு இணக்கமானவையாக உள்ளதா எனப் பார்வையிடல்;
- (4) இறுதியாகக் கண்டிப்பான முறையில் இலாப நட்டக் கணக்கையும், ஐந்தொகையையும் பங்களாளுக்குத்தமது அபிப்பிராயத்தை, சட்டத்தில் வேண்டிய விதத்திலும், ஒவ்வொரு விடயங்களும், உண்மையான, மெய்மையான நிலையைக்காட்டக்கூடிய விதத்திலும் கணக்குகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டனவா என்பதை அறிக்கையிட முடியுமா எனப் பார்வையிடல்.

கணக்காய்வாளர்கள் தமது விபரப் பரிசீலனையை பதிவேட்டு நிலைக்கும் உள்ளகக்கட்டுப்பாட்டிற்கும் ஏற்ற முறையில் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர்களது விசாரணையும், ஆய்வும் உள்ளகக்கட்டுப்பாட்டு நல்லகோட்டிப்பாட்டிலும், செவ்வையான அமுலாக்கத்திலும் இருக்குமாயின் விபரப்பரிசீலனையே தேவையில்லை அவ்வாறு அமையாது உள்ளகக்கட்டுப்பாட்டு திறமையற்றதாயும் அமுலாக்கத் திருப்தியற்றதாயும் இருப்பின் இவற்றின் குறைபாட்டை முதலில் ஆராயவேண்டும். இதன்பின்புதான் தமது வேலைப் பதவிகளையும், இயல்பையும் தீர்மானிக்க வேண்டும். இதன் காரணத்தினாலேயே கணக்காய்வாளர்கள் முதன் முறையிலேயே உள்ளகக்கட்டுப்பாட்டு முறையில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

உள்ளகக்கட்டுப்பாட்டு எனக்கூறும்போது அது வணிகத்தை நடத்துவதற்கென முகாமையால் தாபித்த சகல கட்டுப்பாடுகளையும் குறிக்கும். இவை நிதியோடு சார்ந்தவையாக அல்லது நிதியோடு சார்பற்றவையாக இருக்கலாம். இவை உள்ளகச் செவ்வை பார்த்தலையும் உள்ளகக் கணக்காய்வையும், ஒவ்வொரு கட்டுப்பாடாகக் கொள்கின்றன. இக்கட்டுப்பாடுகள் சொத்துக்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் பதிவேடுகளை நம்பக முறையில் சீராகப் பெறுவதற்குமானவையாகும்.

கணக்காய்வாளர்கள் உள்ளகக் கட்டுப்பாட்டு முறையைத் தமது முன்னிலையில் வைத்திருப்பது அதிகபலனை அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்றது. இதற்காக அவர்கள் பின்வரும் விடயங்களைப் படிக்கவேண்டியவர்களான்றனர்.

- (1) கம்பனியின் வணிகக் குணதீர்மானங்களும், தொழில் ஈடுபாடுகளும் அவற்றின் சொத்துக்கள், செயற்பாடுகள் பரீட்சிப்பதுமுட்பட,
- (2) கணக்கிடுதலும், பதிவுமுறைகளும்,
- (3) பதவி உத்தியோகத்தர்களின் கடமைகளும், பொறுப்புகளும்.
- (4) உள்ளகச் செவ்வை பார்த்தல்,
- (5) உள்ளகக் கணக்காய்வு (இருப்பின்),

முதற்சந்தர்ப்பத்தில் இம் முறைகளைப் படிப்பது பரந்த விசாரணைக்குள்ளாகும். இதற்கென கணக்காய்வாளர்கள் விபரமான வினாக்கொத்தைத் தயாரித்து விடைகளைப் பெற்று உள்ளகக் கட்டுப்பாட்டைப் பரீட்சித்துக் கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு பரீட்சிப்பதால், கணக்காய்வாளர் இயங்கும் கட்டுப்பாட்டு முறைகளின் திருப்தியைக் கணிக்கமுடியும். ஓர் பெரிய கம்

பனி ஓர் விளக்கமான உள்ளகக் கட்டுப்பாட்டை வைத்திருக்க முடியும். சிறிய தாபனத்தில் இது கூறுபட்டதாகலாம். இவ்வாறான விடயங்களில் கணக்காய்வாளர் போதிய தீர்ப்புக்களை எடுக்கவேண்டும். பணிப்பாளர்கள் கொடுக்கல், வாங்கல் யாவற்றையும் சார்ந்து போதிய கட்டுப்பாடுகளை வைத்திருக்க வேண்டும். இதனால்தான் பதுவேடுகள், சொத்துக்கள் முறையாகப் பாதுகாக்கப்படுவதுடன், நட்டங்கள், மோசடிகள் எழாது தடுக்கவும் முடியும். கணக்காய்வாளரும் தமது ஆய்வைவிட உள்ளகக் கட்டுப்பாட்டிலான வழக்குகளைப் பணிப்பாளருக்கு எடுத்துக்காட்டி, சொத்துக்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய விதத்தில் அவர்களது கடமையைச் செய்வதற்கு உதவிபுரியவேண்டும்.

கணக்காய்வு முறைகள் ஆரம்பத்தில் போதிய ஆய்வு முறைகளைக் கொண்டு உள்ளகக் கட்டுப்பாட்டு சீராக இயங்குகின்றதென்பதில் கணக்காய்வாளர் திருப்தியடைய வேண்டும். இதற்காக விபரமான கொடுக்கல் வாங்கல்களையும் பரீட்சிக்கவேண்டும். கணக்காய்வாளர் கையாளும் தேர்வாய்வுகளின் இயல்பும்பரபும் உள்ளகக்கட்டுப்பாட்டின் பலத்திற்கும் குறைபாட்டிற்கும் ஏற்ற விதத்தில் எழுகின்றது. இந்தச் சூழ்நிலைகளில் ஆழப் பரிசீலனைகளும் எழுகின்றது. கணக்காய்வாளர் உள்ளகக்கட்டுப்பாட்டு போதியதல்லவென அபிப்பிராயப்பட்டு பதிவேடுகளில் ஐயுறவு கொள்கின்றனவுக்கு இருக்குமாயின், சாதாரணமாக எழும் பரிசீலனையிலும் பார்க்க கூடிய விபரப்பரிசீலனைக்கு முயற்சி செய்யவேண்டியவராவர். இவ்வாறு செய்த பின்னும் தமமைத் திருப்தியடையச் செய்ய முடியாதெனில் பேரேடுகள் நம்பத்தகுந்தவையற்றதாயும், சட்டத்தில் வேண்டியவாறு உண்மையான, மெய்மையான விவகார நிலையைக் காட்டமுடியாததாயுமிருப்பின் தமது அறிக்கையில் சீரான பதிவேடுகள், புத்தகங்கள் வைத்திருக்கப்படவில்லை என்பதைக் கூறுவது போல, மாற்றுங் காப்புரைகள் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

சில விசேட சூழ்நிலைகளில் பதிவேடுகளும், உள்ளகக்கட்டுப்பாட்டு முறைகளும் பெருமளவில் போதியதல்ல எனக்கருதி விபரப் பரிசீலனை எடுப்பது பயனற்றதாயின், அல்லது ஆழப் பரிசீலனை எவ்வளவாயினும், இலாப நட்டக்கணக்கிலும், ஐந்தொடையிலும் அபிப்பிராயம் கொள்ளமுடியாதாயினும், அவர் எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கையாதெனில், பங்காளருக்கு உகந்தவாறு அறிக்கையிடுவதுடன் பணிப்பாளருக்கும் பதிவேடுகளும், உள்ளகக்கட்டுப்பாடும் எவ்வாறு குறைபாடு கொண்டுள்ளவை என்பதையும் அறிவித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

Best Compliments of:

MAHESWARI STORES

WHOLESALE & COMMISSION AGENTS FOR LOCAL PRODUCE

**226, KEYZER STREET,
COLOMBO-II.**

Telephone: 28879

Best Compliments from:

LETCHUMI JEWELLERS

For Quality Jewellery and High class Workmanship
III, SEA, STREET, COLOMBO-II.

PHONE: 36666 & 36862

லெட்சுமி ஜுவல்லர்ஸ்

111, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11.

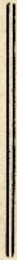
Branches:

43, COLOMBO ROAD,
KALUWELLA,
GALLE.

Phone; 2423

42, COLOMBO ROAD,
KITTANGI,
GALLE.

With Best Compliments of:

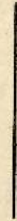
SHANMUGA AGENCIES

COMMISSION AGENTS

**No. 45, 4th Cross Street,
COLOMBO-II.**

Telephone: 21743

Compliments of:

Peoples Trade & Supplies

Dealers in All Kinds of Local Produce

**No. 112, 4th Cross Street,
No. 143, Maliban Street,
COLOMBO-II.**

Phone: 25389 & 23509

Best Compliments of:

MALAR TRADING CO.,

*General Merchants & Commission Agents
Dealers in Groceries & Curry Stuffs*

**167, 5th Cross Street,
COLOMBO-II.**

Phone: 34881

Compliments from:

NEW KALIYANI STORES

*GENERAL RICE GROCERY MERCHANTS
AND COMMISSION AGENTS*

**189, 5th Cross Street,
Colombo-II.**

Telephone: 20331

தமிழன் தன் அலுவல்களைத்
தமிழில் செய்ய
தமிழ்க் கலை மன்றம் உதவுவதாக!

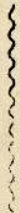
S. T. நடேசன்
நடேசன்ஸ்
32A, அட்டன் வீதி,
தலவாக்கொல்லை.

வித்தியாலங்கார தமிழ்க்கலை
மன்றத்தினரின் தமிழ்ப்பணி
மேலும் சிறந்தோங்க
எமது நல்வாழ்த்துக்கள்!

ராஜா டிரான்ஸ்போர்ட்டர்ஸ்
ஸ்ரீ சண்முகா ஸ்டோர்
உரிமையாளர் S. M. அருணாசலம்
32, அட்டன் வீதி,
தலவாக்கொல்லை.

சிறந்த முறையில்
படம் பிடித்துக்கொள்வதற்கும்
பாஸ்போட், அடையாள அட்டைகள்
போன்றவற்றில் ஏற்படும் உங்கள்
உடனடித் தேவைகளைப்
பூர்த்திசெய்து கொள்வதற்கும்
விஜயம் செய்யுங்கள்

பொபி ஆட்ஸ் ஸ்ருடியோ
பிரதான வீதி,
முல்லைத்தீவு.

- ★ உழவு இயந்திர
உதிரிப்பாகங்களா?
- ★ துவிச்சக்கர வண்டி
உதிரிப்பாகங்களா?
- ★ மோட்டார் வண்டி
உதிரிப்பாகங்களா?

எதுவானாலும் நம்பிக்கையான
பொருட்களைக் குறைந்த விலையில்
பெற்றுக் கொள்ள
விஜயம் செய்யுங்கள்

ச ர வ ண ஸ்
பிரதான வீதி,
முல்லைத்தீவு.

நல்வாழ்த்துக்கள்

எஸ். கே. எஸ். அன் சன்ஸ்
10, 3ம் குறுக்குத் தெரு,
திருக்கோணமலை.

நல்வாழ்த்துக்கள்

சென். ஜேம்ஸ் மெடிக்கல் ஹோல்
5, கல்லூரி வீதி,
திருக்கோணமலை.

சகாய விலையில்
படம் பிரேம் பண்ணுவதற்கும்
பிரேத அடக்கத்துக்குரிய
பொருட்களைப் பெறுவதற்கும்
திருக்கோணமலையில்
சிறந்த இடம்

நந்தினி பிக்சர் பலஸ்
414, மின்சார நிலைய வீதி,
திருக்கோணமலை.

நுகர்வாளர்களின் சகல
தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய
இன்றே
விஜயம் செய்யுங்கள்!

- * கிராமிய வங்கி
- * பெற்றோல் நிரப்பு நிலையம்
- * பால் சேகரிப்பு நிலையம்
- * பேக்கரி

ஏடுவூர் வடக்கு - மேற்கு
ப. நோ. கூ. சங்கம்
செங்கலடி.

Best Compliments from:

K. Arumugam & Company

IMPORTER GENERAL MERCHANT &
COMMISSION AGENT

**177, 5th Cross Street,
Colombo-II.**

T'Grams: 'Ranamuka'

T'Phone: 21429

With Best Compliments from:

KUMARAVEL COY.

**217, 5th Cross Street,
Colombo-II.**

Phone: 21057

Best Compliments from:

T. VIJAYARATNAM & BRO.

GENERAL TOBACCO MERCHANT

167, SEA STREET, COLOMBO-II.

T'Phone: 27214

Best Compliments from:

N. K. Kandaswamy Chetty & Bro.

**27 & 29, Sea Street,
Colombo-II.**

Phone: 23469

Grams: "GINGELLY"

எமது நல்வாழ்த்துக்கள்!

வாசன் டிரேடிங் கம்பனி

உள்ளூர் விளை பொருட்களின் கமிசன் விவாபாரிகள்.

121, ஐந்தாம் குறுக்குத் தெரு.

கொழும்பு-11.

தொலைபேசி: 25567

தந்தி: "வாசன்"

Best Compliments of:

Bawa & Company

DOLLAR SOAP AGENTS
137, CENTRAL ROAD,
TRINCOMALEE.

With best Compliments from:

P. B. UMBICHY LTD.,

SHIP BROKERS, CHARTERERS GOVT. TRANSPORT CONTRACTORS
AND WHARF CLEARING AGENTS.

**175, BANKSHALL STREET,
COLOMBO-II.**

Telephone: 21972 & 32347

எல்லாவிதமான பாவனைப் பொருட்களையும்
பெற்றுக்கொள்ள வாழைச்சேனையில்
ஒரேயொரு சிறந்த இடம்

முருகன் ஸ்ரோர்ஸ்

பிரதான வீதி,
வாழைச்சேனை.

உரிமையாளர்: நீ. முத்துக்குமாரு

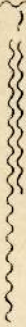
தமிழ்க் கலை மன்றத்துக்கு
எமது வாழ்த்துக்கள்

லீலா ஸ்டோர்ஸ்

மரக்கறி விற்பனையாளர்

237, லோவர் வீதி,
பதுளை.

நல்வாழ்த்துக்கள்

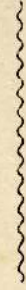
மலைமகள் அன் கோ.,

உள்ளூர் விளைபொருட்களின்
விற்பனையாளர்கள்

174, 4-ம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு-11.

தொலைபேசி: 24364

எமது நல்வாழ்த்துக்கள்

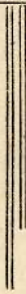

≡ ரஞ்சனா கபே ≡

சைவ ஹோட்டல்

125, 5-ம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு-11.

நல்வாழ்த்துக்கள்

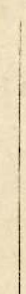

ஆ. மாணிக்கம் அன் சன்ஸ்

101, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி,
கொழும்பு-13.

புகையிலை மொத்த சில்லறை வியாபாரிகள்

எமது வாழ்த்துக்கள்

N. P. வினாயகமூர்த்தி அன் சன்ஸ்

155, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு-11.

கிளை: 103, பஸார் வீதி,
வவுனியா.

Best Compliments of:

KALAIVANI & CO.

GENERAL MERCHANTS & COMMISSION AGENTS

32, ST. JOHN'S ROAD,
COLOMBO-II.

பலவகை உள்ளூர் விளைபொருட்களின் கமிஷன் விற்பனையாளர்கள்.

Telephone: 22126

Best Compliments of:

SARATHA STORES

GENERAL MERCHANTS & COMMISSION AGENTS

20, GABO'S LANE,
COLOMBO-II.

Best Compliments of:

THE BOMBAY STORES

General Merchants Wholesale and Retail

**142, MALIBAN STREET,
COLOMBO-II.**

Telephone: 27718

Best Compliments of:

R. N. K. AGENCY

GENERAL MERCHANTS & COMMISSION AGENTS

**20, 22, 4th CROSS STREET,
COLOMBO-II.**

T'phone: 22208

With best Compliments

from:

ASBESTOS CEMENT INDUSTRIES LTD.

175, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.

With Best Compliments

of

LALITHA JEWELLERY MART

JEWELLERS AND GEM MERCHANTS

99, 101, 103, 105, SEA STREET,
COLOMBO-11.

T'PHONE: 23691

Best Compliments from:

BALAKISHNA TRADERS

228, FOURTH CROSS STREET,

COLOMBO-II.

T'phone: **21692**

Best Compliments from:

SIVA TRADING CO.,

137 & 139, 5th CROSS STREET,

COLOMBO-II.

T'phone: { **20414**
34303

தமிழ்க் கலை மன்றத்தின் பணிகள் சிறக்க
வாழ்த்துகின்றோம்!

“கோ மா ளி க ள்”

தயாரிப்பாளர்: எம். முகமட்

4-ம் குறுக்குத் தெரு.
கொழும்பு-11.

எமது அடுத்த தயாரிப்பை விரைவில் எதிர்பாருங்கள்

வாழ்த்துகின்றோம்!

III

ராஜா ஸ்டோர்ஸ்

உள்ளூர் விளைபொருட்கள் விற்பனையாளர்

54, 4-ம் குறுக்குத் தெரு,

கொழும்பு-11.

தொலைபேசி: 26722, 25176

தமிழ்ப்பணி புரியும்
வித்தியாலங்கார வளாகத் தமிழ்க் கலை மன்றத்திற்கு
எனது வாழ்த்துக்கள்!

வி. பி. கணேசன்

கணேஷ் பீலிம்ஸ்

70, பங்ஷால் வீதி, கொழும்பு-11.

With best Compliments from:

MERCANTILE CORPORATION LIMITED

Suppliers of:

Concentrated Latex and Manufacturers of

'SLEEP-EZE'

Rubberised Fibre Mattresses and Cushions

No. 263, SEA STREET, COLOMBO-II.

Telephone: 31913-5

With best Compliments

from:

Balamurali Motor Stores

No. 36, BAR ROAD,
BATTICALOA.

Dealers in TRACTOR, LORRY & MOTORS

நல்வாழ்த்துக்கள்

பாலன் ட்ரேடர்ஸ்

சகல உள்ளூர் விளைபொருட் கொள்வனவு விற்பனையாளர்

பாலன் ஸ்ரோர்ஸ்

சர்க்கரை, பாக்கு, கறுவா, தேயிலை, தீம்பெட்டி போன்ற
பொருட்களை மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்
கொள்ளக்கூடிய சிறந்த இடம்

உரிமையாளர்: **க. சீவபாதகந்தரம்**

பெரியவிளான், இளவாலை.

சிங்கள நாடகத் தோற்றமும் தமிழ் நாடகச் செல்வாக்கும்

இன்றைய சிங்கள நாடகங்களின் வளர்ச்சி கண்டு ஏங்காதவரும் பாராட்டாதவரும் இல்லை. தமிழ் நாடகங்களும் சிங்கள நாடகமளவு வளர்ந்துவிட்டது அல்லது வளரவில்லை என்று வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடக்கின்றன. அது எப்படியானாலும் சிங்கள நாடகத் தோற்றத்திலும் அதன் வளர்ச்சியிலும் தமிழ் நாட்டுக்கூத்து முதலிய நாடகவடிவங்களின் தாக்கமும் செல்வாக்கும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு நிகழ்ந்து வந்திருக்கின்றன என்பதும் தங்களுக்கென ஒரு நாடக வடிவத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கத் தமது பாரம்பரிய கிராமிய சாந்தி ஆட்டம், கூத்து, நாடக வடிவங்களிலிருந்து தகுமானவற்றை எவ்வளவு பெருமையுடனும் கௌரவத்துடனும் எடுத்தாண்டுகலைப்பரிமாணத்துக்குள் அவற்றைக் கொண்டுவந்தனர் என்பதும் இங்கு நோக்கப்படும் விடயங்களாகும்.

கோலம்-சொக்கரி (KOLAM-CHOKARI)

சிங்கள மக்களின் சமயம் பௌத்தமே ஆயினும் அவர்களின் சமய அனுஷ்டான வழிபாடுகளில் பௌத்த சமயத்திலிருந்து பெறப்படாத சிலவும் உண்டு என்பதை ஒப்புக்கொள்கையில் தூய பௌத்தத்துடன் கிராமிய சமய (Folk religion) வழிபாடுகளும் சடங்குகளும் கூட அவர்களின் சமய வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்துள்ளன

வென்று தெரியவரும். "இந்த சடங்குகளும் வழிபாடுகளும் ஏனைய தேச கிராம மக்களிடம் காணப்படுவதாக சமூக - மானிடவியலாளர் கூறும் கிராமிய சமயத்துடன் சமமான தாக்கவே உள்ளது". (1)

தோஷங்களில் இருந்து நிவாரணம் பெறவும் நோய் நொம்பலங்களிலிருந்து சொஸ்தமாகவும் செய்வினை ரூபியங்களில் இருந்து சுகம் பெறவும் கடவுளர்களுக்கும் இஷ்ட தேவதைகளுக்கும் சாந்தி செய்யவேண்டி பல்வேறு பூஜைகளும், களிப்புகளும், சடங்குகளும் சிங்கள கிராம மக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றன.

முழுக்கிராம மக்களும் கலந்து முழுக்கிராமத்திற்குமாக வேண்டி நடத்தும் சடங்குகளும் உண்டு. கொஹொம்பாயக் கங்காரிய, சராயக் தொவில கம்மடு (Gammadu) பாம்மடு, பூனாடு என்பன இவ்வகையினவாகும்.

"இந்தச் சடங்குகளில் நாடகங்களுக்குரிய சில லட்சணங்களைக் காண முடிகிறது". (2) சடங்கில் பங்குகொள்வோர் முகமூடியணிந்து கடவுளர், தேவர், யக்ஷர் போல நடிப்பர். ஆட்டம் இடையிடையே நடைபெறும். "ஆனால் இவை சடங்குகளேயன்றி நாடகங்கள் அல்ல....." (3) உண்மையில் இவை மக்களின் களிப்பிற்காக அல்

எம். எஸ். எம். அனஸ் B. A. (Hons.)

உதவி விரிவுரையாளர், மெய்யியல் துறை,
வித்தியாலங்கார வளாகம்.

லது பொழுதுபோக்குக்காக இடம்பெறும் சடங்குகளே இவை.

இரவு முழுக்க நடக்கும் இந்த வைபவங்களால் மக்கள் சோர்வடையக்கூடும் என்று கருதி இச் சடங்கின் இடையிடையே சில காட்சிகளை புகுத்தியுள்ளனர் எனத் தெரிகிறது. இவை 'பெலபாஸி' எனப்படும். இக் காட்சிகள் பூஜை நிகழ்ச்சியாகவன்றி மக்களை ஆசுவாசப்படுத்தும் வினோத நிகழ்ச்சிகளாகக் காணப்படும்.

இவை சம்பூரணமான கதைகளும் நாடக அம்சங்களும் கொண்டமையாதவையாக இருந்தாலும் கிராமிய நாடகம் உருவாவதற்கான கருவினை இந்த பெலபாஸி பெற்றிருந்ததாக கலாநிதி சரச் சந்திரா குறிப்பிடுகிறார்.

“பிரசித்திபெற்ற சிங்கள கிராமிய நாடகமான சொக்கரியில் வரும்கிலகாட்சிகள் 'கொஹொம்பா', 'கங்காரி' சாந்திச் சடங்குகாட்சிகளைக் கொண்டு அமைந்ததே” (4)

'சந்த கிந்துரு' கிராமிய நாடகத்தில் சக்கரயாவின் முகமூடி கம்மடு சாந்தி பூஜையில் நடிக்க அணியும் முகமூடியை ஒத்ததே. சொக்கரியில் மாத்திரமல்ல கோலமயிலும் இப்பாதிப்புக் காணப்படுகிறது என சரச் சந்திரா கூறுகிறார் சாந்தி பூஜையே சிங்களக் கிராமியநாடகத்தோற்றத்திற்கு ஆதாரமாயமைந்தது என்று கருத இடமுண்டு. இலங்கையில் மாத்திரமல்ல தென்கிழக்காசியாவின் பல நாடுகளிலும் இவ்வாறே காணப்படுகின்றது. ANIMISM தின் இன்றியமையாத அம்சம் யாதெனின் கல், நெல், மரம், நதி, மலை எல்லாவற்றிலும் ஆவியுண்டு என்று நம்புவது, இவை தொடர்பாய் எழுந்த சடங்கு மற்றும் மாயஜால நிகழ்ச்சிகளில் இருந்தே பல நாடகங்கள் உருவாகியுள்ளன. (5)

கோலம்

சிங்களக் கிராமிய நாடகங்களில் கோலம், சொக்கரி என்ற இரண்டும் குறிப்பிடத்தக்கன. “கோலம்” என்ற சொல் தமிழில் இருந்தே பெற்றிருக்க வேண்டும். சிங்களத்தில் இன்று வழங்கப்படும் கோலம் (Kolama) என்ற சொல் பிறரைச் சிரிக்க வைக்கப் போகும் கோமாளி வேஷத்தைக் குறிப்பதாகவே உள்ளது.” (6)

அரசன், அரசி, சோனகன், செட்டி, இராக்கதன், புலி, கரடி, நாய், நரி என்பன எல்லாக் கோலம் நாடகங்களிலும் இடம்பெறும் பாத்திரங்களாகும். ஆரம்ப கால கோல நாடகங்களில் கதை சொல்பவனைத் தவிர நடிக்கர்கள் பேசுவதே இல்லை. முகமூடி பேசுவதற்குத் தடையாய் இருந்திருக்கக்கூடும்.

எல்லாரும் முகமூடியணிந்தே நடிப்பர். “ராக்கதர் அணியும் முகமூடிகள் தனித்தன்மையும், எடுப்பும் கொண்டவை. இவை இப்பாத்திரங்களின் அதிமானுஷத்தன்மையையும் அதீத சக்தியையும் காட்டுவனவாகும்.” 7 “இலங்கையில் மாத்திரமல்ல தென்கிழக்காசிய Animisa வாத சமூகத்தினருக்கும் முகமூடி நடனம் ஒரு பொதுக்கலாச்சார அம்சமே” (8) இதுபற்றி கலாநிதி சரச்சந்திரா இவ்வாறு கூறுகிறார்.

“கோலம் ஒருவகை நாடக நடிப்பினைக் கொண்டது. இது இப்போதும் தென்கரையோரப் பட்டணங்களில் நடக்கிறது. மெல்லிய பலகையால் செய்யப்பட்ட முகமூடிகளை ஆடுவோர் அணிவர். முகமூடிகள் பிரகாசமான வண்ணங்களால் தீட்டப்பட்டிருக்கும். நாடகக் கதைப் பாடல் மூலமாக சொல்லப்படும். ஆடுவோர் பாடுவதில்லை. மற்றவர்களே பாடுவர்.” (9) முகமூடியணியாது இது பின்னர் ஆடப்பட்டபோது நாடகம் எனப்பட்டது. “முகமூடி நீக்கப்பட்டு ஆடுவோரே பாடவும், பேசவும் வசதி ஏற்பட்ட பின் கோலம் 'நாடகம்' எனப் புது உருவம் கொண்டிருக்க வேண்டும்.” (10) “நவீன சிங்கள மரபு நாடகங்களில் 'நரிபேனா'வில் நரி, சிங்கபாகுவில் சிங்கம் முதலியவற்றின் முகமூடி, கோலம் செல்வாக்கையே காட்டுவதாகும்.” (11)

கேலவே பிஷ்ப் அவர்கள் கோலம் பற்றி பின்வரும் தகவல்களைத் தருகிறார்கள். “கோலம் ஆட்டம் இரவு தொடங்கி காலை வரை நடைபெறும். வீட்டுமுற்றத்தில் நின்று கொண்டு ‘அணபெர’வை இசைப்பர். இது நடிகர் தயாராகி விட்டார், ஆட்டம் காணாமக்கள் வரலாம் என்பதற்கு அறிகுறி. இவருடைய தகவல்களில் இருந்து நடிகர்கள் பாடுவதில்லை. மற்றவர்கள் பாடும்போது அவர்கள் நடிப்பார்கள் என்று அறிகிறோம்.” (12) சிட்சன் விளக்கு, சிறட்டை நெருப்பிலான விளக்கு, நடிகர்கள் வைத்திருக்கும் பந்தம் முதலியன அந்த இடத்திற்கு ஒளியூட்டும் சாதனங்களாயமைந்தன.

கோலம் பாத்திரங்களை மாணுஷிக, அமாணுஷிய என இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். ஹேவா, ஹேவாவின் மனைவி, அணபெரகாரன், சோனகன், யோதயன் (ராட்சதன்), யக்ஷன், நாகயக்ஷன், மிருக பாத்திரங்களாக மாடு, புலி, சிங்கம், ஓநாய் முதலியன இடம் பெறுகின்றன.

கோலம் நாடகம் பல்வேறு சாந்திபூஜைகளில் இருந்து உருவான ஒன்றாயினும் குறிப்பாக ‘தஹஅட்டவெனிசன்னிய’ சாந்திபூஜையுடன் இது அதிகம் சமானமானது. தஹஅட்டவெனிசன்னியவிலும் எல்லா நடிகர்களும் முகமுடியணிவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நடிகர் வருமுன் ‘தஹஅட்டவெனிசன்னிய’ வில் அவர்கள் பற்றி முன்னரே மக்களுக்குச் சொல்லப்படுகிறது. இவ்வித வர்ணனை கோலமில்லும் காணப்படுவதே ‘தஹஅட்டவெனிசன்னிய’ அல்லது ‘சன்னியக்கும’ வை ஆதர்சமாகக் கொண்டே பூஜை நோக்கமில்லாத - பொழுது போக்கு வினோதத்திற்கென்று கோலம் உருவாகியிருக்கக்கூடும். (14) ‘சன்னியக்கும’ யாகமாக இருந்த போதும் அதில் வினோதப்படுத்தும் பகுதிகள் இல்லாமலில்லை. கோல ஆட்டங்களின் பாணி தஹஅட்டவெனிசன்னி முதலிய சாந்திபூஜை ஆட்டங்களின் பாணியை ஒத்ததே. சாந்தி

பூஜை ஆட்டங்களிலும், கோலமில்லும் ‘யக் பெர’வே மேளமாக வாசிக்கப்படும். நடன அமைப்பு, முகமுடிகளின் நிர்மாணச் சிறப்பு முதலியவைகளிலேயே கோலமின் ரசனை தங்கியுள்ளது. கோலமில் ஆட்ட நெறியாளருக்குள்ள அதே முக்கியத்துவம் முகமுடித் தயாரிப்பாளருக்கும் உண்டு. (15)

சொக்கரி

சொக்கரி நாடகத்தின் விஷேட இலட்சணம் கதையை அநுரூபணத்தின் ஊடாகக் கூறுவது. குழுவின் தலைவர் ஒரு நிகழ்ச்சியை கவியினால் விவரிக்கும்போது நடிகர்கள் அதை ஆடி அநுகரணப்படுத்துவர். சில நடிகர் முகமுடியணிவர். (16) கெட்டபெர பாவிக்கப்படும்.

இலங்கையில் சில பாகங்களில் (பதுல்ல) வினோதத்திற்காக மட்டுமன்றி சிலபோது சமய சடங்குகளுக்காவும் ஆடப்பட்டுள்ளது. பத்தினித் தெய்வத்துக்கும், கதிர்காமத் தெய்வத்துக்குமான வழிபாடுகளாகவும் சொக்கரி ஆடும் வழக்கம் உண்டு. சொக்கரியில் காணப்படும் சில லட்சணங்களைப் பார்க்கும் போது இலங்கையின் மிகப்பழைய கிராமிய நாடகமென்றே அதைக் கூற வேண்டும். இன்னும் “சில முக்கிய அம்சங்களை ஒப்பு நோக்கினால் சொக்கரி நாடகத்துக்கும், தமிழ் நாட்டுக்கூத்துக்குமிடையில்” (17) நெருங்கிய உறவிருப்பதை அவதானிக்க முடியும். மலை நாட்டின் சாந்தி பூஜை ஆட்டங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட பல பகுதிகள் சொக்கரியிலும் அடங்கி இருக்கின்றன என சரச்சந்திரா குறிப்பிடுகின்றார்.

கோலம் பற்றி மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்கவின் சில கருத்துக்கள்:

சிங்களத்தில் - கவிநா என்பது காவிய நாடகம் என்று பொருள் படும். கோட்டையுடத்தில் மனமே, சந்தகிந்துரு முதலியவை உன்னத சிருஷ்டிகளாகப் போற்றப்பட்டன. (18)

தம்பதெனி காலத்தில் இருந்து தமிழ் மொழியும், தமிழ்க் காவியங்களும் சிங்கள இலக்கியத்தில் அடிக்கடி ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்ததாக வணக்கத்துக்குரிய பண்டித ஹிஸ் ஸெல்லே தம்மரத்ன ஆணத்தரமாகக் கூறி இருக்கிறார். இதற்கு ஆதாரமாக அவர் கிரா சந்தேசவில் "பவசத் சகுமகத எளு தெமல கவிநளு" என வரும் அடியைக் குறிப்பிடுகிறார். இதன் அடிப்படையில் 'சந்தகிந்துரு கவிநளு' தமிழில் இருந்தே பெறப்பட்டிருக்கலாம் என்ற அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டது. மாட்டின் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் இதைக் குறிப்பிட்டு இது தவறு என்றும் மேற்குறித்த 'கவி' சகு, மகத, எழு, தெமல, கவிநளு முதலியன அங்கு படிப்பிக்கப்பட்டதையே சுட்டுகிறது என்றும் "சந்தகிந்துரு காவிய நாடகம் தமிழிலிருந்து கடன் பெறப்பட்டதல்ல என்றும் அது பழைய பௌத்தர்களின் சுதந்திரநிர்மாணம் என்றும் கூறுகிறார்." (19) இது ஆய்வாளர்கள் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பிரச்சினை. சரச்சந்திர அவர்கள் சந்தகிந்துரு 'மனமே' இரண்டையும் கவி நாடகத்திலிருந்து பெற்றதாகக் கூறுவர். ஆனால் விக்கிரமசிங்க இதை மறுத்து 'கோலம்' நாடகம் காலத்தயதே 'சந்தகிந்துரு', 'மனமே' என்ற கருத்து பிழையானது. 'சந்தகிந்துரு' 'மனமே' இரண்டும் காலத்தால் 'கோலம்' 'நாடகம்' இரண்டிற்கும் முற்பட்ட சிங்கள பௌத்த மரபுக்குரிய நாடகக் காவியங்கள் எனக் கூறுகிறார்.

கிராமிய நடனம், தொவில், பவில் முதலிய பூஜை சடங்குகளில் இருந்து கடன்பெற்ற பாத்திரம், சந்தர்ப்பங்களை ஒன்றுபடுத்தி உருவான கலவன் நாடகமே கோலம். சந்தகிந்துரு நாடகக் காவியத்தில் இருந்து கவிதைகளும், சந்தர்ப்பங்களும் கோலம் பெற்றிருக்கிறது என்பது கோல ஆட்டங்களினால் தெரியவரும். அவ்வாறன்றி சந்தகிந்துரு கோலம் ஆட்டத்தில் இருந்து கடன் பெற்ற நாடகம் அல்ல. அது சுதந்திர பழைய பௌத்த கவிநாடகம். (20) "தொவில்முதலிய சமய பூஜை சடங்குகளில் இருந்தும் பழைய கவிநாடகங்களில் இருந்தும் கடன் பெற்ற கலவையில்

இருந்தும் உருவான அச்சாறு நாடகமே கோலம்." (21) எனச் சரச்சந்திராவும் மற்றவர்களும் சிங்கள நாடக மரபில் உயர்ந்த நாடக அம்சங்கள் கொண்டதென மதிக்கும் 'கோலம்' நாடக வகையை மாட்டின் விக்கிரமசிங்க குறைத்து எடை போடுகிறார்.

நாடகம் (NADAGAMA)

இலக்கியத்தரமும் கலைப்பெறுமானமும் கொண்ட நாடகம் இலங்கையில் இருந்ததாக அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை, என சரச்சந்திரா கூறுகிறார். (22) சிங்கள மொழியில் சிங்கள பாரம்பரியத்தின் பின்னணியில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட நாடகப்பண்பமைந்த சிருஷ்டிகளாக 'நாடகம்' தான் குறிப்பிட்டுப் பேசக் கூடியது.

சிங்கள மக்களிடையே கோலம், சொக்கரி, கவிநாடகம், சிந்து நாடகம் முதலிய கிராமிய நாடகங்கள் பல பயிலப்பட்டு வந்துள்ள போதிலும் இந்தக் கிராமிய நாடகங்கள் எதுவும் நாடக இலக்கணங்களுக்கு அமையாதனவும் கலைப்பெறுமானம் பானிமை நயம் குன்றியதெனவும் கருதப்படுகிறது. "இந்தக் கிராமிய நாடகவகைகளில் அங்கசம்பூரணமான பானிமை 'நாடகம்' வில்தான் காணப்படுகிறது ஆனதால் எதிர்கால தேசிய நாடகத்தை உருவாக்குகையில் நாடகமவையே அடிப்படையாகக் கொள்ளவேண்டும்." (23) என்ற சரச்சந்திரவின் கருத்து நாடகமவின் சிறப்பை உணர்த்தும்.

கோலம், சொக்கரி முதலிய பழைய கிராமிய நாடகங்களின் நாடக லட்சணமுள்ள பல்வேறு அம்சங்களையும் உடன் கொண்டே 'நாடகம்' உருவாகியது என்பதும் நினைவு கொள்ளத்தக்கது. கோலம், சொக்கரி முதலியவற்றில் நடிகர் மேடைக்கு வருமுன்னர் நடிகர் குழுத்தலைவர் நடிகர் கவியில் பார்வையாளருக்கு அறிமுகம் செய்துவைப்பார். நாடகமவில் இவர் 'பொத்தேகுரா' கிரந்தகன் எனப்படுவார். நாடகமவில் 'பொத்தேகுரா'வுக்கு

முக்கிய இடமுண்டு. நீண்ட அங்கி முதலிய அவங்காரங்களால் 'பொத்தேகுரா' தனித்து வத்துடன் காணப்படுவார். நாடகமவுக்கு ஆரம்பமாயமைந்த நாட்டுக் கூத்தில் பொத்தேகுராவின் இடத்தை அண்ணாவி வகிப்பார். ஆனால் அண்ணாவி வேட்டி சட்டையுடன் சாதாரணமாகவே தோன்றுவார். ஆரம்பகால சிங்கள 'பொத்தேகுராவின்' ஆடைகளும் இவ்வாறு எளிமையானதாகவே இருந்திருக்கவேண்டும். ரோமன் கத்தோலிக்கப் பகுதிகளில் 'நாடகம்' ஆடப்பட்ட காலப்பகுதியில் தான் 'பொத்தேகுராவின்' ஆடை அவங்காரமிக்கதாக மாற்றம் பெற்றிருக்கவேண்டும்." (24)

முதலில் 'பொத்தேகுரா' வரவிருக்கும் பாத்திரத்தை சபையினருக்கு அறிமுகப்படுத்துவார். இது 'பொத்தேகவி' 'பொத்தேவிருதுவ' 'பொத்தே இன்னிசை' என்பர். 'குரா' தாளம் சகிதமாக பாத்திரத்தை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும்போது அப்பாத்திரம் ஆடிக்கொண்டே களரியில் தோன்றும். சிறிது நேரம் ஆடியபின்னர் நடிக்கும் பாடித் தாளத்திற்கு ஆடுவார்.

'பொத்தேகுராவின் பாட்டுக்கு ஆடிக் கொண்டு முதலில் வரும் பாத்திரம் 'பகுபூத்தயா'. இவ்விருவரும் பல்வேறு சுவையான சம்பாஷணைகளில் ஈடுபடுவார். இந்த சம்பாஷணைகள் கிராமிய 'எனிமிஸ்' சாந்தி பூஜைகளில் இடம்பெற்ற சம்பாஷணைகளை ஒத்தது. 'நாடகம்'வில் 'பகுபூத்தயா'வை ஒத்த இன்னொரு பாத்திரமும் வருவதுண்டு. 'செல்லமா' என்பது அதன் பெயர்.

'பகுபூத்தயா' சமஸ்கிருதநாடக விதூஷகனுக்குச் சமனான வீகடநடிகனுக்கும் கோமாளி, பகுபூத்த கோலமா, கோணங்கி என்ற பெயர்களும் இவ்விவகட பாத்திரத்திற்கே உரியன.

'பகுபூத்தயா'வின் பிரசன்னத்தை அடுத்து மேளக்காரன் வருவான். அவனைத் தொடர்ந்து அரசனும் மந்திரி பரிவாரங்களும் சபை முன் வருவர்.

நாடகமவில் உரையாடல்கள் யாவும் பாடல்களிலேயே அமைந்திருக்கும். சிலசமயங்களில் வசனம் இடம் பெறும். 'வச்சனே' அல்லது 'வாசகம்' என இதைக் கூறுவர்.

நாடகமவின் சங்கீதம் பிரபல தென்னிந்திய தமிழ்ப் பாடல்களைப் பின்பற்றியே அமைந்தது. வாத்தியக் குழுவில் மேளகாரரும் கைத்தாளக்காரரும் இடம்பெறுவர். இங்கு உபயோகிக்கப்படும் மேளம் 'தெமலபெர' எனப்படும் மத்தளமாகும்.

'நாடகம் கதைகள் பல தமிழ் மூலங்களில் இருந்து பெறப்பட்டனவே. பெரும்பாலும் தமிழிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பிரதிகளைக் கொண்டே 'நாடகம்' சிங்களத்தில் தன்னை ஸ்தாபிக்கத் தொடங்கியது. (25)

பதிப்பிக்கப்பட்ட மிகப் பழைய பிரதியாக 'எஸ்தக்கி' நாடகத்தையே குறிப்பிடவேண்டும். இது தமிழிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டதாக அறிகிறோம். (26) யாழ்ப்பாணத்திலும் சிலகாலத்திற்கு முன் 'எஸ்தகியார்' என்ற பெயரில் இது ஆடப்பட்டது.

டபிள்யூ. ஜி. எம். ஜி. டி. சில்வா வீனஸ் வெளியிடப்பட்ட 'ஹரிச் சந்திர நாடகம்' அச்சிடப்படுவதற்கு முன்பே அது இலங்கையில் பிரசித்தி பெற்றிருந்தது. கும்பகோணம் நரசிங்கம் முதலில் இதை நாடகமாக்கியிருக்கிறார். ஜாதகக் கதைகள் 'நாடகம்'வின் கதைப் பொருளாகத் தொடங்கியது அண்மைக் காலத்திலேதான் என்று சரச்சந்திரா குறிப்பிடுகிறார்.

ஏனைய கிராமிய நாடங்களைப் போல 'நாடகம்'வும் இரவு 9 மணியவில் தொடங்கி அதிகாலவரை நீடிக்கும். ஆடற்றளம் 'கரலிய' என்று கூறப்படும். தரைமட்டத்தில் இருந்து உயர்ந்த மண்மேடாக இது இருக்கும். கரலிய வுக்குப் பின்னால் ஒரு மடுவம் போடப்பட்டிருக்கும் மடுவத்திற்கும் களரிக்கும் இடையில் ஓவியந்தீட்டப் பெற்ற திரைகள் தொங்க விடப்பட்டிருக்கும். இந்த மடுவத்திலிருந்து நடி

கர் களரிக்கு வருவர். கரலியவின் பின்னால் நடிக்காளையும் பார்வையாளர்களையும் காணக் கூடிய விதத்தில் 'பொத்தேகுரா' நிற்பார். அவர் அருகே உதவிப் பாடகர் நிற்பார். பார்வையாளர் வெட்டவெளிகளில் அமர்ந் திருப்பார்.

“சிங்கள நாடகம் யாழ்ப்பாண மட்டக் களப்புத் தமிழ்த் தெருக்கூத்தினை ஆதர்சமாகக் கொண்டு உருவானவையே” (27) என்றும் “நாடகமவின் பாணி (Style) தென்னிந்திய தெருக்கூத்து எனும் வீதி நாடகத்துடன் சம்பந்தப்பட்டது.” (28) என்றும் சரச்சந்திர திட்டவாட்டமாகக் கூறியுள்ளார்,

மற்றொரு புறம் தெற்குக் கர்நாடக யக்ஷ நாடகம் வங்காள யாத்ரா நாடகம் மகாரஷ்ட்ர தமாஷா நாடகம் முதலியவற்றிற்கும் தென் னிந்தியத் தெருக்கூத்துக்களுக்கும் ஒருமைப் பாடுகள் பல உண்டு. கர்நாடக யக்ஷகண, தமிழ் நாட்டின் 'பகவதமேலா' வங்காள 'யாத்ரா' முதலிய கிராமிய நாடகங்களுக் கும் 'நாடகம்'வுக்கும் ஒருமைப் பாடுகள் உண்டு.” (29) ஆக இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக் கும் பொதுவான நாடக பாரம்பரியத் தை 'நாடகம்' பிரதிநிதித்துவம் செய்கிறது. (30)

“சிங்கள நாடகம்” தமிழ் தெருக்கூத்தி னால் வளம் பெற்றது உண்மையேயாயினும் சிங்கள மக்களிடையே நீண்டகாலமாக ஆடப் பட்டுவந்தமையால் நாடகமவின் சிங்களக் கலாச்சாரத்துக்குரிய பண்புகளும் காலப்போக் கில் இடம்பெற்றன. (31) குறிப்பாக தமிழ் ராக தாளங்களில் அமைந்திருந்த 'நாடகம்' பாடல்கள் சிங்கள ராக தாளங்களில் பின் னர் அமைந்தன.

'நாடகம்'வே கோலம் சொக்கரி முதலிய வற்றிலும் அங்க சம்பூரணமான நாடகமாக விளங்குகிறது. (32) பாடல்களால் அதிகம் நிரம் பிய இந்த நாடகத்தை மேற்கில் ஒப்பேராவுட னும் பீக்கிங் இசை நாடகத்துடனும் ஒப்பு நோக்கலாம் என்பர். “நாடகமவின் திட்ட

மான சில அரங்க முறைகள் நடிப்புப் பாணி கள் உள்ளன.” (33) கோலம் சொக்கரி போல வன்றி ஒரு சம்பூரண நாடகத்தை உருவாக் கும் நாடகப்பண்புகள் இதில் உள்ளன. “நாட கம்” பொதுவாக ஒப்பேராவுடன் ஒப்பிடமுடி யுமாயினும் ஐரோப்பிய ஒப்பேராவை விட சீன இசை நாடகத்துடனேயே அதிகம் ஒப்பி டக்கூடியது என்பது சரச்சந்திராவின்க ருத்து. (34)

ஐரோப்பிய ஒப்பேரா முழுக்கவும் சங்கீதத் திலேயே தங்கி உள்ளது. ஆனால் நாடகம் முழு மையும் சங்கீதத்தில் தங்கியிருக்கவில்லை என்பது குறப்பிடத்தக்கது.

தென்னிந்தியச் செல்வாக்கினால் உருவான மட்டக்களப்பு நாட்டுக்கூத்திலும் பார்க்க தென்னிந்தியச் செல்வாக்கினால் உருவாகி யாழ்ப்பாணத்தில் பயின்று கத்தோலிக்க மக்க ளால் ஆடப்பட்ட நாட்டுக்கூத்தே சிங்கள நாட்டுக்கூத்தில் அதிகம் செல்வாக்குச் செலுத் தியது. (35) இது கர்நாடகம் எனப்படும் பல கிறித்தவ சமயப் பாத்ரிரங்களும் இடம் பெற் றதாகத் தெரிகிறது. நாடகப் பொருளாக கிறித்தவ பக்திக்கதைகளும் கையாளப்பட டன.

தமிழ் நாட்டுக்கூத்தின் செல்வாக்கினை இரு நாடகங்களிலும் பயிலப்படும் பின்வரும் சொற்கள் எடுத்துக்காட்டும். பாடலால் நிக மும் சமவாதம் 'தருக்கம்' (THARGA) எனவும் வசனத்தால் நிகழ்வது 'வாசகம்' எனவும் பாடல்கள் 'தரு' எனவும் அழைக் கப்படும்.

கலிப்பா, கலித்துறை, இன்னிசை கவி, கொச்சகம், பரணி, விருத்தம் 'வெண்பா' 'ஆசிரியம்' முதலியனவும் சிங்களத்தில் தமிழ் ஒலியமைப்புகளுடன் அப்படியே காணப்படுகி றது.

உ சா த்து ணை நூ ல்க ள்

KOLAM-CHOKARI

1. එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර (ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ මහාචාර්ය) සිංහල ගැමි නාටකය
(ලංකාන්ඩුවේ මුද්‍රාලය 1968) පි. 40
எதிரிவீர சரச்சந்திர (இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் பேராசிரியர்)
சிங்கள கிராமிய நாடகம் (இலங்கை அரசாங்க அச்சகம் 1968) ப. 40
2. සිංහල ගැමි නාටකය පි. 49
3. සිංහල ගැමි නාටකය පි. 63
4. සිංහල ගැමි නාටකය පි. 63
5. James R. Brandon, Theatre in South East Asia (London 1974) P. 10
6. 'கோலம்' சிங்களக் கிராமிய நாடகம், நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி
மாநாடு மலர் (ஆலங்கை 1974) பக்கம் 136
7. மேற்படி பக்கம், 138
8. James R. Brandon, Theatre in South East Asia; (London 1974) P. 42
9. E. R. Sarachandra, The Folk Drama of Ceylon (University Press Colombo 1953) P. 51
10. Ibid., P. 51
11. S. Nadarasa, The Influence of Tamil Dramatic Tradition on Sinhala Theatre.
அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு இலங்கை (இலங்கை 1974) பக்கம் 111
12. සිංහල ගැමි නාටකය පි. 86
13. සිංහල ගැමි නාටකය පි. 106, 107.
14. සිංහල ගැමි නාටකය පි. 107
15. සිංහල ගැමි නාටකය පි. 107
16. සිංහල ගැමි නාටකය පි. 125
17. සිංහල ගැමි නාටකය පි. 134
18. මාද්විත් වික්‍රමසිංහ, සිංහල නාටකය හා සඳකිදුරුව
மாட்டின் விக்ரமசிங்க, சிங்கள நாடகமும் சந்த கிந்துருவும் பக்கம் 10
19. மேற்படி பக்கம் 10
20. மேற்படி பக்கம் 10
21. மேற்படி பக்கம் 21

NADAGAMA

22. එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර, මනමේ පි. 13
23. Ibid P. 15
24. සිංහල ගැමි නාටකය පි. 148
25. The Folk Drama of Ceylon P. 85
26. Ibid P. 85
27. මනමේ පි. 15
28. මනමේ පි. 13
29. Regie Siriwardena, Maname
(A National Theatre Trust Publication) P. 6
30. Ibid P. 6
31. මනමේ පි. 15
32. සිංහල ගැමි නාටකය පි. 137
33. සිංහල ගැමි නාටකය පி. 137
34. සිංහල ගැමි නාටකය පி. 137
35. සිංහල ගැමි නාටකය පி. 138

நிறைவேற்றுத் தத்துவங் கொண்ட சனாதிபதியின் வகைசொலும் பொறுப்பு

அரசியலமைப்பின் இரண்டாவது திருத்தமானது சனாதிபதித்துவ ஆட்சிமுறை, வெஸ்ற் மினிஸ்டர் ஆட்சிமுறை எனும் இரு வழிகளிலிருந்தும் தனது அமைப்பைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது. இதனையொத்த புதிய ஆக்கங்களானவை, சனாதிபதித்துவ பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறையொன்றை உருவாக்குகின்றன என்று வருணிக்கப்பட்டுள்ளதுடன், அதன் காரணமாக அவை வெஸ்ற் மினிஸ்டர் ஆட்சிமுறையினின்றும் மாற்றத்தைக் கொண்டிருப்பனவேயன்றி, அம்முறையை முற்றாக விட்டு விலகி வேறுபட்டுச் செல்லும் அமைப்புக்களல்ல என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதே போன்றே, இத்தகைய தொரு ஆட்சிமுறையானது பல முக்கிய வழிகளில் நிறைவேற்றுத் தத்துவமுடைய சனாதிபதித்துவ முறையினின்றும் வேறுபடுகின்றது. சனாதிபதித்துவ ஆட்சிமுறையில் சனாதிபதியொருவருக்குள்ள தத்துவங்களையும் பணிகளையும் நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது இவ் அமைப்பு முறைகளுக்கிடையிலுள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளும் நாட்டின் சட்டத்துறை நீதித்துறை என்பன தொடர்பில் அவரது வகை சொல்லும் பொறுப்பும் தெளிவாகப் புலனாகின்றன.

1972 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பின்கீழ், நிறைவேற்றுத் தத்துவமானது, தேசிய அரசுப் பேரவையின் பிரதிநிதிகளென்ற வகையிலேயே சனாதிபதியாலும், அமைச்சரவையாலும் பிரயோகிக்கப்பட்டது. மற்றும், நிறைவேற்றுத்துறையானது அதன் பணிகளின் செவ்வையான பிரயோகம் தொடர்பில் தேசிய அரசுப் பேரவைக்குப் பொறுப்புடையதாகத்

வேண்டும் எனும் குறிப்பான தேவைப் பாடொன்றினால் இவ் ஏற்பாடு மேலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. மேற்போந்த வகை சொல்லும் பொறுப்பானது, ஒதுக்கீட்டு மசோதாவுக்கு அல்லது தேசிய கொள்கைப் பிரகடனத்துக்கு எதிராக வாக்களிப்பதன் மூலம் நிருவாகத்துறையைப் பதவிநீக்கஞ் செய்தற்குச் சட்டத்துறை கொண்டிருந்த தத்துவத்தை உள்ளடக்கிற்று. ஆனால், இதற்குமாறாக, சனாதிபதித்துவ ஆட்சிமுறையிலெனில்; நிருவாகத்துறையானது தனது தத்துவங்களை மக்களிடமிருந்து நேரடியாகவே பெற்றுக்கொள்வதுடன், நேரடியாக மக்களுக்கு வகைசொல்லவேண்டியதாகவுமிருக்கும். நிறைவேற்றுத் தத்துவம் படைத்த சனாதிபதியானவர் சட்டத்துறையிலிருந்து விடுபட்டுச் சுதந்திரமாகப் பணிபுரிபவராவாரென்பதுடன், அவர் சட்டத்துறைக்குப் பொறுப்பானவருமல்லர்.

எனவே, இவ்வாறாக, இரண்டாவது திருத்தமானது, பிரதம நிறைவேற்றதிகாரியின் சுயாதிக்க நிலைக்கும் சட்டத்துறையின்பால் நிறைவேற்றுத்துறையின் வகை சொல்லும் பொறுப்புக்கும் இடையில் சமநிலையொன்றை ஏற்படுத்த விழைந்துள்ளது.

சனாதிபதியானவர் நேரடியாக மக்களின் சார்பில் நிறைவேற்றுத் தத்துவத்தைப் பிரயோகிப்பர். நிறைவேற்றுத்துறையானது தொடர்ந்தும் தேசிய அரசுப் பேரவையின் பிரதிநிதியென்ற தானத்தை வகிக்கவில்லை. இருப்பினும், சனாதிபதியானவர், அவரது பதவியின் தத்துவங்கள், பணிகள் என்பவற்றைச் செவ்வனே நிறைவேற்றதல் தொடர்பில்,

கலாநிதி நீலன் திருச்சிசல்வம்

சட்டத்தரணி

91 ஆம் பிரிவுக்கமைய தேசிய அரசுப் பேரவைக்குப் பொறுப்புக் கூறவேண்டிய வராகின்றார்.

இனி, அடுத்து எழும் வினா யாதெனில், இவ்வகைசொலும் பொறுப்பின் பரப்பும், அளவும் யாது என்பதே. சனாதிபதியானவர் தேசிய அரசுப் பேரவையின் ஓர் உறுப்பினரல்லவாதலின், ஒத்திவைத்தற் பிரேரணைகள், பாராளுமன்ற வினாத்தொடுத்தல் போன்ற செயற்பாடுகளின் மூலம் சட்டத்துறையின் நேரடியான கட்டுப்பாட்டிற்கும், செல்வாக்கிற்கும் அவர் உட்படுத்தப்படமாட்டார். தேசிய அரசுப் பேரவையில் சமூகத்தரும் உரிமையை அவர் கொண்டிருப்பினும் பாராளுமன்ற எதிர்ப்பை நேருக்குநேர் சந்திக்கவேண்டிய இக்கட்டான நிலைக்கு ஆளாகாதவண்ணம் தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளாதற்கான தத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளார். நிறைவேற்றுக் கொள்கையின் பரப்பெல்லைகளை வரைவு செய்ய வேண்டிய தேவையோ, பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றுச் செயலெதற்காகவும் வாதாடி அதனைப் பாதுகாக்கவேண்டிய தேவையோ அவருக்கு இல்லை. ஒதுக்கீட்டுமசோதாவை அங்கு அரசாங்கக் கொள்கைப் பிரகடனத்தை நிராகரித்து வாக்களித்தலைத் தனது பலமமிக்க ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தி சட்டத்துறையானது நிறைவேற்றுத்துறை மீது கட்டுப்பாட்டைப் பிரயோகிக்க முடியுமெனினும், இவ் ஆயுதப் பிரயோகமானது நிறைவேற்றுத் தத்துவங் கொண்ட சனாதிபதியை எவ்வகையிலும் பாதிக்காது. இச்சூழ்நிலையானது பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறையில் ஓர் அடிப்படை மாற்றத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதெனலாம். ஏனெனில், பிரதம நிறைவேற்றதிகாரியின் தொடர்ச்சியானது, சட்டத்துறையின் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் தங்கியிருக்கவேண்டுமென்பதில்லை.

இச்சூழ்நிலைகளில், சட்டத்துறையின் கட்டுப்பாட்டதிகாரமானது கணிசமாக அதிகரிக்கப்பட்டாலன்றி, அரசியலமைப்பின் 91 ஆம் பிரிவில் குறித்துரைக்கப்பெற்ற சட்டத்துறையின் சட்டவாக்க வகைசொலும் பொறுப்பு என்னும் எண்ணக்கருவானது அர்த்தமற்ற

தொன்றாகிவிடும். எனவே, இதற்கமைய, நிறைவேற்றுத் துறையின் தத்துவங்களை அரசியலமைப்பு வரம்புகளுள் மட்டுப்படுத்தி வைத்திருப்பதற்குத் தேவையான தடைகளையும், சமநிலைகளையும் சட்டத்துறை உருவாக்கவேண்டிய தற்கான அவசியம் காணப்படுகின்றது. நிறைவேற்றுத்துறைத் தத்துவங்களினதும், பணிகளினதும் குறித்த பிரயோகம் தொடர்பில் மீளாய்வு செய்வதற்கும், அறிவிப்பதற்குமான சட்டத்துறைக் குழுவொன்றைத் தாபித்தல் இத்தகையதொரு பாதுகாப்பு நடவடிக்கையாகும். இத்தகையதொரு குழுவானது ஏலவே நிறுவப்பட்டுள்ளது. அரசுசேவை வழியே நியமனம் பெறாத நாட்டின் தூதுவர்கள், பொது நிறுவனங்களின் தலைவர்கள், கூட்டுத்தாபனப் பணிப்பாளர்கள், மற்றும் பிற நிறைவேற்றுத்துறை ஆலோசகர்கள் என்போரது சனாதிபதித் தத்துவமூலமான நியமனங்களை மீளாய்வு செய்யும் அதிகாரம் படைத்த தெரிவுக்குழுவே இது. இவ்வாறாக, நியமனம் தொடர்பான முக்கிய தத்துவத்தை சட்டத்துறையுடன் பகிர்ந்து கொள்ளாதலானது, சட்டவாக்க வகைசொலும் பொறுப்புச் சார்பில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள அர்த்தம் மிக்கதொரு நடவடிக்கையாகும். எனினும், இத்தகைய வகைசொலும் பொறுப்புங் கூட அரசியலமைப்பி்ரியிலமைந்திருத்தல் தேவையானதாகும். இவ் ஏற்பாடானது, உயர்நிறைவேற்றப் பதவிகளுக்கு ஆட்களை நியமனஞ் செய்தற்கான சனாதிபதியின் தத்துவமானது சட்டத்துறையின் ஒருப்பாட்டுடன் பிரயோகிக்கப்படுதலை உறுதி செய்தல் வேண்டும்.

சட்டத்துறைக்கும், நிறைவேற்றுத்துறைக்கும் இடையிலான உறவுநிலையைப் பரிசீலிக்கையில் தொடர்புடையதாகும் இரண்டாவது கருதுகோள், அமைச்சரவையின் கூட்டுப் பொறுப்பு என்பதாகும்.

அரசியலமைப்பின் 5 ஆம் பிரிவு, நிறைவேற்றுத் தத்துவமானது 'சனாதிபதி' என அறியப்பெறும் ஒரு தனிநபரால் நிறைவேற்றப்படுதல் வேண்டுமென ஏற்பாடு செய்கின்றது எனவே, அமைச்சரவையும், ஏனைய நிறைவேற்றுத்துறைச் செயற்பாட்டு அலுவலர்களும் சனாதிபதி

திபதித்துவத்துக்குக் கீழ் நிலையானவையாதல் வேண்டுமென்பது இதன் உட்கிடையான தாற் பரியமாகப் பெறப்படும். இவ் அலுவலர்கள், சனாதிபதித்துவக் கொள்கையின் அமைப்பு, பிரயோகம் என்பன தொடர்பில் சனாதிபதியின் ஆலோசகர்களது நிலையைவிட உயர்ந்ததொரு நிலையை உடையவராகார். இருப்பினும், நிறைவேற்றுத் தத்துவத்தின் பிரயோகம் தொடர்பில் தனிப்பட்ட முறையில் பொறுப்பேற்பவராகவும், வகைசொல்ல வேண்டியவராகவும் சனாதிபதியே விளங்குவார். மறுபுறத்தில், இவ்வகைக் குடியரசின் அரசாங்கத்தை நெறிப்படுத்தும் பொறுப்பையும், கூட்டுப்படுத்தும் பொறுப்பையும் அமைச்சர் அவையே (இதன் தலைவர் சனாதிபதியே) கொண்டிருத்தல் வேண்டுமென அரசியலமைப்பின் 92ஆம் பிரிவு ஏற்பாடு செய்கின்றது. மேலும், குடியரசின் அரசாங்கம் தொடர்பில் எல்லா விடயங்களின் மீதும், இவ் அமைச்சரவையே தேசிய அரசுப் பேரவைக்குக் கூட்டாகப் பொறுப்பு பகர வேண்டியதாதல் வேண்டுமெனவும் இப் பிரிவு ஏற்பாடு செய்கின்றது. இதனால், கூட்டுத் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் இவ்வமைப்பில் சனாதிபதியானவரே, சமமானவர்களுள், முதலானவராவர் என்பது உட்கிடையாகப் பெறப்படும். இவ்விரு முரண்படு ஏற்பாடுகளும், சனாதிபதிக்கும், அமைச்சரவைக்கும் இடையிலுள்ள உறவுநிலை தொடர்பில் ஓர் ஐயப்பாட்டு நிலையைத் தோற்றுவிக்கின்றன. இவ் ஏற்பாடுகளை ஒன்றுக்கொன்று முரண்படாதவகையில் அமைத்துக்கொள்வதெனில், நிறைவேற்றுத் தத்துவங்களின் தனியான ஓர் உறைவிடமாக சனாதிபதியே இருத்தல் வேண்டுமெனும் அதேவேளையில், அரசாங்கத் தத்துவப் பிரயோகத்தின் முறைமை, உருவம் என்பனவற்றைக் காரணமாகக் கொண்டு 'அமைச்சரவை' என அறியப்படும் கூட்டக அந்தஸ்துடைய சபையில் அவர் ஓர் உறுப்பினராதல் வேண்டியது தேவையாகுமென ஆலோசனை தெரிவிக்கப்படலாம். இருப்பினும் சனாதிபதித்துவ ஆலோசகர்களை நியமிப்பதற்கான தத்துவமானது அமைச்சரவை முறை அரசாங்கத்தின் சிதைவாகும் எனக்கண்டனம் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. இவ் ஆலோசகர்கள் அரசாங்கச் செயற்பாட்டுச் சாதனத்திற்குப் புறம்பாகவும், அதற்கு மேலாக நின்று செயற்படு

வாரீகள் எனவும், எனவே அவர்கள் வகை சொல்லும் பொறுப்புத் தொடர்பான ஏற்பாடுகளுக்கு உட்படுவோராகார் எனவும்வாதிடப்படுகின்றது. எனினும், சனாதிபதியின் ஆலோசகர்களது நியமனங்களுக்கு அமைச்சரவை அங்கீகாரம் தேவையானதென இரண்டாவது திருத்தம் ஏற்பாடுசெய்கின்றது. இந்நிலையானது, தனது ஆலோசகர்களின் நியமனத் தத்துவம் தொடர்பிலுங்கூட, சனாதிபதியானவர் அமைச்சரவையிலிருந்து விடுபட்டுச் சுதந்திரமாகச் செயற்படலாகாது எனும் கருத்துக்கு மேலும் ஆதரவு நல்குகின்றது. நியமனங்கள் தொடர்பான தெரிவுக் குழுவின் இத்தகைய நியமனங்களும் மீளாயப்படலாம்.

இங்கு தன்னிலையே எழும் பிரச்சினையாதெனில், தேசிய அரசுப் பேரவைக்கு கூட்டாகப் பொறுப்புக்கூறவேண்டிய தேவைக்கு அவரை உட்படுத்தாத நிறைவேற்றுத் தத்துவப் பரப்பொன்றை அரசியலமைப்பானது சனாதிபதிக்கென ஒதுக்கியுள்ளதா என்பதே. இவ் வினாவானது அபூர்வமாக எழும் பிரச்சினைகள் சிலவற்றை தோற்றுவிக்கின்றன. மேலும், இவற்றை இக் கட்டுரையின் வரம்புகளுள் வைத்துப் போதிய அளவு விஸ்தாரமாக ஆராய்தல் இயலாததாகின்றது.

ஆயின், பிரச்சனைகளுக்கான அணுகுமுறைகள் சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டல் இயலுமானதாகும். அரசியலமைப்பின் அமைப்புருவானது குறிப்பாக அத்தியாயம் 7, அத்தகைய இரு அதிகாரப் பரப்புக்களை எதிர்நோக்குவதுபோல் தோன்றுகிறது. இவை வசதிகாரணமாக 'எடுத்துக்கூறப்பட்ட தத்துவங்கள்' எனவும் 'எஞ்சியுள்ள தத்துவங்கள்' எனவும் பிரித்து வகைப்படுத்தப்படலாம். சனாதிபதிப் பதவியேனும் நிறுவனத்திற்குக் குறிப்பாகவும் வெளிப்படையாகவும் உரித்தாக்கப்பட்டுள்ள எடுத்துக்கூறப்பட்ட தத்துவங்களானவை போர் சமாதானம் என்பவற்றைப் பிரகடனஞ் செய்யும் தத்துவத்தையும் தேசிய அரசுப் பேரவையைக் கூட்டும், அமர்வு நிறுத்தும், கலைக்கும் தத்துவத்தையும் மன்னிப்பு வழங்கும் தத்துவத்தையும், உயர்ந்த நிறைவேற்றுப் பதவிகளுக்கு ஆட்களை நியமிக்கும் தத்துவத்தையும், பகிரங்க இலச்சினையைக்

காப்பில் வைத்திருக்கும் தத்துவத்தையும், அரசு நிலங்களை நன்கொடை வழங்குதல், கையளித்து நிறைவேற்றுதல் என்பனவற்றுக்கான தத்துவத்தையும் உள்ளடக்கும். இத்தகைய எடுத்துக் கூறப்பட்ட தத்துவங்கள் எதையும் பிரயோகிக்கையில் சனாதிபதியானவர் அமைச்சரவையுடன் இணைந்து செயற்படவும், வேண்டுமென அதனூடாக கூட்டுச் சேர்ந்த குழுவொன்றெனும்வகையில் செயற்படவேண்டுமெனவும் எவரும் கண்டிப்புடன் வாதிடமுடியாது. எடுத்துக் கூறப்பட்ட தத்துவங்கள் யாவற்றுள்ளும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது தேசிய அரசுப் பேரவையைக் கலைப்பதற்கான தத்துவமே. இத்தத்துவமானது, எவ்விடத்திலேனும் குறிப்பிட்டு மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. இத்தகைய வழிமுறையானது சனாதிபதியின் கலைத்தற் தத்துவப் பிரயோகத்தினைச் சுதந்திரமாக இருக்கவிடுகின்றமையின், அத்தகைய மட்டுப்பாடுகள் அவசியமாதல் காணப்படும். பிரான்சின் அரசியலமைப்பில் காணப்படுவதுபோன்று, கலைத்தற் தத்துவத்தின் மீதான மட்டுப்பாடுகளை எடுத்துரைத்தல், ஆலோசனை தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள திருத்தமொன்றாகும். இத்தகைய மட்டுப்பாடுகளின்படி கலைத்தல் நடவடிக்கை முறையொன்றை ஆரம்பிக்குமுன்னராக, சனாதிபதியானவர் பிரதம அமைச்சரையும் தேசிய அரசுப் பேரவையின் சபாநாயகரையும் கலந்தாலோசித்தல் வேண்டுமெனத் தேவைப்படுத்தும். இது மாத்திரமன்றி 26 (2)ஆம் பிரிவின் நியதிகளுக்கமைய தேசிய அரசுப் பேரவையானது ஐனாதிபதியை அதன் கருத்துப்பற்றி அறிவித்தல் கொடுத்துள்ளவிடத்து, அத்தகைய கலைத்தல் நடவடிக்கை முறை ஆரம்பிக்கப்படுதலும் இயலாததாதல் வேண்டும்.

மேலுஞ் சிக்கல் நிறைந்த ஒரு வினா யாதெனில், சனாதிபதியொருவருக்கு உரித்தாக்கப்பட்டுள்ள நிறைவேற்றுத் தத்துவங்களின் கூட்டுமொத்தத்தின் அடிப்படையில், அவர் அரசியலமைப்பில் அல்லது ஏதேனும் பிற சட்டத்தில் எடுத்துக்கூறப்பட்ட ஏற்பாடுகளில் காணப்படமுடியா எஞ்சிய தத்துவங்களைப் பிரயோகித்தற்கான உரிமையைக் கொண்டவரா என்பதாகும். நிலைமை இதுவெனில், எஞ்சிய தத்துவங்களின் பொருள்மைப்பு யாது? சனாதிபதியே இத்தத்துவத்தின் பரப்பு

பளவு எல்லைகளைத் துணியும் தனி அதிகாரம் கொண்டவரா? சனாதிபதிக்குள்ள எஞ்சிய தத்துவம் பற்றிய அதிகாரத்தைச் சிலர், குடியரசு அரசியலமைப்பிற்கு முன்னர் இறைமை அதிகாரபீடத்திற்கு உரித்தாக்கப்பட்டிருந்த சிறப்புரிமை அதிகாரங்களுடன் இணைப்படுத்துகின்றனர். 13ஆம் பிரிவில் அடங்கியுள்ள ஏற்பாடு, இக் கருத்திற்கு ஓரளவு ஆதரவு நல்குகின்றது. இலங்கையின் இராணியாக இருந்த 2ஆம் எலிசபெத் அவர்களால் கொள்ளப்பட்டிருந்த தத்துவங்கள், சிறப்புரிமைகள், விடுபாட்டுரிமைகள் உரிமைகள் என்பனயாவும் இலங்கைக் குடியரசினால் தொடர்ந்தும் பிரயோகிக்கப்படுவனவாதல் வேண்டுமென இப்பிரிவு கூறுகின்றது.

இச்சிறப்புரிமைத் தத்துவங்களானவை பெருமளவிற்கு சட்டவாக்கங்களில் அடக்கப்பெற்றுள்ளன அல்லது அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகளில் மீள உரைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் சில தத்துவங்கள் அரசிற்குச் சொந்தமானவையெனப்போதுச் சட்டத்தினால் மதிக்கப்படுகின்றன. எனினும், குறித்துரைக்கப்பெற்ற இத்தத்துவங்களின் பொருளார்ந்த முக்கியத்துவம் மட்டுப்பாட்டிற்கு அமைவானதாகும்.

நிலவுகின்ற சட்டத்தினால் குறிப்பாக அதிகாரமளிக்கப்பெறாத பொது அவசரகால நிலை எழும் காலங்களில், சனாதிபதியானவர் ஆபுதந்தாங்கிய படைகளின் படைத் தலைவரெனும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியுமா என்பது பிரச்சனைக்குரியதாக உள்ளது. இவ் அவசரகால நிலையானது, "பொது நன்மை கருதி, சட்டத்தின் அனுசரணையின்றி, அதுவும் சில சந்தர்ப்பங்களில் அதற்கு எதிராகவும் தற்றுனிபின்மீது செயற்படுத்தற்கான தத்துவத்தையும் கட்டாயமாக உள்ளடக்குவதாகுமெனச் சிலவேளைகளில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ் அவசரகாலநிலைத் தத்துவத்தின் பிரயோகத்தை பகிரங்கப் பாதுகாப்புச் சட்டமானது ஒழுங்கு படுத்துகின்றதெனினும், உண்ணாட்டுக்கிளர்ச்சிகள் எழும் காலப்பகுதிகளில்போதும் குடியரசின் பாதுகாப்பு பிரச்சனைக்குரியதாகவுள்ளபோதும், அத்தகைய சட்டவாக்கத்தன் ஏற்பாடுகளினால் சனாதிபதியின் எஞ்சிய தத்துவ அதிகாரமானது மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை என இதற்கிணங்க வாதிடப்படலாம்.

சனாதிபதியின் தத்துவங்களை இன்னும் அதிகமாகமட்டுப்படுத்தும் கோட்பாடொன்றும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கோட்பாட்டிற்குமைய, சனாதிபதியின் செயல் நடவடிக்கையானது, அரசியலமைப்பினால் வழங்கப்பெறும் குறித்துரைக்கப்பெற்ற தத்துவத்தினால் ஆதாரப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

இதற்கமைய, அரசியலமைப்பினால் சனாதிபதிக்கு வழங்கப்பட்டனவான தத்துவங்களினால் வெளிப்படையாக ஆதாரப் படமுடியாத அல்லது அத் தத்துவங்களினின்று கட்டாயமாக உட்கிடையாகப் பெறப்படமுடியாத அத்தகைய எல்லா நடவடிக்கைகளும் அரசியலமைப்பு-மீறல்களாகும். அரசியலமைப்பினால் அல்லது ஏதேனும் வேறு சட்டத்தினால் அத்தகைய நடவடிக்கையானது விலக்கப்பட்டிருந்தாலொழிய, தேசமொன்றின் அவசரகால நிலைமைகளால் தேவைப்படுத்தும் வகையில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்குச் சனாதிபதி அதிகாரமுடையவராவர் என ஏற்றுக்கொள்ளும் முன்ருவது கருத்து நிலையொன்று இவ் விருகருத்துரைகளுக்கும் இடையில் சமநிலையொன்றைக்காண்கின்றது. எனவே, எஞ்சியிருக்கும் தத்துவங்கள் எனும் பிரச்சினையில், அவற்றின் பரப்பெல்லைகள் சம்பந்தமாகவும், அவற்றின் பிரயோகம் தொடர்பில் சனாதிபதியின் வகை

சொலும் பொறுப்புச் சம்பந்தமாகவும் விளக்கம் தேவைப்படுகின்றது.

மக்களின் இறைமைப் பிரயோகத்தை, சனாதிபதிக்கும், தேசிய அரசுப் பேரவைக்கும் மத்தியில் கூறுபோட்டதன் மூலம், இரண்டாவது அரசியலமைப்புத் திருத்தமானது புதியதொரு போக்கை ஆரம்பித்துள்ளது. சனாதிபதி நிறுவனமும் தேசிய அரசுப் பேரவையும் அரசு தத்துவத்தின் பிரதான சாதனங்களாவன என்று ஏற்பாடு செய்தமையினால் இது சாதிக்கப்பெற்றது. இப்போக்கானது தர்க்கரீதியில், வலுவேறுக்கக் கோட்பாட்டின் பிரயோகத்தை மீட்பதற்கு வழிசெய்யும் எனினும், செயன்முறை ரீதியில், பன்முகப்படுத்தல் முறைமையொன்றினால் தத்துவம் உண்மையாக வழங்கப்பட்டாலும், சட்டத்துறைக்கும் நீதித்துறைக்கும் கூடிய பொறுப்பு வழங்கப்பட்டாலும் தவிர, தத்துவங்கள் சனாதிபதியையே சார்வனவாகவிருக்கும், அத்தகைய தத்துவ நிறைவேற்றத்திற்கு வழி சமைத்தலும், மேலுஞ்சிறந்த ஆக்கபூர்வமான வகையில் அதன் பிரயோகத்திற்கான வகைசொலும் பொறுப்பு முறைமையை அமைப்புருவில் தாபித்தலுமே அரசியலமைப்பின் மீதான தெரிவுக்குழுவை எதிர்நோக்கிய மிக முக்கிய சவால்களாக அமைந்தன.

நாவன்மைப் போட்டி - முடிவுகள்

தமிழ்க்கலை மன்றம் தனது கலைவிழாவையொட்டி நடாத்திய நாவன்மைப் போட்டியில் பின்வருவோர் பரிசுகள் பெறுகின்றனர்.

முதற் பரிசு	திரு. ம. ம. அந்தோனிமுத்து
இரண்டாம் பரிசு	திரு. த. சச்சிதானந்தன்
மூன்றாம் பரிசு	திரு. வ. சின்னத்தம்பி
	ஜனாப். ஜலால்மன்

ஆறுதல் பரிசுகள்	செல்வி. மெற்றில்லா இராசேந்திரம்
	ஜனாப். நிஸ்தார்

எமது அகில இலங்கை ரீதியிலான சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற சிறுகதை

“சுமைகள்”

ஐயன்மை
1979 ஆகஸ்ட் 25

“மா மணக்குது பூ மணக்கிது மயிலைக் கண்ணாடி— அந்த மாமி பெத்தவடுவாவுக்கு நானே பொண்டாட்டி. பண்டி இறச்சி தின்னி பறங்கி வீட்ட சோறு தின்னி, பீங்கான் வழிச்சி நக்கி உண்ட பெரும யடா காட்ட வந்தாய் ஊரான் ஊரான் தோட்டத்திலே ஒரு வன் போட்டான் வெள்ளரிக்காய் காசிக்கு ரெண்டாய் விக்கச் சொல்லி காயிதம் போட்டானும் வெள்ளக் காரன்.”

நான் சமீபித்துவிட்டதைத் தெரிந்து கொண்டதான் பாடுவதை நிறுத்திக் கொண்டாள். ஏதோ செய்யக்கூடாததைச் செய்து விட்டதைப் போலத், ‘திரு திரு’ வெள விழித்தாள்.

ஊத்தைப் பாவாடை, கிழிசல் மேற்சட்டை கழுத்திலே ஒரு சங்கு மணிமாலை. வாரப்படாத எண்ணை படாத தலை, பால்வடியும், அழுக்கு நிறைந்த முகம். பருவத்தின் பூரிப்பு; அவள் அந்தப் பரணின் மேல் நின்றபடி கைகளை ‘விசுக்கி விசுக்கிக்’ கொண்டு பாடிய காட்சி அற்புதமாக இருந்தது. இப்போது அவள் அடங்கி ஓடுங்கி, வெட்கித்து நிற்பதற்கும், சற்றுமுன், சுயேச்சையாக, தன்னிச்சையுடன் கைவீசிப் பாடியதற்கும்தான் எவ்வளவு வித்தியாசம்.

பரணின் கீழே நின்ற சின்னஞ்சிறிசுகள் இரண்டும், ஒன்றையொன்று பார்த்து விழித்துக் கொண்டனர். ஏதோ அதிசயப் பிறவியைப் பாசிப்பதைப் போல என்னை உற்றுப்பார்த்தனர்.

அவளுக்கு, இப்போது பரண்மேல் நிற்பது என்னவோ போல இருந்திருக்க வேண்டும்- கீழே இறங்குவதற்கு முயற்சியெடுத்தாள்.

“நல்லாய் பாடுறயே, இன்னும் கொஞ்சம் பாடன்” என்றேன்.

தன் முயற்சியைக் கைவிட்டு, என்னை ஒரு கணம் உற்றுப்பார்த்தாள். இதழ்கள் இலேசாகக் குவிந்து கொடுத்தன. பின் எதையோ பேசத் துடிப்பன் போல ‘அசைந்தன - ஒலி வெளிவரவில்லை. இப்போது தலையை ஒயிலாகக் கெளித்துக் கவிழ்த்துக் கொண்டே, பரணின் ஒரு கம்பத்தைத் தழுவிக்கொண்டாள். வலதுகால் மெதுவாகப் பரணின் தளமாகக் கட்டப்பட்டிருந்த கம்புகளில் தாளம் போட்டுக் கொண்டிருந்தது.

“உண்ட பேரென்ன ?” என்றேன்.

மெதுவாக நிமிர்ந்து, என்னைப்பார்த்து ஒரு தடவை இளநகையொன்றைச் சிந்திவிட்டு, கீழே நின்ற சின்னஞ்சிறிசுகளைப் பார்த்துச் சிரித்தாள் - மீண்டும் தலை கவிழ்ந்து கொண்டாள்.

“அவள்ற பேர் அழகம்மா” என்றான் கீழே நின்ற சிறுவன் ஒருவன்.

திரு. ஆ. தங்கத்துரை (தங்கன்)

வணிகம், இரண்டாம் வருடம். வித்தியாலங்கார வளாகம்.

“ஓ வடிவான பேர்தான்”

அழகம்மா மெதுவாக நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டாள்.

“அந்தக் கிண்ணங்காயில ஒண்டு தாங்க வன்” சிறுவன் ஒருவன் கேட்டான். என் கைகளில் இருந்த கிண்ணங்காய்களில் அவன் பார்வை பதிந்திருந்தது.

“எனக்கும் ஒண்டு” அழகம்மாவும் கேட்டுவிட்டாள். கேட்டுவிட்டுத்தான், தான் கேட்டுவிட்ட தவறுக்காக வருத்தப்படுபவனைப் போல உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டாள்.

என் கையிலிருந்த கிண்ணங்காய்களில் மூன்றை பரண் சமீபமாக விசினேன். கீழே நின்ற சிறுவர்கள் ஆளுக்கொன்றாகப் பொறுக் கிக்கொண்டு, மூன்றாவதை அழகம்மாவிடம் நீட்டினான் ஒருவன். அவள் கையை நீட்டினான். அது எட்டவில்லை. மெதுவாகக் கீழே இறங்கி வந்து வாங்கிக்கொண்டாள். மூக்கில் வைத்து கிண்ணம்பழத்தை முகர்ந்து பார்த்தாள். பின் கிண்ணஞ்சிறிசுகளைப் பார்த்து, “வாங்க போவம்” என்றாள். இதுவரை பரண் காலடியில் சாய்த்து வைக்கப்பட்டிருந்த பொட்டணி யொன்றைத் தூக்கினாள்.

“இதென்ன பொட்டணிக்குள்ள.....” என்றேன்.

“அப்பாக்குச் சோறு கொண்டு போறன்” இப்போதுதான் என்னுடன் முதல் முதல் பேசினாள்.

“பள்ளிக்கு போறல்லயா....?”

“நான் பள்ளிக்குப் போன சோறுகொண்டு போக வேணுமே.....”

“இவள் சோறு கொண்டு போறனெண்டு சாட்டுவிட்டு விளையாடித் திரியிறவள்...” அந்தச் சிறுவன் சொன்னான்.

“இவன் பொய் சொல்றான். எனக்குப் படிக்க நல்ல விருப்பம். ஆனா, அப்பாக்கு வேளாவேளைக்கு சோறு கஞ்சி கொண்டு போக வேணும்.”

அவன் முகத்தில் ஏக்கம் சுழியிட்டது.

அவள் பட்டுக்கண்ணங்களிலே அதுவும் அழகாக இருந்தது. சிறுவர்கள் வாவிக்கரையோரமாகக் கிடந்த வள்ளத்தில் ஏறிவிளையாட ஆரம்பித்தார்கள்.

நான் நடக்க ஆரம்பித்தேன். அவள் என்னைத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்து இலேசாகச் சிரித்தபடி வரம்புக் கட்டிலே சுமையோடு நடந்தாள்.

2

இப்போது எனக்குத் திருமணமாகிவிட்டது. நானும் என் இளம் மனைவி இந்திராவும் அண்ணா வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தோம்.

அன்று ஒரு சனிக்கிழமை.

அண்ணா ஏதோ சங்கக்கடைக் கூட்டத்துக்குப் போய்விட்டார்.

மதிய போசனம் இன்னும் தயாராகவில்லை. புழுக்கம் தாளவில்லை. இந்திராவையும் அழைத்துக் கொண்டு வாவிக்கரைப் பக்கம் நடந்தேன்.

அதே பழைய வயல்வெளி. பரண்கள், கிண்ணமரங்கள் எல்லாம். விசேடமாக இரண்டொரு புதிய கிண்ணங்கன்றுகள் முளைத்திருந்தன.

திரும்பிக் கொண்டிருந்த சமயம், தொலைவில்..... ஆமாம் அவள்தான் - அழகம்மா. ஆனால் அந்தப் பழைய பாவாடை சட்டை இல்லை. பதினெட்டு முழக் கைத்தறிச் சேலை கட்டியிருந்தாள். அந்தச் சங்கு மண்மலை கிடந்தது. அத்தோடு கழுத்தில் ஒரு மஞ்சள் கயிறு - தலையிலோ ஒரு சோற்று மூட்டை.

என்னைக் கண்டதும் அவள் இதழ்கள் இலேசாக நெளிந்தன.

“அழகம்மாவா.....?”

“ஓ... நீங்க கன நாளைக்குப் புறகு” மூச்சு வாங்கியபடி பேசினாள்.

“நல்லா ஞாபகம் வச்சிருக்காய் இது யாருக்கு சோற்று மூட்டை.....”

அவள் வெட்கமாகச் சிரித்தாள்.

“அவருக்கு”

“அவரா...?”

“ஓ... எண்ட அவர்.....”

இந்திரா என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தாள்.

“இது எண்ட அவ.....” என்றேன். இந்திராவைக் காட்டி.

இந்திராவுக்கு வெற்றிலைக் காவி படிந்த பல்வரிசையைக் காட்டிச் சிரித்தாள்.

“அம்மா எந்த ஊர்.....” — அழகம்மா

“ திருக்கோணமலை ” —இந்திரா

“ஊருக்குப் போகக்குள்ள சொல்லுங்க, நல்ல தயிரா எடுத்து வைக்கிறன் ... சுணங்கிப் போச்சு நான் போகவேணும் அவர் காத்திருப்பார்.” அந்த வரம்புக் கட்டுகளிலே நெளிந்து நெளிந்து அவள் நடந்தாள். தலையிலிருந்த சோற்றுச்சுமை அவளது இடையின் ஒவ்வொரு நெளிவுக்கும் ஈடு கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

3

இப்போது எனது மூத்த பையன் எஸ். எஸ். சி. பரீட்சைக்குப் படித்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஒரு நாள் அண்ணாவின் வீட்டுக்கு கல்லாற்றுக்குப் புறப்பட்டோம். நீண்ட நாட்களுக்குப் பின் பழைய, பழகிய பிறந்த மண்ணைச் சுற்றிப் பார்க்க ஆசையாக இருந்தது. என் நாலு வயதுப் பெண்ணையும் கூட்டிக்கொண்டு நடந்தேன்.

அதே இடம். அதே கிண்ணை மரங்கள்..... ஆனால், இளம் கிண்ணங்களுக்குள் வளர்ந்து காய்த்திருந்தன.

அழகம்மாவைப் பற்றிய நினைவு எழுந்தது. அவள் பருவத் துடிப்பிடையே சிறுபிள்ளையாக சோற்று மூட்டையுடன், விளையாட்டுத்தனம் மேலிடச் சென்ற காட்சி கழுத்தில் மஞ்சள் கயிற்றுடன் பதினாறு முழ முரட்டுக் கைத்தறிச் சேலையொன்றை உடலில் சுற்றிக் கொண்டு, தலையில் முக்காடிட்டு, கணவனுக்குச் சோறு கொண்டு சென்ற காட்சி அத்தனையும் மனத்திரையில் ஓடியது.

இதயத்திலே ஒருவகைத் தவிப்பு.

இரண்டாம் நாள்நான் காத்திருந்தது வீண் போகவில்லை. தொலைவிலே யாரோ தலையில் சோற்று மூட்டையுடன் வருவது தெரிந்தது.

என்ன ஏமாற்றம், அது வேறு யாரோ என்னால் தவிப்பை அடக்க முடியவில்லை.

“இந்தாங்க...” என்றேன்.

அந்த நடுத்தர வயதுப்பெண் திரும்பினாள்.

“அழகம்மா வரலையா...?” என்ன பதில் சொல்லப் போகிறாளோ என என் இதயம்

துடித்துக் கொண்டது. கடவுளே, நல்ல பதிலாக அவள் சொல்லவேண்டுமே...!

அவள் ஒரு தினுசாக என்னைப் பார்த்தாள். “அவ சுணங்கி வருவாவு.....!” அவள் போய் விட்டாள்.

சுணங்கி வருவாள் என்றால் எப்போது? எந்த அழகம்மாவை அவள் சொல்லிவிட்டுப் போகிறாளோ? எதற்கும் கொஞ்சம் இருந்து பார்த்துவிடலாம்.

அந்த விழாமர நிழலில் உட்கார்ந்துவிட்டேன்.

வாவிடிலே மிதந்து வந்த காற்று இதமாக இருந்தது.

அதோ! தொலைவில் வரும்போது அழகம்மாதான் என்பது தெரிந்தது. பழையது போன்ற ஒரு முரட்டுப் புடவை. அதே மஞ்சள் கயிறு சங்குமணிமலை. முகத்திலே அனுபவத்தின் ரேகைகள், தலையிலே நரை தட்டியிருந்தது.

என்னை அவள் கவனித்ததாகவே தெரியவில்லை. ஒருவேளை மதிக்கவில்லையோ என்னவோ! “அழகம்மா.....”

திரும்பினாள். அவள் முகத்திலே கேள்விக்குறி. உற்றுப்பார்த்தாள். “ஓ... நீங்களா.....? வாத்தியாரய்யாட தம்பி...?”

“ஓ..... ஓ... என்னை மதிக்கமாட்டாயோ என்று நினைச்சன்.....”

“நல்லா வசக்கெட்டுப் போனயள். மதிக்கலாமத்தான் இருக்கு. குரலும் மாறிற்று. இப்ப எங்க இருக்கடள்?” அவள் கண்களில் நீர் பனித்தது. “இப்ப வவுனியாவில் வேலைசெய்யிறன்.....” என்றேன். ஏனோ என் தொண்டை என்னை அறியாமல் கரகரத்தது.

“புள்ளயள் சவுக்கியமா...?”

“ஓ.....” என்றேன். பனித்த நரை அவள் எனக்குத் தெரியாமல் புறங்கையினால் துடைத்துக்கொள்ள முயற்சித்தாள். எனக்குத் தொண்டை அடைத்தது.

“சோறு யாருக்கு... அவருக்கா?” மெனனத்தைக் கலைத்தேன்.

தலைச்சுமை பாரத்தால் இலேசாக நடுங்கியது. பாரத்தினுலா? அவளது முச்சினுலா? ”

“ இல்ல மகனுக்கு.....”

“ மகனும் படிக்கல்லையா? வேளாண்மை தானா.....?”

“ என்ன செய்யிற, எளியதுகள்..... நாம நினைக்கிறதெல்லாம் நடக்குமா.....?” என் கண்களை ஊடுருவிப் பார்த்தாள். முத்துக்கள் உருண்டோடின. அவள் இதயத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு நெடுமுச்சு வெளிப்பட்டது.

அவள் நடந்தாள். பழைய நெளிவு - குழைவு இல்லை. மினுமினுப்பும் துடிப்பும் இல்லை. தாய்மையின் திருக்கோலம் அவள். போகும்போது சொன்னார்,

“ நீங்க கொடுத்த கண்ணங்காய் இன்னும் நினைவா இருக்கு... ஊருக்குப் போதக்குள்ள சொல்லுங்க தயிர் எடுத்து வைக்கிறன்.” என்று.

4

அரசாங்கத்துக்கு மாடாக உழைத்ததற்கு ஏதோ வாழ்க்கைப்படி கொடுக்க ஆரம்பித்தார்கள். தொகைப் பென்சன் பணத்தை இரண்டு வருடமாகியும் தரவில்லை. இன்னும் கணக்குப் பார்த்து முடியவில்லையாம். அதைக் கொடுத்தாலாவது கவியானத்திற்குக் காத்திருக்கும் மூத்த பெண்ணையாவது கரைசேர்த்துவிடலாம். கடைசிக்காலத்தை சற்று நிம்மதியாகக் கழிக்கவேண்டுமல்லவா? கல்லாத்துக் கிராமத்துக்கே போய்விட்டோம்.

போன அடுத்தநாளே கையிலே அழகம்மாவுக் காக வாங்கிய கைத்தறிப் புடவையுடன், எனக்காகக் காத்திருக்கும் கண்ணைமரங்களைப் பார்க்கச் சென்றுவிட்டேன். என்ன பரிதாபம். அந்தக் கிழட்டுக் கண்ணை மரங்களிற் சில இருந்த இடமே தெரியவில்லை. புதிய மரங்கள் வானளாவி நின்றன. கொத்துக் கொத்தாக நுணிக்களைகளிலே காய்த்துத் தொங்கின.

இப்போது அதையெல்லாம் ஏறிப் பறிப்பதற்கு எனக்கு வலுவில்லை. மூக்குக்கண்ணாடியைத் துடைத்துத் துடைத்துப் பார்த்து, பெருமூச்சு விடுவதைத் தவிர...?

இருந்தாலும் இனி அயலூரில் அஞ்சி அஞ்சி சாவதில்லை. பிறந்த மண்ணுக்கே வந்துவிட்டோம் என்ற தென்பு. வானியிலே புரண்டுவரும் காற்று. உடலிலே பட்டால் ஒரு உற்சாகம். இது சேற்றுநிலம் களித்தன்மை உடையது. காலில் பட்டால் இலேசில் விடாது. இருந்தாலும் பிறந்தமண், பொன்னைக் குவிக்கும் பூமித்தேவி. இனிச் செத்தாலும் இங்கேதான் புதைக்கப்படுவோம்; அதிலே ஒரு தனி இன்பம். கிழட்டுச் சுங்கானிலே புகை கிளப்பிக் கொண்டேன். மதியமாகிக் கொண்டிருந்தது. கைத்தடியை ஆட்டி ஆட்டி நடந்தேன். நான் ஒரு அரசாங்க பென்சன்காரன். அப்படி எல்லோரும் சொல்லவேண்டும். அது ஒரு பெருமை, ஒரு ஆனந்தம். என் பேச்சிலே ஒரு மிடுக்கு இருக்கவேண்டும். சேவைக்காலத்தில் கேவலம் கொழும்பிலும் வவுனியாவிலும் காட்டாற்று வெள்ளத்துக்கெல்லாம் செத்துப் பிழைத்தது இவர்களுக்குத் தெரியாமலா இருக்கும்.

மெதுவாக நடந்தேன் நான். அவளைச் சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. நான் மதிக்கவில்லை. அந்தச் சங்கு மணி மாலையான் எனக்கு அவளைக் காட்டிக் கொடுத்தது. எவ்வளவு மாறிப்போயிருந்தாள். ஒரு காலத்தில் கார்முகிலைப் பழித்த கூந்தல் பஞ்சுப் பெட்டியாக இருந்தது. முகத்திலே வத்தல் முந்திரிகைப் பழத்தின் சுருக்கங்கள். அழக்கேறிய மருதமுனை நெசவுச் சேலை யொன்றைச் சுற்றியிருந்தாள். அசல் தாய்க்குத் தாயாகக் காட்சியளித்தாள். அந்த விளாமர நிழலில் உட்கார்ந்திருந்தாள்.

ஒரு தடவை மூக்குக்கண்ணாடியைத் துடைத்துப் போட்டுக்கொண்டு பார்த்தேன். அவளைத் திகைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று மெதுவாக அவள் முன்பாகப் போய் நின்றேன். அவள் என்னைக் கவனித்ததாகவே தெரியவில்லை. வெய்யிலின் புழுக்கம் தாளாமல் “பூ...” என ஊதிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தாள்.

ஒருவேளை இவளில்லையோ! இல்லையே அவள் பக்கத்தில் சோற்று மூட்டையும் தண்ணீர்ப் பாணையும் இருக்கிறதே... அவளேதான். ஒரு வேளை என்னை மதிக்கவில்லைபோலும். கண்கள் ஒளி இழந்துவிட்டன போலும்.

“ என்னைத் தெரியுமா உனக்கு.....?” மெதுவாகக் கேட்டு வைத்தேன். என் குரல் என்னைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டது.

அவள் ஒருகணம் திகைத்துப் போய்விட்டாள். மறுகணம் கண்களில் பனித்துளிகள். இதழ்கள் படபடத்தன. ஆனால் ஒலி வெளி வரவில்லை.

“நீங்களா ... எனக்கு கண் புகைச்சல்... சரியாகத் தெரியறல்ல...” வெகு நேரத்துக்கு பின் தளதளத்த குரலில் சொன்னான்.

“எப்ப வந்தநீங்க”, மீண்டும் அவளே கேட்டாள்.

“நாங்க வந்து ஒரு கிழமையாகுது. உன்னை இரண்டு மூணு நாளை இந்தப் பக்கம் காணல்லையே.....”

“என்ற பேத்திப் பெட்டைக்கு குறுமண் வெளில கலியாணத்துக்குப் போயிருந்தநான்..... நீங்க எப்ப போறயள்.....?”

“இனிமேல் இங்கதான் இருக்கப்போறம்”

“அதுதான் நல்லம்..... ஆயிரமா இருந்தாலும் சொந்த புறந்த ஊரைப்போல வராது.....” பெரிய அனுபவப்பட்டவள் போல் சொன்னாள். வடக்கே குறுமண் வெளி மட்டும் தெற்கே கல்முனை, தாண்டிப் போயிருக்கமாட்டாள். வாழ்க்கையில்

“இது யாருக்கு சோறு மகனுக்கா?”

“இல்ல பேரனுக்கு.....”

என் நெஞ்சிலே என்னவோ செய்தது. “இந்த தள்ளாத வயதிலும் நீதானா இத கொண்டுவரணும்...?”

அதுகள் எனக்கு சோறு போடுதிகள். என்னுல செய்ய ஏண்ட உழைப்பு இது. அது கள்ள மனம் கோணை இதையெண்டான செய்யத்தான் வேணும். இதோட பாடுபட்ட கால்கை சும்மா இருக்காது... சோறு கொண்டு வந்த நான் வெய்யிலுக்காக இந்த விளாமரத் தடியில இருக்கன்.....”

“இந்தக் கண் புகைஞ்ச காலத்தில.....”

“இதுதான் என்னுல செய்ய முடிஞ்சது. எண்ட சீவியம் முழுதும் சுமை தூக்கினுண். கண் புகைச்சலெண்டாலும் கால் பழக்கத்தில நான் போவன். நெஞ்சில் இருக்கிற சுமையை விட இது ஒண்டும் பெரிசில்லை.....”

புகைச்சலான அவள் கண்கள் குளமாயின. எனக்கு நெஞ்சை ஏதோ அறுத்தது.....! சிறிது மௌனம்.

தயக்கத்துடன், “இது உனக்கு என்.....” என்றபடி புடவையைக் கொடுத்தேன். அவள் முகத்திலே மின்னலிட்ட மகிழ்ச்சிப் பிளம்பை

என்னவென்பது. முகத்திலே இதுவரை காணாத ஒளி. சிரித்த முகத்தோடு இரு கரங்களையும் நீட்டினான். கரங்கள் நடுங்கின.

அவள் வாங்கி நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டாள். புதுப்புடவையிலே பட்டிருந்த கண்ணீர்த் துளிகள் அவள் விரல்களிலே குளிர்ச்சியை குளிர்ச்சிசாண அல்லது குடான உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். என் கண்களில் அரும்பிய நீரை அவள் பார்க்கவில்லை.

“நானைக்கே... கட்டிக்கொண்டு வா, நான் பார்க்க வேணும்..”

அவள் மெதுவாகத் தலையசைத்தாள்.

“நேரமாகுது புள்ளையள் பசியோட இருக்கும்.....” என்றாள்.

“சரி..... நானைக்கு வாறன்.....”

சிறிது தூரம் வந்து திரும்பிப் பார்த்தேன். அவள் சோற்றுச் சுமையுடன் வரம்புக்கட்டில் போய்க்கொண்டிருந்தாள். அவள் கால் பயிற்சியிலே அவளுக்கு எத்தனை நம்பிக்கை? இன்று அவளுக்கு சோறு போடுவது அந்தப் பயிற்சி தான்.....

5

அடுத்தநாள்; என் மனைவி இந்திராவிடம் அடுத்த வீட்டுப் பெண் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள்..... “பாவம் அழகம்மாமனிசி பேரனுக்குச் சோறு கொண்டு போனவ நேற்று. ஏதோ நினைவில் பள்ளத்தில் காலை வைச்சிற்றாள். தடக்கி விழுந்து வேலிக்கு நாட்டியிருந்த நாட்டுக் கட்டையொண்டு வயித்தில் ஏறிற்றும். மிச்சம் உரமாம். கல்முனை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போறுங்களாம். தப்புறது அருமையாம்..”

அதற்குமேல் கேட்கச்சுக்கிகாமல் உள்ளே போய் விட்டேன்.

என் நெஞ்சத்திலே ஒரு தவிப்பு..... அவளுக்கு என்ன நேருமோ.....? விவரிக்க முடியாத ஒரு வேதனை..... உடனே அவளைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டும் போலிருந்தது.

“இண்டைக்கெண்டாலும் போய் இந்த பென்சன விசயத்தைப் பார்க்கேலாம இருக்கு.. மட்டக்களப்புக்குப் புறப்பட்ட அண்ணா திரும்பிக் கொண்டிருந்தார். “இண்டைக்கு ஒரு சாவீட்டை போகணும்..... அவள் அழகம்மா செத்துப் போளுளாம்.....” நெஞ்சிலே ஏதோ ஒரு சுமை அழுத்தியது.

“அழகம்மாவுக்குச் சாறி வாங்கிக் கொடுத்திங்களாமே... நீங்க! கண்டவங்க சொன்னாங்க.....” சற்றுக்கடுமையாகவும் ஏளனமாகவும் கேட்டுக்கொண்டே உள்ளே வந்தாள் இந்திரா.

தமிழ்க் கலை மன்றத்திற்கு எமது வாழ்த்துக்கள்

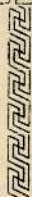
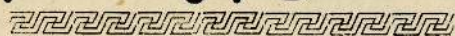
எஸ். வி. ராம் நாயுடு அன் கோ.

சகலவிதமான உள்ளூர் விளைபொருட்களின்
மொத்த விற்பனையாளர்கள்

145, மெலிபன் வீதி, கொழும்பு-11.

தொலைபேசி: 20461

நல்வாழ்த்துக்கள்

வெலிகம ஸ்ரோர்ஸ்

உள்ளூர் உற்பத்திப் பொருட்களின்
கமிசன் விற்பனையாளர்கள்

139, நாலாம் குறுக்குத் தெரு, கொழும்பு-11.

தொலைபேசி: 23271

நுகர்வாளர்களின் தேவையே
எங்கள் சேவை

அகில இலங்கை கூட்டுறவுப் போட்டியில்
மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில்
முதலாம் இடத்தைப்
பெற்ற சங்கம்

ஏருவூர். ப. நோ. கூ. சங்கம்
ஏருவூர்.

நங்கையர் விரும்பும் நவீன
தங்கப்பவுண் நகைகளுக்கு சிறந்த
இடம்

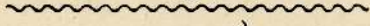

பாமா கோல்ட் ஹவுஸ்
பிரதான வீதி,
வாழைச்சேனை.

உரிமையாளர் : எஸ். கதிரேசன்

ஓடர்கள் விஷேடமாகக் கவனிக்கப்படும்.
அத்துடன் பழைய தங்கம், பொன் வெள்ளி,
நியாய விலையில் வாங்கப்படும்

எமது வாழ்த்துக்கள்

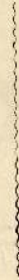

வசந்தா ஜுவல்லர்ஸ்

பிரதான வீதி,
வாழைச்சேனை.

உரிமையாளர் : அ. சிவராஜன்

தமிழ் வளர தமிழ்ப்பணி புரியும்
தமிழ்க்கலை மன்றம் வளர
வாழ்த்துகின்றோம்

பஞ்சலிங்கம் ஸ்டோர்ஸ்

4, பிரதான வீதி,
தலவாக்கொல்லி.

With the Best Compliments of:

GENERAL INDUSTRIES LTD.

53, KEYZER STREET,

COLOMBO-11.

T'Phone } **25198**
 } **28765**

தமிழ்க் காதல்

அன்பே என் ஆருயிரே!, அழகு தமிழ்க் காதலியே!!

இங்கு வந்து நானுனக்கு, வரைந்த கடிதங்களுக்கு
இன்றுவரை பதில்கள் இல்லை, ஏன் இந்த மௌனம் கண்ணே!
என்ன குற்றம் செய்துவிட்டேன்? எதில் தவறுகண்டுவிட்டாய்?
சீதனங்கள் கேட்டேனா?, சாதிமுறை பார்த்தேனா?

சாதியிலே நீயெனக்கு, சளைத்தவள் இல்லையன்பே!
பாரினிலே உயர்ந்தசாதி, நீ கொண்ட மொழிதான் பெண்ணே!
சீதனம் இல்லையென்று, நீ மனம் கலங்க வேண்டாம்.

நீ கொண்ட சீதனங்கள், இலக்கியச் செல்வமன்றோ!
கண்ணே உன் மௌனத்திற்கு, காரணங்கள் வேறு என்ன?
நம் காதல் ரகசியத்தை, உன் பெற்றோர் அறிந்திட்டாரா?
நம் தூய தொடர்பு தன்னை, அறுத்திடக் கூறிட்டாரா?
உன் தம்பி தமையனோடு, ஊர் சுற்றும் யாவும் சேர்ந்து
என்னையே மறக்கக் கூறி, ஏதுந்தண் டனைதந்தாரா?

அன்பே நம்காதலை அகிலத்தில் எது எதிர்த்தாலும்
அவற்றை நான் அழித்து உன்னை அன்புமணம் செய்வதுண்மை
இஃதொன்றை மனதில் வைத்துச் சடுதியாய் கடிதம்போடு
வழிமீது விழிவைத் துந்தன், பதிலஞ்சல் பார்த்திருப்பேன்.

— காதலன்

விழி வழி புகுந்து எந்தன் இதயத்தில் வீற்றிருக்கும்
என்னுயிர் ஆசை அத்தான், இனிய உன் கடிதம் பெற்றேன்.
மங்கை நான் மௌனமாக இருப்பதன் காரணங்கள்

மன்னன் நீ உரைத்தல்ல, எனக்கிங்கே தடையனேகம்
எந்தன் வாழ்வு சிறப்பதற்கு எல்லையிலாப் பிரச்சனைகள்
உனக்கு நான் தமிழ்க்காதலியாய், இருப்பதனாலே மட்டும்
நம்மெதிர்கால வாழ்வு, சிறக்குமோ கூறு அத்தான்
தமிழாக நானிருந்து, படுகின்ற துன்பமின்று
எத்தனை பெரியதென்று, சொல்லியா தெரியவேண்டும்?

செந்தமிழ் மங்கையாக, இத்தனை காலம் வாழ்ந்தும்
உரிமைகள், சுதந்திரங்கள் எனுமெந்தன் அணிகளையான்
இழந்திங்கே மூளியாக இருப்பதைக் காண்கிலையோ?
நாட்டுக்கே ராணியாக நானரசாண்ட காலம்

அடியோடு மாறியின்று அடிமையாய் மாயுப்போது
உன் வீட்டு ராணியானால் உனக்குமவமான மன்றோ?
என் பெற்றோர் உற்றார் சுற்றமும் யாவுமென் உயர்வுக்காக
அந்நாளில் பாடுபட்டார், அவர்களையின்று காணோம்
எனையரியனை மீதேற்ற இன்று முயல்வோர்கள் கூட
தம் தலையனை மீதென்பேர் ஏற்றிடத் தயங்குகின்றார்
அந்நிலைமாற்றி யெந்தன் அடிமை விலங்குடைத்து
சுதந்திரப் பறவையாக்கி சுந்தரா உன் ராணியாக்கு
அதன் பின்னர் தாமெமக்கு அழியாத வாழ்வுசேரும்
அதுவரை காத்திருக்கச் செய்யாமல் அன்பே நீயும்
விரைந்து உன் வீரம் காட்டு வெற்றியில் இன்பம் ஊட்டு!

— காதலி

வ. சின்னத்தம்பி

வேண்டும் விடுதலை

விட்டு விடுதலை யாகி நிற்க என்னை
விட்டு விடுங்கள் ஐயா — இந்தச்
சிட்டுக் குருவி போய் விண்வெளி எல்லையை
எட்ட விடுங்கள் ஐயா !

தந்தை தாய் காதலர் பாசங்கள் என்றெந்தன்
கால்களைக் கட்டாதீர் — பற்றும்
இந்த உலகத்து மாயச்சுகங் கொண்டென்
இறக்கையை வெட்டாதீர் !

ஓட்டும் புளியினிற் பட்டும் படாதுள்ள
ஓடு உயிர் வாழ்க்கை ஐயா — வெறும்
கட்டுடல் பெற்றிடும் காமச் சுகங்கள்
கனா நிலை வேட்கை ஐயா !

புரட்டுப் பொய்ப் போலிப் பொச்சாப்பு மண்வாழ்விற்
புரட்டி எடுக்காதீர் — என்னை
விரட்டிக் கபட நடிசுப் பிறவி
விலங்கில் மடுக்காதீர் !

பட்டம் பதவி உயர்வுகள் என்றெனைப்
பற்றி யிழுக்காதீர் — என்மேற்
சட்டங்கள் திட்டங்கள் குற்றங்கள் தீட்டினன்
சால்பை மழுக்காதீர் !

கட்டுக் கட்டாய் என் முதுகில் நீர் இட்ட
கனத்தை எடுங்கள் ஐயா — முற்றும்
விட்டு விடுதலை யாகி நிற்க என்னை
விட்டு விடுங்கள் ஐயா !

கமலினி செல்வராசன்

எண்ணிப் பார்க்கின்றேன்

சின்னஞ்சிறு வயதிலே சீராகப் பாலாட்டி
அன்பான வார்த்தையினால் அழகான மொழியூட்டி
இன்பான செய்கையினால் எளிமை யெனக் கூட்டி
என்ஞானத்தாய் வளர்த்தாள் எண்ணியே பார்க்கின்றேன்!

ஏர்பிடித் துழுதெங்கள் ஏழ்மையது போக்கி
பார்புகழ் எனைவளர்த்த பண்பான தாதை
வாரடித்த மேனி, யென் கண்கள்
நீரடித்துப் போக நினைக்கின்றேன்!

பள்ளிப் படிப்பதனைப் பாழாக வொட்டாது
அள்ளிப் பிடித்தெனது அகக்கண் தான்றிறந்து
மெள்ளக் கல்வியினை மேன்மையுடன் புகட்டியவென்
வள்ளல் ஆசானை வடிவாய் நினைக்கின்றேன்!

வேண்டாத செய்கை வீரூப்பாய் செய்த எனை
தீண்டாத குணமடா துறப்பாய் என்று சொலி
ஆண்டாண் டிடித்துரைத்த அருநண்பன் அவன் சொல்லே
சுண்டிங்கிருந்தபடி எண்ணியே பார்க்கின்றேன்!

கடமை புரிந்த இக்கண்ணியர்கள் தம்மை
உடமை எனக்கென்று உள்ளுகின்றேன்
மடமை அவர் மனதுநோக நடந்திடுதல்
திடமாயது செய்யேன் திண்ணமென நினைவேன்!

வ. கந்தசாமி

விடிவு.....?

காரிகை ஒருத்தி, ஓர் ஆண்
கருத்தொரு மித்தே கொண்ட
சீரிய காதல் ஈற்றிற்
சுதைத்ததிற் ரோல்வி காணின்
நேரிழை அவனை மட்டும்
நெஞ்சிலே இரக்கமின்றிக்
கூரிய வசைச்சொல் எய்து
கொல்வதேன் சமுதாயந்தான்!

ஆணுடன் பெண்ணுக் கிந்த
அவனியில் உணர்ச்சி ஒன்றே!
பேணுமக் கற்பும் ஒன்றே!
பின்னரேன் காடல் செய்த
ஆணின விடுத்தே அந்த
அரிவை மேல் பழிகள் கூறல்,
வீணர்கள் செயலிதற்கோர்
விடிவு தான் ஏற்படாதோ!

மின்னிடை மங்கை நல்லார்
மென்மலர்க் கைப் பிடித்தே
தன் திரு வாட்டி யாக்கத்
தருகசி தனங்கள் இன்னும்
நன்கொடை யதுவு மென்பான்,
நன்றிதோ என்றாள் கன்னி
தன்னரும் பெற்றோர் சொல்லீத்
தட்ட வொண்ணாதே என்பான்!

கண்டதுங் காதல் கொண்டு
கன்னியள் அவள் பின் சென்று
மண்டியிட் டிரந்தே அன்னாள்
மனத்திடம் பிடித்த பின்னர்
கொண்டு வா சீர்கள் என்றால்
கோதை யென் செய்வாள்! காதல்
கொண்டிரு முன்னர் பெற்றோர்
குறியினை நினைத்தால் என்ன!

மேதினி மீதோர் ஆணும்
மெல்லியள் ஒருத்தி தானும்
காதலித் திணிதே என்றுங்
கருத்தொரு மித்து வாழச்
சீதனம் என்னும் அந்தச்
சிறுமையாங் கொள்கை நல்கும்
வேதனை யதற்கும் இங்கோர்
விடிவுதான் ஏற்படாதோ!

கொண்டவள் இறப்பின் மேனி
கூனிய கிழவன் வேரோர்
பெண்டினை மணப்பின் யாதும்
பேசுவதில்லை யாரும்,
வண்டறை மலர் போல் சின்ன
வயதினள் விதவை மீண்டும்
பெண்டென ஆக எண்ணின்
பெரும் வசை சொல்வ தேனோ!

பூவுடன் மஞ்சள், பொட்டு
பூநகை பறித்தே பெண்ணைப்
பாவமோர் விதவை என்றே
பார்வையிற் புகை படிந்த
ஓவிய மொன்றாய் ஆக்கி
ஒதுக்குதல் முறையோ! அந்தப்
பாவையும் இதயம் ஒன்று
படைத்திடப் பட்டாள் அன்றோ!

பெண்ணினத் தன்னை என்றும்
பெருந்துயர் கொண்டு வாழப்
பண்ணீடுஞ் சமுதாயந்தான்
பாரில் முன்னேறு மாமோ!
கண்ணிலாக் கொள்கை யாலே
கவியிருள் அகன்றே காலே
விண்ணென மாதர் வாழ்வில்
விடிவு தான் ஏற்படாதோ!

செல்வி இராஜேஸ்வரி இராஜரட்ணம்.

பம்மா த்து

வட்டி எடுக்கும்

செட்டி கடையை

வா, நான் காட்டுகிறேன்,

வந்து,

பார் நான் காட்டுவதை.

கடவுள் படங்கள்

கனதியாய் உண்டு,

அணையா விளக்கு

அவைகளின் அருகே

பொட்டும் பூவும்

இட்டும் தொட்டும்

வாசக்குச்சியை

வகையாய் எரித்தும்

வைத்துள்ளார் அங்கே

ஏன் இவை என்று

எண்ணி நீ பாராய்

ஏன் இவை என்று

எண்ணி நீ பாராய்.

மருதூர் . ஏ. மஜீத்

சா து

இளவலை இளயம்மாவின்

இரண்டேக்கர் தோட்டத்திலே,

ஏராளம் காய்கறிகள்.

வேளாளர் வேதாளம்

வேண்டியதைச் சமைத்துண்டு

தாராளம் இன்பம் பெற,

தடுத்து நிற்குதோ தாழ்ந்த சாதி!

அ. சீவநேசராசா

தமிழ்க் கலை மன்றம்

செயற்குழு 1977 - 78

காப்பாளர்	:	கலாநிதி. (திருமதி) ம. தியாகராசா
பெரும்பொருளாளர்	:	கலாநிதி. ஆ. கந்தையா
தலைவர்	:	திரு. சி. தண்டாயுதபாணி
துணைத்தலைவர்	:	ஐனாப். எம். எஸ். எம். சாலிஹு
இணைச்செயலாளர்கள்	:	திரு. ஜோ. டேவிட் ஐனாப். மீ. மு. அமீன்
இளம் பொருளாளர்	:	திரு. வ. தர்மராஜா
இதழாசிரியர்	:	திரு. சி. சுப்பிரமணியம்
துணை இதழாசிரியர்கள்	:	திரு. ஸ். யோ. யோகராசா ஐனாப். என். சமசுதீன்

செயற்குழு உறுப்பினர்கள் :

செல்வி. தங்கேஸ்வரி கந்தையா
ஐனாப். எஸ். லியாவுதீன்
ஐனாப். எஸ். எம். சுபைர்

செல்வி. றூத். செல்வவதி அருளையா
திரு. சு. செல்வராசா
திரு. ச. விஜயகுமார்

கலைக்குழு உறுப்பினர்கள் :

1. திரு. அ. சக்திவேல்
2. ஐனாப். ஏ. எச். ஏ. ஹுசைன்
3. திரு. வ. கந்தசாமி
4. திரு. சி. சுந்தரராஜன்
5. ஐனாப். ஏ. சுலைமான்
6. செல்வி. கோரி. கனகரெத்தினம்

விவாதக் குழு உறுப்பினர்கள் :

1. திரு. ம. ம. அந்தோனிமுத்து
2. திரு. ஜோ. டேவிட்
3. ஐனாப். ஏ. அமான்முல்லா
4. திரு. த. சச்சிதானந்தன்

தமிழ்க் கலை மன்ற செயற்குழு 1977-78

இருப்பவர்கள் : (இடமிருந்து வலம்). ஜனாப். எம்.எஸ். எம். சாலிஹு (துணைத் தலைவர்), திரு. ஜோ. டேவிட் (இணைச் செயலாளர்), கலாநிதி. ஆ. கந்தையா (பெரும்பொருளாளர்), திரு. சி. தண்டாயுதபாணி (தலைவர்), கலாநிதி (திருமதி) ம.தியாகராசா (காப்பாளர்), ஜனாப். எம்.எம். அமீன் (இணைச் செயலாளர்), திரு. வ. தர்மராஜா (இளம்பொருளாளர்)

நிற்பவர்கள் : (இடமிருந்து வலம்). ஜனாப். எஸ். எம். கையர், செல்வி. ஸ்ரீதேவசுந்தரி அருளியா, திரு. ச. விஜயகுமார், திரு. ச. செல்வராசா, செல்வி. தங்கேஸ்வரி கந்தையா, ஜனாப். என். சம்குதீன், (துணை இத்தழாகிரியர்)

Best Compliments from:

S. S. FERNANDO & Co.

DEALERS IN GROCERIES & PROVISIONS ETC.

**123, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO-11.**

அனைத்து வளாகத் தமிழ் மாணவர் ஒன்றியம்

(பல்கலைக்கழக வளாகத் தமிழ்ச் சங்கங்களின் ஒன்றிணைந்த அமைப்பு)

காப்பாளர்	:	கலாநிதி. பொ. பூலோகசிங்கம்
பெரும் பொருளாளர்	:	திரு. இரா. சிவச்சந்திரன்
தலைவர்	:	திரு. க. சதாசிவம் (கொழும்பு)
துணைத்தலைவர்	:	திரு. மு. சிவதாஸ் (யாழ்)
செயலாளர்	:	திரு. சி. தண்டாயுதபாணி (வித்தியாலங்கார)
துணைச்செயலாளர்	:	திரு. செ. நரேந்திரன் (பேராதனை)
இளம் பொருளாளர்	:	திரு. பி. ஜி. அந்தனி (கட்டுபெத்தை)
இதழாசிரியர்	:	திரு. சி. திருச்செல்வம் (வித்தியோதய)

செயற்குழு

திரு. ஐ. நடேசன்	(கொழும்பு)
திரு. எம். எம். அமீன்	(வித்தியாலங்கார)
திரு. ஜே. சவரிமுத்து	(யாழ்)
திரு. இரா. ஜெயச்சந்திரன்	(பேராதனை)
திரு. சி. குணசிங்கம்	(கட்டுபெத்தை)
திரு. மு. சுப்ரமணியம்	(வித்தியோதய)

இணைச் செயலாளர்களிடமிருந்து.....

'மாணுடம்' இரண்டாவது இதழ் வெளிவருகின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எமது நிர்வாக காலத்தில் நாம் மேற்கொண்ட பணிகள் பற்றி எண்ணிப் பார்ப்பது பொருத்த மாவதாகும். நாட்டில் நடந்து முடிந்துவிட்ட அசம்பாவித நிகழ்ச்சிகளால் வளாகங்கள் நீண்ட காலத்திற்கு மூடப்பட்டிருந்தமையும், வளாகங்களுக்குள்ளேயே தோன்றிய பிரச் சன்களால் அடிக்கடி மூடித் திறக்கப்பட்டமையும் எம் முயற்சிகளுக்கு முட்டுக்கட்டை இடுவதாக அமைந்தது. தொடர்ந்து செல்லவேண்டிய எம் பணி இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் தடைப்பட்ட போதெல்லாம் தளர்ந்து விடாமல் செயற்பட்டு இந்த மலரை தமிழ் அணைக்கு காணிக்கையாக்க முடிந்ததையிட்டு பெருமையடைகின்றோம்.

மன்ற அங்கத்தவர்களின் ஆற்றலை வெளிக்கொணரவும், மேலும் வளர்க்கவும் நாம் மேற்கொண்ட முயற்சிகளில் விவாத அரங்குகள், கருத்தரங்குகள், கவியரங்கு என்பவற்றை சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். தற்கால அரசியல், சமூக, பொருளாதார பிரச் சனைகளை அடியொற்றியதாகவே இவற்றிற்கான தலைப்புகள் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

விவாத அரங்கு:—

- அ. "குடும்பப் பெண்கள் உத்தியோகம் பார்ப்பதால் குடும்ப உறவுகள் பாதிக்கப்படுகின்றன."
- ஆ. "தமிழ் இன உணர்ச்சி பாரதியிலும் பார்க்க பாரதிதாசனில் விஞ்சிக் காணப்படுகின்றது."
- இ. "பெண்கள் ஆண்களுக்கு நிகரானவர்களே."
- ஈ. "இலங்கையில் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் பிரச்சனைகளுக்கு நிரந்தரத் தீர்வு தனி நாடே."

ஆசிய தலைப்புகளில் மன்ற அங்கத்தவர்களுக்கிடையே விவாத அரங்குகள் நடைபெற்றன. இவ்விவாதத் தொடரில் பங்குபற்றியவர்கள் மத்தியில் இருந்தே வித்தியாலங் கார வளாக தமிழ்க்கலை மன்றத்தின் திறமைமிக்க விவாதக்குழு தெரிவுசெய்யப்பட்டது. எமது விவாதக்குழு ஏனைய வளாக தமிழ்ச்சங்க விவாதக்குழுக்களுடன் அமைத்துக் கொண்ட விவாத அரங்கின் மூலம் சகோதர மன்றங்களுக்கிடையிலான உறவுகள் மேலும் இறுக்க மடைய வாய்ப்பேற்பட்டது. இந்தவகையில்;

- "கலப்புத் திருமணத்தின் மூலம் இனப்பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண முடியும்"
- என்ற தலைப்பில் கட்டுப்பத்தை வளாக தமிழ்ச் சங்க விவாதக் குழுவின்ருடனும்,
- "இலங்கையில் இனப்பிரச்சனை தீர்க்கப்படாமல் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்பட முடியாது"

என்ற தலைப்பில் கொழும்பு வளாக தமிழ் சங்க விவாதக் குழுவுடனும் அமைத்துக் கொண்ட விவாத அரங்குகளும், அண்மையில் "வித்தியோதயம்" கலைவிழாவில்,

- "சுதந்திர வர்த்தக வலயம் இலங்கையின் இன்றைய பொருளாதாரப் பிரச்சனைகட்டு ஓரளவு தீர்வாக அமையும்"

என்ற தலைப்பில் அமைத்துக் கொண்ட விவாத அரங்கும் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டியவையாகும்.

கருத்தரங்குகள் :-

ஆவணிக் 'கலவரங்கள்' அடங்கி, வளாகம் மீண்டும் ஆரம்பமான போது இலங்கையில் இனப்பிரச்சனை பற்றியும் அதற்கான சாத்தியமாகக்கூடிய தீர்வுகள் பற்றியும் ஆராயும் முகமாக மன்றம் ஏற்பாடு செய்த கருத்தரங்கில், இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முன்னாள் வட பிரதேசச் செயலாளரும், செந்தமிழர் இயக்கத்தின் பொதுச் செயலாளருமாகிய திரு. வ. பொன்னம்பலம் அவர்கள்,

“இனங்களின் சுய நிர்ணய உரிமையும் சுயாட்சியும்”

என்ற பொருள் பற்றி உரையாற்றினார். அதையடுத்து

“இலங்கையில் மலையக மக்களின் எதிர்காலம்”

என்ற தலைப்பில் ஏற்பாடு செய்த கருத்தரங்கில் 'இயக்கம்' பத்திரிகையின் ஆசிரியரும், மலையக மக்கள் இயக்கத்தில் முக்கிய அங்கத்துவம் வகிப்பவருமான திரு. எஸ். சாந்தி குமார் அவர்கள் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினார்.

சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள்:-

தமிழகத்தில் இருந்து இலங்கைக்கு வருகைதரும் தமிழ் அறிஞர்களை அழைத்து அவர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்டுப் பயன்பெற அங்கத்தவர்களுக்கு சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதில் எமது மன்றம் என்றுமே முன்னின்றுள்ளது. கடந்த ஆண்டு இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த பேராசிரியர் சி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் எமது வளாகத்திற்கு வருகைதந்து “என்றுமுன் செந்தமிழ்” என்னும் பொருள்பற்றி சிறப்புச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். அண்மையில் பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் அவர்கள் எமது வளாகத்திற்கு வருகைதந்துமன்ற அங்கத்தவர்கள் மத்தியில் ‘மானாடம்’ என்னும் பொருள்பற்றிச் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கவியரங்கு :-

“கண்ணீரில் தீப்பிடிக்கும் காலம்தோ வருகிறது” என்ற தலைப்பில் நடைபெற்ற கவியரங்கில் இளங்கவிஞர் பலர் ஆர்வத்துடன் கலந்துகொண்டு தமது கவிச் சிறப்பைக் காட்டினர். அனைத்து இலங்கை ரீதியில் எமது மன்றம் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் இருந்து இளம் எழுத்தாளர்களும் கலந்துகொண்டதை அவதானிக்க முடிந்தது.

வளாகத்தில் தமிழ் மொழி மூலம் கல்வி பயிலும் மாணவர்களின் பிரச்சனைகளில் அக்கறை கொண்டு அவற்றிற்கு நிரந்தரமான தீர்வுகளைக் காண்பதற்கு உழைத்த அதே வேளை நாட்டின் பொதுவான பிரச்சனைகளில் குறிப்பாகத் தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளில் எமது தமிழ்க்கலை மன்றம் அக்கறையுடன் செயற்பட்டுள்ளது என்பதை நாம் ஏற்பாடுசெய்திருந்த விவாத அரங்குகளும், கருத்தரங்குகளும், கவியரங்கும் எடுத்துக் காட்டும் என்பது எமது உறுதியான நம்பிக்கை.

சுற்றுலா :-

எமது மன்றத்தின் சார்பாக சுற்றுலாக்களை ஒழுங்குசெய்து நாட்டில் முக்கியம் பெற்ற பகுதிகளைப் பார்வையிட அங்கத்தவர்களுக்கு வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கப்பட்டது. இந்த வகையில் கடந்த ஆண்டு நாம் ஒழுங்கு செய்திருந்த மலையகச் சுற்றுலாவை சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

அனைத்து வளாகத் தமிழ் மாணவர் ஒன்றியம்:—

நாட்டில் பரந்துபட்டுள்ள ஆறு வளாகங்களிலும் கல்வி பயிலும் தமிழ் மாணவர்களை ஒன்றிணைந்த ஓர் அமைப்பின் கீழ் கொண்டுவரும் முகமாக ஓர் அமைப்பை உருவாக்குவதற்கான ஆரம்ப முயற்சிகளை மேற்கொண்டது எமது மன்றமேயாகும். எமது இடையறாத முயற்சியினாலும், ஏனைய வளாக தமிழ் சங்கங்கள் காட்டிய ஆர்வத்தினாலும்-ஆதரவினாலும் இவ்வருடம் மாசி மாதம் 19-ம் திகதி “அனைத்துவளாக தமிழ் மாணவர் ஒன்றியம்” உருவாக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கு பலரும் பல வழிகளிலும் பங்குகொண்டு உழைத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக எமது பணிகளிற் பங்குத்துணையாக நின்று உதவிய விரிவுரையாளர்கட்கும், மன்ற அங்கத்தவர்களுக்கும் நாம் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இறுதியாக ஒரு சில வார்த்தைகள்! நாங்கள் நடத்திய விவாத-அரங்குகளும், கருத்தரங்குகளும், கவியரங்கும் குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சனையை மையமாகக் கொண்டே அமைந்திருப்பதாகவும், அரசியல் பிரச்சனைகளில் அதிகம் ஈடுபடுவதாகவும் சிலர் கருதினர். இவர்களுக்கெல்லாம் நாம் அளிக்கக்கூடிய பதில்; இந்த நாட்டில் தமிழ்மொழியின் நிலை, தமிழ் பேசும் மக்களின் நிலைஅனைவரும் அறிந்த ஒரு விடயமாகும். தமிழ்க்கலை மன்றம் அமைத்து தமிழுக்குப் பணி புரிகின்றோம் என்றால் அந்தப் பணி இலக்கியங்கள் படைப்பதோடும், தமிழ்க்கலைகளை வளர்ப்பதோடும் மட்டும் நிறைவு பெற்றுவிடுவதில்லை. தமிழ் வாழவேண்டுமானால் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் வாழவேண்டும். தமிழ் வளரவேண்டுமானால் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் சுதந்திரமாக சகல உரிமைகளும் பெற்றவர்களாக இந்த நாட்டில் வாழவேண்டும். எனவே இழந்துவிட்ட உரிமைகளை மீண்டும் பெறுவதற்காக உரிமைக்குரல் எழுப்பும் மக்கள் சார்பாகக் குரல் கொடுப்பது மனிதத்தன்மை. மாணுடனின் கடமையும் கூட.

அநீதி இழைக்கப்படும் போது அதற்கெதிராக கிளர்ந்தெழுவது மாணுடம், அடக்கப்பட்ட மக்களுக்காக குரல் கொடுப்பது மாணுடம், அகிலத்தில் ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் சகல உரிமைகளும் பெற்று, சுதந்திரமாக-சுபீட்சமாக வாழும் போதுதான் மாணுடம் மகிமையடைகிறது. மாணுடத்தின் மகிமைக்காக நாழும் குரல் கொடுப்போம்.

தமிழ்க்கலை மன்றத்தின் தமிழ்ப்பணி தடங்கல் எதுவுமின்றி தொடர்ந்து பல ஆண்டுகள் நடந்துகொண்டே இருக்கும்—இருக்கவேண்டும். ஆண்டுதோறும் ‘மாணுடம்’ என்ற மலர் புதுப் பொலிவுடன் மலர்ந்து மணம் பரப்பி, “தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்” என்ற வேணவாவுடன் விடைபெறுகின்றோம்.

வணக்கம்,

ஜோசப் டேவிட்

மீரா முகியதீன் அமீன்

இணைச் செயலாளர்கள்

நன்றி சொல்லவேண்டும் இவர்களுக்கு.....

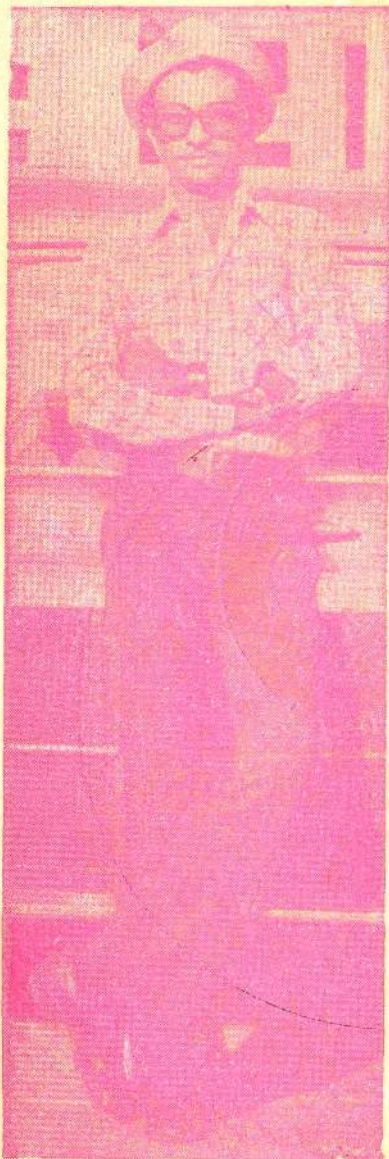
- ★ அனைத்து பணிகளிலும் எமக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்துவரும் மன்றத்தின் பெரும் பொருளாளர் கலாநிதி ஆ. கந்தையா அவர்களுக்கு,
- ★ தரமான ஆக்கங்களை தக்கபடி தெரிவுசெய்து மலர் வெளியீடு பொறுத்து அரிய பல ஆலோசனைகளை வழங்கிய எமது விரிவுரையாளர்கள் திரு. இரா. சிவச்சந்திரன், திரு. ஜோர்ஜ் கபிரியேல்,
- ★ கட்டுரைகளை மொழிபெயர்ப்பில் உதவிய திரு. நா. வேலுப்பிள்ளை.
- ★ மலரை வெளியிடுவதில் அரும்பணி ஆற்றிய இதழாசிரியர் குழுவிற்கு,
- ★ நிதியுதவிக் காட்சி ஒழுங்குகளில் உதவிகள் பல புரிந்த திரு. க. நவரத்தினம், திரு. என். நந்தகுமார், திரு. சின்னத்தம்பி, திரு. ஈ. மகேசன்,
- ★ நிதியுதவிக் காட்சிக்கான டிக்கட்டுக்களை விற்று உதவிய நண்பர்கள், சகோதரிகள்,
- ★ அச்சக வேலைகளில் எம்மோடு உழைத்த அருமை நண்பர்கள் வ. சின்னத்தம்பி, அ. கையாப்பிள்ளை, வ. கந்தசாமி, மு. பாலசிங்கம், பொன். செல்வநாயகம் ஆகியோருக்கும், எம்மோடு அன்புடன் ஒத்துழைத்து ஆலோசனைகள் வழங்கிய திரு. இ. குமரகுருநாதன் (கலாவல்லி ஆசிரியர்), திரு. இ. அருள்சோதிநாதன்,
- ★ விளம்பரங்கள் பெறுவதற்கு வழிப்படுத்திய திரு. எஸ். சபாரத்தினம், திரு. எஸ். செல்வரட்ணம், திரு. எஸ். மகேஸ்வரன், திரு. நா. இரத்தினசபாபதி அவர்களுக்கும்,
- ★ விளம்பரங்கள் வேண்டி சென்றபோது விருப்புடன் அவற்றை அளித்துதவிய வர்தகர்களுக்கும், நிதி உதவி புரிந்த அன்பர்களுக்கும்,
- ★ விளம்பரங்கள் சேகரிப்பதற்கு உதவிய நண்பர்கள் அன்றனி கிறிஸ்டி, சி. சிவனேஸ்வரன், அ. இருதயநாதர், த. சச்சிதானந்தன், பி. ஜெகநாதன், வ. கந்தசாமி, சகோதரிகள்: செல்விகள்: பத்மாவதி சுப்பிரமணியம், சத்தியவதி சிதம்பரம், இராஜேஸ்வரி அருணாசலம், புஸ்பராணி கந்தசாமி,
- ★ கலை விழாவில் நடன விருந்தளித்த திருமதி ஜெயலக்ஷ்மி கந்தையாவுக்கும் நடன லய மாணவிகளுக்கும்,
- ★ மலரினை உரியகாலத்தில் சிறப்பாக அச்சிட்டுதவிய மெய்கண்டான் நிறுவனத்தினருக்கும், அச்சக ஊழியருக்கும்,
- ★ அட்டைப்படம் வரைந்துதவிய ஓவியர் வர்ணவாரிதி வி. கே. (திரு. வி. கனகவிங்கம்) அவர்கட்கும்,
- ★ அட்டைப்படத்தை அன்பளிப்புச் செய்த நட்சத்திரமாமா நிர்வாகிக்கும்,
- ★ எம்மணி சிறக்க அரும்பணி புரிந்த அன்பர்கள் அனைவருக்கும் எம் உளங்கனிந்த நன்றிகள்

332662

செயற்குழு

168

மன்சூர்

எங்கு பார்த்தாலும்
எல்லோரும்
பேசிக் கொள்வது

மன்சூர்

உங்கள் வாழ்க்கையில் நீங்கள் வெற்றி பெற, உங்கள் தோற்றம் மிக முக்கியம். நீங்கள் கவர்ச்சியாகவும், எடுப்பாகவும் இருந்தால் தான். நீங்கள் உங்கள் காரியங்களை போகும் இடங்களில் வெற்றியுடன் செய்து முடித்து, சந்தோஷமாக வாழ்வாம். நான் முழுவதும் கவர்ச்சியாகவும், எடுப்பாகவும் தோற்றம் அளிக்க, ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும், சிறுவர்களுக்கும் தேவையான அழகான கவர்ச்சி மிக்க நாகரிகமான துணிகளுக்கும் ரெடிமேட் ஆடை, ஆபரணங்களுக்கும், நாகரிகமான அழகும் பொருட்களுக்கும் நியாயமான விலைக்கு மிகச் சிறந்த இடம்

மன்சூர்

121 1/1, முதலாவது மாடி,
பக்கால் வீதி, புறக்கோட்டை,
கொழும்பு-11.

MUNSSOOR

121 1/1, First Floor, Bankaball Street,

PETTAH,

COLOMBO, SRI LANKA.

With the best Compliments

of:

A. A. D. GUNAWARDANA

TELEPHONE: 0783 - 285

Printed at the Meihandan Press Ltd., 161 Sea Street, Colombo-11.